

České vydání

Právní předpisy

Svazek 58
23. prosince 2015

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ze dne 25. listopadu 2015 o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾ 1

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES ⁽¹⁾ 35

II Nelegislativní akty

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/2367 ze dne 30. listopadu 2015 o postoji, který má být jménem Evropské unie zaujat ve smíšeném veterinárním výboru zřízeném Dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty k rozhodnutí č. 1/2015 týkajícímu se změn dodatků 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 a 11 přílohy 11 dohody 128

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/2365

ze dne 25. listopadu 2015

o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití a o změně nařízení (EU)
č. 648/2012

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽³⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽⁴⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Celosvětová finanční krize, která nastala v letech 2007–2008, odhalila nadměrné množství spekulativních činností, závažné regulační nedostatky, neúčinný dohled, neprůhlednost trhů a příliš složitou strukturu produktů finančního systému. Unie přijala řadu opatření, která mají podpořit robustnost a stabilitu bankovního systému, včetně posílení kapitálových požadavků, pravidel zlepšujících řízení a dohled a režimy řešení krizí, a přispět k hlavní funkci finančního sektoru, totiž směřovat kapitál k financování reálné ekonomiky. V této souvislosti má rozhodující význam rovněž pokrok, jehož bylo dosaženo při vytváření bankovní unie. Krize však rovněž ukázala, že je zapotřebí zvýšit transparentnost a monitorování nejen v tradičním bankovním sektoru, ale i v oblastech, v nichž probíhá zprostředkovávání úvěrů podobné jako u bank, zvané „stínové bankovníctví“, jehož rozsah je alarmující, neboť podle odhadů již dosahuje téměř poloviny regulovaného bankovního systému. Veškeré nedostatky související s těmito činnostmi, které jsou podobné činnostem prováděným úvěrovými institucemi, mají potenciálně vliv na zbývající část finančního sektoru.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 336, 26.9.2014, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. C 451, 16.12.2014, s. 59.

⁽³⁾ Úř. věst. C 271, 19.8.2014, s. 87.

⁽⁴⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 29. října 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 16. listopadu 2015.

- (2) V souvislosti s činnostmi Rady pro finanční stabilitu (FSB) a Evropské rady pro systémová rizika (dále jen „ESRB“), zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ⁽¹⁾, které se zaměřují na omezení stínového bankovníctví, byla vymezena rizika vyplývající z obchodů zajišťujících financování (Securities Financing Transactions – dále jen „SFT“). SFT umožňují vytváření páky, působí procyklicky a prohlubují vzájemné vazby na finančních trzích. Regulační orgány, orgány dohledu ani investoři pak zejména z důvodu nedostatečné transparentnosti při využívání SFT neměli v období před finanční krizí ani v jejím průběhu možnost, aby řádně posuzovali a monitorovali příslušná rizika, která jsou obdobná rizikům bankovním, a míru vzájemné provázanosti finančního systému. V této souvislosti přijala Rada pro finanční stabilitu dne 29. srpna 2013 politický rámec nazvaný „Posílení dohledu a regulace stínového bankovníctví“ (dále jen „politický rámec Rady pro finanční stabilitu“), který má řešit rizika vyplývající ze stínového bankovníctví při půjčování cenných papírů a repo obchodech, který byl v září 2013 schválen vedoucími představiteli skupiny G20.
- (3) Rada pro finanční stabilitu uveřejnila dne 14. října 2014 regulační rámec pro srážky u SFT bez centrálního clearing. Vzhledem k tomu, že u těchto operací není využíván clearing, mohou v jejich důsledku vznikat značná rizika, nejsou-li tyto operace odpovídajícím způsobem zajištěny. Zatímco zvýšení transparentnosti u opětovného použití aktiv klientů by představovalo první krok k posílení schopnosti smluvních stran analyzovat rizika a předcházet jim, má Rada pro finanční stabilitu také do roku 2016 dokončit práci na souboru doporučení pro srážky u SFT bez centrálního clearing s cílem zabránit nadměrnému pákovému efektu a zmírnit rizika koncentrace a selhání.
- (4) Komise dne 19. března 2012 zveřejnila zelenou knihu o stínovém bankovníctví. Na základě rozsáhlé odezvy, které se jí dostalo, a s přihlédnutím k vývoji na mezinárodním poli vydala Komise dne 4. září 2013 sdělení určené Radě a Evropskému parlamentu o stínovém bankovníctví nazvané: „Stínové bankovníctví – ošetření nových zdrojů rizik ve finančním sektoru“. Ve sdělení je zdůrazněno, že vzhledem ke komplikované a neprůhledné povaze SFT je obtížné identifikovat smluvní strany a monitorovat koncentraci rizik a v jejím důsledku rovněž dochází ve finančním systému k vytváření nadměrné páky.
- (5) V říjnu 2012 přijala skupina odborníků na vysoké úrovni pod vedením Erkkiho Liikanena zprávu o reformě bankovního sektoru v Unii. Zpráva mimo jiné pojednává o vzájemném vztahu mezi tradičním bankovním systémem a systémem stínového bankovníctví. Ve zprávě byla identifikována rizika vyplývající z činnosti stínového bankovníctví, jimiž je například vysoká páka a procykličnost, a obsažena výzva, aby se snížila vzájemná provázanost mezi bankami a systémem stínového bankovníctví, která byla zdrojem nákazy během celosystémové bankovní krize. Ve zprávě byla rovněž navržena určitá strukturální opatření na ošetření přetrvávajících nedostatků bankovního sektoru Unie.
- (6) Strukturálními reformami bankovního systému Unie se zabývá návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o strukturálních opatřeních zvyšujících odolnost úvěrových institucí EU. Při uplatnění strukturálních opatření na banky by však mohlo dojít k přesunu určitých činností do méně regulovaných oblastí, jakými je například stínové bankovníctví. Uvedený návrh by proto měl být doprovázen závaznými požadavky na transparentnost a podávání zpráv v souvislosti se SFT stanovenými tímto nařízením. Pravidla transparentnosti stanovená tímto nařízením jsou tudíž doplněním uvedeného návrhu.
- (7) Toto nařízení reaguje na potřebu zvýšit transparentnost trhů SFT, potažmo i celého finančního systému. V zájmu zajištění rovných podmínek hospodářské soutěže a navázání na mezinárodní vývoj se toto nařízení drží politického rámce Rady pro finanční stabilitu. Vytváří unijní rámec, podle něhož lze podrobné údaje o SFT účinně oznamovat registrům obchodních údajů a informace o SFT a swapech veškerých výnosů se poskytují investorům v subjektech kolektivního investování. Definice SFT v tomto nařízení nezahrnuje derivátové smlouvy ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ⁽²⁾. Zahrnuje však obchody běžně označované jako likviditní swapy a kolaterálové swapy, které do definice derivátových smluv v nařízení (EU) č. 648/2012 nespádají. Potřebu dosažení souladu s vývojem na mezinárodním poli ještě zesiluje pravděpodobnost, že v návaznosti na strukturální reformu bankovního sektoru Unie by mohlo dojít k přesunu činností, které v současnosti vykonávají tradiční banky, do oblasti stínového bankovníctví, přičemž budou zahrnuty jak finanční, tak nefinanční subjekty. Z tohoto důvodu by mohlo dojít u těchto činností dokonce ke snížení transparentnosti ve vztahu k regulačním orgánům a orgánům dohledu, což by jim znemožnilo získat řádný přehled o rizicích v souvislosti se SFT. Již zavedené vazby mezi regulovaným bankovním odvětvím a odvětvím stínového bankovníctví by se tím na určitých trzích jen zhoršily.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (8) V důsledku vývoje tržních postupů a technologií mohou účastníci trhu jako zdroj financování, k řízení likvidity a zajištění, jako strategií pro zvýšení výnosu, ke krytí prodejů na krátko nebo k daňové arbitráži v souvislosti s dividendami využívat obchody jiné než SFT. Takové obchody by mohly mít stejný ekonomický účinek a přinášet podobná rizika jako SFT, včetně procykličnosti způsobené fluktuací hodnot aktiv a volatilitou; transformace splatností nebo likvidity v důsledku financování dlouhodobých nebo nelikvidních aktiv aktivy krátkodobými nebo likvidními a finanční náklady plynoucí z provázanosti řetězců obchodů, v nichž dochází k opětovnému použití kolaterálu.
- (9) V reakci na otázky uvedené v politickém rámci Rady pro finanční stabilitu a na předpokládaný vývoj v návaznosti na strukturální reformu bankovního odvětví Unie je pravděpodobné, že členské státy přijmou rozličná vnitrostátní opatření, jež by mohla vytvořit překážky hladkému fungování vnitřního trhu a zhoršit postavení účastníků trhu a finanční stabilitu. Nedostatek harmonizovaných pravidel upravujících transparentnost kromě toho z hlediska vnitrostátních orgánů ztěžuje na mikroúrovni porovnávání údajů, které pocházejí z různých členských států, a ve svém důsledku i pochopení reálných rizik, která pro systém představují jednotliví účastníci trhu. Je tudíž nezbytné, aby se v Unii zabránilo vzniku těchto narušení a překážek. Proto by vhodným právním základem tohoto nařízení měl být článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie.
- (10) Nová pravidla transparentnosti by tudíž měla stanovit oznamování podrobných údajů o SFT uzavíraných všemi účastníky trhu, ať již se jedná o finanční či nefinanční subjekty, včetně skladby kolaterálu, zda lze kolaterál opětovně použít či byl-li opětovně použit, nahrazení kolaterálu na konci dne a uplatňovaných srážek. V zájmu minimalizace dalších provozních nákladů účastníků trhu by nová pravidla a normy měly vycházet z již existujících infrastruktur, provozních postupů a formátů, které byly zavedeny v souvislosti s oznamováním derivátových smluv registrům obchodních údajů. V této souvislosti by měl Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) (dále jen „ESMA“ nebo „orgán ESMA“) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽¹⁾ v náležitém a proveditelném rozsahu minimalizovat překrývání technických norem přijatých na základě tohoto nařízení a na základě článku 9 nařízení (EU) č. 648/2012 a zabránit nesrovnalostem mezi nimi. Právní rámec stanovený tímto nařízením by se měl v co možná největší míře shodovat s právním rámcem nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, pokud jde o oznamování derivátových smluv registrům obchodních údajů, jež byly za tímto účelem registrovány. To by mělo rovněž umožnit registrům obchodních údajů registrovaným či uznaným podle uvedeného nařízení, splňují-li určitá dodatečná kritéria, vykonávat funkci registru, kterou byly pověřeny podle tohoto nařízení, a to za podmínky, že dokončí zjednodušený registrační proces.
- (11) Za účelem zajištění konzistentního a účinného uplatňování pravomocí ESMA, pokud jde o ukládání sankcí, by se měla na účastníky trhu, na které se vztahuje toto nařízení, použít ta ustanovení nařízení (EU) č. 648/2012 upravující pravomoci ESMA, jak jsou blíže vymezena, pokud jde o jednací řád, v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 64 odst. 7 uvedeného nařízení.
- (12) Z povinnosti oznamovat SFT registrům obchodních údajů by měly být vyloučeny obchody se členy Evropského systému centrálních bank (dále jen „ESCB“). Pro zajištění náležitého přehledu regulačních orgánů a orgánů dohledu o rizicích spojených se SFT, které uzavírají subjekty, jež uvedené orgány regulují nebo na něž dohlížejí, by měly tyto relevantní orgány a členové ESCB úzce spolupracovat. Tato spolupráce by měla regulačním orgánům a orgánům dohledu umožnit plnit své úkoly. Tato úzká spolupráce by měla být důvěrná, měla by být podmíněna odůvodněnou žádostí relevantních příslušných orgánů a měla by probíhat pouze s cílem umožnit těmto orgánům plnit své úkoly, a to s patřičným ohledem na zásady a požadavky nezávislosti centrálních bank a plnění jejich úkolů coby měnových orgánů, včetně provádění operací měnové politiky, politiky směnných kurzů a politiky finanční stability, které jsou členové ESCB ze zákona zmocněni provádět. Členové ESCB by měli mít možnost poskytnutí informací odmítnout, pokud obchody uzavírají při plnění svých úkolů coby měnové orgány. O tomto odmítnutí by měli vyrozumět dožadující orgán a uvést jeho důvody.
- (13) Informace o rizicích souvisejících s trhy SFT by měly být uloženy centrálně a měl by k nim být možný jednoduchý a přímý přístup, mimo jiné ze strany orgánu ESMA, Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví) (dále jen „EBA“ nebo „orgán EBA“), zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

(EU) č. 1093/2010⁽¹⁾, Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „EIOPA“ nebo „orgán EIOPA“), zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010⁽²⁾, relevantních příslušných orgánů, ESRB a příslušných centrálních bank ESCB, včetně Evropské centrální banky (ECB) při plnění svých úkolů v rámci jednotného mechanismu dohledu podle nařízení Rady (EU) č. 1024/2013⁽³⁾, za účelem identifikace a monitorování rizik pro finanční stabilitu souvisejících s činnostmi stínového bankovníctví regulovaných i neregulovaných subjektů. ESMA by měl při vypracovávání či návrhu změny regulačních technických norem podle tohoto nařízení přihlídnout k technickým normám přijatým podle článku 81 nařízení (EU) č. 648/2012 upravujícím registry obchodních údajů pro derivátové smlouvy a k budoucímu vývoji těchto technických norem. ESMA by měl rovněž usilovat o to, aby relevantní příslušné orgány, ESRB a příslušné centrální banky ESCB, včetně ECB, měly přímý a okamžitý přístup k informacím nezbytným pro plnění svých úkolů, včetně úkolu vymezovat a provádět měnovou politiku a vykonávat dohled nad infrastrukturami finančního trhu. Za tím účelem by měl orgán ESMA stanovit v návrhu regulačních technických norem podmínky pro přístup k těmto informacím.

- (14) Je nezbytné přijmout ustanovení o výměně informací mezi příslušnými orgány a stanovit další povinnosti týkající se vzájemné pomoci a spolupráce mezi nimi. V souvislosti s narůstající přeshraniční činností by si příslušné orgány měly vzájemně poskytovat důležité informace k plnění svých úkolů, aby tak zajistily účinné uplatňování tohoto nařízení, včetně situací, kdy se jeho skutečné nebo domnělé porušení může týkat orgánů dvou či více členských států. Pro zajištění hladkého přenosu takových informací a ochrany jednotlivých práv je nezbytné při výměně informací striktně zachovávat služební tajemství. Aniž jsou dotčena ustanovení vnitrostátního trestního nebo daňového práva, měly by příslušné orgány, ESMA, subjekty nebo fyzické či právnické osoby jiné než příslušné orgány, které získají důvěrné informace, tyto informace použít pouze v rámci plnění svých povinností a úkolů. Nemělo by to však vnitrostátním subjektům příslušným pro prevenci, vyšetřování a nápravu případů nesprávného úředního postupu bránit ve výkonu jejich činnosti v souladu s vnitrostátním právem.
- (15) SFT využívají ve značném rozsahu správci subjektů kolektivního investování za účelem efektivní správy portfolia. Toto využití může mít významný dopad na výsledky takových subjektů kolektivního investování. SFT lze využít buď za účelem naplnění investičních cílů či ke zvýšení výnosů. Správci rovněž využívají swapy veškerých výnosů, které mají účinky rovnocenné jako SFT. SFT i swapy veškerých výnosů využívají správci subjektů kolektivního investování ve velkém měřítku k získání expozic vůči určitým strategiím či ke zvýšení jejich výnosů. Využívání SFT a swapů veškerých výnosů může zvýšit celkový rizikový profil subjektu kolektivního investování, přičemž se skutečností, že dochází k využívání takových obchodů, nejsou investoři náležitě seznámeni. Je zcela zásadní, aby bylo zajištěno, že investoři těchto subjektů kolektivního investování mají možnost činit informovaná rozhodnutí a posoudit celkový poměr rizika a výnosů subjektů kolektivního investování. Při posuzování SFT a swapů veškerých výnosů by subjekty kolektivního investování měly zohledňovat nejen právní formu obchodu, ale také jeho věcnou podstatu.
- (16) V důsledku investic učiněných na základě neúplných či nepřesných informací o investiční strategii subjektu kolektivního investování mohou investorům vznikat značné ztráty. Proto je zapotřebí, aby subjekty kolektivního investování uváděly veškeré příslušné podrobné informace související s využíváním SFT a swapů veškerých výnosů z jejich strany. Úplná transparentnost je navíc důležitá právě v oblasti subjektů kolektivního investování, neboť veškerá aktiva, která jsou předmětem SFT a swapů veškerých výnosů, nejsou ve vlastnictví správců subjektů kolektivního investování, ale jejich vlastníky jsou investoři takového subjektu. Poskytnutí úplných informací o SFT a swapech veškerých výnosů je tudíž zásadním nástrojem zajišťujícím ochranu proti možným střetům zájmů.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (17) Nová pravidla týkající se transparentnosti SFT a swapů veškerých výnosů úzce souvisí se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽¹⁾ a 2011/61/EU ⁽²⁾, neboť tyto směrnice vytvářejí právní rámec upravující zřizování a řízení subjektů kolektivního investování a jejich uvádění na trh.
- (18) Subjekty kolektivního investování mohou působit jako subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), které jsou spravovány správcovskými společnostmi SKIPCP nebo investičními společnostmi SKIPCP, jimž bylo uděleno povolení podle směrnice 2009/65/ES, nebo jako alternativní investiční fondy spravované správci alternativních investičních fondů, kteří jsou povoleni nebo registrováni podle směrnice 2011/61/EU. Nová pravidla transparentnosti SFT a swapů veškerých výnosů zavedená tímto nařízením doplňují ustanovení uvedených směrnic a měla by se použít spolu s nimi.
- (19) Aby si mohli investoři uvědomovat rizika spojená s využitím SFT a swapů veškerých výnosů, měli by správci subjektů kolektivního investování uvádět podrobné informace o každém využití těchto postupů v pravidelných zprávách. Stávající pravidelné zprávy, které mají vypracovávat správcovské společnosti SKIPCP či investiční společnosti SKIPCP a správci alternativních investičních fondů, by měly být doplněny o tyto další informace o využívání SFT a swapů veškerých výnosů. Při dalším upřesňování obsahu těchto pravidelných zpráv by měl orgán ESMA zohlednit administrativní zátěž a specifika různých druhů SFT a swapů veškerých výnosů.
- (20) V předmluvních dokumentech, jako je prospekt kolektivních investičních fondů SKIPCP a informace poskytované před uzavřením smlouvy investorům alternativních investičních fondů, by měly být zřetelně uvedeny informace o investiční politice fondu ve vztahu k SFT a swapům veškerých výnosů. Tím by mělo být zajištěno, že investoři chápou související rizika a uvědomují si je ještě předtím, než se rozhodnou do určitého SKIPCP či alternativního investičního fondu investovat.
- (21) Opětovné používání kolaterálu zajišťuje likviditu a smluvním stranám umožňuje snižovat náklady financování. Rovněž však má sklon vytvářet složité struktury řetězců kolaterálu mezi tradičním bankovníctvím a bankovníctvím stínovým, a z hlediska finanční stability je proto rizikem. Nedostatečná transparentnost, pokud jde o rozsah, v jakém byly finanční nástroje poskytnuté jakožto zajištění opětovně použity, a příslušná rizika v případě úpadku mohou narušit důvěru smluvních stran a zvýšit rizika pro finanční stabilitu.
- (22) Pro zvýšení transparentnosti v souvislosti s opětovným použitím by měly být stanoveny minimální požadavky na podávání informací. K opětovnému použití by mělo dojít pouze s výslovným vědomím a souhlasem poskytující smluvní strany. Výkon práva na opětovné použití by měl tudíž být zachycen na účtu cenných papírů poskytující smluvní strany, nepodléhá-li tento účet právu třetí země, jež pro zachycení opětovného použití může stanovit jiné vhodné prostředky.
- (23) Přestože je oblast působnosti pravidel týkajících se opětovného použití v tomto nařízení širší než ta, kterou stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ⁽³⁾, toto nařízení nemění oblast působnosti uvedené směrnice, ale mělo by být spíše ve vztahu k ní vnímáno jako doplňující. Podmínky, za kterých mají smluvní strany právo na opětovné použití a na výkon tohoto práva, by neměly žádným způsobem snižovat ochranu, kterou směrnice 2002/47/ES stanoví pro dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva. Z toho vyplývá, že by porušení požadavků na transparentnost ohledně opětovného použití nemělo mít vliv na vnitrostátní právo týkající se platnosti či účinku obchodu.
- (24) Toto nařízení stanoví přísná pravidla pro podávání informací o opětovném použití pro smluvní strany, avšak nemělo by tím být dotčeno uplatňování odpovědných pravidel uzpůsobených konkrétním účastníkům, strukturám a situacím. Proto by se pravidla pro opětovné použití stanovená v tomto nařízení měla uplatnit například u subjektů kolektivního investování a depozitářů nebo klientů investičních podniků pouze, pokud nejsou právní úpravou pro subjekty kolektivního investování nebo pro ochranu aktiv klientů stanovena přísnější pravidla, jež by představovala zvláštní právní úpravu, která by měla přednost před pravidly uvedenými v tomto nařízení. Tímto nařízením by zejména nemělo být dotčeno žádné pravidlo podle unijního nebo vnitrostátního práva, jímž je omezena možnost smluvních stran opětovně použít finanční nástroje, které jsou jakožto zajištění poskytnuty smluvními stranami či jinými osobami, než jsou smluvní strany. Požadavky týkající se opětovného použití by měly začít být uplatňovány až po uplynutí šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost, což by smluvním stranám poskytlo dostatek času přizpůsobit své stávající dohody o zajištění včetně rámcových dohod a zajistit soulad nových dohod o zajištění s tímto nařízením.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43).

- (25) Pro větší mezinárodní terminologickou konzistentnost je použití termínu „reuse“ v anglickém znění tohoto nařízení v souladu s politickým rámcem Rady pro finanční stabilitu. To by však nemělo vést k nekonzistentnosti v rámci unijního *acquis*, zejména by tím nemělo být dotčen význam termínu „reuse“ v anglickém znění směrnice 2009/65/ES a 2011/61/EU.
- (26) K zajištění toho, že smluvní strany splní povinnosti vyplývající z tohoto nařízení a že budou v rámci Unie podléhat obdobnému zacházení, měly by členské státy zajistit, že jejich příslušné orgány budou mít pravomoc ukládat účinné, přiměřené a odrazující správní sankce a jiná správní opatření. Správní sankce a jiná správní opatření stanovená tímto nařízením by tedy měly splňovat určité základní požadavky, pokud jde o adresáty, kritéria, která by měla být zohledněna při ukládání sankce nebo opatření, zveřejňování sankcí či opatření, klíčové pravomoci při ukládání sankcí a výši správních peněžitých sankcí. Z tohoto důvodu je vhodné, aby se sankce a jiná opatření stanovené podle směrnice 2009/65/ES a 2011/61/EU použily na porušení povinností transparentnosti stanovených tímto nařízením ze strany subjektů kolektivního investování.
- (27) Pravomocí ukládat sankce, jež je svěřena příslušným orgánům, by neměly být dotčeny výlučné pravomoci ECB podle čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1024/2013 odnímat v rámci obezřetnostního dohledu úvěrovým institucím povolení k činnosti.
- (28) Ustanovení tohoto nařízení týkající se žádosti registrů obchodních údajů o registraci a o zrušení registrace nemají vliv na opravné prostředky stanovené v kapitole V nařízení (EU) č. 1095/2010.
- (29) Technické normy v odvětví finančních služeb by měly zajistit jednotnou harmonizaci a přiměřenou ochranu vkladatelů, investorů a spotřebitelů v celé Unii. Vypracováním návrhů regulačních technických a prováděcích norem, které nejsou politické povahy, je účelné a vhodné pověřit orgán ESMA jakožto subjekt s vysoce specializovanými odbornými znalostmi. Při vypracovávání návrhů technických norem by měl ESMA zajistit účinné administrativní postupy a postupy podávání zpráv. Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010 regulační technické normy v těchto oblastech: podrobné údaje o jednotlivých druzích SFT, které mají být oznamovány; podrobné náležitosti žádosti registru obchodních údajů o registraci nebo o rozšíření registrace; podrobné náležitosti postupů registrů obchodních údajů k ověření podrobných údajů o SFT, které jim byly oznámeny; četnost a podrobné náležitosti zveřejňování údajů registrů obchodních údajů, požadavky na tyto údaje a přístup k nim; a v případě potřeby další upřesnění obsahu přílohy.
- (30) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy vypracované orgánem ESMA, a to prostřednictvím prováděcích aktů v souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010, pokud jde o formát a četnost zpráv, formát žádosti registru obchodních údajů o registraci nebo o její rozšíření, jakož i postupy a formuláře pro výměnu informací s orgánem ESMA o sankcích a jiných opatřeních.
- (31) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny seznamu subjektů, na které se nevztahuje toto nařízení, a o typ poplatků, zpoplatněné záležitosti, výši poplatků a způsob, jakým registry obchodních údajů poplatky hradí. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (32) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení a s cílem předejít existenci požadavků, jež by potenciálně byly duplicitní nebo rozporné, by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci k přijímání rozhodnutí o posouzení pravidel třetích zemí pro účely uznávání registrů obchodních údajů ze třetích zemí. Posouzením, které je základem rozhodnutí o rovnocennosti požadavků na oznamování v třetí zemi, by nemělo být dotčeno právo registru obchodních údajů usazeného v třetí zemi a uznaného orgánem ESMA k poskytování oznamovacích služeb subjektům usazeným v Unii, protože rozhodnutí o uznání by mělo být nezávislé na posouzení prováděném pro účely rozhodnutí o rovnocennosti.
- (33) Pokud je prováděcí akt o rovnocennosti zrušen, měly by se na smluvní strany automaticky znovu začít vztahovat všechny požadavky stanovené v tomto nařízení.
- (34) Komise by v příslušných případech měla spolupracovat s orgány třetích zemí s cílem prozkoumat vzájemně se podporující řešení, jež zajistí soulad mezi tímto nařízením a požadavky těchto třetích zemí a zabrání tak možnému zdvojování činností v této souvislosti.

- (35) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zajistit transparentnost určitých činností na trhu, jako jsou SFT a opětovné použití, aby bylo možné monitorovat a identifikovat související rizika, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (36) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na ochranu osobních údajů, právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na obhajobu a zásadu *ne bis in idem*, svobodu podnikání, právo na vlastnictví, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces. Toto nařízení musí být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (37) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽¹⁾ a vydal stanovisko dne 11. července 2014 ⁽²⁾.
- (38) Výměna nebo předávání osobních údajů příslušnými orgány členských států nebo registry obchodních údajů by měly být prováděny v souladu s pravidly pro předávání osobních údajů stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽³⁾. Výměna nebo předávání osobních údajů orgány ESMA, EBA nebo EIOPA by měly být prováděny v souladu s pravidly pro předávání osobních údajů stanovenými v nařízení (ES) č. 45/2001.
- (39) Spolu s orgánem ESMA by Komise měla sledovat uplatňování oznamovací povinnosti stanovené v tomto nařízení v mezinárodním měřítku a podávat o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Lhůta pro předkládání zpráv Komise by měla zohledňovat předchozí účinné provádění tohoto nařízení.
- (40) V návaznosti na výsledek činností vykonaných na příslušných mezinárodních fórech a za účasti ESMA, EBA a ESRB by Komise měla předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku mezinárodního úsilí zaměřeného na zmírnění rizik spojených se SFT, včetně doporučení Rady pro finanční stabilitu pro srážky u SFT bez centrálního clearing, a o vhodnosti těchto doporučení pro trhy v Unii.
- (41) Požadavky na transparentnost podle tohoto nařízení by měly začít být uplatňovány až po určité době, aby registry obchodních údajů měly dostatek času požádat o povolení a uznání svých činností podle tohoto nařízení, a aby smluvní strany a subjekty kolektivního investování měly dostatek času na splnění těchto požadavků. Zejména je vhodné odložit použitelnost dodatečných požadavků na transparentnost pro subjekty kolektivního investování, a to s ohledem na obecné pokyny pro příslušné orgány a pro správcovské společnosti SKIPCP, které vydal orgán ESMA dne 18. prosince 2012 a které stanoví dobrovolný rámec týkající se informačních povinností uvedených společností, a s ohledem na potřebu snížit administrativní zátěž správců subjektů kolektivního investování. Pro zajištění efektivního zavedení oznamování SFT je nezbytné postupné zavádění požadavků podle typu smluvní strany. Tento přístup by měl zohlednit faktickou schopnost dané smluvní strany plnit oznamovací povinnosti stanovené tímto nařízením.
- (42) Nová jednotná pravidla transparentnosti SFT a některých OTC derivátů, konkrétně swapů veškerých výnosů, stanovená v tomto nařízení, jsou úzce spjata s pravidly stanovenými v nařízení (EU) č. 648/2012, neboť tyto OTC deriváty spadají do působnosti oznamovací povinnosti stanovené v uvedeném nařízení. V zájmu zajištění koherentnosti mezi oblastmi působnosti obou souborů požadavků na transparentnost a oznamování, je zapotřebí stanovit jasnou hranici mezi OTC deriváty a deriváty obchodovanými v obchodním systému bez ohledu na to, zda se tyto smlouvy obchodují v Unii nebo na trzích třetích zemí. Definice OTC derivátů v nařízení (EU) č. 648/2012

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. C 328, 20.9.2014, s. 3.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

by proto měla být upravena, aby bylo zajištěno, že je tentýž druh derivátových smluv klasifikován buď jako OTC derivát, nebo jako derivát obchodovaný v obchodním systému bez ohledu na to, zda se tyto smlouvy obchodují v Unii nebo na trzích v třetích zemích.

(43) Nařízení (EU) č. 648/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla týkající se transparentnosti obchodů zajišťujících financování (securities financing transactions – dále jen „SFT“) a opětovného použití.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na:

a) smluvní stranu SFT usazenou:

i) v Unii, včetně všech jejích poboček bez ohledu na místo, kde se nacházejí;

ii) ve třetí zemi, je-li SFT uzavřen v rámci operací pobočky v Unii dané smluvní strany;

b) správcovské společnosti subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a investiční společnosti SKIPCP podle směrnice 2009/65/ES;

c) správce alternativních investičních fondů, kterým bylo uděleno povolení podle směrnice 2011/61/EU;

d) smluvní stranu provádějící opětovné použití, která je usazena:

i) v Unii, včetně všech jejích poboček bez ohledu na místo, kde se nacházejí;

ii) ve třetí zemi, pokud:

— k opětovnému použití došlo v rámci operací pobočky v Unii dané smluvní strany; nebo

— opětovné použití se týká finančních nástrojů, které byly na základě dohody o zajištění poskytnuty smluvní stranou usazenou v Unii nebo pobočkou smluvní strany usazené ve třetí zemi, nacházející se v Unii.

2. Články 4 a 15 se nevztahují na:

a) členy Evropského systému centrálních bank (ESCB), další orgány členských států plnící podobné funkce a jiné veřejné subjekty Unie pověřené správou veřejného dluhu nebo do správy veřejného dluhu zasahující;

b) Banku pro mezinárodní platby.

3. Článek 4 se nevztahuje na obchody, jejichž smluvní stranou je člen ESCB.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30 za účelem změny seznamu uvedeného v odstavci 2 tohoto článku.

Za tímto účelem a před přijetím takových aktů v přenesené pravomoci předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, jak se v mezinárodním prostředí přistupuje k centrálním bankám a k veřejným subjektům pověřeným správou veřejného dluhu nebo do správy veřejného dluhu zasahujícím.

Tato zpráva musí obsahovat srovnávací analýzu přístupu k centrálním bankám a k těmto subjektům v právních rádech určitého počtu třetích zemí. Pokud zpráva dospěje k závěru, zejména na základě srovnávací analýzy a potenciálních účinků, že je nezbytné osvobodit měnové úkoly těchto centrálních bank a subjektů třetích zemí od povinností stanovených v článku 15, přijme Komise prováděcí akt, kterým je zařadí na seznam uvedený v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „registrem obchodních údajů“ právnická osoba, která centrálně shromažďuje a vede záznamy o SFT;
- 2) „smluvními stranou“ finanční smluvní strana nebo nefinanční smluvní strana;
- 3) „finanční smluvní stranou“:
 - a) investiční podnik povolený v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ⁽¹⁾;
 - b) úvěrová instituce povolená v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽²⁾ nebo s nařízením (EU) č. 1024/2013;
 - c) pojišťovna nebo zajišťovna povolená v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽³⁾;
 - d) SKIPCP a tam, kde je to vhodné, jeho správcovská společnost, kterým bylo uděleno povolení v souladu se směrnicí 2009/65/ES;
 - e) alternativní investiční fond spravovaný správcem alternativního investičního fondu povoleným nebo registrovaným v souladu se směrnicí 2011/61/EU;
 - f) instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění povolená nebo registrovaná v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ⁽⁴⁾;
 - g) ústřední protistrana povolená v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10).

- h) centrální depozitář cenných papírů povolený v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ⁽¹⁾;
- i) subjekt ze třetí země, u něhož by bylo podle legislativních aktů uvedených v písmenech a) až h) požadováno povolení nebo registrace, kdyby byl usazen v Unii;
- 4) „nefinanční smluvní stranou“ podnik usazený v Unii nebo ve třetí zemi jiný než subjekty uvedené v bodě 3;
- 5) „usazenou“
- a) v případě smluvní strany, která je fyzickou osobou místo, kde se nachází její ústředí;
- b) v případě smluvní strany, která je právnickou osobou, místo, kde se nachází její sídlo;
- c) v případě smluvní strany, která podle svých vnitrostátních právních předpisů nemá sídlo, místo, kde se nachází její ústředí;
- 6) „pobočkou“ místo výkonu obchodní činnosti jiné než ústředí, které je součástí smluvní strany a nemá právní subjektivitu;
- 7) „půjčkami cenných papírů nebo komodit“ nebo „výpůjčkami cenných papírů nebo komodit“ jakýkoli obchod, jímž smluvní strana převádí cenné papíry nebo komodity a tento převod je spojen se závazkem vypůjčitele vrátit k nějakému budoucímu datu nebo na požádání převodce srovnatelné cenné papíry či komodity, přičemž u smluvní strany převádějící cenné papíry či komodity jde o půjčku cenných papírů či komodit a u smluvní strany, na kterou jsou cenné papíry či komodity převáděny, jde o výpůjčku cenných papírů či komodit;
- 8) „koupí se současným sjednáním zpětného prodeje“ nebo „prodejem se současným sjednáním zpětné koupě“ jakýkoli obchod, v rámci něhož smluvní strana koupí nebo prodá cenné papíry nebo komodity nebo zaručené právní nároky k cenným papírům nebo komoditám s tím, že se zavazuje v prvním případě odprodat a ve druhém případě odkoupit zpět cenné papíry nebo komodity nebo takové zaručené právní nároky stejné povahy za stanovenou cenu k budoucímu dni, přičemž u smluvní strany, která tyto cenné papíry nebo komodity nebo zaručené právní nároky kupuje, jde o koupí se současným sjednáním zpětného prodeje a u smluvní strany, která je prodává, o prodej se současným sjednáním zpětné koupě; na tuto koupí a tento prodej se nevztahuje repo či reverzní repo ve smyslu bodu 9;
- 9) „repo obchodem“ jakýkoli obchod na základě dohody, v rámci níž smluvní strana převádí cenné papíry nebo komodity nebo zaručené právní nároky k cenným papírům nebo komoditám, pokud uvedenou záruku poskytuje uznaná burza, která je držitelem práv k těmto cenným papírům nebo komoditám, a pokud dohoda smluvní straně nedovoluje určitý cenný papír nebo komoditu převést nebo zastavit najednou více než jedné straně, se současným závazkem zpětného odkupu těchto cenných papírů nebo komodit, nebo k náhradním cenným papírům či komoditám stejného druhu za stanovenou cenu k datu, které je určeno nebo má být určeno převodcem, přičemž u smluvní strany, jež cenné papíry či komodity prodává, jde o repo, a u smluvní strany jež cenné papíry či komodity kupuje, jde o reverzní repo;
- 10) „maržovým obchodem“ transakce, při níž smluvní strana poskytne úvěr v souvislosti s nákupem, prodejem, převodem cenných papírů či obchodováním s nimi, která však nezahrnuje ostatní půjčky, jež jsou zajištěny kolaterálem ve formě cenných papírů;
- 11) „obchodem zajišťujícím financování“ (securities financing transaction) neboli „SFT“:
- a) repo obchod;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

- b) půjčky cenných papírů nebo komodit a výpůjčky cenných papírů nebo komodit;
 - c) koupě se současným sjednáním zpětného prodeje nebo prodej se současným sjednáním zpětné koupě;
 - d) maržový obchod;
- 12) „opětovným použitím“ použití finančních nástrojů přijímající smluvní stranou, která je obdržela na základě dohody o zajištění, a to vlastním jménem a na vlastní účet či na účet jiné smluvní strany, včetně jakékoli fyzické osoby; takové použití zahrnuje převod vlastnického práva nebo výkon užívacího práva v souladu s článkem 5 směrnice 2002/47/ES, avšak nezahrnuje likvidaci finančního nástroje v případě selhání smluvní strany, která jej poskytl;
- 13) „dohodou o zajištění s převedením vlastnického práva“ dohoda o finančním zajištění s převedením vlastnického práva ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2002/47/ES uzavřená mezi smluvními stranami za účelem zajištění jakéhokoli závazku;
- 14) „dohodou o zajištění s poskytnutím jistoty“ dohoda o finančním zajištění s poskytnutím jistoty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice 2002/47/ES uzavřená mezi smluvními stranami za účelem zajištění jakéhokoli závazku;
- 15) „dohodou o zajištění“ dohoda o zajištění s převedením vlastnického práva nebo dohoda o zajištění s poskytnutím jistoty;
- 16) „finančními nástroji“ finanční nástroje ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 15 směrnice 2014/65/EU;
- 17) „komoditou“ komodita ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Komise (ES) č. 1287/2006 ⁽¹⁾;
- 18) „swapem veškerých výnosů“ derivátová smlouva ve smyslu čl. 2 bodu 7 nařízení (EU) č. 648/2012, v jejímž rámci jedna smluvní strana převádí celkový ekonomický výsledek referenčního dluhopisu na jinou smluvní stranu, a to včetně výnosů z úroků a poplatků, zisků a ztrát z pohybů cen a úvěrových ztrát.

KAPITOLA II

TRANSPARENTNOST SFT

Článek 4

Oznamovací povinnost a ochranná ustanovení ve vztahu k SFT

1. Smluvní strany SFT oznamují podrobné údaje o veškerých SFT, které uzavřely, jakož i veškeré jejich změny nebo ukončení, registru obchodních údajů, který je registrován podle článku 5 či uznán podle článku 19. Tyto podrobné údaje se oznamují nejpozději v pracovní den následující po uzavření, změně nebo ukončení obchodu.

Oznamovací povinnost uvedená v prvním pododstavci se vztahuje na SFT, které:

- a) jsou uzavřeny před příslušným dnem použitelnosti uvedeným v čl. 33 odst. 2 písm. a) a k uvedenému dni zůstaly nevypořádány, pokud:
 - i) zbývající doba splatnosti těchto SFT je v uvedeném dni delší než 180 dní; nebo
 - ii) tyto SFT mají otevřenou dobu splatnosti a po uvedeném dni zůstanou nevypořádány 180 dní;

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1287/2006 ze dne 10. srpna 2006, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o evidenční povinnosti investičních podniků, hlášení obchodů, transparentnost trhu, přijímání finančních nástrojů k obchodování a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 1).

b) jsou uzavřeny v příslušný den použitelnosti uvedený v čl. 33 odst. 2 písm. a) nebo později.

SFT uvedené v písmeni a) druhého pododstavce se oznámí do 190 dní od příslušného dne použitelnosti uvedeného v čl. 33 odst. 2 písm. a).

2. Smluvní strana, na kterou se vztahuje oznamovací povinnost, může oznamováním údajů o SFT pověřit jiný subjekt.

3. Uzavírá-li SFT finanční smluvní strana s nefinanční smluvní stranou, která k rozvahovému dni nepřekračuje hraniční hodnoty alespoň u dvou ze tří kritérií stanovených v čl. 3 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU⁽¹⁾, odpovídá za oznámení jménem obou smluvních stran finanční smluvní strana.

Je-li SKIPCP spravovaný správcovskou společností smluvní stranou SFT, odpovídá za oznámení jménem tohoto SKIPCP jeho správcovská společnost.

Je-li alternativní investiční fond smluvní stranou SFT, odpovídá za oznámení jménem tohoto alternativního investičního fondu jeho správce.

4. Smluvní strany uchovávají záznamy o každém SFT, který uzavřely, změnily či ukončily, po dobu alespoň pěti let od ukončení obchodu.

5. Pokud není k dispozici registr obchodních údajů, který by zaznamenal podrobné údaje o SFT, zajistí smluvní strany jejich oznámení Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) (dále jen „ESMA“ nebo „orgán ESMA“).

V takových případech ESMA zajistí, aby všechny relevantní subjekty uvedené v čl. 12 odst. 2 měly přístup ke všem údajům o SFT, které potřebují k plnění svých úkolů.

6. V souvislosti s informacemi obdrženými podle tohoto článku se registry obchodních údajů a ESMA řídí příslušnými ustanoveními týkajícími se důvěrnosti, neporušenosti a ochrany informací a dodržují povinnosti stanovené zejména v článku 80 nařízení (EU) č. 648/2012. Pro účely tohoto článku se odkazy v článku 80 nařízení (EU) č. 648/2012 na článek 9 uvedeného nařízení považují za odkazy na tento článek a odkazy v článku 80 uvedeného nařízení na „derivátové smlouvy“ se považují za odkazy na „SFT“.

7. Má se za to, že smluvní strana nebo subjekt oznamující údaje jejím jménem neporušuje tím, že oznámí registru obchodních údajů nebo ESMA údaje o SFT, žádné omezení ohledně poskytování informací uložené smlouvou nebo právními či správními předpisy.

8. Sdělení těchto údajů nezakládá odpovědnost oznamující jednotky ani jejích ředitelů nebo zaměstnanců.

9. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku a k zajištění souladu s oznamováním podle článku 9 nařízení (EU) č. 648/2012 a se standardy dohodnutými na mezinárodní úrovni ESMA v úzké spolupráci s ESCB a s přihlédnutím k jeho potřebám vypracuje návrhy regulačních technických norem, kterými stanoví náležitosti zpráv podle odstavců 1 až 5 tohoto článku pro jednotlivé druhy SFT, zahrnující alespoň:

a) smluvní strany SFT, a pokud se liší, osoby oprávněné a povinné z daného obchodu;

b) jistinu; měnu; aktiva použitá jako kolaterál a jejich druh, kvalitu a hodnotu; způsob poskytnutí kolaterálu; skutečnost, zda lze kolaterál opětovně použít; v případech, kdy lze kolaterál odlišit od jiných aktiv, skutečnost, zda byl opětovně použit; nahrazení kolaterálu; sazbu repo obchodu, poplatek za půjčku či sazbu u maržového obchodu; jakoukoli srážku; datum ocenění; datum splatnosti; první datum stanovené pro uplatnění výzvy k odkupu; a segment trhu.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

c) v závislosti na SFT rovněž podrobné údaje o:

- i) znovupoužití peněžních prostředků poskytnutých k zajištění dluhu;
- ii) půjčovaných či vypůjčovaných cenných papírech nebo komoditách.

Při vypracování těchto návrhů technických norem ESMA zohlední technickou charakteristiku souborů aktiv a, pokud je to vhodné, stanoví možnost oznamovat v příslušných případech v rámci údajů o kolaterálu úroveň pozic.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 13. ledna 2017.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

10. K zajištění jednotných podmínek uplatňování odstavce 1 tohoto článku a v rozsahu, v jakém je to proveditelné, k zajištění souladu s oznamováním podle článku 9 nařízení (EU) č. 648/2012 a harmonizace formátů mezi registry obchodních údajů vypracuje ESMA v úzké spolupráci s ESCB a s přihlédnutím k jeho potřebám návrhy prováděcích technických norem, které stanoví formát a četnost zpráv uvedených v odstavcích 1 a 5 tohoto článku pro jednotlivé druhy SFT.

Formát zahrnuje zejména:

- a) celosvětové identifikační kódy právnických osob či předchůdce těchto kódů, dokud nebude systém celosvětových identifikačních kódů právnických osob plně zaveden;
- b) mezinárodní identifikační čísla cenných papírů (ISIN); a
- c) specifické identifikační kódy obchodu.

Při vypracovávání těchto návrhů technických norem zohlední ESMA mezinárodní vývoj a standardy dohodnuté na úrovni Unie i na globální úrovni.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 13. ledna 2017.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA III

REGISTRACE REGISTRU OBCHODNÍCH ÚDAJŮ A DOHLED NAD NÍM

Článek 5

Registrace registru obchodních údajů

1. Registr obchodních údajů se zaregistruje u ESMA pro účely článku 4 za splnění podmínek a dodržení postupů stanovených tímto článkem.
2. Registr obchodních údajů musí být právnickou osobou usazenou v Unii, uplatňovat postupy k ověření úplnosti a správnosti údajů, které jsou mu oznámeny podle čl. 4 odst. 1, a splňovat požadavky stanovené v člancích 78, 79 a 80 nařízení (EU) č. 648/2012, aby byl způsobilý k registraci podle tohoto článku. Pro účely tohoto článku se odkazy v člancích 78 a 80 nařízení (EU) č. 648/2012 na článek 9 uvedeného nařízení považují za odkazy na článek 4 tohoto nařízení.
3. Registrace registru obchodních údajů je účinná pro celé území Unie.

4. Registrovaný registr obchodních údajů musí trvale splňovat podmínky pro registraci. Registr obchodních údajů informuje bez zbytečného odkladu orgán ESMA o veškerých zásadních změnách podmínek pro registraci.

5. Registr obchodních údajů předloží orgánu ESMA:

- a) žádost o registraci; nebo
- b) žádost o rozšíření registrace pro účely článku 4 tohoto nařízení v případě registru obchodních údajů, který byl již registrován podle hlavy VI kapitoly 1 nařízení (EU) č. 648/2012.

6. Do dvaceti pracovních dnů od obdržení žádosti ESMA posoudí, zda je žádost úplná.

Není-li žádost úplná, stanoví ESMA lhůtu, v níž má registr obchodních údajů poskytnout doplňující informace.

Posoudí-li ESMA žádost jako úplnou, oznámí to registru obchodních údajů.

7. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA návrhy regulačních technických norem, které stanoví:

- a) postupy uvedené v odstavci 2 tohoto článku, které mají registry obchodních údajů uplatňovat k ověření úplnosti a správnosti údajů, jež jim jsou oznámeny podle čl. 4 odst. 1;
- b) náležitosti žádosti o registraci uvedené v odst. 5 písm. a);
- c) náležitosti zjednodušené žádosti o rozšíření registrace uvedené v odst. 5 písm. b), aby se předešlo zdvojení požadavků.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 13. ledna 2017.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

8. K zajištění jednotných podmínek uplatňování odstavců 1 a 2 vypracuje ESMA návrhy prováděcích technických norem, které stanoví formát:

- a) žádosti o registraci podle v odst. 5 písm. a);
- b) žádosti o rozšíření registrace uvedené v odst. 5 písm. b).

Ve vztahu k prvnímu pododstavci písm. b) vypracuje ESMA zjednodušený formát, aby se předešlo zdvojení postupů.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 13. ledna 2017.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 6

Informování příslušných orgánů a konzultace s nimi před registrací nebo rozšířením registrace

1. Žádá-li o registraci nebo o její rozšíření jako registr obchodních údajů subjekt povolený nebo registrovaný příslušným orgánem v členském státě, v němž je usazen, informuje ESMA před registrací registru obchodních údajů bez zbytečného odkladu uvedený příslušný orgán a konzultuje s ním.
2. ESMA si s daným příslušným orgánem vymění veškeré informace, které jsou nezbytné pro registraci registru obchodních údajů nebo pro její rozšíření i pro dohled nad tím, zda daný subjekt splňuje podmínky pro registraci nebo povolení v členském státě, v němž je usazen.

Článek 7

Posouzení žádosti

1. Do 40 pracovních dnů od oznámení podle čl. 5 odst. 6 posoudí ESMA žádost o registraci nebo o její rozšíření v závislosti na tom, zda registr obchodních údajů splňuje požadavky této kapitoly, a přijme řádně odůvodněné rozhodnutí o registraci nebo o jejím rozšíření nebo rozhodnutí o zamítnutí žádosti o registraci nebo o její rozšíření.
2. Rozhodnutí, které ESMA přijme podle odstavce 1, nabývá účinku pátým pracovním dnem od přijetí.

Článek 8

Oznámení rozhodnutí orgánu ESMA o registraci nebo jejím rozšíření

1. Přijme-li ESMA rozhodnutí uvedené v čl. 7 odst. 1, nebo zruší-li registraci podle čl. 10 odst. 1, oznámí jej do pěti pracovních dnů registru obchodních údajů a své rozhodnutí řádně odůvodní.

ESMA své rozhodnutí bez zbytečného odkladu oznámí příslušnému orgánu podle čl. 6 odst. 1.

2. ESMA sdělí každé rozhodnutí přijaté podle odstavce 1 Komisi.
3. ESMA zveřejní na svých internetových stránkách seznam registrů obchodních údajů registrovaných v souladu s tímto nařízením. Tento seznam se aktualizuje do pěti pracovních dnů od přijetí rozhodnutí podle odstavce 1.

Článek 9

Pravomoci ESMA

1. Pravomoci svěřené orgánu ESMA podle článků 61 až 68, 73 a 74 nařízení (EU) č. 648/2012 ve spojení s přílohami I a II uvedeného nařízení jsou vykonávány rovněž ve vztahu k tomuto nařízení. Odkazy na čl. 81 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012 v příloze I uvedeného nařízení se považují za odkazy na čl. 12 odst. 1 a 2 tohoto nařízení.
2. Pravomoci svěřené podle článků 61, 62 a 63 nařízení (EU) č. 648/2012 orgánu ESMA či kterémukoli z jeho úředníků nebo dalším jím pověřeným osobám nesmějí být použity k tomu, aby se vyžadovalo zpřístupnění informací nebo dokumentů, na něž se vztahuje ochrana z důvodu jejich důvěrného charakteru.

Článek 10

Zrušení registrace

1. Aniž je dotčen článek 73 nařízení (EU) č. 648/2012, zruší ESMA registraci registru obchodních údajů, jestliže registr obchodních údajů:

a) se registrace výslovně vzdá nebo déle než šest předchozích měsíců neposkytuje služby;

- b) získal registraci na základě nepravdivých informací nebo jakýmkoli jinými protiprávními prostředky;
- c) již nesplňuje podmínky, za nichž byl registrován.

2. ESMA o svém rozhodnutí zrušit registraci registru obchodních údajů uvědomí bez zbytečného odkladu dotčený příslušný orgán uvedený v čl. 6 odst. 1.

3. Příslušný orgán členského státu, ve kterém registr obchodních údajů vykonává své služby a činnosti, jenž se domnívá, že byla splněna některá z podmínek uvedených v odstavci 1, může požádat ESMA, aby posoudil, zda jsou splněny podmínky pro zrušení registrace dotčeného registru obchodních údajů. Pokud ESMA rozhodne, že registraci dotčeného registru obchodních údajů nezruší, své rozhodnutí řádně odůvodní.

4. Příslušným orgánem uvedeným v odstavci 3 tohoto článku je orgán určený podle čl. 16 odst. 1 písm. a) a b) tohoto nařízení.

Článek 11

Poplatky za dohled

1. ESMA účtuje registrům obchodních údajů poplatky v souladu s tímto nařízením a s akty v přenesené pravomoci přijatými podle odstavce 2 tohoto článku. Tyto poplatky jsou přiměřené obratu dotčeného registru obchodních údajů a plně pokrývají výdaje ESMA nezbytné pro registraci a uznání registrů obchodních údajů a dohled nad nimi a veškeré náklady, jež mohou příslušným orgánům vzniknout v důsledku jakéhokoli přenesení úkolů podle čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení. Pokud jde o odkaz na článek 74 nařízení (EU) č. 648/2012 uvedený v čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení považují se odkazy na čl. 72 odst. 3 uvedeného nařízení za odkazy na odstavec 2 tohoto článku.

Jestliže je již daný registr obchodních údajů registrován podle hlavy VI kapitoly 1 nařízení (EU) č. 648/2012, poplatky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce se pouze upraví tak, aby zohledňovaly dodatečné výdaje a náklady nezbytné pro registraci a uznání registrů obchodních údajů a dohled nad nimi podle tohoto nařízení.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30, kterými dále stanoví typ poplatků, záležitosti, za něž se poplatky vybírají, výši poplatků a způsob jejich úhrady.

Článek 12

Transparentnost a dostupnost údajů vedených v registrech obchodních údajů

1. Registr obchodních údajů pravidelně a tak, aby byly snadno dostupné, zveřejní celkové pozice pro jednotlivé druhy SFT, které mu byly oznámeny.

2. Registr obchodních údajů shromažďuje a uchovává údaje o SFT a zajišťuje, aby následující subjekty měly přímý a bezprostřední přístup k těmto údajům, a mohly tak plnit své úkoly:

- a) ESMA;
- b) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (EBA);
- c) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (EIOPA);
- d) ESRB;
- e) příslušný orgán vykonávající dohled nad obchodními systémy oznámených obchodů;
- f) příslušní členové ESCB, včetně Evropské centrální banky (ECB) při plnění úkolů v rámci jednotného mechanismu dohledu podle nařízení (EU) č. 1024/2013;

- g) příslušné orgány třetí země, ve vztahu k níž byl přijat prováděcí akt podle čl. 19 odst. 1;
- h) orgány dohledu určené podle článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ⁽¹⁾;
- i) relevantní orgány pro cenné papíry a trhy v Unii, jejichž úkoly v oblasti dohledu zahrnují obchody, trhy, účastníky a aktiva, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení;
- j) Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009 ⁽²⁾;
- k) orgány příslušné k řešení krize určené podle článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽³⁾;
- l) Jednotný výbor pro řešení krizí zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ⁽⁴⁾;
- m) orgány uvedené v čl. 16 odst. 1.

3. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA v úzké spolupráci s ESCB a s přihlédnutím k potřebám subjektů uvedených v odstavci 2 návrhy regulačních technických norem, které stanoví:

- a) četnost a podrobné údaje o celkových pozicích podle odstavce 1 a údaje o SFT podle odstavce 2;
- b) požadované provozní normy, aby údaje mohly být včasným, strukturovaným a uceleným způsobem:
 - i) shromažďovány registry obchodních údajů;
 - ii) seskupovány a porovnávány mezi těmito registry;
- c) podrobnosti o informacích, k nimž mají mít přístup subjekty uvedené v odstavci 2, s ohledem na jejich úkoly a specifické potřeby;
- d) podmínky, za nichž mají mít subjekty uvedené v odstavci 2 přímý a bezprostřední přístup k údajům vedeným v registrech obchodních údajů.

Tyto návrhy regulačních technických norem zajistí, aby informace zveřejňované podle odstavce 1 neumožňovaly identifikovat některou ze stran SFT.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí (Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009, ze dne 13. července 2009, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 13. ledna 2017.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA IV

TRANSPARENTNOST VE VZTAHU K INVESTORŮM

Článek 13

Transparentnost subjektů kolektivního investování v pravidelných zprávách

1. Správcovské společnosti SKIPCP, investiční společnosti SKIPCP a správci alternativních investičních fondů informují investory o využití SFT a swapů veškerých výnosů takto:

- a) správcovské společnosti SKIPCP či investiční společnosti SKIPCP uvádějí tyto informace ve svých pololetních a výročních zprávách podle článku 68 směrnice 2009/65/ES;
- b) správci alternativních investičních fondů uvádějí tyto informace ve výroční zprávě podle článku 22 směrnice 2011/61/EU.

2. Informace týkající se SFT a swapů veškerých výnosů zahrnují údaje stanovené v oddíle A přílohy.

3. K zajištění jednotného poskytování údajů, ale také s ohledem na specifika různých druhů SFT a swapů veškerých výnosů může ESMA s přihlédnutím k požadavkům stanoveným ve směrnicích 2009/65/ES a 2011/61/EU, jakož i s přihlédnutím k vývoji tržních postupů vypracovat návrhy regulačních technických norem, které dále upřesní obsah oddílu A přílohy.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 14

Transparentnost subjektů kolektivního investování v předmluvních dokumentech

1. V prospektu SKIPCP podle článku 69 směrnice 2009/65/ES a při poskytování informací investorům ze strany správců alternativních investičních fondů podle čl. 23 odst. 1 a 3 směrnice 2011/61/EU se uvádějí SFT a swapy veškerých výnosů, které mohou správcovské společnosti SKIPCP či investiční společnosti SKIPCP nebo správci alternativních investičních fondů v příslušných případech využít, jakož i výslovné prohlášení o tom, že jsou tyto postupy a nástroje využívány.

2. Prospekt a informace určené investorům podle odstavce 1 obsahují údaje stanovené v oddíle B přílohy.

3. S ohledem na vývoj tržních postupů nebo k zajištění jednotného poskytování údajů může ESMA s přihlédnutím k požadavkům stanoveným ve směrnicích 2009/65/ES a 2011/61/EU vypracovat návrhy regulačních technických norem, které dále upřesní obsah oddílu B přílohy.

Při vypracovávání návrhů regulačních technických norem podle prvního pododstavce přihlédne ESMA k nutnosti poskytnout dostatečný čas, než začnou být uplatňovány.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA V

TRANSPARENTNOST V PŘÍPADĚ OPĚTOVNÉHO POUŽITÍ

Článek 15

Opětovné použití finančních nástrojů obdržených na základě dohody o zajištění

1. Na jakékoli právo smluvních stran opětovně použít finanční nástroje, které obdržely jako zajištění, se vztahují alespoň tyto podmínky:

a) poskytující smluvní strana byla přijímající smluvní stranou písemně řádně vyrozuměna o rizicích a důsledcích, jež mohou být spojeny s:

i) udělením souhlasu s užívacím právem k zajištění poskytnutému na základě dohody o zajištění s poskytnutím jistoty v souladu s článkem 5 směrnice 2002/47/ES, nebo

ii) uzavřením dohody o zajištění s převedením vlastnického práva.

b) poskytující smluvní strana udělila předem svůj výslovný souhlas stvrzený jejím podpisem na dohodě o zajištění s poskytnutím jistoty zaznamenané písemně nebo právně rovnocenným způsobem, přičemž podmínky této dohody stanoví užívací právo v souladu s článkem 5 směrnice 2002/47/ES, nebo výslovně souhlasila s poskytnutím zajištění prostřednictvím dohody o zajištění s převedením vlastnického práva.

Pokud jde o písm. a) první pododstavec, musí být poskytující smluvní strana písemně vyrozuměna alespoň o rizicích a důsledcích, které mohou nastat v případě selhání přijímající smluvní strany.

2. Na jakýkoli výkon práva smluvních stran na opětovné použití se vztahují alespoň obě tyto podmínky:

a) k opětovnému použití dochází v souladu s podmínkami dohody o zajištění uvedené v odst. 1 písm. b);

b) finanční nástroje obdržené na základě dohody o zajištění jsou převedeny z účtu poskytující smluvní strany.

Odchylně od písm. b) prvního pododstavce, jestliže je smluvní strana dohody o zajištění usazena ve třetí zemi a účet smluvní strany poskytující kolaterál je veden ve třetí zemi a podléhá právu třetí země, musí být opětovné použití doloženo buď převodem z účtu poskytující smluvní strany nebo jinými vhodnými prostředky.

3. Tímto článkem nejsou dotčena přísnější ustanovení odvětvových právních předpisů, zejména směrnic 2009/65/ES a 2014/65/EU, ani vnitrostátní právo, jehož cílem je zajistit vyšší úroveň ochrany poskytujících smluvních stran.

4. Tento článek nemá vliv na vnitrostátní právo týkající se platnosti nebo účinku obchodu.

KAPITOLA VI

DOHLED A PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

Článek 16

Určení a pravomoci příslušných orgánů

1. Pro účely tohoto nařízení se považují za příslušné orgány:

- a) v případě finančních smluvních stran příslušné orgány nebo vnitrostátní příslušné orgány ve smyslu nařízení (EU) č. 648/2012, (EU) 1024/2013 a (EU) 909/2014 a směrnic 2003/41/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU a 2014/65/EU a orgány dohledu ve smyslu směrnice 2009/138/ES;
- b) v případě nefinančních smluvních stran příslušné orgány určené v souladu s čl. 10 odst. 5 nařízení (EU) č. 648/2012;
- c) pro účely článků 13 a 14 tohoto nařízení ve vztahu k správcovským společnostem SKIPCP a investičním společnostem SKIPCP příslušné orgány určené v souladu s článkem 97 směrnice 2009/65/ES;
- d) pro účely článků 13 a 14 tohoto nařízení ve vztahu k správcům alternativních investičních fondů příslušné orgány určené v souladu s článkem 44 směrnice 2011/61/EU.

2. Příslušné orgány vykonávají pravomoci, které jim svěřují předpisy uvedené v odstavci 1, a dohlíží na plnění povinností stanovených tímto nařízením.

3. Příslušné orgány uvedené v odst. 1 písm. c) a d) tohoto článku provádějí monitorování správcovských společností SKIPCP, investičních společností SKIPCP a správců alternativních investičních fondů usazených na jejich území, aby ověřily, zda uvedené subjekty využívají SFT a swapy veškerých výnosů v souladu s články 13 a 14.

Článek 17

Spolupráce mezi příslušnými orgány

- 1. Příslušné orgány podle článku 16 a ESMA vzájemně úzce spolupracují a vyměňují si informace za účelem plnění svých povinností podle tohoto nařízení, zejména za účelem zjišťování případů porušení tohoto nařízení a jejich nápravy.
- 2. Příslušný orgán může odmítnout vyhovět žádosti o spolupráci a výměnu informací podle odstavce 1 pouze za těchto výjimečných okolností:
 - a) pokud v souvislosti se stejnými činy a proti stejným osobám bylo již zahájeno soudní řízení před orgány členského státu, jehož příslušný orgán obdržel žádost; nebo
 - b) pokud v členském státě, jehož příslušný orgán obdržel žádost, byl již vydán pravomocný rozsudek ve vztahu k těmto osobám za stejné činy.

V případě takového odmítnutí o něm příslušný orgán vyrozumí dožadující orgán a ESMA a poskytne co nejpodrobnější informace.

- 3. Subjekty uvedené v čl. 12 odst. 2 a příslušní členové ESCB úzce spolupracují za podmínek stanovených v tomto odstavci.

Spolupráce je důvěrná a je podmíněna odůvodněnou žádostí relevantních příslušných orgánů, přičemž jejím účelem je pouze umožnit těmto orgánům plnit své povinnosti.

Bez ohledu na první a druhý pododstavec mohou členové ESCB odmítnout poskytnout informace, pokud obchody uzavírají při plnění svých úkolů coby měnové orgány.

V případě odmítnutí podle třetího pododstavce vyrozumí příslušný člen ESCB o tomto odmítnutí dožadující orgán a uvede důvody odmítnutí.

Článek 18

Služební tajemství

1. O veškerých důvěrných informacích přijatých, vyměněných nebo předaných podle tohoto nařízení je třeba zachovávat služební tajemství podle odstavců 2 a 3.

2. Povinnost zachovávat služební tajemství se vztahuje na všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro subjekty uvedené v čl. 12 odst. 2 a pro příslušné orgány uvedené v článku 16, pro orgány ESMA, EBA a EIOPA nebo pro auditory a experty pověřené příslušnými orgány či orgány ESMA, EBA a EIOPA. Tyto osoby nesmějí sdělovat žádné osobě ani žádnému orgánu důvěrné informace, které se dozvědí při plnění svých povinností, s výjimkou souhrnné či celkové formy tak, aby nebylo možno určit totožnost jednotlivé smluvní strany, registru obchodních údajů nebo jiné osoby, aniž je dotčeno vnitrostátní trestní či daňové právo nebo toto nařízení.

3. Aniž je dotčeno vnitrostátní trestní nebo daňové právo, smí příslušné orgány, ESMA, EBA, EIOPA anebo subjekty nebo fyzické či právnické osoby jiné než příslušné orgány, které obdrží důvěrné informace podle tohoto nařízení, tyto informace použít, v případě příslušných orgánů pouze k plnění svých povinností a výkonu svých funkcí v oblasti působnosti tohoto nařízení nebo v případě jiných orgánů, subjektů nebo fyzických či právnických osob pouze k účelu, ke kterému jim byly poskytnuty, anebo ve správních nebo soudních řízeních, která s výkonem těchto funkcí konkrétně souvisejí. Pokud s tím ESMA, EBA, EIOPA, příslušný orgán nebo jiný orgán, subjekt nebo osoba sdělující informace souhlasí, může je orgán, který je obdržel, použít pro jiné nekomerční účely.

4. Odstavce 2 a 3 nebrání orgánům ESMA, EBA, EIOPA, příslušným orgánům nebo příslušným centrálním bankám ve výměně nebo předávání důvěrných informací v souladu s tímto nařízením a jinými právními předpisy vztahujícími se na investiční podniky, úvěrové instituce, penzijní fondy, zprostředkovatele pojištění a zajištění, pojišťovny, regulované trhy nebo organizátory trhů či jiné subjekty se souhlasem příslušného orgánu nebo jiného orgánu, subjektu nebo fyzické či právnické osoby, které tyto informace poskytly.

5. Odstavce 2 a 3 nebrání příslušným orgánům, aby si v souladu s vnitrostátním právem vyměňovaly nebo předávaly důvěrné informace, které neobdržely od příslušného orgánu jiného členského státu.

KAPITOLA VII

VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 19

Rovnocennost a uznávání registrů obchodních údajů

1. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví, že právní a dohledový rámec třetí země poskytuje záruky toho, že:

- a) registry obchodních údajů, které mají povolení v uvedené třetí zemi, splňují právně závazné požadavky, jež jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v tomto nařízení;
- b) registry obchodních údajů podléhají v uvedené třetí zemi průběžnému účinnému dohledu a jejich povinnosti byly účinně vynucovány;
- c) je chráněno služební tajemství, včetně obchodního tajemství, jež orgány sdělují třetím osobám, a tato ochrana je alespoň rovnocenná ochraně podle tohoto nařízení; a
- d) uvedené registry obchodních údajů, které mají v dané třetí zemi povolení, mají právně závaznou a vymahatelnou povinnost poskytnout subjektům uvedeným v čl. 12 odst. 2 přímý a bezprostřední přístup k údajům.

Prováděcí akt uvedený v prvním pododstavci rovněž stanoví příslušné orgány třetí země, které mají právo na přístup k údajům o SFT uchovávaným v registrech obchodních údajů usazených v Unii.

Prováděcí akt uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce se přijímá přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 2.

2. Pokud registry obchodních údajů, které mají v třetí zemi povolení, nemají podle práva této třetí země právně závaznou a vymahatelnou povinnost poskytnout subjektům uvedeným v čl. 12 odst. 2 přímý a bezprostřední přístup k údajům, předloží Komise Radě doporučení ke sjednání mezinárodních dohod s danou třetí zemí týkajících se vzájemného přístupu k informacím a výměny informací o SFT uchovávaných v registrech obchodních údajů, které jsou usazeny v dané třetí zemi, aby bylo zajištěno, že všechny subjekty uvedené v čl. 12 odst. 2 mají přímý a bezprostřední přístup ke všem informacím, jež potřebují pro plnění svých úkolů.

3. Registr obchodních údajů usazený v třetí zemi může poskytovat své služby a činnosti subjektům usazeným v Unii pro účely článku 4 až poté, co jej ESMA uzná v souladu s požadavky podle odstavce 4 tohoto článku.

4. Registr obchodních údajů uvedený v odstavci 3 předloží orgánu ESMA:

a) žádost o uznání, nebo

b) žádost o rozšíření registrace pro účely článku 4 tohoto nařízení v případě registru obchodních údajů, který již byl uznán v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012.

5. Žádost uvedená v odstavci 4 musí být předložena spolu s veškerými nezbytnými informacemi, včetně alespoň informací potřebných k ověření toho, že příslušný registr obchodních údajů má povolení a podléhá účinnému dohledu ve třetí zemi, který splňuje všechna tato kritéria:

a) Komise prostřednictvím prováděcího aktu podle odstavce 1 stanovila, že daná třetí země má rovnocenný a vymahatelný právní a dohledový rámec;

b) příslušné orgány dané třetí země uzavřely s ESMA dohodu o spolupráci, která upravuje alespoň:

i) mechanismus pro výměnu informací mezi ESMA a jakýmkoli jiným orgánem na úrovni Unie, který vykonává povinnosti v důsledku přenesení úkolů podle čl. 9 odst. 1, na jedné straně a relevantními příslušnými orgány dotčených třetích zemí na straně druhé; a

ii) postupy koordinace činností dohledu.

V souvislosti s předáváním osobních údajů třetím zemím použije ESMA nařízení (ES) č. 45/2001.

6. Do 30 pracovních dnů od obdržení žádosti ESMA posoudí, zda je žádost úplná. Pokud ESMA dospěje k závěru, že žádost není úplná, stanoví lhůtu, v níž má žádající registr obchodních údajů poskytnout doplňující informace.

7. Do 180 pracovních dnů od podání úplné žádosti ESMA písemně a s řádným odůvodněním uvědomí žádající registr obchodních údajů o tom, zda bylo jeho žádosti o uznání vyhověno, či zda byla zamítnuta.

8. ESMA zveřejní na svých internetových stránkách seznam registrů obchodních údajů uznaných podle tohoto článku.

Článek 20

Nepřímý přístup k údajům mezi orgány

ESMA může s příslušnými orgány třetích zemí, které potřebují plnit své příslušné úkoly, uzavřít dohody o spolupráci týkající se vzájemné výměny informací o SFT, které orgánu ESMA v souladu s čl. 12 odst. 2 poskytují registry

obchodních údajů Unie, a údajů o SFT, které shromažďují a uchovávají orgány třetích zemí, pod podmínkou, že je zaručeno služební tajemství, včetně ochrany obchodních tajemství, jež orgány sdělují třetím osobám.

Článek 21

Rovnocennost oznamování

1. Komise může přijmout prováděcí akty, jimiž stanoví, že právní, dohledový a vynucovací rámec určité třetí země:

a) jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 4;

b) zajišťují ochranu služebního tajemství, která je rovnocenná ochraně stanovené v tomto nařízení;

c) jsou účinně uplatňovány a vynucovány spravedlivým a nedeformujícím způsobem zajišťujícím účinný dohled a vynucování v uvedené třetí zemi a

d) zajišťují, že subjekty uvedené v čl. 12 odst. 2 mají buď přímý přístup k podrobným údajům o SFT podle čl. 19 odst. 1, nebo nepřímý přístup k podrobným údajům o SFT podle článku 20.

2. Pokud Komise přijala ve vztahu k třetí zemi prováděcí akt o rovnocennosti, jak je uvedeno v odstavci 1 tohoto článku, má se za to, že smluvní strany uzavírající obchod, na který se vztahuje toto nařízení, splnily požadavky stanovené v článku 4, pokud je alespoň jedna z nich usazena v dané třetí zemi a smluvní strany splnily příslušné povinnosti dané třetí země ve vztahu k uvedenému obchodu.

Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 2.

Komise ve spolupráci s ESMA sleduje účinné provádění požadavků, jež jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 4, třetími zeměmi, pro které byl přijat prováděcí akt o rovnocennosti, a pravidelně podává zprávy Evropskému parlamentu a Radě. V případě, že zpráva odhalí nedostatečné nebo nedůsledné uplatňování rovnocenných požadavků orgány třetí země, zváží Komise do 30 kalendářních dnů po předložení zprávy, zda uznání rovnocennosti právního rámce dotýcné třetí země nezruší.

KAPITOLA VIII

SPRÁVNÍ SANKCE A JINÁ SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

Článek 22

Správní sankce a jiná správní opatření

1. Aniž je dotčen článek 28 a právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, že jsou jejich příslušné orgány oprávněny ukládat správní sankce a jiná správní opatření alespoň za porušení článků 4 a 15.

Pokud se ustanovení prvního pododstavce vztahují na právnické osoby, stanoví členské státy, že jsou jejich příslušné orgány oprávněny, aby v případě porušení uplatnily za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy sankce vůči členům řídicího orgánu a vůči dalším fyzickým osobám, které nesou odpovědnost za takové porušení podle vnitrostátních právních předpisů.

2. Správní sankce a jiná správní opatření přijaté pro účely odstavce 1 musí být účinné, přiměřené a odrazující.

3. Pokud se členské státy v souladu s odstavcem 1 tohoto článku rozhodly, že stanoví trestní sankce za porušení ustanovení, na něž se v uvedeném odstavci odkazuje, zajistí, aby byla k dispozici vhodná opatření, jejichž prostřednictvím budou mít příslušné orgány veškeré nezbytné pravomoci k tomu, aby spolupracovaly s justičními orgány, orgány pověřenými stíháním nebo orgány trestního soudnictví v rámci své jurisdikce a mohly od nich získat příslušné informace týkající se trestního vyšetřování či řízení, které bylo zahájeno z důvodu možného porušení článků 4 a 15, a tyto informace dále poskytny ostatním příslušným orgánům a orgánu ESMA v zájmu naplnění závazku vzájemné spolupráce a případně spolupráce s orgánem ESMA pro účely tohoto nařízení.

Za účelem výkonu svých pravomocí ukládat sankce mohou příslušné orgány navázat spolupráci s příslušnými orgány jiných členských států a s příslušnými orgány třetích zemí.

Příslušné orgány mohou rovněž spolupracovat s příslušnými orgány jiných členských států v zájmu snazšího vymáhání peněžitých sankcí.

4. Členské státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy svěří příslušným orgánům pravomoc ukládat za porušení uvedená v odstavci 1 alespoň tyto správní sankce a jiná správní opatření:

- a) příkaz osobě odpovědné za porušení, aby upustila od závažného jednání a zdržela se jeho opakování;
- b) veřejné oznámení provedené v souladu s článkem 26, v němž je uvedena odpovědná osoba a povaha daného porušení;
- c) odnětí povolení nebo pozastavení jeho platnosti;
- d) dočasný zákaz výkonu jakýchkoli vedoucích funkcí vůči osobě ve vedoucí funkci či fyzické osobě, která za takové porušení nese odpovědnost;
- e) správní peněžitě sankce, jejichž maximální výše činí alespoň trojnásobek zisku, kterého bylo v důsledku porušení pravidel dosaženo, nebo ztráty, které bylo v důsledku porušení pravidel zabráněno, jestliže je může příslušný orgán určit, a to i pokud jsou tyto sankce vyšší než částky uvedené v písmenech f) a g);
- f) pokud jde o fyzické osoby, správní peněžitě sankce, jejichž maximální výše činí alespoň 5 000 000 EUR, nebo odpovídající částku v měně členského státu, jehož měnou není ke dni 12. ledna 2016 euro;
- g) pokud jde o právnické osoby, správní peněžitě sankce, jejichž maximální výše činí alespoň:
 - i) 5 000 000 EUR, nebo odpovídající částku v měně členského státu, jehož měnou není ke dni 12. ledna 2016 euro, nebo až 10 % celkového ročního obrátu právnické osoby podle poslední dostupné účetní závěrky schválené řídicím orgánem v případě porušení článku 4;
 - ii) 15 000 000 EUR, nebo odpovídající částku v měně členského státu, jehož měnou není ke dni 12. ledna 2016 euro, nebo až 10 % celkového ročního obrátu právnické osoby podle poslední dostupné účetní závěrky schválené řídicím orgánem v případě porušení článku 15.

Pro účely písm. g) bodů i) a ii) prvního pododstavce platí, že je-li právnická osoba mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem mateřského podniku, který je povinen sestavovat konsolidovanou účetní závěrku podle směrnice 2013/34/EU, je příslušným celkovým ročním obrátem celkový roční obrát nebo odpovídající druh příjmů v souladu s příslušným účetním režimem podle nejnovější dostupné konsolidované účetní závěrky schválené řídicím orgánem vrcholného mateřského podniku.

Členské státy mohou stanovit příslušným orgánům širší pravomoci, než jak jsou vymezeny v tomto odstavci. Členské státy mohou rovněž stanovit širší rozsah a vyšší sazby sankcí, než jak jsou stanoveny v tomto odstavci.

5. Porušení článku 4 nemá dopad na platnost podmínek SFT ani na možnost stran prosazovat podmínky SFT. Porušení článku 4 nezakládá nárok kterékoli strany SFT na náhradu škody.

6. Do 13. ledna 2018 mohou členské státy rozhodnout, že nestanoví správní sankce a jiná správní opatření podle odstavce 1, pokud se na porušení v něm uvedená již vztahují trestní sankce podle jejich vnitrostátního práva. Pokud se členské státy rozhodnou, že nestanoví správní sankce a jiná správní opatření, sdělí Komisi a orgánu ESMA příslušná ustanovení vnitrostátního trestního práva.

7. Do 13. července 2017 oznámí členské státy Komisi a orgánu ESMA pravidla týkající se odstavců 1, 3 a 4. Neprodleně jim oznámí jakoukoli jejich následnou změnu.

Článek 23

Ukládání správních sankcí a jiných správních opatření

Členské státy zajistí, aby při stanovování druhu a výše správních sankcí a jiných opatření příslušné orgány vzaly v úvahu veškeré důležité okolnosti, zejména:

- a) závažnost a dobu trvání porušení;
- b) míru odpovědnosti osoby odpovědné za porušení;
- c) finanční sílu osoby odpovědné za porušení při zohlednění takových faktorů, jako je celkový obrat v případě právnické osoby nebo roční příjem v případě fyzické osoby;
- d) výši zisku, kterého osoba odpovědná za porušení dosáhla, nebo ztráty, které zabránila, jestliže je lze určit;
- e) míru spolupráce osoby odpovědné za porušení s příslušným orgánem, aniž je dotčena potřeba zajistit vydání zisku, kterého uvedená osoba dosáhla, nebo ztráty, které zabránila;
- f) předchozí porušení ze strany osoby odpovědné za porušení.

Příslušné orgány mohou při stanovování druhu a výše správních sankcí a jiných správních opatření vzít v úvahu kromě faktorů uvedených v prvním pododstavci i další faktory.

Článek 24

Oznamování porušení

1. Příslušné orgány zavedou účinné mechanismy, které umožní oznamovat skutečná nebo potenciální porušení povinností stanovených v článcích 4 a 15 dalším příslušným orgánům.

2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:

- a) zvláštní postupy pro přijímání oznámení o porušení povinností stanovených v článku 4 nebo 15 a jejich následném vyřízení, včetně zavedení bezpečných komunikačních kanálů pro taková oznámení;

- b) přiměřenou ochranu pro osoby pracující na základě pracovní smlouvy, které oznámí porušení povinností stanovených v článku 4 nebo 15 nebo které jsou obviněny z porušení povinností stanovených v těchto článcích, a to před odplatou, diskriminací a dalšími druhy nespravedlivého zacházení;
 - c) ochranu osobních údajů osoby, která porušení povinností stanovených v článku 4 nebo 15 oznámí, i fyzické osoby, která se porušení údajně dopustila, včetně ochrany související se zachováním důvěrnosti jejich totožnosti, a to ve všech fázích řízení, aniž je dotčeno poskytování informací podle vnitrostátních právních předpisů v souvislosti s vyšetřováním či navazujícím soudním řízením.
3. Smluvní strany musí mít zavedeny vhodné interní postupy umožňující jejich zaměstnancům oznamovat porušení povinností stanovených v článcích 4 a 15.

Článek 25

Výměna informací s orgánem ESMA

1. Příslušné orgány poskytnou orgánu ESMA každoročně souhrnné a podrobné informace o všech správních sankcích a jiných správních opatřeních, které uložily podle článku 22. ESMA souhrnné informace zveřejní ve výroční zprávě.
2. Pokud se členské státy rozhodly stanovit za porušení ustanovení uvedených v článku 22 trestní sankce, poskytnou jejich příslušné orgány orgánu ESMA každoročně anonymní souhrnné údaje týkající se všech provedených trestních vyšetřování a uložených trestních sankcí. ESMA zveřejní údaje o uložených trestních sankcích ve výroční zprávě.
3. Pokud příslušný orgán zveřejnil správní sankci nebo jiné správní opatření, oznámí tuto skutečnost zároveň orgánu ESMA.
4. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, které stanoví postupy a formuláře pro výměnu informací uvedenou v odstavcích 1 a 2.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 13. ledna 2017.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 26

Zveřejňování rozhodnutí

1. S výhradou odstavce 4 tohoto článku zajistí členské státy, aby příslušné orgány zveřejnily na svých internetových stránkách každé rozhodnutí o uložení správní sankce nebo jiného správního opatření za porušení povinností stanovených v článcích 4 nebo 15, a to bezprostředně poté, co byla o příslušném rozhodnutí vyrozuměna osoba, jíž se dané rozhodnutí týká.
2. Informace zveřejňované podle odstavce 1 uvádějí alespoň druh a povahu porušení a totožnost osoby, které se rozhodnutí týká.
3. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na rozhodnutí ukládající opatření vyšetřovací povahy.

Má-li příslušný orgán na základě individuálního posouzení případu za to, že zveřejnění totožnosti právnické osoby, které se rozhodnutí týká, nebo osobních údajů fyzické osoby by bylo nepřiměřené, nebo pokud by takové zveřejnění ohrozilo probíhající vyšetřování nebo stabilitu finančních trhů, učiní jeden z těchto kroků:

- a) zveřejnění rozhodnutí odloží, dokud důvody pro toto odložení nepominou;

b) rozhodnutí zveřejní anonymně v souladu s vnitrostátním právem, pokud takové zveřejnění zajistí účinnou ochranu dotyčných osobních údajů, a je-li to vhodné, odloží zveřejnění příslušných údajů po přiměřenou dobu, pokud lze předpokládat, že důvody pro anonymní zveřejnění během této doby pominou;

c) rozhodnutí nezveřejní, pokud je příslušný orgán toho názoru, že zveřejnění podle písmen a) nebo b) nebude dostatečné, aby zajistilo:

i) že nebude ohrožena stabilita finančních trhů; nebo

ii) přiměřenost zveřejnění takových rozhodnutí s ohledem na opatření považovaná za méně významná.

4. Je-li proti rozhodnutí podán opravný prostředek k vnitrostátnímu soudnímu, správnímu či jinému orgánu, příslušné orgány rovněž tuto informaci okamžitě zveřejní na svých internetových stránkách, stejně jako veškeré následné informace týkající se výsledku řízení o tomto opravném prostředku. Rovněž se zveřejní jakékoli rozhodnutí, kterým se napadené rozhodnutí ruší.

5. Příslušné orgány informují orgán ESMA o všech uložených správních sankcích a jiných správních opatřeních, které nebyly zveřejněny podle odst. 3 písm. c), i o jakémkoli případném opravném prostředku, který proti nim byl podán, a o výsledku řízení o něm. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány obdržely informace a pravomocné rozhodnutí o uložení každé trestní sankce a předaly je orgánu ESMA. ESMA spravuje centrální databázi správních sankcí, jiných správních opatření a trestních sankcí, které mu byly oznámeny, výhradně pro účely výměny informací mezi příslušnými orgány. Tato databáze je přístupná pouze příslušným orgánům a aktualizuje se na základě informací poskytnutých příslušnými orgány.

6. Příslušné orgány zajistí, aby jakékoli rozhodnutí zveřejněné v souladu s tímto článkem zůstalo dostupné na jejich internetových stránkách po dobu alespoň pěti let ode dne zveřejnění. Osobní údaje obsažené v těchto rozhodnutích se na internetových stránkách příslušného orgánu ponechají pouze po dobu, která je nezbytně nutná podle příslušných pravidel pro ochranu údajů.

Článek 27

Právo na přezkum

Členské státy zajistí, aby rozhodnutí a opatření přijatá podle tohoto nařízení byla řádně odůvodněna a aby podléhala soudnímu přezkumu. Právo na soudní přezkum se uplatní též v případě, že rozhodnutí nebylo vydáno do šesti měsíců ode dne podání žádosti o povolení, která obsahuje veškeré požadované údaje.

Článek 28

Sankce a jiná opatření pro účely článků 13 a 14

V případě porušení článků 13 a 14 tohoto nařízení se použijí sankce a jiná opatření stanovené podle směrnic 2009/65/ES a 2011/61/EU.

KAPITOLA IX

PŘEZKUM

Článek 29

Zprávy a přezkum

1. Do 36 měsíců ode dne, kdy vstoupí v platnost akty v přenesené pravomoci přijaté Komisí podle čl. 4 odst. 9, předloží Komise po konzultaci s orgánem ESMA Evropskému parlamentu a Radě zprávu o účinnosti, efektivnosti a přiměřenosti povinností stanovených tímto nařízením společně s případnými vhodnými návrhy. Součástí této zprávy musí být zejména přehled obdobných oznamovacích povinností stanovených ve třetích zemích s přihlédnutím k činnosti na mezinárodní úrovni. Zpráva se rovněž zaměří na oznamování všech důležitých obchodů, které nespádají do oblasti působnosti tohoto nařízení s přihlédnutím k jakémukoli významnému vývoji tržních postupů a dále na možný dopad na míru transparentnosti operací zajišťujících financování.

Pro účely zprávy uvedené v prvním pododstavci předloží ESMA do 24 měsíců ode dne, kdy vstoupí v platnost akty v přenesené pravomoci přijaté Komisí podle čl. 4 odst. 9, a poté každé tři roky nebo častěji, bude-li to zapotřebí s ohledem na významný vývoj tržních postupů, Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o efektivnosti oznamování s přihlédnutím k vhodnosti oznamování pouze jednou stranou, zejména z hlediska pokrytí a kvality oznamování, jakož i omezení oznamování na registry obchodních údajů, a dále o významném vývoji tržních postupů se zaměřením na obchody, které mají stejný cíl nebo účinek jako SFT.

2. Po dokončení prací na mezinárodní úrovni a s přihlédnutím k nim musí být ve zprávách uvedených v odstavci 1 rovněž určena významná rizika související s používáním SFT úvěrovými institucemi a společnostmi kotovanými na burze a obsažena analýza toho, zda je vhodné stanovit, aby tyto subjekty ve svých pravidelných zprávách uváděly další informace.

3. Do 13. října 2017 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku v úsilí vyvíjeném na mezinárodní úrovni zmírnit rizika spojená se SFT, včetně doporučení Rady pro finanční stabilitu ohledně srážek u SFT bez centrálního clearingu, a o vhodnosti těchto doporučení pro trhy v Unii. Komise tuto zprávu předloží společně s případnými vhodnými návrhy.

Za tímto účelem ESMA do 13. října 2016 ve spolupráci s orgánem EBA a ESRB a s náležitým zohledněním mezinárodního úsilí předloží Komisi, Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí:

- a) zda používání SFT vede k vytváření významné páky, která není ve stávajícím nařízení řešena;
- b) tam, kde je to vhodné, dostupné možnosti, jak se vypořádat s vytvářením páky;
- c) zda je zapotřebí přijmout další opatření ke snížení procyklického působení této páky.

Tato zpráva orgánu ESMA rovněž posoudí kvantitativní dopad doporučení Rady pro finanční stabilitu.

4. Do 39 měsíců ode dne, kdy vstoupí v platnost akty v přenesené pravomoci přijaté Komisí podle čl. 4 odst. 9, a do šesti měsíců ode dne, kdy ESMA předloží aktualizované zprávy podle druhého pododstavce tohoto odstavce, předloží Komise po konzultaci s orgánem ESMA Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování článku 11, zejména o tom, zda jsou poplatky účtované registrům obchodních údajů přiměřené obratu dotčeného registru obchodních údajů a omezují se na plné pokrytí nezbytných výdajů orgánu ESMA souvisejících s registrací a uznáváním registrů obchodních údajů a s dohledem nad nimi, a veškerých nákladů, jež mohou příslušným orgánům vzniknout při plnění úkolů na základě tohoto nařízení, zejména v důsledku přenesení úkolů podle čl. 9 odst. 1.

Pro účely zprávy Komise uvedené v prvním pododstavci předloží ESMA do 33 měsíců ode dne, kdy vstoupí v platnost akty v přenesené pravomoci přijaté Komisí podle čl. 4 odst. 9, a poté každé tři roky, nebo častěji, dojde-li k podstatným změnám poplatků Komisi zprávu o poplatcích účtovaných registrům obchodních údajů podle tohoto nařízení. V těchto zprávách budou podrobně uvedeny alespoň nezbytné výdaje orgánu ESMA související s registrací a uznáváním registrů obchodních údajů a s dohledem nad nimi, náklady, které příslušným orgánům vznikly při plnění úkolů na základě tohoto nařízení, zejména v důsledku přenesení úkolů, jakož i poplatky účtované registrům obchodních údajů a jejich přiměřenost ve vztahu k obratu registrů obchodních údajů.

5. ESMA po konzultaci s ESRB zveřejní výroční zprávu o souhrnných objemech SFT podle typu smluvní strany a druhu obchodu na základě údajů oznámených podle článku 4.

KAPITOLA X

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 30

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 2 odst. 4 a čl. 11 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje dnem 12. lednem 2016.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 4 a čl. 11 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 odst. 4 a čl. 11 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitku ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 31

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro cenné papíry zřízený rozhodnutím Komise 2001/528/ES ⁽¹⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽²⁾.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 32

Změny nařízení (EU) č. 648/2012

Nařízení (EU) č. 648/2012 se mění takto:

1) V článku 2 se bod 7 nahrazuje tímto:

„7) ‚OTC derivátem‘ nebo ‚OTC derivátovou smlouvou‘ derivátová smlouva, k jejíž realizaci nedochází na regulovaném trhu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES ani na trhu třetí země, který je považován za rovnocenný regulovanému trhu v souladu s článkem 2a tohoto nařízení;“.

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 2a

Rozhodnutí o rovnocennosti pro účely definice OTC derivátů

1. Pro účely čl. 2 bodu 7 tohoto nařízení je trh třetí země považován za rovnocenný regulovanému trhu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES, pokud splňuje právně závazné požadavky, jež jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v hlavě III uvedené směrnice, a podléhá v uvedené třetí zemi soustavnému účinnému dohledu a vynucování, jak stanovila postupem podle odstavce 2 tohoto článku Komise.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2001/528/ES ze dne 6. června 2001 o zřízení Evropského výboru pro cenné papíry (Úř. věst. L 191, 13.7.2001, s. 45).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Pro účely odstavce 1 může Komise přijmout prováděcí akty, kterými stanoví, že trh třetí země splňuje právně závazné požadavky, jež jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v hlavě III směrnice 2004/39/ES, a podléhá v uvedené třetí zemi soustavnému účinnému dohledu a vynucování.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 86 odst. 2 tohoto nařízení.

3. Komise a ESMA zveřejní na svých internetových stránkách seznam trhů, které jsou v souladu s prováděcím aktem uvedeným v odstavci 2 považovány za rovnocenné. Tento seznam se pravidelně aktualizuje.“

3) V článku 81 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Registr obchodních údajů poskytuje potřebné informace těmto subjektům, aby jim umožnil plnit jejich povinnosti a mandáty:

- a) ESMA;
- b) EBA;
- c) EIOPA;
- d) ESRB;
- e) příslušnému orgánu, který dohlíží na ústřední protistrany, jež mají přístup do registrů obchodních údajů;
- f) příslušnému orgánu vykonávajícímu dohled nad obchodními systémy oznámených smluv;
- g) příslušným členům ESCB, včetně ECB při plnění úkolů v rámci jednotného mechanismu dohledu podle nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 (*);
- h) relevantním orgánům třetí země, která s Uníí uzavřela mezinárodní dohodu podle článku 75;
- i) orgánům dohledu určeným podle článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES (**);
- j) relevantním orgánům pro cenné papíry a trhy v Unii, jejichž příslušné povinnosti a mandáty v oblasti dohledu zahrnují smlouvy, trhy, účastníky a podkladové nástroje, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení;
- k) relevantním orgánům třetí země, které s orgánem ESMA uzavřely ujednání o spolupráci podle článku 76;
- l) Agentuře pro spolupráci energetických regulačních orgánů, zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009 (***)

- m) orgánům příslušným k řešení krize určeným podle článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (****);
- n) Jednotnému výboru pro řešení krizí zřízenému nařízením (EU) č. 806/2014;
- o) příslušným orgánům nebo vnitrostátním příslušným orgánům ve smyslu nařízení (EU) č. 1024/2013 a (EU) 909/2014 a směrnic 2003/41/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU a 2014/65/EU a orgánům dohledu ve smyslu směrnice 2009/138/ES;
- p) příslušným orgánům určeným v souladu s čl. 10 odst. 5 tohoto nařízení.

(*) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k omezitelnému dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí (Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12).

(***) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009, ze dne 13. července 2009, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 1).

(****) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

Článek 33

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Toto nařízení se použije ode dne 12. ledna 2016 s výjimkou:

a) čl. 4 odst. 1, který se použije:

i) u finančních smluvních stran uvedených v čl. 3 bodu 3 písm. a) a b) a u subjektů ze třetích zemí uvedených v čl. 3 bodu 3 písm. i), které by v případě, že by byly usazeny v Unii, musely získat povolení nebo být registrovány v souladu s právními předpisy uvedenými v čl. 3 bodu 3 písm. a) a b), 12 měsíců ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci přijatého Komise podle čl. 4 odst. 9 v platnost;

ii) u finančních smluvních stran uvedených v čl. 3 bodu 3 písm. g) a h) a u subjektů ze třetích zemí uvedených v čl. 3 bodu 3 písm. i), které by v případě, že by byly usazeny v Unii, musely získat povolení nebo být registrovány v souladu s právními předpisy uvedenými v čl. 3 bodu 3 písm. g) a h), 15 měsíců ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci přijatého Komise podle čl. 4 odst. 9 v platnost;

iii) u finančních smluvních stran vymezených v čl. 3 bodu 3 písm. c) až f) a u subjektů ze třetích zemí uvedených v čl. 3 bodu 3 písm. i), které by v případě, že by byly usazeny v Unii, musely získat povolení nebo být registrovány v souladu s právními předpisy uvedenými v čl. 3 bodu 3 písm. c) až f), 18 měsíců ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci přijatého Komise podle čl. 4 odst. 9 v platnost;

iv) u nefinančních smluvních stran 21 měsíců ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci přijatého Komise podle čl. 4 odst. 9 v platnost;

b) článku 13, který se použije ode dne 13. ledna 2017;

- c) článku 14, který se v případě subjektů kolektivního investování, na něž se vztahuje směrnice 2009/65/ES nebo směrnice 2011/61/EU a které vznikly přede dnem 12. ledna 2016, použije ode dne 13. července 2017;
- d) článku 15, který se použije ode dne 13. července 2016, a to i na dohody o zajištění existující k uvedenému dni.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 25. listopadu 2015.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

N. SCHMIT

PŘÍLOHA

Oddíl A – Informace, které mají být poskytovány v pololetních a výročních zprávách SKIPCP a ve výročních zprávách alternativních investičních fondů**Obecné údaje:**

- objem zapůjčených cenných papírů a komodit vyjádřený jako podíl na celkových zapůjčitelných aktivech vymezených bez zahrnutí peněžních prostředků a peněžních ekvivalentů;
- objem aktiv využitých v jednotlivých druzích SFT a swapech veškerých výnosů vyjádřený v absolutní výši (v méně subjektu kolektivního investování) a jako podíl na aktivech spravovaných subjektem kolektivního investování.

Údaje o koncentraci:

- deset nejvýznamnějších emitentů kolaterálu v rámci všech SFT a swapů veškerých výnosů (členění objemů obdrženého kolaterálu cenných papírů a komodit podle názvu emitenta);
- deset nejvýznamnějších smluvních stran u jednotlivých druhů SFT a swapů veškerých výnosů samostatně (název smluvní strany a hrubý objem nevypořádaných obchodů).

Souhrnné údaje o obchodech za každý druh SFT a swapů veškerých výnosů samostatně – v členění podle těchto kategorií:

- druh a kvalita kolaterálu;
- profil splatnosti kolaterálu dále rozčleněný podle následujících dob splatnosti: kratší než jeden den, jeden den až jeden týden, jeden týden až jeden měsíc, jeden měsíc až tři měsíce, tři měsíce až jeden rok, déle než jeden rok, otevřená splatnost;
- měna kolaterálu;
- profil splatnosti SFT a swapů veškerých výnosů dále rozčleněný podle následujících dob splatnosti: kratší než jeden den, jeden den až jeden týden, jeden týden až jeden měsíc, jeden měsíc až tři měsíce, tři měsíce až jeden rok, déle než jeden rok, otevřené obchody;
- země, v níž jsou smluvní strany usazeny;
- vypořádání a clearing (např. trojstranné, ústřední protistrana, dvoustranné).

Údaje o opětovném použití kolaterálu:

- podíl kolaterálu, který byl obdržen a je opětovně použit, ve vztahu k maximálnímu objemu uvedenému v prospektu či informacích poskytnutých investorům;
- výnosy ze znovupoužití peněžních prostředků poskytnutých k zajištění dluhu, plynoucí subjektu kolektivního investování.

Úschova kolaterálu obdrženého subjektem kolektivního investování v rámci SFT a swapů veškerých výnosů:

Počet a názvy uschovatelů a objem aktiv kolaterálu uschovaných u každého z nich.

Úschova kolaterálu poskytnutého subjektem kolektivního investování v rámci SFT a swapů veškerých výnosů:

Podíl kolaterálu, který je držen buď na oddělených účtech či na sdružených účtech nebo na jiných účtech.

Údaje o výnosech a nákladech za každý druh SFT a swapů veškerých výnosů v členění podle subjektu kolektivního investování, správce subjektu kolektivního investování a třetích stran (např. zprostředkovatele půjček) v absolutním vyjádření a v poměru k celkovým výnosům plynoucím z daného druhu SFT a swapů veškerých výnosů.

Oddíl B – Informace, které mají být uvedeny v prospektu SKIPCP a v informacích pro investory alternativních investičních fondů:

- obecný popis SFT a swapů veškerých výnosů využívaných subjektem kolektivního investování a důvody pro jejich využití;
 - celkové údaje za každý druh SFT a swapů veškerých výnosů
 - druhy aktiv, které lze u těchto obchodů využít;
 - maximální podíl spravovaných aktiv, který lze u těchto obchodů využít;
 - předpokládaný podíl spravovaných aktiv, který bude u každého druhu obchodu využít;
 - kritéria výběru smluvních stran (včetně právního statusu, země původu, minimálního úvěrového hodnocení);
 - přijatelný kolaterál: popis přijatelného kolaterálu z hlediska druhů aktiv, emitenta, splatnosti, likvidity, jakož i uvedení postupů pro diverzifikaci kolaterálu a korelaci;
 - ocenění kolaterálu: popis metodiky použité pro ocenění kolaterálu a její odůvodnění, uvedení, zda jsou využívány postupy denního tržního ocenění a denní variační marže;
 - řízení rizik: popis rizik souvisejících se SFT a swapy veškerých výnosů, rizik souvisejících s řízením kolaterálu, jako jsou například rizika operací, likvidity, smluvní strany, úschovy a právní rizika, jakož i v příslušných případech rizik vyplývajících z opětovného použití kolaterálu;
 - upřesnění způsobu, jakým jsou aktiva využita v SFT a swapech veškerých výnosů a obdržený kolaterál uschovávaný (např. u uschovatele fondu);
 - upřesnění veškerých omezení (právních či fondem stanovených) pro opětovné použití kolaterálu;
 - postupy týkající se rozdělování výnosů ze SFT a swapů veškerých výnosů: popis podílů výnosů z SFT a swapů veškerých výnosů, které získává subjekt kolektivního investování, a nákladů a poplatků připisovaných správci či třetím stranám (např. zprostředkovateli půjčky). V prospektu nebo informacích určených investorům musí být rovněž uvedeno, zda se jedná o strany spřízněné se správcem.
-

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/2366

ze dne 25. listopadu 2015

o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V posledních letech bylo v Unii v integraci malých plateb dosaženo výrazného pokroku, především v kontextu aktů Unie o platbách, a to zejména prostřednictvím směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ⁽⁴⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ⁽⁵⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ⁽⁶⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ⁽⁷⁾. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ⁽⁸⁾ rozšířila právní rámec pro platební služby stanovením konkrétního limitu pro příplatky, které mohou obchodníci účtovat svým klientům za použití daného způsobu platby.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 224, 15.7.2014, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 170, 5.6.2014, s. 78.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 8. října 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 16. listopadu 2015.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001 (Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

- (2) Revidovaný právní rámec Unie pro platební služby je doplněn nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/751 ⁽¹⁾. Uvedené nařízení zavádí zejména pravidla pro účtování mezibankovních poplatků za karetní transakce a jeho účelem je ještě více urychlit vytvoření účinného integrovaného trhu karetních plateb.
- (3) Směrnice 2007/64/ES byla přijata v prosinci 2007 na základě návrhu Komise z prosince 2005. Od té doby došlo na trhu pro malé platby k významným technickým inovacím, rychlému nárůstu počtu elektronických a mobilních plateb a vzniku nových druhů platebních služeb, jež představují výzvu pro současný rámec.
- (4) Přezkum právního rámce Unie pro platební služby a zejména analýza dopadu směrnice 2007/64/ES a konzultace k zelené knize Komise ze dne 11. ledna 2012 nazvané „Na cestě k integrovanému evropskému trhu plateb prováděných kartou, přes Internet a pomocí mobilního telefonu“ prokázaly, že v návaznosti na vývoj trhu se objevily velké výzvy, pokud jde o právní úpravu. V důležitých oblastech trhu plateb, zejména u plateb kartou, přes Internet a pomocí mobilního telefonu, na různých stranách hranic mezi členskými státy stále ještě panuje značná nejednotnost. Na řadu inovativních platebních produktů nebo služeb se působnost směrnice 2007/64/ES zcela nebo z velké části nevztahuje. Kromě toho se v několika případech ukázalo, že působnost směrnice 2007/64/ES a zejména vynětí některých prvků z její působnosti, například některých činností souvisejících s platbami, je vzhledem k vývoji trhu příliš nejednoznačná, příliš obecná nebo jednoduše zastaralá. To vede v určitých oblastech k právní nejistotě, potenciálním bezpečnostním rizikům v platebním řetězci a k nedostatečné ochraně spotřebitele. Ukázalo se, že inovativní, bezpečné a snadno použitelné digitální platební služby se poskytovatelům platebních služeb obtížně zavádějí do provozu a že není snadné nabízení účinných, vhodných a bezpečných platebních metod spotřebitelům a maloobchodníkům v Unii. V tomto ohledu se nabízí široký pozitivní potenciál, který je třeba soustavněji využívat.
- (5) Další rozvoj integrovaného vnitřního trhu bezpečných elektronických plateb má zásadní význam pro podporu růstu ekonomiky Unie a pro zajištění toho, aby spotřebitelé, obchodníci a společnosti měli možnost volby a využívali transparentnosti platebních služeb, a měli tak plný přístup ke všem výhodám vnitřního trhu.
- (6) Je třeba přijmout nová pravidla, která zaplní mezery v právních předpisech a zároveň zaručí jejich větší srozumitelnost a jednotné uplatňování právního rámce v celé Unii. Měly by být zaručeny rovné podmínky pro provozování činnosti jak stávajících, tak i nových hráčů na trhu, aby tržní podíl nových způsobů platby vzrostl a zároveň byla při použití těchto platebních služeb v celé Unii zaručena vysoká úroveň ochrany spotřebitele. Tím by měl být zefektivněn celý platební systém a zajištěn větší výběr a větší transparentnost platebních služeb, přičemž by zároveň měla být posílena důvěra spotřebitelů v harmonizovaný trh plateb.
- (7) V posledních letech vzrostla bezpečnostní rizika související s elektronickými platbami. To je způsobeno tím, že elektronické platby jsou technicky složitější, jejich objem celosvětově nepřetržitě roste a také vznikají nové druhy platebních služeb. Bezpečné a zabezpečené platební služby jsou zásadní podmínkou pro dobře fungující trh platebních služeb. Uživatelé platebních služeb by proto měli být před takovými riziky přiměřeně chráněni. Platební služby mají zásadní význam pro fungování klíčových hospodářských a společenských činností.
- (8) Aby se zabránilo uplatňování různých přístupů v různých členských státech na úkor spotřebitelů, měla by se ustanovení této směrnice týkající se požadavků na poskytovatele platebních služeb, pokud jde o transparentnost a poskytování informací, a práv a povinností v souvislosti s poskytováním a užíváním platebních služeb vztahovat pokud možno také na transakce, u nichž se jeden z poskytovatelů platebních služeb nachází mimo Evropský hospodářský prostor (EHP). Působnost těchto ustanovení by ve vhodných případech měla být rozšířena na transakce probíhající v jakémkoliv úřední měně mezi poskytovateli platebních služeb, kteří se nacházejí na území EHP.
- (9) Poukazování peněz je jednoduchá platební služba založená na tom, že plátce poskytne hotovost poskytovateli platebních služeb, který příslušnou částku použije například prostřednictvím komunikační sítě příjemci nebo jinému poskytovateli platebních služeb, jenž jedná jménem příjemce. V některých členských státech poskytují supermarket, velkoobchodníci a maloobchodníci veřejnosti obdobnou službu umožňující platby za veřejné služby a placení dalších pravidelných účtů za domácnost. S těmito službami určenými k placení účtů by se mělo zacházet jako s poukazováním peněz, nepovažují-li příslušné orgány tuto činnost za jinou platební službu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/751 ze dne 29. dubna 2015 o mezibankovních poplatcích za karetní platební transakce (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 1).

- (10) Touto směrnicí se zavádí neutrální definice akceptace platebních transakcí, která má zahrnout nejen tradiční modely akceptace odvíjející se od používání platebních karet, ale také různé obchodní modely, včetně modelů zahrnujících více než jednoho akceptanta. To by mělo zajistit, že obchodníci budou požívat stejné ochrany bez ohledu na použitý platební prostředek, pokud je činnost shodná s akceptací karetních transakcí. Technické služby poskytované poskytovatelům platebních služeb, jako například pouhé zpracování nebo uchovávání dat nebo provoz terminálů, by neměly být považovány za akceptaci. Jelikož se strany mohou dohodnout na jiných formách vypořádání, nemusí některé modely akceptace zajišťovat skutečný převod peněžních prostředků akceptantem příjemci.
- (11) Vynětí platebních transakcí prostřednictvím obchodního zástupce jednajícího jménem plátce či příjemce z oblasti působnosti směrnice 2007/64/ES se v jednotlivých členských státech uplatňuje velmi rozdílně. Některé členské státy umožňují, aby toto vynětí uplatňovaly platformy pro elektronické obchodování, které jednají jménem jednotlivých kupujících i jménem prodejců, aniž by reálně měly prostor k vyjednávání nebo uzavírání obchodů spočívajících v prodeji nebo nákupu zboží nebo služeb. Takové uplatňování vynětí přesahuje zamýšlený rozsah její působnosti, jak je vymezen v uvedené směrnici, a může zvýšit rizika pro spotřebitele, neboť ti poskytovatelé zůstávají mimo ochranu právního rámce. Odlišné uplatňování výjimek také narušuje hospodářskou soutěž na platebním trhu. K vyřešení těchto obav by se uvedené vynětí mělo vztahovat na situace, kdy zástupci jednají pouze jménem plátce nebo pouze jménem příjemce, bez ohledu na to, zda mají v držení peněžní prostředky klientů. Jednají-li zástupci jménem plátce i příjemce (jako například určité platformy pro elektronické obchodování), měli by být vyjmuti pouze v případech, že peněžní prostředky klientů nemají v žádném okamžiku v držení ani nad nimi nemají kontrolu.
- (12) Tato směrnice by se neměla vztahovat na činnosti společností pro přepravu hotovosti a společností pro správu hotovosti, pokud jsou předmětné činnosti omezeny na fyzickou přepravu bankovek a mincí.
- (13) Zpětná vazba z trhu ukazuje, že platební činnosti, spadající pod vynětí omezených sítí, často zahrnují významné objemy a hodnoty plateb a nabízejí spotřebitelům stovky nebo tisíce různých produktů a služeb. To neodpovídá účelu vynětí omezených sítí, jak ho stanoví směrnice 2007/64/ES a implikuje vyšší rizika a nulovou právní ochranu pro uživatele platebních služeb, zejména pro spotřebitele, a jasné nevýhody pro tržní subjekty podléhající této právní úpravě. S cílem pomoci tato rizika omezit by nemělo být možné tentýž prostředek použít k provádění platebních transakcí za účelem pořízení zboží nebo služeb v rámci více než jedné omezené sítě nebo za účelem pořízení neomezeného sortimentu zboží a služeb. O použití platebního prostředku v rámci takové omezené sítě by se mělo uvažovat tehdy, pokud jej lze použít pouze v následujících případech: zaprvé k nákupu zboží a služeb u konkrétního maloobchodníka či v konkrétním maloobchodním řetězci; pokud jsou zúčastněné subjekty přímo propojeny prostřednictvím obchodní dohody stanovící například použití jednotné platební značky a uvedená platební značka je používána v místech prodeje a je pokud možno vyobrazena na platebním prostředku, který v nich může být používán; zadruhé k nákupu velmi omezeného sortimentu zboží nebo služeb, například je-li rozsah použití skutečně omezen na uzavřený počet funkčně souvisejícího zboží než služeb bez ohledu na zeměpisnou oblast místa prodeje; a zatřetí, je-li platební prostředek regulován vnitrostátním nebo regionálním veřejným orgánem pro zvláštní sociální nebo daňové účely k pořízení konkrétního zboží nebo služeb.
- (14) Platební prostředky, spadající pod vynětí omezených sítí, by mohly zahrnovat zákaznické platební karty, karty pro odběr pohonných hmot, členské platební karty, karty používané ve veřejné dopravě, parkovací lístky, stravenky nebo poukazy na služby, které někdy podléhají zvláštní dani nebo pracovněprávním předpisům a jejichž účelem je podpořit používání těchto prostředků k naplnění cílů sociálněprávních předpisů. Pokud se z tohoto zvláštního prostředku stane všeobecně používaný prostředek, nemělo by se vynětí z oblasti působnosti této směrnice dále uplatňovat. Prostředky, které mohou být použity k nákupu v obchodech stanoveného okruhu prodejců, by neměly být vyňaty z oblasti působnosti této směrnice, neboť takové prostředky jsou většinou určeny pro síť poskytovatelů služeb, která průběžně roste. Vynětí omezených sítí by se mělo použít ve spojení s oznamovací povinností potenciálních poskytovatelů platebních služeb týkající se činností spadajících pod toto vynětí.
- (15) Z působnosti směrnice 2007/64/ES jsou vyňaty určité platební transakce prováděné pomocí telekomunikačních zařízení nebo informačních technologií, pokud provozovatel sítě nejen jedná jako zprostředkovatel prodeje digitálního zboží a služeb prostřednictvím daného zařízení, ale k danému zboží či službám navíc nabízí přidanou hodnotu. Toto vynětí z oblasti působnosti směrnice zejména umožňuje platby prostřednictvím mobilního telefonu hrazené v rámci vyúčtování za služby mobilního operátora, které přispívají k rozvoji nových obchodních modelů založených na prodeji digitálního obsahu nízké hodnoty a hlasových služeb, počínaje vyzváněcími tóny a službou premium SMS. Mezi tyto služby patří zábavní služby, jako například internetové diskuse, stahování dat jako jsou videonahrávky, hudba, hry, informační služby, jako například poskytování informací o počasí, zpráv, aktuálních sportovních informací, informací o akcích, informační služba o účastnických číslech, účast na televizním a rozhlasovém vysílání, jako například hlasování, přihlášky do soutěže a poskytování zpětné vazby v přímém

přenosu. Zpětná vazba z trhu nijak nenaznačuje, že by se tento platební prostředek, který spotřebitelé považují za spolehlivý a vhodný pro platby nízké hodnoty, rozvinula v obecně rozšířenou službu zprostředkování plateb. Vzhledem k nejednoznačné formulaci vynětí z oblasti působnosti směrnice 2007/64/ES se však toto vynětí uplatňuje v různých členských státech různě, což vede k právní nejistotě u operátorů a spotřebitelů a v některých případech vznikají služby spočívající ve zprostředkování platby, aby bylo možné uplatnit vynětí z oblasti působnosti směrnice 2007/64/ES, které není nijak omezeno. Je proto vhodné vyjasnit a úzeji vymezit podmínky pro využití uvedeného vynětí poskytovateli služeb tím, že se vyjmenují druhy platebních transakcí, které jsou z oblasti působnosti směrnice vyňaty.

- (16) Vynětí určitých platebních transakcí prováděných pomocí telekomunikačních zařízení nebo informačních technologií by se mělo zaměřovat specificky na mikroplatby za digitální obsah a hlasové služby. Dále by měly být výslovně zmíněny platební transakce související s nákupem elektronických lístků a vstupenek, aby byl zohledněn vývoj v oblasti plateb zejména v situacích, kdy si klienti mohou prostřednictvím mobilního telefonu nebo jiného zařízení z jakéhokoli místa kdykoliv objednat, zaplatit a získat elektronické lístky či vstupenky a potvrdit jejich platnost. Elektronické lístky a vstupenky umožňují a usnadňují poskytování služeb, které by si spotřebitelé jinak mohli zakoupit v podobě papírového lístku či vstupenky, a zahrnují dopravu, zábavu, parkování a vstup do určitých míst, nezahrnují však fyzické zboží. Snižují tím tak náklady na výrobu a distribuci spojené s tradičními způsoby výdeje papírových vstupenek a zvyšují pohodlí klientů tím, že poskytují nové a jednoduché způsoby jejich zakoupení. Za účelem snížení zátěže subjektů, které shromažďují dary na dobročinné účely, by měly být rovněž vyňaty platební transakce prováděné v souvislosti s těmito dary. Navíc by měly mít členské státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy možnost omezit vynětí na dary shromažďované ve prospěch registrovaných dobročinných organizací. Vynětí by se mělo obecně použít pouze v případě, že hodnota platební transakce nedosahuje stanovené prahové hodnoty, tak aby bylo jasně omezeno na platby s nízkým rizikovým profilem.
- (17) Jednotná oblast pro platby v eurech (dále jen „SEPA“) usnadnila vznik unijních „platebních středisek“ a „inkasních středisek“, které umožňují centralizaci platebních transakcí téže skupiny podniků. V tomto ohledu by měly být platební transakce mezi mateřským podnikem a jeho dceřiným podnikem nebo mezi dceřinými podniky téhož mateřského podniku poskytované poskytovatelem platebních služeb, který je součástí téže skupiny, vyňaty z oblasti působnosti této směrnice. Shromažďování platebních příkazů jménem skupiny, prováděné mateřským podnikem nebo jeho dceřiným podnikem za účelem následného předání poskytovateli platebních služeb by nemělo být považováno pro účely této směrnice za platební službu.
- (18) Z oblasti působnosti směrnice 2007/64/ES jsou vyňaty platební služby nabízené provozovateli bankomatů, kteří jsou samostatnými subjekty nezávislými na poskytovatelích platebních služeb, kteří vedou účty. Toto vynětí podpořilo růst nezávislých bankomatových služeb v mnoha členských státech, zejména v méně obydlených oblastech. Úplné vynětí této rychle rostoucí části bankomatového trhu z oblasti působnosti této směrnice by však mohlo vést k nejasnostem ohledně poplatků za výběr. V přeshraničních situacích by to mohlo vést k účtování dvojího poplatku za tentýž výběr poskytovatelem platebních služeb, který vede účet, a provozovatelem bankomatu. Za účelem zachování poskytování bankomatových služeb a současně zajištění přehlednosti, pokud jde o poplatky za výběr, je proto vhodné toto vynětí zachovat; je však nezbytné stanovit povinnost provozovatelů bankomatů dodržovat zvláštní ustanovení této směrnice týkající se transparentnosti. Poplatky, které si účtují provozovatelé bankomatů, by dále nemělo být dotčeno nařízení (ES) č. 924/2009.
- (19) Poskytovatelé služeb, kteří chtěli využít vynětí z oblasti působnosti směrnice 2007/64/ES, často nekonzultovali s příslušnými orgány, zda jejich činnost spadá do působnosti uvedené směrnice, či je z ní vyňata, a spoléhali na vlastní posouzení. To vedlo k odlišnému uplatňování některých vynětí v různých členských státech. Navíc se zdá, že některá vynětí mohla poskytovatele platebních služeb vést k tomu, že své obchodní modely upravili tak, aby jimi nabízené platební služby nespádaly do oblasti působnosti směrnice. To mohlo vést ke zvýšení rizika pro uživatele platebních služeb a k rozdílným podmínkám pro poskytovatele platebních služeb v rámci vnitřního trhu. Poskytovatelé služeb by proto měli mít povinnost oznamovat příslušné činnosti příslušným orgánům, tak aby tyto orgány mohly posoudit, zda jsou požadavky stanovené v příslušných předpisech splněny, a zajistit jednotný výklad pravidel na celém vnitřním trhu. Zejména by u všech vynětí založených na nepřekročení určité prahové hodnoty měl být stanoven postup pro jejich oznamování, aby byl zajištěn soulad se zvláštními požadavky.
- (20) Dále je důležité zahrnout požadavek, aby potenciální poskytovatelé platebních služeb oznamovali příslušným orgánům činnosti, které poskytují v rámci omezené sítě na základě kritérií uvedených v této směrnici, pokud hodnota platebních transakcí převyšuje určitou prahovou hodnotu. Příslušné orgány by měly posoudit, zda oznámené činnosti lze považovat za činnosti poskytované v rámci omezené sítě.
- (21) Definice platebních služeb by měla být z technologického hlediska neutrální a měla by zohledňovat vývoj nových druhů platebních služeb a zároveň zajišťovat rovné provozní podmínky pro stávající a nové poskytovatele platebních služeb.

- (22) Tato směrnice by měla vycházet ze stejného přístupu jako směrnice 2007/64/ES, která se vztahuje na všechny druhy služeb elektronických plateb. Nebylo by proto vhodné, aby se nová pravidla vztahovala na služby, při nichž se převod peněžních prostředků z plátce na příjemce nebo jejich přeprava uskutečňuje výhradně ve formě bankovek a mincí nebo při nichž jsou převody založeny na papírových šecích, papírových směnkách, dluhopisech nebo jiných prostředcích, papírových poukázkách nebo kartách vystavených na poskytovatele platebních služeb nebo jinou stranu s cílem zpřístupnit peněžní prostředky příjemci.
- (23) Tato směrnice by se neměla vztahovat na hotovostní transakce, neboť jednotný trh pro hotovostní platby již existuje. Rovněž by se neměla tato směrnice vztahovat na platební transakce prováděné na základě papírových šeků, neboť papírové šeky nelze vzhledem k jejich povaze zpracovávat tak efektivně jako jiné způsoby platby. Osvědčené postupy v této oblasti by však měly vycházet ze zásad stanovených v této směrnici.
- (24) Je nezbytné vymezit kategorie poskytovatelů platebních služeb, kteří jsou oprávněni poskytovat platební služby v celé Unii, tedy úvěrové instituce, které přijímají vklady od uživatelů, jež mohou být použity k financování platebních transakcí, a které by měly i nadále podléhat obezřetnostním požadavkům stanoveným směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾, instituce elektronických peněz, které vydávají elektronické peníze, které mohou být použity k financování platebních transakcí, a které by měly i nadále podléhat obezřetnostním požadavkům stanoveným směrnicí 2009/110/ES, platební instituce a poštovní žirové instituce, které mají oprávnění podle vnitrostátního práva. Uplatňování tohoto právního rámce by mělo být omezeno na poskytovatele služeb, kteří poskytují platební služby jakožto pravidelnou činnost při výkonu povolání nebo podnikatelské činnosti podle této směrnice.
- (25) Tato směrnice stanoví pravidla pro provádění platebních transakcí v případě, že peněžními prostředky jsou elektronické peníze vymezené směrnicí 2009/110/ES. Neupravuje však vydávání elektronických peněz stanovené ve směrnici 2009/110/ES. Platebním institucím by proto nemělo být povoleno vydávat elektronické peníze.
- (26) Směrnicí 2007/64/ES byl stanoven obezřetnostní režim, který zavedl jednotnou licenci pro všechny poskytovatele platebních služeb, kteří nejsou spojeni s přijímáním vkladů ani vydáváním elektronických peněz. Za tím účelem zavedla směrnice 2007/64/ES novou kategorii poskytovatelů platebních služeb, a sice „platební instituce“, které jsou právníckými osobami nespádajícími do žádné ze stávajících kategorií, jimž může být při splnění celé řady přísných a komplexních podmínek uděleno povolení poskytovat platební služby v celé Unii. Na takové služby by se proto měly v celé Unii vztahovat stejné podmínky.
- (27) Od přijetí směrnice 2007/64/ES se objevily nové druhy platebních služeb, zejména v oblasti internetových plateb. Velký rozvoj zaznamenaly zejména služby iniciování platby v oblasti elektronického obchodování. Tyto platební služby plní úlohu při platbách v rámci elektronického obchodování prostřednictvím softwarového mostu mezi internetovými stránkami obchodníka a platformou pro internetové bankovníctví poskytovatele platebních služeb, který vede účet plátce, s cílem iniciovat platby po internetu na základě úhrady.
- (28) Spolu s technickým rozvojem se navíc v posledních letech objevila rovněž řada vzájemně se doplňujících služeb, například podávání informací o účtu. Tyto služby poskytují uživatelům platebních služeb souhrnné informace on-line o jednom nebo více platebních účtech vedených u jednoho nebo více poskytovatelů platebních služeb, s přístupem prostřednictvím on-line rozhraní poskytovatele platebních služeb, který vede účet. To umožňuje uživatelům platebních služeb získat celkový přehled o své okamžité finanční situaci v daném okamžiku. Na tyto služby by se měla směrnice rovněž vztahovat, aby byla spotřebitelům poskytnuta odpovídající ochrana ohledně údajů týkajících se jejich plateb a účtů a právní jistota, pokud jde o status poskytovatelů služeb informování o účtu.
- (29) Služby iniciování platby umožňují poskytovateli služeb iniciování platby poskytnout příjemci ujištění, že platba byla iniciována, a mohou příjemce motivovat k tomu, aby bez zbytečného prodlení uvolnil zboží nebo poskytl službu. Tyto služby nabízejí obchodníkům i spotřebitelům levný způsob placení a umožňují spotřebitelům nakupovat online i v případě, že nevlastní platební kartu. Jelikož se na služby iniciování platby směrnice 2007/64/ES v současnosti nevztahuje, nejsou tyto služby nutně pod dohledem příslušného orgánu a nemusí se řídit požadavky

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

směrnice 2007/64/ES. To vyvolává řadu právních problémů v oblastech, jako je ochrana spotřebitele, bezpečnost, odpovědnost, jakož i hospodářská soutěž a ochrana údajů, zejména pokud jde o ochranu údajů uživatele platebních služeb podle pravidel Unie týkajících se ochrany údajů. Nová pravidla by tedy měla na tyto problémy reagovat.

- (30) Osobní bezpečnostní údaje používané pro silné ověření klienta uživatelem platebních služeb nebo poskytovatelem služeb iniciování platby jsou obvykle ty údaje, které vydali poskytovatelé platebních služeb, kteří vedou účet. Poskytovatelé služeb iniciování platby nemusejí s poskytovateli platebních služeb, kteří vedou účet, nutně uzavírat smluvní vztah; poskytovatelé platebních služeb, kteří vedou účet, by měli umožnit poskytovatelům služeb iniciování platby, bez ohledu na obchodní model, který poskytovatelé služeb iniciování platby používají, spoléhat se na postupy ověření, které poskytovatelé platebních služeb, kteří vedou účet, poskytují, za účelem iniciování konkrétní platby jménem plátce.
- (31) Poskytovatel služeb iniciování platby při poskytování výhradně služby iniciování platby nedrží v žádné fázi platebního řetězce peněžní prostředky uživatele. Pokud chce poskytovatel služeb iniciování platby poskytovat jiné platební služby, u nichž je držení peněžních prostředků uživatele v souvislosti s těmito službami zásadní, měl by pro tyto činnosti získat úplné povolení.
- (32) Služby iniciování platby jsou založeny na přímém nebo nepřímém přístupu poskytovatelů služeb iniciování platby k účtům plátců. Poskytovatel platebních služeb, který vede účet a který poskytuje mechanismus pro nepřímý přístup, by měl rovněž umožnit přímý přístup pro poskytovatele služeb iniciování platby.
- (33) Cílem této směrnice by mělo být zaručit kontinuitu na trhu, která stávajícím a novým poskytovatelům služeb umožní nabízet své služby v jasném a harmonizovaném regulačním rámci, bez ohledu na obchodní model, který tyto poskytovatelé platebních služeb uplatňují. Dokud nebudou tato pravidla uplatňována a aniž je dotčena potřeba zajistit bezpečnost platebních transakcí a ochranu klientů před prokazatelným rizikem podvodu, měly by členské státy, Komise, Evropská centrální banka (ECB) a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾ (dále jen „EBA“ nebo „orgán EBA“) zaručit spravedlivou soutěž na tomto trhu, která zabrání neodůvodněné diskriminaci kteréhokoli stávajícího hráče na trhu. Služby iniciování platby by měl mít možnost nabízet každý poskytovatel platebních služeb, včetně poskytovatele platebních služeb, který vede účet uživatele platebních služeb.
- (34) Tato směrnice nemění podstatně podmínky pro udělení a zachování platnosti povolení pro platební instituce. Stejně jako podle směrnice 2007/64/ES tyto podmínky zahrnují obezřetnostní požadavky přiměřené provozním a finančním rizikům, kterým jsou tyto subjekty při své činnosti vystaveny. V této souvislosti je potřeba stanovit rozumné požadavky na počáteční kapitál v kombinaci s následnými kapitálovými požadavky, které by mohly být dále rozpracovány v závislosti na potřebách trhu. Z důvodu značné rozmanitosti panující v oblasti platebních služeb by tato směrnice měla povolovat různé metody spojené s určitým stupněm volnosti rozhodování v oblasti dohledu, aby se zajistilo, že k týmž rizikům bude u všech poskytovatelů platebních služeb přistupováno stejným způsobem. Požadavky kladené na platební instituce by měly odrážet skutečnost, že platební instituce se věnují specializovanějším a limitovanějším činnostem, a jsou tak vystaveny rizikům, která jsou užší a snáze sledovatelná a kontrolovatelná než rizika, jež vznikají v rámci širšího spektra činností úvěrových institucí. Platebním institucím by mělo být zejména zakázáno přijímat vklady od uživatelů a měly by být oprávněny využívat pouze peněžní prostředky přijaté od uživatelů za účelem provádění platebních služeb. Požadovaná obezřetnostní pravidla, včetně počátečního kapitálu, by měla být přiměřená rizikům spojeným s příslušnými platebními službami, jež platební instituce poskytuje. U poskytovatelů platebních služeb poskytujících pouze služby iniciování platby by mělo být v souvislosti s počátečním kapitálem bráno v úvahu střední riziko.
- (35) Poskytovatelé služeb iniciování platby a poskytovatelé služeb informování o účtu, pokud poskytují výhradně služby iniciování platby, nemají v držení peněžní prostředky klientů. Stanovení kapitálových požadavků pro tyto nové hráče na trhu by bylo proto nepřiměřené. Je nicméně důležité, aby byli s to plnit své závazky v souvislosti se svými činnostmi. Proto by měli mít povinně sjednáno pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání nebo srovnatelnou záruku. EBA by měl vypracovat obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 týkající se kritérií, na jejichž základě členské státy určí minimální peněžní částku pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání nebo srovnatelné záruky. EBA by přitom neměl rozlišovat mezi pojištěním odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání a srovnatelnou zárukou, neboť oba tyto prvky by měly být vzájemně zaměnitelné.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (36) Aby nedocházelo ke zneužívání práva na usazování, je nezbytné stanovit požadavek, že platební instituce žádající o povolení v určitém členském státě musí poskytovat alespoň část svých platebních služeb v daném členském státě.
- (37) Je třeba stanovit, že peněžní prostředky uživatelů platebních služeb mají být drženy odděleně od peněžních prostředků platební instituce. Požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků jsou nezbytné, má-li platební instituce peněžní prostředky uživatelů platebních služeb v držení. Pokud táž platební instituce provádí platební transakci pro plátce i příjemce a plátcí je poskytnut úvěrový rámec, může být vhodné zajistit ochranu peněžních prostředků ve prospěch příjemce, jakmile se tyto prostředky stanou pohledávkou příjemce vůči platební instituci. Na platební instituce by se rovněž měly vztahovat účinné požadavky zaměřené proti praní peněz a proti financování terorismu.
- (38) Touto směrnicí se nemění povinnosti platebních institucí týkající se účetních výkazů a účetních auditů jejich ročních a konsolidovaných účetních závěrek. Platební instituce musí sestavovat své roční a konsolidované účetní závěrky v souladu se směrnicí Rady 86/635/EHS⁽¹⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU⁽²⁾. Roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky mají být podrobeny auditu, není-li platební instituce od této povinnosti osvobozena na základě uvedených směrnic.
- (39) Poskytovatelé platebních služeb by pro poskytování jedné nebo více platebních služeb, na něž se vztahuje tato směrnice, vždy měli mít platební účty používané výhradně pro platební transakce. Aby mohli poskytovatelé platebních služeb tyto služby poskytovat, je zcela nezbytné, aby měli možnost otevírat a vést účty u úvěrových institucí. Členské státy by měly zajistit, aby byl přístup k těmto účtům poskytován nediskriminačním způsobem a přiměřeně oprávněným cílům, pro které je poskytován. I když by se mohlo jednat pouze o základní přístup, měl by být vždy dostatečně široký pro to, aby mohla platební instituce poskytovat své služby efektivně a bez překážek.
- (40) Tato směrnice by měla upravovat poskytování úvěrů platebními institucemi, konkrétně poskytování úvěrových linek a vydávání kreditních karet, pouze v případech, kdy je úvěr úzce svázán s platebními službami. Pouze je-li úvěr poskytován za účelem umožnění platebních služeb a jedná-li se o krátkodobý úvěr poskytovaný na dobu nejvýše dvanácti měsíců, včetně revolvingového úvěru, je vhodné povolit platebním institucím, aby takový úvěr ve vztahu ke svým přeshraničním činnostem poskytl, za podmínky, že je úvěr refinancován převážně prostřednictvím kapitálu dané platební instituce, jakož i prostředků získaných z kapitálových trhů, a nikoliv z peněžních prostředků, které platební instituce drží jménem klientů za účelem poskytování platebních služeb. Těmito pravidly by neměla být dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES⁽³⁾ ani jiné příslušné právo Unie nebo vnitrostátní opatření týkající se podmínek poskytování úvěrů spotřebitelům neharmonizovaných touto směrnicí.
- (41) Celkově se fungování spolupráce mezi příslušnými vnitrostátními příslušnými orgány odpovědnými za udělování povolení platebním institucím, vykonávání kontrol a za rozhodování o odnětí povolení ukázalo jako uspokojivé. Spolupráce mezi příslušnými orgány by však měla být posílena, pokud jde o výměnu informací, a také o jednotné uplatňování a výklad této směrnice v případech, kdy chce oprávněná platební instituce na základě práva na usazování nebo práva volného pohybu služeb, mimo jiné prostřednictvím internetu, poskytovat platební služby, v němž zveřejní seznam názvů subjektů, které platební služby poskytují. Členské státy by měly zajistit, že údaje, které poskytují, jsou udržovány v aktuálním stavu. Tato opatření by měla rovněž přispět k lepší spolupráci mezi příslušnými orgány.
- (42) Za účelem posílení transparentnosti fungování platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení příslušného orgánu domovského členského státu nebo které jsou zapsány do rejstříku tohoto orgánu, včetně jejich zástupců, a za účelem zabezpečení vysoké úrovně ochrany spotřebitele v Unii je nezbytné zajistit snadný přístup veřejnosti k seznamu subjektů poskytujících platební služby. EBA by proto měl vytvořit a provozovat centrální rejstřík, v němž zveřejní seznam názvů subjektů, které platební služby poskytují. Členské státy by měly zajistit, že údaje, které poskytují, jsou udržovány v aktuálním stavu. Tato opatření by měla rovněž přispět k lepší spolupráci mezi příslušnými orgány.

(1) Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

- (43) Platební instituce by měly mít povinnost informovat bez zbytečného prodlení příslušný orgán svého domovského státu o veškerých změnách týkajících se přesnosti informací a dokladů předložených v souvislosti s povolením, včetně dalších zástupců nebo subjektů poskytujících outsourcing, aby byly k dispozici přesné a aktuální informace. V případě pochybností by rovněž příslušné orgány měly ověřit, zda jsou poskytnuté informace správné.
- (44) Členské státy by měly mít možnost požadovat, aby jim platební instituce vykonávající činnost na jejich území, jejichž sídlo se nachází v jiném členském státě, podávaly pro informační nebo statistické účely pravidelné zprávy o svých činnostech na jejich území. Pokud tyto platební instituce vykonávají svou činnost na základě práva na usazování, mohou být tyto informace využívány rovněž ke sledování souladu s hlavy III a IV této směrnice; členské státy by měly mít možnost požadovat, aby tyto platební instituce určily na jejich území ústřední kontaktní místo, jehož účelem bude usnadňovat dohled příslušných orgánů nad sítěmi zástupců. EBA by měl vypracovat návrhy regulačních norem stanovících kritéria pro rozhodnutí o tom, kdy je určení ústředního kontaktního místa vhodné a jaké funkce by mělo plnit. Požadavek na určení ústředního kontaktního místa by měl být přiměřený pro dosažení cíle náležité komunikace a předkládání informací týkajících se souladu s hlavy III a IV v hostitelském členském státě.
- (45) V naléhavých situacích, kdy je třeba okamžitě zakročit za účelem vyřešení závažného rizika ohrožujícího kolektivní zájem uživatelů platebních služeb v hostitelském členském státě, například v případě podvodu velkého rozsahu, by měly mít příslušné orgány hostitelského členského státu možnost přijmout preventivní opatření, a to souběžně s přeshraniční spoluprací mezi příslušnými orgány hostitelského a domovského členského státu a dokud příslušné orgány domovského členského státu nepřijmou příslušná opatření. Tato preventivní opatření by měla být vhodná, přiměřená svému účelu, nediskriminační a dočasná. Všechna opatření by měla být řádně zdůvodněna. Příslušné orgány domovského členského státu dotčené platební instituce a další dotčené orgány, jako například Komise a EBA, by měly být informovány předem nebo, není-li to s ohledem na naléhavost situace možné, bez zbytečného prodlení.
- (46) Ačkoliv tato směrnice stanoví soubor minimálních pravomocí, jež by příslušné orgány měly mít, pokud jde o dohled nad platebními institucemi, tyto pravomoci by měly být vykonávány při současném dodržování základních práv, včetně práva na soukromí. Aniž je dotčena kontrola ze strany nezávislého orgánu (vnitrostátního orgánu pro ochranu údajů), členské státy by v souladu s Listinou základních práv Evropské unie měly mít zavedeny přiměřené a účinné záruky, pokud by mohl výkon těchto pravomocí vést k jakémukoli zneužití nebo svévolnému jednání představujícímu významný zásah do uvedených práv, v případě potřeby například ve formě povolení předem vydaného soudním orgánem dotčeného členského státu.
- (47) Je důležité zajistit, aby všechny osoby, které poskytují platební služby, splňovaly určité minimální právní a regulační požadavky. Je proto vhodné vyžadovat, aby se evidovala totožnost a místo pobytu všech osob poskytujících platební služby, včetně osob, které nesplňují všechny podmínky pro udělení povolení k výkonu činnosti platební instituce. Tento postup je v souladu se zásadami zvláštního doporučení VI Finančního akčního výboru pro boj proti praní peněz, které upravuje mechanismus umožňující, aby se s poskytovateli platebních služeb, kteří nejsou schopni splnit všechny podmínky v něm uvedené, přesto zacházelo jako s platebními institucemi. Za tímto účelem by členské státy měly tyto osoby, i když nemusí splňovat všechny nebo některé podmínky pro udělení povolení, zapsat do rejstříku platebních institucí. Je však nezbytné, aby tato výjimka podléhala přísným požadavkům týkajícím se hodnoty platebních transakcí. Platební instituce, na něž se tato výjimka vztahuje, by neměly mít možnost uplatňovat právo na usazování nebo volný pohyb služeb a neměly by tato práva vykonávat nepřímo, pokud jsou členem platebního systému.
- (48) S ohledem na specifickou povahu vykonávané činnosti a rizika související s poskytováním služeb informování o účtu je vhodné stanovit zvláštní omezitelný režim pro poskytovatele služeb informování o účtu. Poskytovatelé služeb informování o účtu by měli mít možnost poskytovat služby na přeshraniční bázi a využívat přitom pravidel upravujících „passporting“.
- (49) Je nezbytné, aby každý poskytovatel platebních služeb měl přístup ke službám v oblasti technické infrastruktury platebních systémů. Tento přístup by však měl splňovat odpovídající požadavky, aby byla zajištěna integrita a stabilita těchto systémů. Každý poskytovatel platebních služeb žádající o účast v platebním systému by měl nést riziko vlastní volby systému a platebnímu systému doložit, že jeho vnitřní mechanismy jsou dostatečně odolné vůči všem druhům rizika. Tyto platební systémy obvykle zahrnují čtyřstranné karetní systémy a hlavní

systémy pro zpracování úhrad a inkas. Aby bylo možné zajistit rovné zacházení v celé Unii a stejně tak i mezi různými kategoriemi poskytovatelů platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení, v souladu s podmínkami jejich licencí, je třeba vyjasnit pravidla týkající se přístupu k platebním systémům.

- (50) Je třeba přijmout ustanovení o nediskriminačním zacházení s platebními institucemi, jimž bylo uděleno povolení, a úvěrovými institucemi tak, aby každý poskytovatel platebních služeb účastníci se hospodářské soutěže na vnitřním trhu mohl využívat služeb technické infrastruktury těchto platebních systémů za stejných podmínek. Je vhodné stanovit odlišné zacházení s poskytovateli platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení, a s poskytovateli platebních služeb požívajícími výjimky podle této směrnice, jakož i výjimky podle článku 3 směrnice 2009/110/ES z důvodu rozdílů v jejich obezřetnostním rámci. Rozdíly v cenových podmínkách by měly být každopádně povoleny pouze v případech, že je to odůvodněno rozdíly v nákladech vynaložených poskytovateli platebních služeb. Tím by neměla být dotčena práva členských států omezit přístup k systémově důležitým systémům v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES⁽¹⁾ ani pravomoci ECB a Evropského systému centrálních bank týkající se přístupu k platebním systémům.
- (51) Touto směrnicí není dotčena oblast působnosti směrnice 98/26/ES. K zajištění spravedlivé hospodářské soutěže mezi poskytovateli platebních služeb by však účastník určeného platebního systému, na kterého se vztahují podmínky směrnice 98/26/ES a který poskytuje v souvislosti s tímto systémem služby povolenému nebo registrovanému poskytovateli platebních služeb, na požádání jakémukoli jinému povolenému nebo registrovanému poskytovateli platebních služeb objektivním, přiměřeným a nediskriminačním způsobem rovněž měl poskytnout přístup k těmto službám. Poskytovatelé platebních služeb, jimž byl tento přístup udělen, by však neměli být považováni za účastníky ve smyslu směrnice 98/26/ES, a neměli by proto požívat ochrany, kterou uvedená směrnice zaručuje.
- (52) Ustanovení týkající se přístupu k platebním systémům by se neměla používat na systémy zřízené a provozované jediným poskytovatelem platebních služeb. Tyto platební systémy mohou fungovat buď v přímé konkurenci s platebními systémy, nebo, což je častější, zaplňují mezeru na trhu, která není platebními systémy odpovídajícím způsobem pokryta. Mezi tyto systémy patří trojstranné systémy, například trojstranné karetní systémy, pokud nikdy nefungují jako fakticky čtyřstranné karetní systémy, například tím, že se opírají o držitele licence, zástupce nebo partnery v rámci společného označování („co-branding“). Tyto systémy obvykle rovněž zahrnují platební služby nabízené poskytovateli telekomunikačních služeb, přičemž provozovatel systému působí jako poskytovatel platebních služeb pro plátce a příjemce i pro vnitřní systémy bankovních skupin. Pro podporu hospodářské soutěže, kterou mohou tyto uzavřené platební systémy do prostředí zavedených tradičních platebních systémů přinést, by nebylo vhodné udělit přístup k těmto uzavřeným soukromým platebním systémům třetím stranám. Tyto uzavřené systémy by však měly vždy podléhat právním předpisům Unie a členských států v oblasti hospodářské soutěže, které mohou vyžadovat udělení přístupu k těmto systémům za účelem zachování účinné hospodářské soutěže na trzích plateb.
- (53) Jelikož se spotřebitelé a podniky nenacházejí ve stejném postavení, nepotřebují stejnou úroveň ochrany. Zatímco je důležité zaručit práva spotřebitelů prostřednictvím ustanovení, od nichž se nelze smluvně odchýlit, je vhodné ponechat podnikům a organizacím v případech, kdy nejednají se spotřebiteli, možnost dohodnout se jinak. Členské státy by však měly mít možnost stanovit, že s mikropodniky, jak jsou definovány v doporučení Komise 2003/361/ES⁽²⁾, se zachází stejně jako se spotřebiteli. Některá zásadní ustanovení této směrnice by se v každém případě měla uplatňovat vždy bez ohledu na status uživatele.
- (54) Tato směrnice by měla blíže určit povinnosti poskytovatelů platebních služeb ohledně poskytování informací uživatelům platebních služeb, kteří by měli o platebních službách vždy obdržet stejně kvalitní srozumitelné informace, aby na jejich základě mohli učinit informované rozhodnutí a mohli se svobodně rozhodnout kdekoli v Unii. V zájmu transparentnosti by měla tato směrnice stanovit harmonizované požadavky, které mají uživatelům platebních služeb zajistit nezbytné, dostatečné a srozumitelné informace týkající se jak smlouvy o platebních službách, tak platebních transakcí. Na podporu hladkého fungování jednotného trhu platebních služeb by měly členské státy přijmout pouze ustanovení o informacích, která jsou stanovena v této směrnici.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

(²) Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (55) Spotřebitelé by měli být chráněni proti nepoctivým a klamavým praktikám v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ⁽¹⁾, jakož i směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ⁽²⁾, 2002/65/ES ⁽³⁾, 2008/48/ES, 2011/83/EU ⁽⁴⁾ a 2014/92/EU ⁽⁵⁾. Ustanovení těchto směrnic se použijí i nadále. Měl by však být vyjasněn zejména vztah mezi požadavky na informace v předmluvní fázi stanovenými touto směrnicí a požadavky stanovenými směrnicí 2002/65/ES.
- (56) Ke zvýšení efektivity by požadované informace měly být přiměřené potřebám uživatelů a měly by být sdělovány ve standardním formátu. Požadavky na informace v případě jednorázové platební transakce by se však měly lišit od požadavků v případě rámcové smlouvy, která zahrnuje řadu platebních transakcí.
- (57) V praxi jsou rámcové smlouvy a platební transakce jimi upravené mnohem běžnější a ekonomicky důležitější než jednorázové platební transakce. V případě platebního účtu nebo zvláštního platebního prostředku se požaduje rámcová smlouva. Proto by požadavky na předběžné informace o rámcových smlouvách měly být poměrně komplexní a informace by měly být vždy poskytovány na papíře nebo na jiném trvalém nosiči, jako jsou například výpisy vytištěné z terminálu pro tisk výpisů z účtu, CD-ROM, DVD a pevné disky osobních počítačů, na nichž lze ukládat elektronickou poštu, a internetové stránky, jsou-li tyto stránky přístupné pro budoucí využití a po dostatečně dlouhou dobu přiměřenou účelu přístupu k informacím a umožňují-li kopírování uložených informací v nezměněném formátu. Způsob, jakým jsou následné informace o provedených platebních transakcích předávány, by však mělo být možné dohodnout v rámcové smlouvě mezi poskytovatelem a uživatelem platebních služeb, například tak, že v internetovém bankovníctví budou všechny informace o platebním účtu k dispozici on-line.
- (58) V případě jednorázových platebních transakcí by měly být z podnětu poskytovatele platebních služeb vždy poskytovány pouze zásadní informace. Jelikož plátce je obvykle při zadávání platebního příkazu přítomen, není nutné stanovit povinnost, aby byly informace v každém případě poskytnuty na papíře nebo na jiném trvalém nosiči. Poskytovatel platebních služeb by měl mít možnost poskytnout informace ústně na přepážce nebo je zpřístupnit jiným způsobem, například zveřejněním podmínek na vývěsní desce v provozovně. Měly by být rovněž poskytnuty informace o tom, kde jsou k dispozici podrobnější informace, jako například na internetových stránkách. Pokud však o to spotřebitel požádá, měly by být nejdůležitější informace poskytnuty na papíře nebo na jiném trvalém nosiči.
- (59) Tato směrnice by měla stanovit právo spotřebitele obdržet zdarma relevantní informace před tím, než bude zavázán jakoukoli smlouvou o platebních službách. Spotřebitel by měl mít možnost vyžádat si předběžné informace i rámcovou smlouvu zdarma na papíře kdykoliv po dobu trvání smluvního vztahu, aby mohl porovnat služby poskytovatelů platebních služeb a jejich podmínky a v případě jakéhokoliv sporu si ověřit svá smluvní práva a povinnosti, čímž by byla zachována vysoká úroveň ochrany spotřebitele. Tato ustanovení by měla být v souladu se směrnicí 2002/65/ES. Zvláštní ustanovení této směrnice týkající se bezplatných informací, by neměla znamenat, že lze zpoplatnit poskytování informací spotřebitelům na základě jiných použitelných směrnic.
- (60) Způsob, jakým by měl poskytovatel platebních služeb požadované informace uživateli platebních služeb předat, by měl přihlídnout k potřebám uživatele platebních služeb i k praktickým technickým otázkám a nákladové efektivnosti v závislosti na dané situaci, s ohledem na ustanovení v příslušné smlouvě o platebních službách. Tato směrnice by proto měla rozlišovat dva způsoby, jakými by poskytovatel platebních služeb měl informace předávat: informace by měly být buď poskytnuty, tj. poskytovatel platebních služeb by je měl ve vhodný okamžik v souladu s požadavky této směrnice aktivně sdělit, bez dalšího upomínání ze strany uživatele platebních služeb, nebo by informace měly být uživateli platebních služeb zpřístupněny na základě žádosti o další informace. V tomto druhém případě by uživatel platebních služeb měl učinit určité aktivní kroky, aby informace získal, například vyžádat

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214).

si je výslovně od poskytovatele platebních služeb, přihlásit se do e-mailové schránky k bankovnímu účtu nebo vložit platební kartu do terminálu pro tisk výpisů z účtu. Pro tyto účely by poskytovatel platebních služeb měl zajistit, aby přístup k informacím byl možný a aby informace byly uživateli platebních služeb k dispozici.

- (61) Spotřebitel by měl obdržet základní informace o provedených platebních transakcích bez dalšího poplatku. V případě jednorázové platební transakce by si poskytovatel platebních služeb neměl poskytnutí těchto informací účtovat samostatně. Stejně tak by měly být bezplatně poskytnuty každý měsíc informace o platebních transakcích podle rámcové smlouvy. S přihlédnutím k významu transparentnosti při stanovení cen a k odlišným potřebám klientů by však strany měly mít možnost dohodnout se na poplatcích za častější nebo doplňující informace. Aby se náležitě zohlednily různé vnitrostátní praxe, měly by mít členské státy možnost stanovit pravidla požadující, aby měsíční výpisy z platebních účtů na papíře nebo na jiném trvalém nosiči byly vždy poskytovány bezplatně.
- (62) Pro usnadnění mobility klientů by spotřebitelé měli mít možnost rámcovou smlouvu bezplatně ukončit. V případě smluv, které spotřebitel ukončí do šesti měsíců od jejich vstupu v platnost, by však poskytovatelé platebních služeb měli mít možnost uplatnit poplatky odpovídající nákladům, které jim v důsledku ukončení rámcové smlouvy ze strany spotřebitele vznikly. Dohodnutá výpovědní lhůta by neměla být pro spotřebitele delší než jeden měsíc a pro poskytovatele platebních služeb kratší než dva měsíce. Touto směrnicí by neměla být dotčena povinnost poskytovatele platebních služeb vypovědět smlouvu o platebních službách za výjimečných okolností vyplývajících z jiných příslušných unijních nebo vnitrostátních právních předpisů, jako jsou například právní předpisy o praní peněz a financování terorismu, jakákoli opatření zaměřená na zmrazení peněžních prostředků ani veškerá konkrétní opatření související s prevencí a vyšetřováním trestné činnosti.
- (63) Za účelem zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele by členské státy měly mít možnost v zájmu spotřebitele zachovat nebo zavést omezení či zákazy týkající se jednostranných změn podmínek rámcové smlouvy, například pokud neexistuje oprávněný důvod k této změně.
- (64) Cílem ani účinkem ustanovení smluv by neměla být diskriminace spotřebitelů, kteří legálně pobývají v Unii, z důvodu jejich státní příslušnosti nebo místa pobytu. Například pokud rámcová smlouva stanoví právo zablokovat platební prostředek z objektivně opodstatněných důvodů, neměl by mít poskytovatel platebních služeb možnost uplatnit toto právo jen z toho důvodu, že uživatel platebních služeb změnil místo svého pobytu v rámci Unie.
- (65) Pokud jde o poplatky, ze zkušeností vyplývá, že nejefektivnějším systémem je sdílení poplatků mezi plátcem a příjemcem, neboť usnadňuje přímé zpracování plateb. Je proto třeba stanovit, že poplatky budou obvykle vybírány přímo od plátce a příjemce prostřednictvím jejich poskytovatelů platebních služeb. Výše jakýchkoli účtovaných poplatků může být rovněž nulová, neboť ustanovení této směrnice by se neměla dotýkat praxe, kdy poskytovatel platebních služeb nezpoptatňuje připsání částky na účet spotřebitele. V závislosti na smluvních podmínkách může poskytovatel platebních služeb obdobně zpoplatňovat využití platební služby pouze příjemci (obchodníkovi), což vede k tomu, že plátcí nejsou účtovány žádné poplatky. Poplatky účtované platebními systémy mohou mít podobu paušálního poplatku za určité období. Ustanovení o převáděné částce ani o jakýchkoli účtovaných poplatcích nemají přímý vliv na stanovení cen mezi poskytovateli platebních služeb nebo jakýmkoli zprostředkovateli.
- (66) Různá praxe jednotlivých států týkající se poplatků za použití určitého platebního prostředku (příplateků) vedla v Unii ke vzniku extrémně heterogenního trhu plateb a pro spotřebitele se stala zdrojem nejasností, zejména v oblasti elektronického obchodování a přeshraničních operací. Obchodníci z členských států, kde jsou příplatky povoleny, nabízejí produkty a služby v členských státech, kde jsou zakázány, a přesto spotřebiteli příplatek účtují. Existují rovněž četné případy obchodníků, kteří účtují spotřebitelům příplatek, který je mnohem vyšší než náklady, jež obchodník v souvislosti s použitím konkrétního platebního prostředku nese. Dalším závažným důvodem pro revizi praxe účtování příplateků je skutečnost, že nařízení (EU) 2015/751 zavádí pravidla pro mezibankovní poplatky za karetní platby. Mezibankovní poplatky představují hlavní základní prvek poplatků obchodníků za karty a karetní platby. Příplatky jsou jednou z cest, kterou obchodníci někdy využívají ke kompenzaci dodatečných nákladů na karetní platby. Nařízením (EU) 2015/751 se stanoví omezení výše mezibankovních poplatků. Tato omezení se budou uplatňovat dříve, než bude zaveden zákaz stanovený v této směrnici. Členské státy by proto měly zvážit možnost zabránit příjemcům v tom, aby požadovali poplatky za používání platebních prostředků, u nichž jsou mezibankovní poplatky upraveny v kapitole II nařízení (EU) 2015/751.

- (67) Přestože tato směrnice uznává význam platebních institucí, hlavní branou spotřebitelů pro získání platebních prostředků zůstávají úvěrové instituce. Vydávání karetního platebního prostředku poskytovatelem platebních služeb, ať již úvěrovou institucí nebo platební institucí, jiným než poskytovatelem, který vede účet klienta, by zajistilo větší hospodářskou soutěž na trhu, a tím i lepší výběr a větší nabídku pro spotřebitele. Přestože se v současné době většina plateb v místě prodeje uskutečňuje pomocí karty, stávající míra inovací v oblasti plateb by v nadcházejících letech mohla vést k rychlému rozvoji nových způsobů platby. Je proto vhodné, aby Komise v rámci přezkumu směrnice tomuto vývoji věnovala zvláštní pozornost, zejména pokud jde o případnou nutnost revidovat ustanovení o potvrzení disponibility peněžních prostředků. V případě poskytovatele platebních služeb vydávajícího karetní platební prostředek, zejména debetní karty, by získání potvrzení o disponibilitě peněžních prostředků na účtu klienta od poskytovatele platebních služeb, který vede účet, umožnilo vydavateli lépe řídit a snižovat své úvěrové riziko. Současně s tím by nemělo vydané potvrzení poskytovateli platebních služeb, který vede účet, umožnit zablokovat peněžní prostředky na platebním účtu plátce.
- (68) Použití karty nebo karetního platebního prostředku k provedení platby často povede k vytvoření zprávy potvrzující disponibilitu peněžních prostředků a ke dvěma následným platebním transakcím. První transakce se uskuteční mezi vydavatelem a poskytovatelem platebních služeb, který vede účet obchodníka, zatímco druhá transakce, obvykle inkaso, se uskuteční mezi poskytovatelem platebních služeb, který vede účet plátce, a vydavatelem. S oběma transakcemi by mělo být zacházeno stejným způsobem jako se všemi jinými rovnocennými transakcemi. Poskytovatelé platebních služeb vydávající karetní platební prostředky by měli požívat stejných práv a měly by se na ně vztahovat stejné povinnosti podle této směrnice, bez ohledu na to, zda se jedná o poskytovatele platebních služeb, který vede účet plátce, zejména z hlediska povinností (například ověření) a odpovědnosti vůči jednotlivým aktérům v platebním řetězci. Jelikož žádost poskytovatele platebních služeb a potvrzení o disponibilitě peněžních prostředků lze provést prostřednictvím existujících bezpečných komunikačních kanálů, technických postupů a infrastruktury pro komunikaci mezi poskytovateli služeb iniciování platby nebo poskytovateli služeb informování o účtu a poskytovateli platebních služeb, kteří vedou účet, při současném dodržení potřebných bezpečnostních opatření, neměly by poskytovatelům platebních služeb ani držitelům karet vznikat žádné další náklady. Mimoto, bez ohledu na to, zda se platební transakce uskutečňuje v internetovém prostředí, to znamená na internetových stránkách obchodníka, nebo obchodním místě, by poskytovatel platebních služeb, který vede účet, navíc měl mít povinnost poskytnout potvrzení vyžádané vydavatelem pouze v případě, že účty poskytovatelů platebních služeb, kteří vedou účet, jsou pro účely tohoto potvrzení elektronicky přístupné alespoň prostřednictvím on-line bankovníctví. Vzhledem ke specifické povaze elektronických peněz nemělo by být možné uplatňovat tento mechanismus na platební transakce iniciované prostřednictvím karetních platebních prostředků, na nichž jsou uloženy elektronické peníze ve smyslu směrnice 2009/110/ES.
- (69) Povinnost bezpečně uchovávat osobní bezpečnostní údaje je nanejvýš důležitá k zajištění ochrany peněžních prostředků uživatele platebních služeb a k omezení rizik souvisejících s podvody a neoprávněným přístupem k platebnímu účtu. Podmínky a další povinnosti, které poskytovatelé platebních služeb v souvislosti s bezpečným uchováváním osobních bezpečnostních údajů uživatelům platebních služeb ukládají, by však neměly být formulovány způsobem, který uživatelům platebních služeb brání ve využívání služeb nabízených jinými poskytovateli platebních služeb, včetně služeb iniciování platby a služeb informování o účtu. Dále by tyto podmínky neměly obsahovat žádné ustanovení, které by jakkoli znesnadňovalo využívání platebních služeb jiných poskytovatelů platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení nebo kteří jsou zapsáni do rejstříku podle této směrnice.
- (70) V zájmu snížení rizik a důsledků neautorizovaných nebo nesprávně provedených platebních transakcí by uživatel platebních služeb měl poskytovatele platebních služeb co nejdříve informovat o veškerých sporech týkajících se údajně neautorizovaných nebo nesprávně provedených platebních transakcí za předpokladu, že poskytovatel platebních služeb splnil své informační povinnosti podle této směrnice. Pokud uživatel platebních služeb dodrží lhůtu pro oznámení, měl by mít možnost uplatnit své nároky v rámci vnitrostátních promlčecích lhůt. Touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování dalších nároků ve vztazích mezi uživateli platebních služeb a poskytovateli platebních služeb.
- (71) V případě neautorizované platební transakce by měl poskytovatel platebních služeb částku této transakce plátcí okamžitě vrátit. Pokud však existuje závažné podezření, že k neautorizované transakci došlo v důsledku podvodného jednání uživatele platebních služeb, a pokud je toto podezření založeno na objektivních důvodech sdělených relevantnímu vnitrostátnímu orgánu, měl by mít poskytovatel platebních služeb před vrácením částky plátcí možnost provést v přiměřené lhůtě šetření. V zájmu ochrany plátce před jakýmkoliv znevýhodněním by den valuty připsání vrácené částky neměl být pozdější než den, kdy byla částka z jeho účtu odepsána. Aby byl uživatel platebních služeb motivován k nahlášení každé krádeže nebo ztráty platebního prostředku bez zbytečného odkladu svému poskytovateli platebních služeb a aby se tak snížilo riziko neautorizovaných platebních transakcí, měl by

uživatel nést odpovědnost pouze za velmi omezenou částku, s výjimkou případů, kdy se uživatel platebních služeb dopustil podvodného jednání nebo hrubé nedbalosti. V tomto kontextu se k zajištění jednotné a vysoké úrovně ochrany uživatele v rámci Unie jeví jako adekvátní částka 50 EUR. V případě, že se plátce o ztrátě, odcizení nebo zneužití platebního prostředku nemohl dozvědět, nemělo by to zakládat jakoukoli jeho odpovědnost. Jakmile navíc uživatel poskytovateli platebních služeb oznámí, že jeho platební prostředek mohl být zneužit, neměla by být na uživateli platebních služeb požadována úhrada žádných dalších ztrát vyplývajících z neautorizovaného použití daného prostředku. Touto směrnicí není dotčena odpovědnost poskytovatelů platebních služeb za technické zabezpečení jejich vlastních produktů.

- (72) Při posuzování možné nedbalosti nebo hrubé nedbalosti na straně uživatele platebních služeb by se mělo přihlídnout ke všem okolnostem. Důkazy a stupeň údajné nedbalosti by se obecně měly hodnotit podle vnitrostátních právních předpisů. Zatímco pojem nedbalost znamená porušení povinnosti péče, hrubá nedbalost však musí znamenat více než pouhou nedbalost a musí být spojena s jednáním vykazujícím značnou míru neopatrnosti, jako například uchovávání osobních údajů používaných k autorizaci platební transakce vedle platebního prostředku v otevřené formě snadno rozpoznatelné pro třetí osoby. Smluvní podmínky a podmínky týkající se poskytování a používání platebního prostředku, jejichž důsledkem by bylo zvýšení důkazního břemene spotřebitele nebo snížení důkazního břemene vydavatele, by se měly považovat za neplatné od samého počátku. Kromě toho ve zvláštních případech, a zejména pokud se platební prostředek nenachází v místě prodeje, jako například v případě platby přes Internet, je vhodné, aby povinnost předložit důkazy o údajné nedbalosti byla na straně poskytovatele platebních služeb, neboť možnosti plátce tak učinit jsou v takových případech velmi omezené.
- (73) Je třeba přijmout ustanovení týkající se podílu na ztrátách v případě neautorizovaných platebních transakcí. Na uživatele platebních služeb, kteří nejsou spotřebiteli, se mohou vztahovat odlišná ustanovení, neboť takoví uživatelé jsou obvykle lépe schopni posoudit riziko podvodu a učinit protiopatření. Za účelem zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele by měl být plátce vždy oprávněn požadovat vrácení prostředků od svého poskytovatele platebních služeb, který vede účet, a to i v případě, že je do platební transakce zapojen poskytovatel služeb iniciování platby. Tím není dotčeno rozdělení odpovědnosti mezi poskytovatele platebních služeb.
- (74) V případě služeb iniciování platby by měly být práva a povinnosti uživatelů platebních služeb a poskytovatelů platebních služeb přiměřené poskytované službě. Především rozdělení odpovědnosti mezi poskytovatele platebních služeb, který vede účet, a poskytovatele služeb iniciování platby, který se na transakci podílí, by mělo tyto subjekty motivovat k tomu, aby přijaly odpovědnost za příslušné části transakce, které jsou pod jejich kontrolou.
- (75) Tato směrnice usiluje o zvýšení ochrany spotřebitele v případě karetních platebních transakcí, u nichž v okamžiku, kdy plátce dává souhlas s provedením platební transakce, není známa přesná částka této transakce, například u bezobslužných čerpacích stanic, smluv o pronájmu vozidla nebo při provádění hotelových rezervací. Poskytovatel platebních služeb plátce by měl mít možnost peněžní prostředky na platebním účtu plátce zablokovat pouze tehdy, jestliže plátce dal souhlas s přesnou částkou, která má být zablokována, přičemž tyto peněžní prostředky by měly být bez zbytečného prodlení po obdržení informace o přesné částce platební transakce a nejpozději okamžitě po obdržení platebního příkazu uvolněny.
- (76) Cílem projektu SEPA je dále rozvíjet společné celounijní platební služby, jimiž mají být nahrazeny stávající vnitrostátní platební služby, pokud jde o platby denominované v eurech. Za účelem zajištění úplného přechodu na celounijní úhrady a inkasa stanoví nařízení (EU) č. 260/2012 technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech. Ve vztahu k inkasům uvedené nařízení stanoví, že plátce dává souhlas jak příjemci, tak poskytovateli platebních služeb plátce (přímo nebo nepřímo prostřednictvím příjemce), a že zmocnění k inkasu spolu s jejich pozdějšími změnami či dokladem o jejich zrušení se uchovávají u příjemce nebo u jím pověřené třetí osoby. Stávající a doposud jediné celoevropské schéma pro spotřebitelské inkasní platby v eurech, vytvořené Evropskou radou pro platební styk, je založeno na zásadě, že zmocnění k provedení inkasa uděluje plátce příjemci a toto zmocnění se spolu s jeho pozdějšími změnami či dokladem o jeho zrušení uchovává u příjemce. Zmocnění může být rovněž uchováváno u třetí osoby pověřené příjemcem. Za účelem získání široké podpory veřejnosti pro SEPA a zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele v rámci SEPA stanoví stávající celoevropské schéma inkasních plateb nepodmíněně právo na vrácení prostředků v případě povolených transakcí. S ohledem na tuto skutečnost má tato směrnice za cíl stanovit nepodmíněně právo na vrácení prostředků, a to coby obecný požadavek pro všechny inkasní transakce v Unii denominované v eurech.

Souběžně se SEPA však v členských státech, jejichž měnou není euro, nadále existují starší inkasní schémata pro platby v jiné měně než v eurech. Tato schémata prokazují svoji účinnost a zajišťují plátcí stejně vysokou úroveň ochrany pomocí jiných ochranných mechanismů, jež nejsou vždy založeny na nepodmíněném právu na vrácení prostředků. V takovém případě by měl být plátcе obecným pravidlem týkajícím se vrácení prostředků chráněn, pokud provedená platební transakce převyšuje částku, kterou bylo možné rozumně předpokládat. Kromě toho by měly mít členské státy možnost stanovit pravidla upravující práva na vrácení prostředků, jež jsou pro plátce příznivější. Jak dokazuje přetrvávající existence určitých starších platebních služeb v eurech v některých členských státech, existuje v rámci SEPA skutečná poptávka po zvláštních inkasních produktech denominovaných v eurech. Bylo by vhodné umožnit, aby se plátce a jeho poskytovatel platebních služeb v rámcové smlouvě dohodli, že plátce nemá právo na vrácení peněžních prostředků, pokud je chráněn na základě toho, že dá souhlas s provedením transakce přímo svému poskytovateli platebních služeb, včetně případů, kdy tento poskytovatel platebních služeb jedná jménem příjemce, anebo pokud informace o budoucí platební transakci byly plátcí poskytovatelem platebních služeb nebo příjemcem poskytnuty nebo zpřístupněny dohodnutým způsobem nejméně čtyři týdny před dnem splatnosti. V případě neautorizovaných nebo nesprávně provedených platebních transakcí by měl být plátce v každém případě chráněn obecným pravidlem týkajícím se vrácení peněžních prostředků.

- (77) V zájmu finančního plánování a včasného plnění platebních závazků potřebují spotřebitelé i podniky s určitostí vědět, jak dlouho provedení platebního příkazu trvá. Proto by tato směrnice měla stanovit, odkdy práva a povinnosti nabývají účinku, zejména okamžik, kdy se má za to, že poskytovatel platebních služeb obdržel platební příkaz, včetně okamžiku, kdy mohl poskytovatel platebních služeb daný platební příkaz obdržet prostřednictvím komunikačních prostředků dohodnutých ve smlouvě o platebních službách, bez ohledu na jakékoli předchozí zapojení do procesu vedoucího k vytvoření a předání platebního příkazu, například bezpečnostní kontrolu a kontrolu disponibility peněžních prostředků, informace o použití osobního identifikačního čísla nebo vydání platebního příslibu. Dále by přijetí platebního příkazu mělo nastat v okamžiku, kdy poskytovatel platebních služeb plátce obdrží platební příkaz, na jehož základě má dojít k odepsání peněžních prostředků z účtu plátce. Den nebo okamžik, kdy příjemce předá svému poskytovateli platebních služeb platební příkazy k provedení platby, například ve vztahu k platební kartě nebo inkasům, nebo kdy poskytovatel platebních služeb poskytne příjemci předběžné financování k souvisejícím částkám prostřednictvím podmíněného úvěru k jeho účtu, by v tomto ohledu neměly být důležité. Uživatelé by měli mít možnost spolehnout se na řádné provedení úplného a platného platebního příkazu, pokud poskytovatel platebních služeb nemá žádné smluvní nebo zákonné důvody pro jeho odmítnutí. Pokud poskytovatel platebních služeb platební příkaz odmítne, toto odmítnutí by spolu s jeho odůvodněním mělo být uživateli platebních služeb sděleno při nejbližší příležitosti v souladu s požadavky unijních a vnitrostátních právních předpisů. V případě, že rámcová smlouva obsahuje ustanovení, podle něž může poskytovatel platebních služeb účtovat poplatek za odmítnutí provedení příkazu, měl by být tento poplatek objektivně opodstatněn a měl by být co nejnižší.
- (78) Vzhledem k rychlosti, s jakou moderní plně automatizované platební systémy zpracovávají platební transakce, což znamená, že po určitém okamžiku již nelze platební příkaz zrušit, aniž by nevznikly vysoké náklady v důsledku osobního zásahu, je nezbytné stanovit jasnou lhůtu pro odvolání příkazu. V závislosti na druhu platební služby a platebního příkazu by však mělo být možné na základě dohody stran danou lhůtu vymezit odlišně. Zrušení by se v této souvislosti mělo vztahovat pouze na vztah mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb, a nedotýkat se tedy neodvolatelnosti platebních transakcí a jejich zúčtování v platebních systémech.
- (79) Touto neodvolatelností by neměla být dotčena práva nebo povinnosti poskytovatele platebních služeb podle právních předpisů některých členských států, na základě rámcové smlouvy plátce nebo vnitrostátních právních nebo správních předpisů nebo pokynů vrátit plátcí částku provedené platební transakce v případě sporu mezi plátcem a příjemcem. Tato náhrada by se měla považovat za nový platební příkaz. S výjimkou uvedených případů by právní spory vyplývající ze vztahu, na jehož základě byl platební příkaz podán, měly být řešeny výhradně mezi plátcem a příjemcem.
- (80) V zájmu plně integrovaného, přímého zpracování plateb a v zájmu právní jistoty, pokud jde o plnění veškerých souvisejících povinností mezi uživateli platebních služeb, je nezbytné, aby byla na účet příjemce připsána celá částka převedená plátcem. V souladu s tím by nemělo být možné, aby kterýkoli ze zprostředkovatelů, jenž se na uskutečnění platební transakce podílí, mohl provádět odpočty z převáděné částky. Je však zapotřebí umožnit dohodu mezi příjemcem platby a jeho poskytovatelem platebních služeb, která umožní poskytovateli odečítat vlastní poplatky. Aby si však příjemce mohl ověřit, že splatná částka byla řádně uhrazena, měly by poskytnuté následné informace o platební transakci uvádět nejen plnou výši převedených peněžních prostředků, ale také výši veškerých odečtených poplatků.

- (81) Platební prostředky pro platby malých částek by měly sloužit jako levná a snadno použitelná alternativa v případě levného zboží a služeb a neměly by být nadměrně zatíženy přílišnými požadavky. Příslušné požadavky na informace a jejich prováděcí pravidla by proto měly být omezeny na podstatné informace a měly by se rovněž zohlednit technické možnosti, které lze oprávněně očekávat u platebních prostředků určených pro platby velmi malých částek. I přes mírnější režim by uživatelé platebních služeb měli požívat přiměřené ochrany s ohledem na omezená rizika představovaná těmito platebními prostředky, zejména pokud jde o předplacené platební prostředky.
- (82) Pro zvýšení efektivity plateb v rámci celé Unie by lhůta pro provedení všech platebních příkazů z podnětu plátce v eurech nebo měně členského státu, jehož měnou není euro, včetně úhrad a poukázání peněz, měla být nejvýše jeden den. Pro všechny ostatní platby, jako například pro platby z podnětu nebo prostřednictvím příjemce, včetně inkasa a plateb kartou, by shodná jednodenní lhůta pro provedení měla platit v případě, že neexistuje výslovná dohoda mezi poskytovatelem platebních služeb a plátcem, jež by pro provedení stanovila delší lhůtu. Výše uvedené lhůty by mělo být možné prodloužit o jeden pracovní den, pokud je platební příkaz podán na papíře. To umožňuje poskytovat i nadále platební služby těm spotřebitelům, kteří jsou zvyklí pouze na papírové doklady. V případě použití inkasního schématu by poskytovatel platebních služeb příjemce měl inkasní příkaz předat ve lhůtách dohodnutých mezi příjemcem a jeho poskytovatelem platebních služeb, aby bylo možné provést zúčtování v dohodnutý den splatnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že vnitrostátní platební infrastruktury jsou často vysoce efektivní, a s cílem zabránit jakémukoliv zhoršení současné úrovně služeb, by členské státy měly mít možnost zachovat nebo zavést pravidla, jež případně stanoví lhůtu pro provedení platby kratší než jeden pracovní den.
- (83) Ustanovení o převodu částky v plné výši a o lhůtě pro provedení platby by měla představovat osvědčený postup v případě, že se jeden z poskytovatelů platebních služeb nenachází v Unii.
- (84) Pro posílení důvěry spotřebitelů v harmonizovaný platební trh je zcela zásadní, aby uživatelé platebních služeb byli obeznámeni se skutečnými náklady a poplatky spojenými s platebními službami, a mohli se tak řádně rozhodovat. Používání netransparentních metod tvorby cen by proto mělo být zakázáno, neboť se všeobecně uznává, že tyto metody uživatelům velmi znesnadňují zjištění skutečné ceny platební služby. Zejména je třeba zamezit valutování v neprospěch uživatele.
- (85) Hladký a účinný chod platebního systému závisí na tom, zda se uživatel může spolehnout, že poskytovatel platebních služeb provede platební transakci správně a v dohodnutém čase. Poskytovatel platebních služeb je obvykle schopen vyhodnotit rizika spojená s platební transakcí. Je to právě poskytovatel platebních služeb, kdo poskytuje platební systém, zařizuje zpětné vyžádání nesprávně umístěných nebo nesprávně přidělených peněžních prostředků a ve většině případů rozhoduje o zprostředkovatelích, kteří se provedení platební transakce účastní. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem je namístě, s výjimkou neobvyklých a nepředvídatelných okolností, aby poskytovatel platebních služeb nesl odpovědnost za provedení platební transakce, kterou přijal od uživatele, kromě takových jednání a opomenutí na straně poskytovatele platebních služeb příjemce, kterého si vybral výhradně příjemce. Aby však plátce nezůstal zcela bez ochrany v případě nepravděpodobných situací, kdy není jasné, zda poskytovatel platebních služeb příjemce danou částku platby řádně obdržel či nikoliv, měl by příslušné důkazní břemeno nést poskytovatel platebních služeb plátce. Zpravidla lze očekávat, že zprostředkovatelská instituce, obvykle „neutrální“ subjekt jako například centrální banka nebo clearingová instituce, převádějící částku platby od odesílajícího poskytovatele platebních služeb k přijímajícímu poskytovateli platebních služeb, bude údaje o účtu ukládat a bude schopna je v případě potřeby poskytnout přijímajícímu poskytovateli platebních služeb. Jakmile je částka platby připsána na účet přijímajícího poskytovatele platebních služeb, příjemci vůči jeho poskytovateli platebních služeb okamžitě vzniká nárok na připsání částky na jeho účet.
- (86) Poskytovatel platebních služeb plátce, který je poskytovatelem platebních služeb, který vede účet, nebo případně poskytovatelem služeb iniciování platby, by měl nést odpovědnost za správné provedení platby, mimo jiné zejména odpovědnost za celou částku platební transakce a lhůtu pro její provedení, jakož i plnou odpovědnost za jakékoli selhání dalších stran v platebním řetězci až po účet příjemce. V důsledku této odpovědnosti by poskytovatel platebních služeb plátce měl v případě, že poskytovateli platebních služeb příjemce nebyla částka v plné výši připsána nebo byla připsána pozdě, opravit příslušnou platební transakci nebo vrátit bez zbytečného odkladu příslušnou částku transakce plátcovi, aniž jsou dotčeny jakékoli jiné nároky, které lze uplatnit v souladu s vnitrostátním právem. Vzhledem k odpovědnosti poskytovatele platebních služeb by plátce ani příjemce neměli nést žádné náklady související s nesprávnou platbou. Členské státy by měly zajistit, aby v případě neprovedení nebo nesprávného či opožděného provedení platebních transakcí byl den valuty opravných plateb prováděných poskytovateli platebních služeb vždy stejný jako den valuty v případě správné provedené platby.

- (87) Tato směrnice by se měla týkat pouze smluvních závazků a odpovědnosti mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb. Řádné fungování úhrad a jiných platebních služeb však vyžaduje, aby poskytovatelé platebních služeb a jejich zprostředkovatelé, například zpracovatelé, měli uzavřeny smlouvy, v nichž jsou stanoveny jejich vzájemná práva a povinnosti. Otázky týkající se odpovědnosti představují podstatnou část těchto jednotlivých smluv. K zajištění toho, aby se poskytovatelé platebních služeb a zprostředkovatelé podílející se na platební transakci mohli na sebe navzájem spolehnout, je nezbytné mít právní jistotu, že poskytovatel platebních služeb, který nenese odpovědnost, získá náhradu za vzniklé ztráty nebo částky uhrazené podle ustanovení této směrnice o odpovědnosti. Další práva a podrobnosti týkající se náhrady škody a způsobu vyřizování nároků vůči poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli vyplývajících z nesprávného provedení platební transakce tak mohou být upraveny smluvně.
- (88) Je třeba umožnit poskytovateli platebních služeb, aby jednoznačně stanovil údaje potřebné pro správné provedení platebního příkazu. Na druhé straně však, aby se zabránilo roztržštěnosti a nebylo ohroženo zavádění integrovaných platebních systémů v Unii, by nemělo být členským státům dovoleno vyžadovat u platebních transakcí používání konkrétního identifikátoru. To by ovšem členským státům nemělo bránit v tom, aby od poskytovatele platebních služeb plátce vyžadovaly jednání s náležitou péčí a ověřování shody jedinečného identifikátoru, je-li to technicky možné bez nutnosti osobního zásahu, jakož i odmítnutí platebního příkazu v případě, že je zjištěna neshoda jedinečného identifikátoru, a informování plátce o této skutečnosti. Odpovědnost poskytovatele platebních služeb by měla být omezena na správné provedení platební transakce v souladu s platebním příkazem uživatele platební služby. Pokud by se peněžní prostředky, jež byly předmětem platební transakce, dostaly k nesprávnému příjemci z důvodu nesprávného jedinečného identifikátoru poskytnutého plátcem, neměli by za to nést odpovědnost poskytovatelé platebních služeb plátce ani příjemce, avšak měli by být povinni vynaložením přiměřeného úsilí spolupracovat na vrácení těchto peněžních prostředků, a to i sdělením příslušných informací.
- (89) Poskytování platebních služeb poskytovateli platebních služeb může zahrnovat zpracování osobních údajů. Pro účely této směrnice se na zpracování osobních údajů vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾, vnitrostátní předpisy, kterými se provádí směrnice 95/46/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾. Konkrétně dochází-li pro účely této směrnice ke zpracování osobních údajů, měl by být stanoven přesný účel, uveden příslušný právní základ a měly by být dodržovány příslušné požadavky na bezpečnost stanovené ve směrnici 95/46/ES a současně by měly být respektovány zásady nutnosti, proporcionality, účelového omezení a přiměřené doby uchovávání údajů. Součástí všech systémů zpracovávání osobních údajů, které jsou v rámci této směrnice vytvořeny a používány, by měla být rovněž ochrana údajů již od návrhu a standardní nastavení ochrany údajů.
- (90) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, včetně práva na respektování soukromého a rodinného života, práva na ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, práva na účinné prostředky nápravy a práva nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin. Tato směrnice musí být provedena v souladu s těmito právy a zásadami.
- (91) Poskytovatelé platebních služeb jsou odpovědní za bezpečnostní opatření. Tato opatření musí být úměrná příslušným bezpečnostním rizikům. Poskytovatelé platebních služeb by měli vytvořit rámec pro zmírnění rizik a zachování účinných postupů pro řízení incidentů. Měl by být zřízen mechanismus pravidelného podávání zpráv, který zajistí, že budou poskytovatelé platebních služeb příslušným orgánům pravidelně poskytovat aktuální hodnocení svých bezpečnostních rizik a informace o opatřeních přijatých v reakci na tato rizika. Aby se zajistilo, že škody vzniklé uživatelům, jiným poskytovatelům platebních služeb nebo platebním systémům, jako je vážné narušení platebního systému, budou minimální, je zásadní, aby poskytovatelé platebních služeb měli dále povinnost oznámit jakýkoliv závažný bezpečnostní incident bez zbytečného odkladu příslušným orgánům. Měla by být stanovena koordinační úloha orgánu EBA.
- (92) Povinnostmi oznamování bezpečnostních incidentů by neměly být dotčeny povinnosti oznamování jiných incidentů stanovené v jiných právních aktech Unie a veškeré požadavky podle této směrnice by měly být uvedeny do souladu s oznamovacími povinnostmi, které ukládá jiné právo Unie, a měly by být těmito oznamovacími povinnostmi přiměřené.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (93) Je nezbytné vytvořit jasný právní rámec, který stanoví podmínky, za nichž mohou poskytovatelé služeb iniciování platby a poskytovatelé služeb informování o účtu poskytovat své služby se souhlasem majitele účtu, aniž by byli poskytovatelem platebních služeb, který vede účet, žádání o to, aby pro poskytování těchto druhů služeb používali konkrétní obchodní model, ať již na základě přímého nebo nepřímého přístupu. Poskytovatelé služeb iniciování platby a poskytovatelé služeb informování o účtu na jedné straně a poskytovatel platebních služeb, který vede účet, na straně druhé by měli dodržovat nezbytné požadavky na ochranu údajů a bezpečnostní požadavky stanovené nebo uvedené v této směrnici nebo obsažené v návrzích regulačních technických norem vypracovaných orgánem EBA. Tyto regulační technické normy by měly být slučitelné s jednotlivými technologickými řešeními, která jsou k dispozici. Za účelem zajištění bezpečné komunikace mezi příslušnými aktéry v souvislosti s těmito službami by měl EBA rovněž určit požadavky na společné a otevřené standardy komunikace, jež by měli zavést všichni poskytovatelé platebních služeb, kteří vedou účet a kteří umožňují poskytování platebních služeb online. Tyto společné a otevřené standardy by měly zajistit interoperabilitu různých technologických řešení komunikace. Tyto společné a otevřené standardy by dále měly zajistit, aby si byl poskytovatel platebních služeb, který vede účet, vědom toho, že je kontaktován poskytovatelem služeb iniciování platby nebo poskytovatelem služeb informování o účtu, a nikoliv samotným klientem. Tyto standardy by dále měly zajistit, aby poskytovatelé služeb iniciování platby a poskytovatelé služeb informování o účtu komunikovali s poskytovatelem platebních služeb, který vede účet, a se zúčastněnými klienty bezpečným způsobem. Při vypracovávání těchto požadavků by měl EBA věnovat zvláštní pozornost skutečnosti, že uvedené standardy, které mají být uplatňovány, mají umožňovat používání všech běžných druhů zařízení (například počítačů, tabletů a mobilních telefonů) k provádění různých platebních služeb.
- (94) Při vypracovávání regulačních technických norem týkajících se ověřování a komunikace by měl EBA systematicky posuzovat a zohledňovat rozměr ochrany soukromí, aby mohl určit rizika spojená s každým dostupným technickým řešením a opravné prostředky, jež by mohly být zavedeny k minimalizaci hrozeb v oblasti ochrany údajů.
- (95) Bezpečnost elektronických plateb je zásadní pro zajištění ochrany uživatelů a rozvoj stabilního prostředí pro elektronické obchodování. Všechny platební služby nabízené elektronicky by měly být prováděny bezpečným způsobem, s přijetím technologií, které jsou schopny zaručit bezpečné ověření uživatele a v maximální možné míře snížit riziko podvodu. Podle všeho není nutné zaručit tutéž úroveň ochrany pro platební transakce iniciované a provedené jinými metodami než s použitím elektronických platforem nebo zařízení, jako jsou například papírové platební transakce, objednávky přes Internet nebo po telefonu. Stabilní růst plateb přes Internet a pomocí mobilního telefonu je doprovázen všeobecným posílením bezpečnostních opatření. Platební služby nabízené prostřednictvím internetu nebo přes jiné kanály komunikace na dálku, jejichž fungování nezávisí na tom, kde se zařízení použité k iniciování platební transakce a použité platební prostředky fyzicky nacházejí, by proto měly zahrnovat ověřování transakcí prostřednictvím dynamických kódů, aby si byl uživatel vždy vědom částky a příjemce transakce, kterou právě autorizuje.
- (96) Tato bezpečnostní opatření by měla být slučitelná s mírou rizika spojeného s danou platební službou. Proto by měly být v regulačních technických normách uvedeny výjimky z uplatňování bezpečnostních požadavků, aby byl možný rozvoj uživatelsky vstřícných a dostupných způsobů platby pro platby s nízkým rizikem, jako jsou například bezkontaktní platby velmi malých částek v místě prodeje, ať již s použitím mobilního telefonu či jinak. K omezení rizik souvisejících s phishingem a dalšími podvodnými činnostmi je nezbytné zajistit bezpečné používání osobních bezpečnostních údajů. V tomto ohledu by měl mít uživatel možnost spolehnout se na přijetí opatření, která chrání důvěrnost a integritu jeho osobních bezpečnostních údajů. Mezi tato opatření obvykle patří šifrovací systémy, které jsou založeny na osobních zařízeních plátce, včetně čteček karet nebo mobilních telefonů, nebo které plátcí prostřednictvím jiného kanálu, jako například SMS nebo e-mailu, poskytuje poskytovatel platebních služeb, který vede účet. Uvedená opatření, obvykle včetně šifrovacích systémů, které mohou vést ke vzniku ověřovacích kódů, například jednorázových hesel, mohou bezpečnost platebních transakcí posílit. Používání těchto ověřovacích kódů ze strany uživatelů platebních služeb by mělo být považováno za slučitelné s jejich povinnostmi v souvislosti s platebními prostředky a osobními bezpečnostními údaji i v případě zapojení poskytovatelů služeb iniciování platby nebo poskytovatelů služeb informování o účtu.
- (97) Členské státy by měly stanovit, zda příslušné orgány určené pro udělování povolení platebním institucím mohou být rovněž příslušnými orgány, pokud jde o postupy pro alternativní řešení sporů.
- (98) Aniž je dotčeno právo klientů podat žalobu k soudu, měly by členské státy zajistit snadno přístupné, přiměřené, nezávislé, nestranné, transparentní a účinné postupy pro alternativní řešení sporů mezi poskytovateli platebních služeb a uživateli platebních služeb, jež vyplývají z práv a povinností stanovených v této směrnici. Nařízení

Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ⁽¹⁾ stanoví, že ochranu spotřebitele, kterou mu poskytují kogentní ustanovení právních předpisů země, v níž má spotřebitel obvyklé bydliště, nemá narušovat žádné smluvní podmínky týkající se práva rozhodného pro smlouvu. V zájmu účinného a efektivního způsobu řešení sporů by členské státy měly zajistit, aby poskytovatelé platebních služeb zavedli účinný postup pro podávání a řešení stížností, který by jejich uživatelé platebních služeb mohli použít před tím, než bude spor postoupen k soudnímu řízení či k alternativnímu řešení sporu. V rámci postupu pro podávání stížností by měly být stanoveny krátké a jasně vymezené lhůty pro zaslání odpovědi poskytovatele platebních služeb na stížnost spotřebitele. Členské státy by měly zajistit, aby subjekty zabývající se alternativním řešením sporů měly dostatečnou kapacitu, která jim umožní zapojit se náležitým a efektivním způsobem do přeshraniční spolupráce, pokud jde o spory týkající se práv a povinností podle této směrnice.

- (99) Je nezbytné zajistit účinné uplatňování ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice. Měly by být proto stanoveny vhodné postupy, podle kterých bude možné řešit stížnosti na poskytovatele platebních služeb, kteří nedodržují tato ustanovení, a jež zajistí, že v případě potřeby budou uloženy účinné, přiměřené a odrazující sankce. V zájmu zajištění účinného souladu s touto směrnicí by členské státy měly určit příslušné orgány, které splňují podmínky podle nařízení (EU) č. 1093/2010 a které jsou nezávislé na poskytovatelích platebních služeb. Z důvodů transparentnosti by členské státy měly Komisi oznámit, které orgány byly určeny, a podat jasný popis jejich povinností podle této směrnice.
- (100) Aniž je dotčeno právo podat žalobu k soudu za účelem zajištění dodržování této směrnice, měly by členské státy zabezpečit, že příslušným orgánům budou rovněž svěřeny nezbytné pravomoci, včetně pravomoci ukládat sankce, pokud poskytovatel platebních služeb nedodržuje práva a povinnosti stanovené v této směrnicí, zejména pokud hrozí riziko opakování porušení nebo jiné obavy týkající se kolektivních zájmů spotřebitelů.
- (101) Je důležité, aby byli spotřebitelé jasně a srozumitelně informováni o svých právech a povinnostech vyplývajících z této směrnice. Komise by proto měla vytvořit informační leták o těchto právech a povinnostech.
- (102) Touto směrnicí nejsou dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů, pokud jde o odpovědnost za škodu způsobenou nepřesností při vyjádření nebo šíření prohlášení.
- (103) Touto směrnicí by neměla být dotčena ustanovení týkající se uplatňování DPH na platební služby podle směrnice Rady 2006/112/ES ⁽²⁾.
- (104) Uvádí-li tato směrnice částky v eurech, je třeba těmito částkami rozumět ekvivalent v národní měně členského státu, jehož měnou není euro.
- (105) V zájmu právní jistoty je vhodné přijmout přechodná ustanovení, podle nichž by bylo osobám, které zahájily svou činnost jako platební instituce v souladu s vnitrostátními právními předpisy provádějícími směrnicí 2007/64/ES a platnými před vstupem této směrnice v platnost, umožněno pokračovat v jejich činnosti v daném členském státu po určité období.
- (106) Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změnu odkazu na doporučení 2003/361/ES, pokud se změní, a pokud jde o úpravu, s ohledem na inflaci, průměrné částky platebních transakcí prováděných poskytovatelem platebních služeb, kterou členské státy, jež upouštějí od uplatňování (části) požadavků na povolení u menších platebních institucí, používají jako prahovou hodnotu. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravných prací vedla náležitou konzultaci, včetně konzultací na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (107) Při zajišťování jednotného uplatňování této směrnice by se Komise měla moci spolehnout na odborné znalosti a podporu orgánu EBA, jehož úkolem by mělo být vypracovávat obecné pokyny a připravovat návrhy regulačních technických norem pro bezpečnostní aspekty platebních služeb, zejména pokud jde o silné ověření klienta, a na spolupráci mezi členskými státy v oblasti poskytování služeb a usazování platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení, v jiných členských státech. Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat tyto návrhy regulačních technických norem. Tyto konkrétní úkoly jsou plně v souladu s úlohou a povinnostmi orgánu EBA stanovenými v nařízení (EU) č. 1093/2010.
- (108) Při vypracovávání obecných pokynů, návrhů regulačních technických norem a návrhů prováděcích technických norem podle této směrnice a v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010 by měl EBA zajistit, že provede konzultace se všemi zúčastněnými stranami, a to i na trhu platebních služeb, a zohlední všechny relevantní zájmy. Je-li to nezbytné k náležitému vyslechnutí všech názorů, měl by EBA vyvinout zvláštní úsilí, aby získal názory příslušných nebankovních aktérů.
- (109) Jelikož cíle této směrnice, totiž hlubší integrace vnitřního trhu platebních služeb, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, jelikož je k tomu zapotřebí harmonizace celé řady různých pravidel, která v současnosti existují v rámci právních systémů jednotlivých členských států, ale spíše jej z důvodu rozsahu a účinků této směrnice může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (110) V souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽¹⁾ se členské státy zavázaly v odůvodněných případech přikládat k oznámení svých prováděcích opatření jeden či více dokumentů vysvětlujících vztah mezi prvky směrnice a odpovídajícími částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (111) Evropský ochránce údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 a dne 5. prosince 2013 vydal stanovisko ⁽²⁾.
- (112) Směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (113) Vzhledem k počtu změn, které je třeba ve směrnici 2007/64/ES provést, je vhodné ji zrušit a nahradit,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členské státy rozlišují tyto kategorie poskytovatelů platebních služeb:

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Úř. věst. C 38, 8.2.2014, s. 14.

- a) úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾, včetně jejich poboček ve smyslu bodu 17 uvedeného článku, pokud se tyto pobočky nacházejí v Unii, bez ohledu na to, zda se jedná o pobočky úvěrových institucí se sídlem v Unii, nebo o pobočky úvěrových institucí se sídlem mimo Unii podle článku 47 směrnice 2013/36/EU a vnitrostátních právních předpisů;
- b) instituce elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2009/110/ES, včetně jejich poboček podle článku 8 uvedené směrnice a vnitrostátních právních předpisů, pokud se takové pobočky se nacházejí v Unii a jejich sídlo se nachází mimo Unii, a v případě, že platební služby poskytované těmito pobočkami jsou spojeny s vydáváním elektronických peněz;
- c) poštovní žirové instituce, jež jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněny poskytovat platební služby;
- d) platební instituce;
- e) ECB a národní centrální banky, pokud nejednají jako měnový orgán nebo jako jiné veřejné orgány;
- f) členské státy a jejich regionální a místní orgány, pokud nejednají jako veřejné orgány.

2. Tato směrnice rovněž stanoví pravidla týkající se:

- a) transparentnosti podmínek a požadavků na informace o platebních službách;
- b) příslušných práv a povinností uživatelů platebních služeb a poskytovatelů platebních služeb v souvislosti s poskytováním platebních služeb jakožto pravidelnou činností při výkonu povolání nebo podnikatelské činnosti.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na platební služby poskytované v Unii.

2. Hlavy III a IV se vztahují na platební transakce v měně některého z členských států, kdy se jak poskytovatel platebních služeb plátce, tak i poskytovatel platebních služeb příjemce, nebo jediný poskytovatel platebních služeb v dané platební transakci nacházejí v Unii.

3. Hlava III, s výjimkou čl. 45 odst. 1 písm. b), čl. 52 bodu 2 písm. e) a čl. 56 písm. a), a hlava IV, s výjimkou článků 81 až 86, se vztahují na platební transakce v měně, která není měnou některého členského státu, kdy se jak poskytovatel platebních služeb plátce, tak i poskytovatel platebních služeb příjemce, nebo jediný poskytovatel platebních služeb v dané platební transakci nacházejí v Unii, ve vztahu k těm částem dané platební transakce, které jsou prováděny v Unii.

4. Hlava III, s výjimkou čl. 45 odst. 1 písm. b), čl. 52 bodu 2 písm. e), čl. 52 bodu 5 písm. g) a čl. 56 písm. a), a hlava IV, s výjimkou čl. 62 odst. 2 a 4, článků 76, 77 a 81, čl. 83 odst. 1 a článků 89 a 92, se vztahují na platební transakce ve všech měnách, kdy se na území Unie nachází pouze jeden z poskytovatelů platebních služeb, ve vztahu k těm částem dané platební transakce, které jsou prováděny v Unii.

5. Členské státy mohou upustit od uplatňování všech ustanovení nebo části ustanovení této směrnice na instituce uvedené v čl. 2 odst. 5 bodech 4 až 23 směrnice 2013/36/EU.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

Článek 3

Vynětí z oblasti působnosti

Tato směrnice se nevztahuje na:

- a) platební transakce uskutečněné výhradně v hotovosti přímo od plátce k příjemci, bez jakéhokoli zásahu zprostředkovatele;
- b) platební transakce od plátce k příjemci uskutečněné prostřednictvím obchodního zástupce oprávněného na základě dohody ke sjednávání nebo uzavírání obchodů spočívajících v prodeji nebo nákupu zboží nebo služeb jménem buď pouze plátce, či pouze příjemce;
- c) profesionální fyzickou přepravu bankovek a mincí, včetně jejich shromažďování, zpracování a doručování;
- d) platební transakce spočívající v neprofesionálním shromažďování a doručování hotovosti v rámci neziskové nebo charitativní činnosti;
- e) služby, kdy příjemce poskytuje hotovost plátcí jako součást platební transakce na výslovnou žádost uživatele platebních služeb těsně před provedením platební transakce prostřednictvím platby za koupi zboží nebo služeb;
- f) směnu hotovosti za hotovost v jiné měně, při níž prostředky nejsou uloženy na platebním účtu;
- g) platební transakce založené na některém z následujících dokladů vystavených na poskytovatele platebních služeb s cílem dát peněžní prostředky k dispozici příjemci:
 - i) papírové šeky podle úmluvy ze dne 19. března 1931 podepsané v Ženevě, která stanoví jednotný zákon šekový,
 - ii) papírové šeky podobné šekům uvedeným v bodu i) upravené právními předpisy členských států, jež nejsou stranami úmluvy ze dne 19. března 1931 podepsané v Ženevě, která stanoví jednotný zákon šekový,
 - iii) papírové směnky v souladu s úmluvou ze dne 7. června 1930 podepsanou v Ženevě, která stanoví jednotný zákon směnečný,
 - iv) papírové směnky podobné směnkám uvedeným v bodu iii) upravené právními předpisy členských států, jež nejsou stranami úmluvy ze dne 7. června 1930 podepsané v Ženevě, která stanoví jednotný zákon směnečný,
 - v) papírové poukázky,
 - vi) papírové cestovní šeky,
 - vii) papírové poštovní peněžní poukázky podle definice Světové poštovní unie;
- h) platební transakce prováděné v rámci platebního systému nebo systému pro vypořádání obchodů s cennými papíry mezi zúčtovateli, centrálními protistranami, clearingovými institucemi nebo centrálními bankami a jinými účastníky systému a poskytovateli platebních služeb, aniž je dotčen článek 35;

- i) platební transakce související se správou cenných papírů, včetně dividend, výnosů nebo jiných příjmů, nebo s odkoupením nebo prodejem, prováděné osobami uvedenými v písmenu h) nebo investičními podniky, úvěrovými institucemi, subjekty kolektivního investování nebo společnostmi pro správu aktiv poskytujícími investiční služby a jakýmkoli jinými subjekty, které mají povolení provádět úschovu a správu finančních nástrojů;
 - j) služby poskytované poskytovateli technických služeb, kteří podporují poskytování platebních služeb, aniž by v kterémkoli okamžiku převáděné peněžní prostředky přecházely do jejich držby, včetně zpracování a uchovávání údajů, svěřenských služeb a služeb na ochranu soukromí, ověřování údajů a totožnosti, poskytování informačních technologií a komunikačních sítí a poskytování a údržby terminálů a zařízení využívaných v oblasti platebních služeb, s výjimkou služeb iniciování platby a služeb informování o účtu;
 - k) služby založené na specifických platebních prostředcích, které lze použít pouze omezeným způsobem a které splňují některou z těchto podmínek:
 - i) prostředky umožňující držiteli pořizovat zboží nebo služby pouze v prostorách jejich vydavatele nebo v rámci omezené sítě poskytovatelů služeb na základě přímé obchodní smlouvy s profesionálním vydavatelem,
 - ii) prostředky, které lze používat pouze k pořízení určitého velmi omezeného sortimentu zboží a služeb,
 - iii) prostředky poskytnuté na žádost podniku nebo subjektu veřejného sektoru, jež jsou platné pouze v jednom členském státě a jsou regulované vnitrostátním nebo regionálním veřejným orgánem pro zvláštní sociální nebo daňové účely za účelem pořízení konkrétního zboží nebo služeb od dodavatelů, kteří mají obchodní smlouvu s vydavatelem;
 - l) platební transakce ze strany poskytovatele sítí nebo služeb elektronických komunikací poskytované vedle služeb elektronických komunikací pro účastníky sítě nebo služby:
 - i) za účelem nákupu digitálního obsahu a hlasových služeb, a to bez ohledu na zařízení, které se k nákupu nebo spotřebě digitálního obsahu použije, vyúčtované na souvisejícím účtu; nebo
 - ii) prováděné z elektronického zařízení nebo jeho prostřednictvím a vyúčtované na souvisejícím účtu v rámci charitativní činnosti nebo za účelem nákupu lístků či vstupenek;
- za předpokladu, že hodnota každé jednotlivé platební transakce uvedené v bodech i) a ii) nepřesahuje 50 EUR a:
- souhrnná hodnota platebních transakcí u každého jednotlivého účastníka nepřesahuje 300 EUR měsíčně; nebo
 - v případě, že si účastník předplatí u poskytovatele sítí nebo služeb elektronických komunikací účet, souhrnná hodnota platebních transakcí nepřesahuje 300 EUR měsíčně;
- m) platební transakce prováděné mezi poskytovateli platebních služeb, jakož i mezi jejich zástupci nebo pobočkami, na jejich vlastní účet;
 - n) platební transakce a související služby mezi mateřským podnikem a jeho dceřiným podnikem, nebo mezi dceřinými podniky téhož mateřského podniku, bez jakéhokoli zásahu prostřednictvím poskytovatele platebních služeb, který není podnikem patřícím do téže skupiny;
 - o) služby pro výběr hotovosti pomocí bankomatů ze strany poskytovatelů jednajících jménem jednoho nebo více vydavatelů karet, kteří nejsou jednou ze stran rámcové smlouvy s klientem vybírajícím peníze z platebního účtu, za podmínky, že tito poskytovatelé neprovádějí jiné platební služby uvedené v příloze I. Avšak informace o veškerých poplatcích za výběr stanovené v článcích 45, 48, 49 a 59 musí být klientovi poskytnuty před provedením výběru i na stvrzence na závěr transakce po uskutečnění výběru hotovosti.

Článek 4

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „domovským členským státem“:
 - a) členský stát, na jehož území se nachází sídlo poskytovatele platebních služeb, nebo
 - b) členský stát, na jehož území se nachází ústředí poskytovatele platebních služeb, pokud poskytovatel platebních služeb nemá podle vnitrostátního práva sídlo;
- 2) „hostitelským členským státem“ členský stát jiný než domovský členský stát, v němž má poskytovatel platebních služeb zástupce nebo pobočku nebo v němž poskytuje platební služby;
- 3) „platební službou“ jedna nebo více podnikatelských činností uvedených v příloze I;
- 4) „platební institucí“ právnická osoba, jíž bylo v souladu s článkem 11 uděleno povolení poskytovat a provádět platební služby v celé Unii;
- 5) „platební transakcí“ úkon uložení, převodu nebo výběru peněžních prostředků, ať už z podnětu plátce nebo jeho jménem, nebo z podnětu příjemce, bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem;
- 6) „platební transakcí na dálku“ platební transakce iniciovaná po internetu nebo prostřednictvím zařízení, které lze použít k dálkové komunikaci;
- 7) „platebním systémem“ systém sloužící k převodu peněžních prostředků, s formálními a standardizovanými postupy a společnými pravidly pro zpracování, zúčtování nebo vypořádání platebních transakcí;
- 8) „plátcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je majitelem platebního účtu a umožní platební příkaz z tohoto platebního účtu, nebo v případě neexistence platebního účtu plátce fyzická nebo právnická osoba, která zadá platební příkaz;
- 9) „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je zamýšleným příjemcem peněžních prostředků, jež jsou předmětem platební transakce;
- 10) „uživatel platebních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která využívá platební službu jakožto plátce, příjemce nebo obojí;
- 11) „poskytovatelem platebních služeb“ subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 nebo fyzická či právnická osoba požívající výjimky podle článků 32 nebo 33;
- 12) „platebním účtem“ účet vedený na jméno jednoho nebo více uživatelů platebních služeb, který je využíván k provádění platebních transakcí;
- 13) „platebním příkazem“ jakýkoli pokyn vydaný plátcem nebo příjemcem jejich poskytovateli platebních služeb, jímž žádá o provedení platební transakce;
- 14) „platebním prostředkem“ jakékoli personalizované zařízení nebo soubor postupů sjednaný mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb, které jsou používány k iniciování platebního příkazu;

- 15) „službou iniciování platby“ služba k iniciování platebního příkazu na žádost uživatele platebních služeb ve vztahu k platebnímu účtu vedenému u jiného poskytovatele platebních služeb;
- 16) „službou informování o účtu“ služba on-line, jejímž cílem je poskytnout konsolidované informace o jednom nebo více platebních účtech uživatele platebních služeb vedených buď u jiného poskytovatele platebních služeb, nebo u více než jednoho poskytovatele platebních služeb;
- 17) „poskytovatelem platebních služeb, který vede účet,“ poskytovatel platebních služeb, který pro plátce poskytuje a vede platební účty;
- 18) „poskytovatelem služeb iniciování platby“ poskytovatel platebních služeb vykonávající podnikatelskou činnost uvedenou v bodě 7 přílohy I;
- 19) „poskytovatelem služeb informování o účtu“ poskytovatel platebních služeb vykonávající podnikatelskou činnost uvedenou v bodě 8 přílohy I;
- 20) „spotřebitelem“ fyzická osoba, která na základě smluv o platebních službách, na něž se vztahuje tato směrnice, jedná za účelem, který nespadá do její obchodní, podnikatelské nebo profesní činnosti;
- 21) „rámcovou smlouvou“ smlouva o platebních službách, kterou se řídí budoucí provádění jednotlivých a navazujících platebních transakcí a která může obsahovat povinnosti a podmínky pro zřízení platebního účtu;
- 22) „poukazováním peněz“ platební služba, při které dochází k přijetí peněžních prostředků od plátce, bez vytvoření jakéhokoliv platebního účtu na jméno plátce nebo příjemce, výhradně za účelem převodu příslušné částky příjemci nebo jinému poskytovateli platebních služeb jednajícím jménem příjemce nebo při níž dochází k přijetí těchto peněžních prostředků jménem příjemce a jejich zpřístupnění příjemci;
- 23) „inkasem“ platební služba pro odepsání částky transakce z účtu plátce, při níž podnět k platební transakci dává příjemce na základě souhlasu, který plátce udělil příjemci, poskytovateli platebních služeb příjemce nebo svému vlastnímu poskytovateli platebních služeb;
- 24) „úhradou“ platební služba za účelem připsání částky na platební účet příjemce prostřednictvím platební transakce nebo řady platebních transakcí z platebního účtu plátce provedených na základě pokynů plátce poskytovatelem platebních služeb, u něhož má plátce veden platební účet;
- 25) „peněžními prostředky“ bankovky a mince, bezhotovostní peníze a elektronické peníze ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice 2009/110/ES;
- 26) „dnem valuty“ referenční čas, který poskytovatel platebních služeb používá při výpočtu úroků z peněžních prostředků odepsaných z platebního účtu nebo připsaných na platební účet;
- 27) „referenčním směnným kurzem“ směnný kurz, jenž se použije jako základ pro výpočet jakékoli směny měny a jenž je zpřístupněn poskytovatelem platebních služeb nebo pochází z veřejně přístupného zdroje;
- 28) „referenční úrokovou sazbou“ úroková sazba, jež se použije jako základ pro výpočet jakéhokoli úroku, který má být uplatněn, a jež pochází z veřejně přístupného zdroje, který mohou strany smlouvy o platební službě ověřit;
- 29) „ověřením“ postup, který poskytovateli platebních služeb umožňuje ověřit totožnost uživatele platebních služeb nebo platnost použití konkrétního platebního prostředku, včetně využití osobních bezpečnostních údajů uživatele;

- 30) „silným ověřením klienta“ ověření založené na použití dvou nebo více navzájem nezávislých prvků z kategorie znalost (to, co ví pouze uživatel), držení (to, co drží pouze uživatel) a inherence (to, čím uživatel je), kdy nesplněním jednoho z nich není ovlivněna spolehlivost ostatních; postup je navržen tak, aby byla chráněna důvěrnost ověřovacích údajů;
- 31) „osobními bezpečnostními údaji“ osobní prvky, které poskytovatel platebních služeb poskytl uživateli platebních služeb pro účely ověření;
- 32) „citlivými údaji o platbách“ údaje, včetně osobních bezpečnostních údajů, které by mohly být použity k podvodu. Pro činnosti poskytovatelů služeb iniciování platby a poskytovatelů služeb informování o účtu nepředstavují jméno majitele účtu a číslo účtu citlivé údaje o platbách;
- 33) „jedinečným identifikátorem“ kombinace písmen, číslic nebo symbolů, kterou uživateli platebních služeb určí poskytovatel platebních služeb a kterou uživatel platebních služeb musí uvést za účelem jednoznačné identifikace jiného uživatele platebních služeb anebo jeho platebního účtu pro platební transakci;
- 34) „prostředky dálkové komunikace“ způsob, který může vést k uzavření smlouvy o platebních službách mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb, aniž by byli současně fyzicky přítomni;
- 35) „trvalým nosičem“ nástroj, který uživateli platebních služeb umožňuje ukládat informace určené jemu osobně, a to způsobem vhodným pro jejich budoucí využití po dobu přiměřenou jejich účelu, a který umožňuje kopírování uložených informací beze změny;
- 36) „mikropodnikem“ podnik, který v okamžiku uzavření smlouvy o platebních službách odpovídá definici podle článku 1 a čl. 2 odst. 1 a 3 přílohy doporučení 2003/361/ES;
- 37) „pracovním dnem“ den, kdy má příslušný poskytovatel platebních služeb plátce nebo poskytovatel platebních služeb příjemce zapojený do provedení platební transakce otevřeno pro obchody potřebné pro provedení platební transakce;
- 38) „zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba, která jménem platební instituce poskytuje platební služby;
- 39) „pobočkou“ provozovna jiná než ústředí, která je součástí platební instituce, nemá právní subjektivitu a přímo provádí některé nebo všechny operace tvořící podstatu činností platební instituce; má-li platební instituce ústředí v jednom členském státě a více provozoven v jiném členském státě, považují se všechny tyto provozovny za jedinou pobočku;
- 40) „skupinou“ skupina podniků, které jsou vzájemně propojeny vztahem uvedeným v čl. 22 odst. 1, 2 nebo 7 směrnice 2013/34/EU, nebo podniků ve smyslu článků 4, 5, 6 a 7 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 241/2014 ⁽¹⁾, které jsou vzájemně propojeny vztahem uvedeným v čl. 10 odst. 1, čl. 113 odst. 6 nebo 7 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 41) „sítí elektronických komunikací“ síť ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ⁽²⁾;
- 42) „službou elektronických komunikací“ služba ve smyslu čl. 2 písm. c) směrnice 2002/21/ES;

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 241/2014 ze dne 7. ledna 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro kapitálové požadavky na instituce (Úř. věst. L 74, 14.3.2014, s. 8).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33).

- 43) „digitálním obsahem“ zboží nebo služby, které jsou vytvořeny a dodány v digitální podobě, jejichž použití nebo spotřeba jsou omezeny na technické zařízení a jejichž součástí žádným způsobem není použití nebo spotřeba fyzického zboží či služeb;
- 44) „akceptací platebních transakcí“ platební služba poskytovaná poskytovatelem platebních služeb, který s příjemcem uzavřel smlouvu ohledně přijetí a zpracování platebních transakcí, jež vede k převodu peněžních prostředků příjemci;
- 45) „vydáváním platebních prostředků“ platební služba, při níž se poskytovatel platebních služeb smluvně zavazuje poskytovat plátcí platební prostředek za účelem iniciování a zpracování jeho platebních transakcí;
- 46) „kapitálem“ kapitál vymezený v čl. 4 odst. 1 bodě 118 nařízení (EU) č. 575/2013, přičemž nejméně 75 % kapitálu tier 1 má podobu kmenového kapitálu tier 1 podle článku 50 uvedeného nařízení a kapitál tier 2 je roven nejvýše jedné třetině kapitálu tier 1;
- 47) „platební značkou“ jakýkoli fyzický nebo digitální název, pojem, označení, symbol nebo jejich kombinace, jejichž pomocí lze označit, v rámci jakého schématu platebních karet jsou karetní platební transakce uskutečňovány;
- 48) „umísťováním několika značek“ („co-badging“) umístění dvou či více platebních značek nebo platebních aplikací téže platební značky na tentýž platební prostředek.

HLAVA II

POSKYTOVATELÉ PLATEBNÍCH SLUŽEB

KAPITOLA 1

Platební instituce

Oddíl 1

Obecná pravidla

Článek 5

Žádosti o povolení

1. Pro získání povolení působit jako platební instituce je třeba předložit příslušným orgánům domovského členského státu žádost společně s těmito podklady:
- a) plán činností uvádějící zejména druh plánovaných platebních služeb;
 - b) obchodní plán včetně kalkulace předpokládaného rozpočtu na první tři účetní období, který prokazuje, že žadatel je schopen používat vhodné a přiměřené systémy, zdroje a postupy nutné pro řádnou činnost;
 - c) doklad o tom, že platební instituce má počáteční kapitál stanovený v článku 7;
 - d) u platebních institucí uvedených v čl. 10 odst. 1 popis opatření přijatých za účelem ochrany peněžních prostředků uživatelů platebních služeb v souladu s článkem 10;
 - e) popis mechanismů pro správu a řízení a vnitřních kontrolních mechanismů žadatele, včetně správních postupů, postupů řízení rizik a účetních postupů, který ukazuje, že tyto mechanismy pro správu a řízení, kontrolní mechanismy a postupy jsou přiměřené, vhodné, řádné a adekvátní;
 - f) popis postupu pro sledování a řešení bezpečnostních incidentů a stížností klientů souvisejících s bezpečností a přijímání opatření v návaznosti na takové incidenty a stížnosti, včetně mechanismu pro oznamování incidentů zohledňujícího oznamovací povinnost platebních institucí podle článku 96;

- g) popis postupu pro podávání, sledování a zaznamenávání citlivých údajů o platbách a omezování přístupu k nim;
- h) popis opatření k zajištění kontinuity činnosti včetně jasné identifikace nejdůležitějších operací, efektivních pohotovostních plánů a postupu pro pravidelné přezkušování a přehodnocování přiměřenosti a účinnosti těchto plánů;
- i) popis zásad a definic používaných pro sběr statistických dat ohledně výkonnosti, transakcí a podvodů;
- j) bezpečnostní předpis, včetně podrobného posouzení rizik ve vztahu k poskytovaným platebním službám a popisu bezpečnostních kontrol a opatření určených k minimalizaci rizik zavedených v zájmu odpovídající ochrany uživatelů platebních služeb před zjištěnými riziky včetně podvodného a nezákonného použití citlivých a osobních údajů;
- k) v případě platebních institucí, na které se vztahují povinnosti související s praním peněz a financováním terorismu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849/ES ⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ⁽²⁾, popis vnitřních kontrolních mechanismů, které žadatel zavedl ke splnění těchto povinností;
- l) popis organizačního uspořádání žadatele včetně případného popisu zamýšleného využívání zástupců a poboček a kontrol na dálku a kontrol na místě, které se žadatel zavazuje u těchto zástupců a poboček provádět alespoň jednou ročně, a dále popis opatření pro zajišťování činnosti externími subjekty (dále jen „outsourcing“), a dále popis účasti žadatele ve vnitrostátních nebo mezinárodních platebních systémech;
- m) totožnost osob, které drží, přímo nebo nepřímo, kvalifikovanou účast v subjektu žadatele podle čl. 4 odst. 1 bodu 36 nařízení (EU) č. 575/2013, velikost jejich účasti a důkaz o tom, že jsou osobami vhodnými z hlediska potřeby zajistit řádné a obezřetné řízení platební instituce;
- n) totožnost vedoucích pracovníků a osob odpovědných za řízení platební instituce a případně osob odpovědných za řízení činností v oblasti platebních služeb platební instituce, jakož i důkazy, že tyto osoby se těší dobré pověsti a mají vhodné znalosti a zkušenosti pro provádění platebních služeb, jak je stanoví domovský členský stát platební instituce;
- o) případně totožnost statutárních auditorů a auditorských společností vymezených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ⁽³⁾;
- p) právní status žadatele a stanovy;
- q) adresa ústředí žadatele.

Pro účely prvního pododstavce písm. d), e), f) a l) poskytne žadatel popis svých pravidel auditu a organizačních opatření, která zavedl s cílem učinit veškeré přiměřené kroky na ochranu zájmů uživatelů a pro zajištění nepřetržitého a spolehlivého provádění platebních služeb.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

V popisu bezpečnostních kontrol a opatření za účelem zmírnění rizik uvedeném v prvním pododstavci písm. j) musí být uvedeno, jakým způsobem tyto kontroly a opatření zajišťují vysokou úroveň technického zabezpečení a ochrany údajů, včetně toho, jaký software a systémy informačních technologií žadatel nebo externí subjekty, které žadatel využívá pro své operace nebo jejich část, používají. Tato opatření zahrnují rovněž bezpečnostní opatření uvedená v čl. 95 odst. 1. Tato opatření musí zohledňovat obecné pokyny k bezpečnostním opatřením orgánu EBA podle čl. 95 odst. 3, jakmile budou vydány.

2. Členské státy vyžadují, aby podniky, které požádají o povolení pro účely poskytování platebních služeb podle bodu 7 přílohy I, měly coby jednu z podmínek jejich povolení sjednáno pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání na územích, kde nabízejí služby, nebo jinou srovnatelnou záruku odpovědnosti, aby mohly splnit své závazky uvedené v článcích 73, 89, 90 a 92.

3. Členské státy vyžadují, aby podniky, které požádají o registraci pro účely poskytování platebních služeb podle bodu 8 přílohy I, měly coby jednu z podmínek jejich registrace sjednáno pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání na územích, kde nabízejí služby, nebo jinou srovnatelnou záruku týkající se odpovědnosti vůči poskytovateli platebních služeb, který vede účet, nebo uživateli platebních služeb za neoprávněný nebo podvodný přístup k informacím o platebním účtu či za jejich neoprávněné nebo podvodné použití.

4. Do 13. ledna 2017 vypracuje orgán EBA po konzultaci se všemi zúčastněnými stranami, a to i se stranami na trhu platebních služeb, a s přihlédnutím ke všem relevantním zájmům obecné pokyny určené příslušným orgánům v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 týkající se kritérií, podle nichž se stanoví minimální peněžní částka pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání nebo jiné srovnatelné záruky podle odstavců 2 a 3.

Při vypracovávání obecných pokynů uvedených v prvním pododstavci EBA vezme v úvahu:

- a) rizikový profil podniku;
- b) zda podnik poskytuje i jiné platební služby uvedené v příloze I nebo se zabývá jinými obchodními činnostmi;
- c) objem činnosti:
 - i) u podniků, které požádají o povolení poskytovat platební služby podle bodu 7 přílohy I, hodnotu iniciovaných transakcí,
 - ii) u podniků, které požádají o registraci k poskytování platebních služeb podle bodu 8 přílohy I, počet klientů využívajících služeb informování o účtu;
- d) konkrétní parametry srovnatelných záruk a kritéria pro jejich uplatnění.

EBA provádí pravidelný přezkum těchto obecných pokynů.

5. Do 13. července 2017 vypracuje EBA po konzultaci se všemi zúčastněnými stranami, a to i se stranami na trhu platebních služeb, a s přihlédnutím ke všem relevantním zájmům obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 týkající se informací, které mají být příslušným orgánům poskytnuty v žádosti o povolení platební instituce, včetně požadavků stanovených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b), c), e), g), h), i) a j) tohoto článku.

Orgán EBA tyto obecné pokyny pravidelně a alespoň jednou za tři roky přezkoumává.

6. S ohledem na případné zkušenosti získané při uplatňování těchto obecných pokynů uvedených v odstavci 5 může EBA vypracovat návrhy regulačních technických norem ke stanovení informací, které mají být příslušným orgánům poskytnuty v žádosti o povolení platební instituce, včetně požadavků stanovených v odst. 1 písm. a), b), c), e) a písm. g) až j).

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Informace uvedené v odstavci 4 se příslušným orgánům oznamují v souladu s odstavcem 1.

Článek 6

Kontrola majetkových účastí

1. Každá fyzická nebo právnická osoba, která se rozhodla přímo nebo nepřímo nabýt nebo dále zvýšit kvalifikovanou účast ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 36 nařízení (EU) č. 575/2013 v platební instituci, čímž by její podíl na kapitálu nebo na hlasovacích právech dosáhl nebo překročil hranici 20 %, 30 % nebo 50 %, anebo by se tím platební instituce stala jejím dceřiným podnikem, informuje příslušné orgány platební instituce předem písemně o svém záměru. Totéž platí pro každou fyzickou nebo právnickou osobu, která se rozhodla přímo nebo nepřímo zcizit kvalifikovanou účast nebo snížit svoji kvalifikovanou účast, čímž by její podíl na kapitálu nebo na hlasovacích právech klesl pod hranici 20 %, 30 % nebo 50 %, anebo by tím platební instituce přestala být jejím dceřiným podnikem.

2. Navržený nabyvatel kvalifikované účasti poskytne příslušnému orgánu informace o výši zamýšlené účasti a příslušné informace uvedené v čl. 23 odst. 4 směrnice 2013/36/EU.

3. Členské státy vyžadují, aby v případě, kdy je pravděpodobné, že vliv navrženého nabyvatele uvedeného v odstavci 2 bude mít nepříznivý dopad na řádné a obezřetné řízení platební instituce, příslušné orgány vyjádřily nesouhlas nebo učinily jiná vhodná opatření nezbytná k ukončení tohoto stavu. Tato opatření mohou zahrnovat soudní příkazy, sankce proti vedoucím pracovníkům nebo osobám odpovědným za řízení platební instituce nebo pozastavení hlasovacích práv spojených s podíly drženými dotčenými společníky nebo členy platební instituce.

Podobná opatření se uplatní na fyzické nebo právnické osoby, které nesplní povinnost předem poskytnout informace stanovené v tomto článku.

4. Pokud je podíl nabyt přes nesouhlas příslušných orgánů, přijmou členské státy bez ohledu na jakékoli další přijaté sankce opatření, kterými se buď pozastaví výkon příslušných hlasovacích práv, nebo zajistí neplatnost hlasování nebo se hlasování zruší.

Článek 7

Počáteční kapitál

Členské státy vyžadují, aby platební instituce měly v okamžiku udělení povolení počáteční kapitál složený z jedné nebo více položek vymezených v čl. 26 odst. 1 písm. a) až e) nařízení (EU) č. 575/2013 v této výši:

a) poskytuje-li platební instituce pouze platební službu uvedenou v bodě 6 přílohy I, její kapitál musí být vždy nejméně 20 000 EUR;

b) poskytuje-li platební instituce platební službu uvedenou v bodě 7 přílohy I, její kapitál musí být vždy nejméně 50 000 EUR;

- c) poskytuje-li platební instituce některou z platebních služeb uvedených v bodech 1 až 5 přílohy I, její kapitál musí být vždy nejméně 125 000 EUR.

Článek 8

Kapitál

1. Kapitál platební instituce nesmí klesnout pod částku počátečního kapitálu podle článku 7 nebo pod částku kapitálu vypočteného podle článku 9 podle toho, která z nich je vyšší.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby se předešlo vícenásobnému použití prvků způsobilých pro výpočet kapitálu, pokud platební instituce patří do stejné skupiny jako jiná platební instituce, úvěrová instituce, investiční podnik, společnost pro správu aktiv nebo pojišťovna. Tento odstavec se použije také v případě, že je platební instituce hybridní povahy a vykonává činnosti jiné, než je poskytování platebních služeb.
3. Jsou-li splněny podmínky stanovené v článku 7 nařízení (EU) č. 575/2013, mohou se členské státy nebo jejich příslušné orgány rozhodnout neuplatňovat článek 9 této směrnice na platební instituce, které jsou součástí konsolidovaného dohledu nad mateřskou úvěrovou institucí podle směrnice 2013/36/EU.

Článek 9

Výpočet výše kapitálu

1. Bez ohledu na požadavky na počáteční kapitál uvedené v článku 7 členské státy vyžadují, aby platební instituce s výjimkou těch, které nabízejí pouze služby uvedené v bodech 7 nebo 8 přílohy I, měly vždy kapitál, jehož výše se vypočítá v souladu s jednou z níže uvedených tří metod, kterou určí příslušné orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy:

Metoda A

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně 10 % fixních režijních nákladů této platební instituce za předcházející rok. Příslušné orgány mohou tento požadavek upravit v případě, že v obchodech platební instituce došlo od předchozího roku k podstatné změně. V případě platební instituce, která ke dni výpočtu podniká méně než jeden rok, musí kapitál dosahovat výše odpovídající nejméně 10 % odpovídajících fixních režijních nákladů předpokládaných v obchodním plánu tohoto podniku, pokud příslušné orgány nevyžadují úpravu tohoto plánu.

Metoda B

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně součtu níže uvedených prvků vynásobenému faktorem navýšení k podle odstavce 2, kde objem plateb (OP) představuje jednu dvanáctinu celkové částky platebních transakcí provedených platební institucí v předcházejícím roce:

- a) 4,0 % z části OP do výše 5 milionů EUR

plus

- b) 2,5 % z části OP převyšující 5 milionů EUR a nepřesahující 10 milionů EUR

plus

- c) 1 % z části OP převyšující 10 milionů EUR a nepřesahující 100 milionů EUR

plus

d) 0,5 % z části OP převyšující 100 milionů EUR a nepřesahující 250 milionů EUR

plus

e) 0,25 % z části OP převyšující 250 milionů EUR.

Metoda C

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně příslušnému ukazateli vymezenému v písmenu a), vynásobenému koeficientem násobení podle písmene b) a znovu vynásobenému faktorem navýšení (k) podle odstavce 2.

a) Příslušný ukazatel je součtem těchto položek:

i) úrokové výnosy,

ii) úrokové náklady,

iii) výnosy z poplatků a provizí a

iv) ostatní provozní výnosy.

Každá položka je do součtu zahrnuta s příslušným kladným nebo záporným znaménkem. Mimořádné a nepravdivé výnosy nesmějí být ve výpočtu příslušného ukazatele použity. Výdaje na outsourcing služeb poskytovaných třetími stranami mohou příslušný ukazatel snížit, pokud dané výdaje vznikly u podniku, který podléhá dohledu podle této směrnice. Příslušný ukazatel se vypočítá ke konci předchozího účetního období na základě dvanáctiměsíčního sledování. Příslušný ukazatel se vypočte za předchozí účetní období. Nicméně kapitál vypočtený podle metody C nesmí klesnout pod 80 % průměrné hodnoty příslušného ukazatele za předchozí tři účetní období. Nejsou-li k dispozici auditované údaje, lze použít obchodní odhady.

b) Koeficient násobení činí:

i) 10 % z části příslušného ukazatele do výše 2,5 milionů EUR,

ii) 8 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 2,5 milionů EUR do 5 milionů EUR,

iii) 6 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 5 milionů EUR do 25 milionů EUR,

iv) 3 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 25 milionů EUR do 50 milionů EUR,

v) 1,5 % z části příslušného ukazatele nad 50 milionů EUR.

2. Faktor navýšení k, který se používá v metodách B a C, činí:

a) 0,5, poskytuje-li platební instituce pouze platební službu uvedenou v bodě 6 přílohy I;

b) 1, poskytuje-li platební instituce některou z platebních služeb uvedených v jakémkoliv z bodů 1 až 5 přílohy I.

3. Příslušné orgány mohou na základě vyhodnocení procesů řízení rizik, databáze ztrát z rizik a vnitřních kontrolních mechanismů platební instituce vyžadovat, aby platební instituce měla kapitál, který je až o 20 % vyšší než částka, jež by byla výsledkem uplatnění metody zvolené podle odstavce 1, nebo platební instituci povolit, aby měla kapitál, který je až o 20 % nižší než částka, jež by byla výsledkem uplatnění metody zvolené podle odstavce 1.

Článek 10

Požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků

1. Členské státy nebo příslušné orgány vyžadují, aby platební instituce, která poskytuje platební služby uvedené v bodech 1 až 6 přílohy I, chránila peněžní prostředky, které obdržela od uživatelů platebních služeb nebo prostřednictvím jiného poskytovatele platebních služeb za účelem provedení platebních transakcí, některým z těchto způsobů:

- a) tyto peněžní prostředky nesmějí být nikdy směřovány s peněžními prostředky jakékoli fyzické nebo právnické osoby jiné, než jsou uživatelé platebních služeb, jejichž jménem jsou peněžní prostředky drženy, a pokud tyto peněžní prostředky platební instituce stále drží a na konci pracovního dne následujícího po dni, kdy byly tyto prostředky přijaty, dosud nebyly doručeny příjemci nebo převedeny jinému poskytovateli platebních služeb, uloží se tyto peněžní prostředky na samostatný účet vedený u úvěrové instituce nebo se investují do bezpečných, likvidních aktiv s nízkým rizikem určených příslušnými orgány domovského členského státu, a dále tyto peněžní prostředky musejí být v souladu s vnitrostátním právem a v zájmu daných uživatelů platebních služeb chráněny před nároky jiných věřitelů platební instituce, zejména v případě platební neschopnosti;
- b) tyto peněžní prostředky musí být kryty pojištěním nebo jinou srovnatelnou zárukou poskytnutou pojišťovnou nebo úvěrovou institucí, která nepatří do stejné skupiny jako samotná platební instituce, ve výši rovnající se částce, která by byla oddělena v případě neexistence pojištění nebo jiné srovnatelné záruky a která je splatná v případě, že bankovní instituce není schopna dostát svým finančním závazkům.

2. Má-li platební instituce povinnost chránit peněžní prostředky podle odstavce 1 a část těchto peněžních prostředků má být použita na budoucí platební transakce a zbývající částka má být použita na jiné než platební služby, vztahují se na danou část peněžních prostředků, která se má použít pro účely budoucích platebních transakcí, rovněž požadavky podle odstavce 1. Je-li tato část variabilní nebo není-li předem známa, členské státy povolí, aby platební instituce tento odstavec uplatnila na reprezentativní část, která bude podle předpokladů použita na platební služby, pokud tuto reprezentativní část lze ke spokojenosti příslušných orgánů přiměřeně odhadnout na základě historických údajů.

Článek 11

Udělení povolení

1. Členské státy vyžadují, aby podniky neuvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a), b), c), e) a f) a které nejsou fyzickými nebo právnickými osobami požívajícími výjimky podle článků 32 nebo 33, které mají v úmyslu poskytovat platební služby, získaly před zahájením poskytování platebních služeb povolení pro platební instituce. Povolení lze udělit pouze právnické osobě usazené v členském státě.

2. Příslušné orgány povolení udělí, pokud údaje a doklady doprovázející žádost vyhovují všem požadavkům stanoveným v článku 5 a pokud příslušné orgány po přezkoumání žádosti dospějí k příznivému celkovému hodnocení. Před udělením povolení mohou příslušné orgány případně konzultovat národní centrální banku nebo dotčené veřejné orgány.

3. Platební instituce, jež musí mít podle vnitrostátních právních předpisů svého domovského členského státu sídlo, musí mít své ústředí v tomtéž členském státě, v němž má své sídlo, a musí v něm provozovat alespoň část své obchodní činnosti týkající se platebních služeb.

4. Příslušné orgány s ohledem na potřebu zajistit řádné a obezřetné řízení platební instituce udělí povolení pouze v případě, že platební instituce má zavedeny spolehlivé mechanismy pro správu a řízení svého podnikání v oblasti poskytování platebních služeb, které zahrnují jasnou organizační strukturu s jednoznačně vymezenými, transparentními

a konzistentně rozdělenými úkoly, účinnými postupy pro identifikaci, řízení, sledování a ohlašování rizik, kterým platební instituce je nebo může být vystavena, a odpovídající vnitřní kontrolní mechanismy, včetně řádných správních a účetních postupů; tyto opatření, postupy a mechanismy jsou ucelené a přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti platebních služeb poskytovaných danou platební institucí.

5. Poskytuje-li platební instituce jakoukoli z platebních služeb uvedených v bodech 1 až 7 přílohy I a současně se zabývá jinými podnikatelskými činnostmi, mohou příslušné orgány vyžadovat založení samostatného subjektu pro podnikání v oblasti platebních služeb, jestliže činnosti této platební instituce mimo oblast platebních služeb zhoršují nebo by mohly zhoršit finanční zdraví platební instituce nebo schopnost příslušných orgánů sledovat dodržování všech povinností stanovených touto směrnicí ze strany platební instituce.

6. Příslušné orgány odmítnou udělit povolení, nejsou-li s ohledem na potřebu zajistit řádné a obezřetné řízení platební instituce přesvědčeny, že akcionáři nebo osoby s kvalifikovanou účastí jsou k tomu způsobilí.

7. Existuje-li mezi platební institucí a jinými fyzickými nebo právními osobami úzké propojení ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 38 nařízení (EU) 575/2013, udělí příslušné orgány povolení pouze tehdy, nebrání-li toto propojení účinnému výkonu dohledu ze strany příslušných orgánů.

8. Příslušné orgány udělí povolení pouze v případě, že účinnému výkonu jejich dohledových funkcí nebrání právní nebo správní předpisy třetí země, jimiž se řídí jedna či více fyzických nebo právnických osob, s nimiž je platební instituce úzce propojena, anebo obtíže související s uplatňováním těchto právních nebo správních předpisů.

9. Povolení je platné ve všech členských státech a umožňuje dotčené platební instituci poskytovat platební služby, které jsou předmětem povolení, v celé Unii v souladu s volným pohybem služeb nebo svobodou usazování.

Článek 12

Sdělení rozhodnutí

Příslušné orgány uvědomí žadatele o tom, zda jeho žádosti bylo vyhověno, nebo zda byla zamítnuta, do tří měsíců od obdržení žádosti, nebo v případě neúplné žádosti do tří měsíců od obdržení všech údajů, jež jsou k rozhodnutí požadovány. Zamítnutí žádosti musí být příslušným orgánem odůvodněno.

Článek 13

Odnětí povolení

1. Příslušné orgány mohou odejmout povolení vydané platební instituci pouze tehdy, pokud tato instituce:

a) nevyužije své povolení do dvanácti měsíců, výslovně se jej zřekne nebo neprovozuje činnost po dobu více než šesti měsíců, nestanoví-li daný členský stát, že v takových případech povolení zaniká;

b) získala povolení na základě nepravdivých prohlášení nebo jinými nedovolenými prostředky;

c) již nesplňuje podmínky pro udělení povolení nebo neinformuje příslušný orgán o významných změnách, k nimž v tomto ohledu došlo;

d) při pokračování svého podnikání v oblasti platebních služeb by představovala hrozbu pro stabilitu platebního systému nebo ohrožovala důvěru v něj nebo

- e) spadá pod jeden z dalších případů, pro které vnitrostátní právní předpisy stanoví odnětí povolení.
- 2. Každé odnětí povolení musí být příslušným orgánem odůvodněno a dotčené osoby o něm musí být informovány.
- 3. Odnětí povolení musí být příslušným orgánem zveřejněno, mimo jiné v rejstřících uvedených v článcích 14 a 15.

Článek 14

Registrace v domovském členském státě

- 1. Členské státy zřídí veřejný rejstřík, v němž jsou zapsány:
 - a) všechny platební instituce, jimž bylo uděleno povolení, a jejich zástupci;
 - b) fyzické a právnické osoby, jimž byla udělena výjimka podle článků 32 nebo 33, a jejich zástupci a
 - c) instituce uvedené v čl. 2 odst. 5, jež jsou v souladu s vnitrostátním právem oprávněny poskytovat platební služby.

Pobočky platebních institucí se zapisují do rejstříku domovského členského státu, pokud tyto pobočky poskytují služby v jiném členském státě než ve svém domovském členském státě.

- 2. Ve veřejném rejstříku se uvádějí platební služby, k nimž bylo platební instituci uděleno povolení nebo k nimž byla fyzická nebo právnická osoba zapsána do rejstříku. Platební instituce, jimž bylo uděleno povolení, se v rejstříku vedou odděleně od fyzických a právnických osob, jimž byla udělena výjimka podle článku 32 nebo 33. Rejstřík je veřejně dostupný k nahlédnutí, přístupný on-line a neprodleně se aktualizuje.
- 3. Příslušné orgány do veřejného rejstříku zapíší každé odnětí povolení a každé zrušení výjimky podle článku 32 nebo 33.
- 4. Příslušné orgány oznámí orgánu EBA odůvodnění každého odnětí povolení a každého zrušení výjimky podle článku 32 nebo 33.

Článek 15

Rejstřík orgánu EBA

- 1. EBA vytvoří, provozuje a udržuje elektronický centrální rejstřík obsahující informace oznámené příslušnými orgány v souladu s odstavcem 2. Odpovídá za přesné uvedení zmíněných informací.

EBA zajistí, aby byl rejstřík veřejně a bezplatně dostupný na jeho internetových stránkách, a umožní snadný přístup k informacím v něm uloženým a snadné vyhledávání v nich.

- 2. Příslušné orgány orgánu EBA neprodleně oznámí informace zapsané v jejich veřejných rejstřících v souladu s článkem 14 v některém z jazyků obvyklých v oblasti financí.
- 3. Příslušné orgány odpovídají za přesnost informací uvedených v odstavci 2 a za jejich aktualizaci.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které stanoví technické požadavky na vytvoření, provozování a údržbu elektronického centrálního rejstříku a na přístup k informacím v něm obsaženým. Tyto technické požadavky zajistí, aby úpravu informací mohl provádět pouze příslušný orgán a orgán EBA.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží EBA Komisi do 13. ledna 2018.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, pokud jde o podrobnosti a strukturu informací, jež mají být oznamovány podle odstavce 1, včetně společného formátu a vzoru, ve kterém mají být tyto informace poskytovány.

Tyto návrhy prováděcích technických norem předloží EBA Komisi do 13. července 2017.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 16

Zachování platnosti povolení

Dojde-li k jakékoli změně v údajích či doprovodných podkladech poskytnutých podle článku 5, platební instituce o tom neprodleně uvedomí příslušné orgány svého domovského členského státu.

Článek 17

Účetnictví a povinný audit

1. Na platební instituce se obdobně vztahují směrnice 86/635/EHS a 2013/34/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ⁽¹⁾.

2. Roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky platebních institucí ověřují statutární auditoři nebo auditorské společnosti ve smyslu směrnice 2006/43/ES, ledaže by byly od tohoto ověření osvobozeny podle směrnice 2013/34/EU, případně směrnice 86/635/EHS.

3. Pro účely dohledu členské státy vyžadují, aby platební instituce poskytovaly odděleně účetní údaje pro platební služby a činnosti uvedené v čl. 18 odst. 1, které podléhají kontrole v rámci zprávy auditora. Tuto zprávu případně vypracují statutární auditoři nebo auditorská společnost.

4. Povinnosti stanovené v článku 63 směrnice 2013/36/EU se použijí obdobně na statutární auditory nebo auditorské společnosti platebních institucí ve vztahu k činnostem v oblasti poskytování platebních služeb.

Článek 18

Činnosti

1. Kromě poskytování platebních služeb jsou platební instituce oprávněny vykonávat tyto činnosti:

a) poskytování provozních a úzce souvisejících doplňkových služeb, jako jsou zajištění provedení platebních transakcí, směnárenské služby, úschova a dále zpracování a uchovávání dat;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů (Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1).

- b) provozování platebních systémů, aniž je dotčen článek 35;
- c) podnikatelské činnosti jiné než poskytování platebních služeb s ohledem na použitelné unijní a vnitrostátní právo.

2. Zabývají-li se platební instituce poskytováním jedné nebo více platebních služeb, mohou mít pouze platební účty používané výhradně pro platební transakce.

3. Jakékoli peněžní prostředky, které platební instituce obdržely od uživatelů platebních služeb za účelem poskytnutí platebních služeb, nesmí představovat vklad ani jiné splatné prostředky ve smyslu článku 9 směrnice 2013/36/EU ani elektronické peníze ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice 2009/110/ES.

4. Platební instituce mohou poskytnout úvěr související s platebními službami uvedenými v bodech 4 nebo 5 přílohy I pouze tehdy, jsou-li splněny všechny tyto požadavky:

- a) úvěr je doplňkový a je poskytován výhradně v souvislosti s provedením platební transakce;
- b) aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o poskytování úvěru prostřednictvím kreditních karet, úvěr poskytnutý v souvislosti s platbou a uskutečněný v souladu s čl. 11 odst. 9 a článkem 28 musí být splacen v krátké lhůtě, která nesmí v žádném případě překročit 12 měsíců;
- c) tento úvěr se neposkytuje z peněžních prostředků přijatých nebo držných za účelem provedení platební transakce;
- d) kapitál platební instituce je v souladu s požadavky orgánů dohledu vždy přiměřený k celkové částce poskytnutého úvěru.

5. Platební instituce nesmí vykonávat činnost přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků ve smyslu článku 9 směrnice 2013/36/EU.

6. Touto směrnicí není dotčena směrnice 2008/48/ES ani jiné příslušné právo Unie nebo vnitrostátní opatření týkající se podmínek poskytování úvěru spotřebitelům neharmonizovaných touto směrnicí, které jsou v souladu s právem Unie.

Oddíl 2

Další požadavky

Článek 19

Využívání zástupců, poboček nebo subjektů poskytujících outsourcing

1. Má-li platební instituce v úmyslu poskytovat platební služby prostřednictvím zástupce, sdělí příslušným orgánům ve svém domovském členském státě tyto informace:

- a) jméno a adresu zástupce;
- b) popis vnitřních kontrolních mechanismů, které bude zástupce uplatňovat s cílem splnit povinnosti související s praním peněz a financováním terorismu podle směrnice (EU) 2015/849; tento popis musí být neprodleně aktualizován, dojde-li k podstatným změnám údajů, jež byly sděleny při prvotním oznámení;
- c) totožnost vedoucích pracovníků a osob odpovědných za řízení zástupce, který bude při poskytování platebních služeb využíván, a v případě jiných zástupců než poskytovatelů platebních služeb doklad o tom, že jsou vhodnými a správnými osobami;
- d) platební služby platební instituce, jejichž poskytováním bude zástupce pověřen, a

e) případně jedinečný identifikátor nebo číslo zástupce.

2. Do dvou měsíců od obdržení informací uvedených v odstavci 1 vyrozumí příslušný orgán domovského členského státu platební instituci o tom, zda zástupce byl či nebyl zapsán do rejstříku podle článku 14. Po zápisu do rejstříku může zástupce zahájit poskytování platebních služeb.

3. Před zápisem zástupce do rejstříku příslušné orgány přijmou další kroky za účelem ověření informací, pokud se domnívají, že informace, které jim byly poskytnuty, jsou nepravdivé.

4. Pokud po ověření informací nejsou příslušné orgány přesvědčeny, že informace, které jim byly poskytnuty podle odstavce 1, jsou pravdivé, odmítnou zapsat daného zástupce do rejstříku podle článku 14 a vyrozumí o této skutečnosti bez zbytečného odkladu platební instituci.

5. Pokud chce platební instituce poskytovat platební služby v jiném členském státě prostřednictvím zástupce nebo založením pobočky, musí dodržet postupy stanovené v článku 28.

6. Má-li platební instituce v úmyslu svěřit provozní funkce platebních služeb externím subjektům (outsourcing), uvědomí o tom příslušné orgány svého domovského členského státu.

Outsourcing důležitých provozních funkcí včetně systémů informačních technologií nesmí být proveden způsobem, který by podstatně zhoršil kvalitu vnitřní kontroly platební instituce a schopnost příslušných orgánů sledovat a zpětně dohlédnout, zda platební instituce dodržuje všechny povinnosti stanovené touto směrnicí.

Pro účely druhého pododstavce se provozní funkce považuje za důležitou, pokud by její nesprávné provedení nebo neprovedení podstatně narušilo soustavné plnění požadavků ze strany platební instituce vyplývajících z jejího povolení podle této hlavy nebo dalších jejích povinností podle této směrnice, nebo její finanční výkonnost nebo řádnost či kontinuitu jejích platebních služeb. Členské státy zajistí, aby platební instituce v případě, že svěří důležité provozní úkoly externím subjektům, splnila tyto podmínky:

a) outsourcing nesmí vést k delegování vlastní odpovědnosti vyššího managementu;

b) nesmí dojít ke změně vztahů a závazků platební instituce vůči uživatelům platebních služeb podle této směrnice;

c) podmínky, které musí platební instituce splnit, aby jí bylo uděleno povolení a aby si toto povolení udržela i nadále v souladu s ustanoveními této hlavy, nesmějí být narušeny;

d) žádná z ostatních podmínek, na jejichž základě bylo povolení platební instituci uděleno, nesmí být zrušena nebo změněna.

7. Platební instituce zajistí, aby zástupci nebo pobočky jednající jejich jménem uvědomili o této skutečnosti uživatele platebních služeb.

8. Platební instituce bez zbytečného odkladu sdělí příslušným orgánům svého domovského členského státu jakékoli změny týkající se využívání subjektů poskytujících outsourcing v souladu s odstavci 2, 3 a 4 a zástupců, včetně dalších zástupců.

Článek 20

Odpovědnost

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že platební instituce svěří provádění svých provozních funkcí třetí osobě, tyto platební instituce přijaly přiměřená opatření s cílem zajistit dodržování ustanovení této směrnice.
2. Členské státy vyžadují, aby platební instituce nesly i nadále plnou odpovědnost za veškeré jednání svých zaměstnanců nebo veškerých zástupců, poboček nebo subjektů poskytujících outsourcing.

Článek 21

Uchovávání záznamů

Aniž je dotčena směrnice (EU) 2015/849 nebo jiné příslušné právo Unie, členské státy vyžadují, aby platební instituce uchovávaly veškeré příslušné záznamy pro účely této hlavy po dobu alespoň pěti let.

Oddíl 3

Příslušné orgány a dohled

Článek 22

Určení příslušných orgánů

1. Členské státy určí příslušné orgány odpovědné za udělování povolení platebním institucím a obezřetnostní dohled nad platebními institucemi, které mají vykonávat povinnosti podle této hlavy. Těmito orgány jsou buď veřejné orgány, nebo subjekty uznané vnitrostátními právními předpisy, případně veřejné orgány, jež jsou pro tento účel vnitrostátními právními předpisy výslovně zmocněny, včetně národních centrálních bank.

Příslušné orgány musí být nezávislé na hospodářských subjektech a předcházet střetu zájmů. Aniž je dotčen první pododstavec, nesmí být platební instituce, úvěrové instituce, instituce elektronických peněz ani poštovní žirové instituce určeny jako příslušné orgány.

Členské státy v této věci informují Komisi.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené podle odstavce 1 měly veškeré pravomoci nezbytné pro plnění svých úkolů.
3. Členské státy, na jejichž území je více než jeden příslušný orgán pro záležitosti spadající do této hlavy, zajistí úzkou spolupráci mezi těmito orgány, která jim umožní účinně plnit své úkoly. Totéž platí v případech, kdy orgány příslušné pro záležitosti spadající do této hlavy nejsou příslušnými orgány odpovědnými za dohled nad úvěrovými institucemi.
4. Plnění úkolů příslušných orgánů určených podle odstavce 1 kontrolují příslušné orgány domovského členského státu.
5. Odstavec 1 neznamená, že by od příslušných orgánů bylo vyžadováno provádění dohledu nad jinými obchodními činnostmi platebních institucí, než je poskytování platebních služeb a činnosti uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. a).

Článek 23

Dohled

1. Členské státy zajistí, aby kontroly dodržování této hlavy prováděné příslušnými orgány byly přiměřené, dostačující a aby odpovídaly rizikům, jimž jsou platební instituce vystaveny.

Za účelem kontroly dodržování této hlavy jsou příslušné orgány oprávněny přijímat zejména tato opatření:

- a) požadovat po platební instituci, aby poskytla veškeré údaje potřebné pro tuto kontrolu, případně s uvedením účelu žádosti a lhůty pro poskytnutí údajů;
- b) provádět kontroly na místě v platební instituci, u všech zástupců a ve všech pobočkách, které poskytují platební služby a za které platební instituce odpovídá, nebo ve všech subjektech poskytujících outsourcing;
- c) vydávat doporučení a pokyny a případně závazné správní předpisy;
- d) pozastavit nebo odejmout povolení podle článku 13.

2. Aniž jsou dotčeny postupy pro odnětí povolení a ustanovení trestního práva, členské státy stanoví, že jejich příslušné orgány mohou, poruší-li platební instituce právní nebo správní předpisy v oblasti dohledu a poskytování platebních služeb, přijmout opatření nebo uplatnit sankce vůči platebním institucím nebo osobám, které je ve skutečnosti řídí, s cílem především ukončit zjištěné protiprávní jednání nebo jeho příčiny.

3. Bez ohledu na požadavky stanovené v článku 7, čl. 8 odst. 1 a 2 a článku 9 členské státy zajistí, aby příslušné orgány byly oprávněny přijímat opatření podle odstavce 1 tohoto článku k zajištění dostatečného kapitálu pro platební služby, zejména v případě, kdy činnosti platební instituce mimo oblast platebních služeb zhoršují nebo by pravděpodobně zhoršily finanční zdraví platební instituce.

Článek 24

Služební tajemství

1. Aniž jsou dotčeny případy v působnosti trestního práva, členské státy zajistí, aby veškeré osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány, jakož i odborníci jednající jménem příslušných orgánů, byli vázáni služebním tajemstvím.
2. Výměna informací podle článku 26 podléhá přísnému dodržování služebního tajemství, jehož cílem je zajistit ochranu práv jednotlivců a podnikatelských subjektů.
3. Členské státy mohou tento článek používat přiměřeně s přihlédnutím k článkům 53 až 61 směrnice 2013/36/EU.

Článek 25

Právo obrátit se na soud

1. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí, která se týkají platební instituce, učiněná příslušnými orgány podle právních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí, byla soudně přezkoumatelná.
2. Odstavec 1 se použije i v případě nečinnosti.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné orgány jednotlivých členských států spolupracují mezi sebou navzájem a případně s ECB a národními centrálními bankami členských států, orgánem EBA a dalšími relevantními příslušnými orgány určenými podle práva Unie nebo vnitrostátních právních předpisů, jež se vztahují na poskytovatele platebních služeb.

2. Kromě toho členské státy umožní výměnu informací mezi příslušnými orgány a těmito subjekty:
- a) příslušnými orgány dalších členských států, které jsou odpovědné za udělování povolení a dohled nad platebními institucemi;
 - b) ECB a národními centrálními bankami členských států jakožto měnovými orgány a orgány dohledu a případně jinými veřejnými orgány, které jsou odpovědné za dohled nad platebními a vypořádacími systémy;
 - c) jinými relevantními orgány určenými podle této směrnice, směrnice (EU) 2015/849 a dalšího práva Unie, jež se vztahují na poskytovatele platebních služeb, jako například práva týkajícího se praní peněz a financování terorismu;
 - d) orgánem EBA při výkonu jeho funkce spočívající v podílení se na jednotném a provázaném fungování mechanismů dohledu uvedených v čl. 1 odst. 5 písm. a) nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 27

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány různých členských států

1. Pokud se příslušný orgán členského státu domnívá, že přeshraniční spolupráce s příslušnými orgány jiného členského státu podle článků 26, 28, 29, 30 nebo 31 této směrnice v konkrétní záležitosti není v souladu s příslušnými podmínkami stanovenými v uvedených ustanoveních, může záležitost postoupit orgánu EBA a požádat ho o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010.
2. Pokud byla orgánu EBA podána žádost o pomoc podle odstavce 1 tohoto článku, přijme orgán EBA rozhodnutí v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 bez zbytečného prodlení. Orgán EBA může příslušným orgánům pomoci při dosahování dohody rovněž z vlastní iniciativy v souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem uvedeného nařízení. Dotčené příslušné orgány v obou případech odloží přijetí rozhodnutí, dokud nebude spor podle článku 19 uvedeného nařízení vyřešen.

Článek 28

Žádost o výkon práva na usazování a volného pohybu služeb

1. Každá platební instituce, jíž bylo uděleno povolení a jež si na základě práva na usazování nebo volného pohybu služeb přeje poprvé poskytovat platební služby v členském státě jiném než ve svém domovském členském státě, sdělí příslušným orgánům svého domovského členského státu tyto informace:
- a) název, adresu a případně číslo povolení platební instituce;
 - b) členský stát nebo členské státy, v nichž hodlá působit;
 - c) platební službu nebo služby, které hodlá poskytovat;
 - d) pokud platební instituce hodlá využívat zástupce, informace uvedené v čl. 19 odst. 1;
 - e) pokud platební instituce hodlá využívat pobočku, informace uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. b) a e) ohledně činnosti poskytování platebních služeb na území hostitelského členského státu, popis organizační struktury pobočky a totožnost osob odpovědných za její řízení.

Má-li platební instituce v úmyslu svěřit provozní funkce platebních služeb externím subjektům na území hostitelského členského státu, uvědomí o tom příslušné orgány svého domovského členského státu.

2. Do jednoho měsíce od obdržení všech informací podle odstavce 1 postoupí příslušné orgány domovského členského státu tyto informace příslušným orgánům hostitelského členského státu.

Příslušné orgány hostitelského členského státu tyto informace do jednoho měsíce od jejich obdržení od příslušných orgánů domovského členského státu posoudí a příslušným orgánům domovského členského státu poskytnou příslušné informace v souvislosti se zamýšleným poskytováním platebních služeb dotčenou platební institucí při výkonu práva na usazování nebo volného pohybu služeb. Příslušné orgány hostitelského členského státu informují příslušné orgány domovského členského státu zejména o veškerých oprávněných důvodech k obavám v souvislosti se zamýšleným využíváním zástupce nebo zřízením pobočky, pokud jde o praní peněz nebo financování terorismu ve smyslu směrnice (EU) 2015/849.

Pokud příslušné orgány domovského členského státu nesouhlasí s posouzením, které provedly příslušné orgány hostitelského členského státu, poskytnou příslušným orgánům hostitelského členského státu důvody svého rozhodnutí.

Není-li posouzení provedené příslušnými orgány domovského členského státu příznivé, zejména s ohledem na informace, jež obdržely od příslušných orgánů hostitelského členského státu, odmítnou příslušné orgány domovského členského státu zástupce nebo pobočku zapsat do rejstříku nebo zápis, byl-li již proveden, zruší.

3. Do tří měsíců od obdržení informací podle odstavce 1 sdělí příslušné orgány domovského členského státu své rozhodnutí příslušným orgánům hostitelského členského státu a dané platební instituci.

Po zápisu do rejstříku podle článku 14 může zástupce nebo pobočka začít vykonávat svoji činnost v příslušném hostitelském členském státě.

Platební instituce oznámí příslušným orgánům domovského členského státu datum, od kterého zahajuje svou činnost prostřednictvím zástupce nebo pobočky v příslušném hostitelském členském státě. Příslušné orgány domovského členského státu o této skutečnosti uvědomí příslušné orgány hostitelského členského státu.

4. Platební instituce bez zbytečného odkladu sdělí příslušným orgánům domovského členského státu jakékoli významné změny týkající se informací sdělených podle odstavce 1, včetně dalších zástupců, poboček nebo subjektů poskytujících outsourcing v členských státech, v nichž platební instituce působí. Použije se postup stanovený v odstavcích 2 a 3.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem vymezujících rámec pro spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými orgány domovského členského státu a příslušnými orgány hostitelského členského státu podle tohoto článku. Návrhy těchto regulačních technických norem stanoví způsob, prostředky a podrobnosti spolupráce při oznamování platebních institucí s přeshraniční působností, a zejména rozsah a způsob zpracování informací, které mají být předloženy, včetně společné terminologie a standardního vzoru oznámení pro jednotný a účinný oznamovací proces.

Tyto návrhy regulačních technických norem orgán EBA předloží Komisi do 13. ledna 2018.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 29

Dohled nad platebními institucemi využívajícími práva na usazování a volného pohybu služeb

1. Za účelem provedení kontrol a přijetí nezbytných opatření uvedených v této hlavě a ve vnitrostátních právních předpisech provádějících ustanovení hlav III a IV v souladu s čl. 100 odst. 4 vůči zástupci nebo pobočce platební instituce nacházejícím se na území jiného členského státu, spolupracují příslušné orgány domovského členského státu s příslušnými orgány hostitelského členského státu.

Na základě spolupráce podle prvního pododstavce uvědomí příslušné orgány domovského členského státu příslušné orgány hostitelského členského státu, kdykoli mají v úmyslu provést kontrolu na místě na území hostitelského členského státu.

Příslušné orgány domovského členského státu však mohou provedení kontroly na místě u dotčené instituce delegovat na příslušné orgány hostitelského členského státu.

2. Příslušné orgány hostitelských členských států mohou vyžadovat, aby jim platební instituce, které mají zástupce nebo pobočky na jejich území, podávaly pravidelně zprávy o své činnosti na jejich území.

Tyto zprávy lze vyžadovat pouze pro informační nebo statistické účely, a poskytují-li zástupci a pobočky platební služby na základě svobody usazování, pro účely sledování souladu s vnitrostátními právními předpisy provádějícími ustanovení hlav III a IV. Na tyto zástupce a pobočky se vztahují požadavky služebního tajemství alespoň rovnocenné těm, které jsou uvedeny v článku 24.

3. Příslušné orgány si navzájem poskytují všechny podstatné nebo relevantní informace, zejména v případě porušení nebo podezření na porušení právních předpisů ze strany zástupce nebo pobočky, a to i došlo-li k němu v souvislosti s výkonem svobody poskytování služeb. V tomto ohledu sdělí příslušné orgány na žádost veškeré relevantní informace a z vlastní iniciativy veškeré podstatné informace, včetně informací týkajících se toho, zda platební instituce splňují podmínky podle čl. 11 odst. 3.

4. Členské státy mohou vyžadovat, aby platební instituce, jež působí na jejich území prostřednictvím zástupců na základě práva na usazování a jejichž ústředí se nachází v jiném členském státě, určily na jejich území ústřední kontaktní místo, které bude zajišťovat náležitou komunikaci a předkládání informací týkajících se souladu s hlavami III a IV, aniž jsou dotčeny předpisy o praní peněz a boji proti financování terorismu, a které bude usnadňovat dohled prováděný příslušnými orgány domovského členského státu a hostitelského členského státu, mimo jiné tím, že bude příslušným orgánům na požádání poskytovat dokumenty a informace.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem stanovující kritéria, která mají být použita při stanovení, v souladu se zásadou proporcionality, okolností, za kterých je vhodné určit ústřední kontaktní místo, a jeho funkce, v souladu s odstavcem 4.

Tyto návrhy regulačních technických norem zohlední zejména:

- a) celkový objem a hodnotu transakcí uskutečňovaných platební institucí v hostitelských členských státech;
- b) druhy poskytovaných platebních služeb a
- c) celkový počet zástupců usazených v hostitelském členském státě.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží EBA Komisi do 13. ledna 2017.

6. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem definujících rámec pro spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými orgány domovského členského státu a příslušnými orgány hostitelského členského státu v souladu s touto hlavou a za účelem sledování souladu s vnitrostátními právními předpisy provádějícími ustanovení hlav III a IV. Tyto návrhy regulačních technických norem stanoví způsob, prostředky a podrobnosti spolupráce při výkonu dohledu nad platebními institucemi s přeshraniční působností, a zejména rozsah a způsob zpracování informací, které mají být sdíleny v zájmu zajištění jednotného a účinného dohledu nad platebními institucemi poskytujícími přeshraniční platební služby.

Tyto návrhy regulačních technických norem rovněž stanoví prostředky a podrobnosti k jakýmkoli podávaným informacím, které hostitelské členské státy v souladu s odstavcem 2 požadují od platebních institucí ohledně činností v oblasti platebních služeb vykonávaných na jejich území, včetně frekvence podávání těchto informací.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží EBA Komisi do 13. ledna 2018.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavcích 5 a 6 postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 30

Opatření v případě nedodržování předpisů, včetně preventivních opatření

1. Aniž je dotčena odpovědnost příslušných orgánů domovského členského státu, pokud příslušný orgán hostitelského členského státu zjistí, že platební instituce, která má zástupce nebo pobočky na jeho území, nedodržuje ustanovení této hlavy nebo vnitrostátních právních předpisů provádějících ustanovení hlavy III nebo IV, informuje o tom neprodleně příslušný orgán domovského členského státu.

Příslušný orgán domovského členského státu po vyhodnocení informací obdržených podle prvního pododstavce přijme bez zbytečného prodlení veškerá vhodná opatření k zajištění toho, že dotčená platební instituce tuto protiprávní situaci ukončí. Příslušný orgán domovského členského státu tato opatření neprodleně oznámí příslušnému orgánu hostitelského členského státu a příslušným orgánům všech ostatních dotčených členských států.

2. V naléhavých situacích, kdy je třeba okamžitě zakročit za účelem vyřešení závažného rizika ohrožujícího kolektivní zájmy uživatelů platebních služeb v hostitelském členském státě, mohou příslušné orgány hostitelského členského státu přijmout předběžná opatření, a to souběžně s přeshraniční spoluprací mezi příslušnými orgány, dokud příslušné orgány domovského členského státu nepřijmou opatření uvedená v článku 29.

3. Předběžná opatření podle odstavce 2 musí být vhodná a přiměřená svému účelu, kterým je chránit před závažným rizikem ohrožujícím kolektivní zájmy uživatelů platebních služeb v hostitelském členském státě. Nesmí vést k upřednostňování uživatelů platebních služeb platební instituce v hostitelském členském státě před uživateli platebních služeb dané platební instituce v jiných členských státech.

Předběžná opatření jsou dočasná a musejí být ukončena, jakmile jsou zjištěná závažná rizika vyřešena, mimo jiné s pomocí příslušných orgánů domovského členského státu ve spolupráci s nimi nebo s pomocí orgánu EBA podle čl. 27 odst. 1.

4. Příslušné orgány domovského členského státu a příslušné orgány všech ostatních dotčených členských států, jakož i Komise a EBA, jsou o předběžných opatřeních přijatých podle odstavce 2 a o jejich odůvodnění vyzooměny předem, je-li to slučitelné s naléhavostí situace, kterou musí příslušné orgány hostitelského členského státu řešit, a v každém případě bez zbytečného odkladu.

Článek 31

Odůvodnění a oznámení opatření

1. Opatření přijatá příslušnými orgány podle článků 23, 28, 29 nebo 30, obsahující sankce nebo omezení svobody poskytování služeb či svobody usazování, musí být řádně odůvodněna a oznámena dotčené platební instituci.

2. Články 28, 29 a 30 není dotčena povinnost příslušných orgánů podle směrnice (EU) 2015/849 a nařízení (EU) 2015/847, zejména podle čl. 48 odst. 1 směrnice (EU) 2015/849 a čl. 22 odst. 1 nařízení (EU) 2015/847, provádět dohled nebo sledovat dodržování požadavků stanovených v uvedených aktech.

Oddíl 4

V ý j i m k y

Článek 32

Podmínky

1. Členské státy mohou upustit, nebo povolit příslušným orgánům, aby upustily od uplatňování všech nebo některých částí postupu a podmínek, uvedených v oddílech 1, 2 a 3 s výjimkou článků 14, 15, 22, 24, 25 a 26, na fyzické nebo právnické osoby poskytující platební služby uvedené v bodech 1 až 6 přílohy I, pokud:

- a) průměrná měsíční celková hodnota platebních transakcí provedených dotčenou osobou, včetně všech zástupců, za něž tato osoba nese plnou odpovědnost, za předchozích dvanáct měsíců nepřesahuje limit stanovený daným členským státem a v každém případě činí nejvýše 3 miliony EUR za měsíc. Tento požadavek se posoudí na základě celkové částky platebních transakcí předpokládaných v obchodním plánu této osoby, pokud příslušné orgány nevyžadují úpravu tohoto plánu, a
- b) žádná z fyzických osob odpovědných za řízení nebo provoz podniku nebyla odsouzena za trestné činy související s praním peněz nebo financováním terorismu nebo jiné finanční trestné činy.

2. Každá fyzická nebo právnická osoba zapsaná v rejstříku podle odstavce 1 je povinna mít své ústředí nebo místo pobytu v tom členském státě, ve kterém svou činnost skutečně vykonává.

3. Na osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku se pohlíží jako na platební instituce, ustanovení čl. 11 odst. 9 a článků 28, 29 a 30 se však na tyto osoby nepoužijí.

4. Členské státy mohou rovněž stanovit, že každá fyzická nebo právnická osoba zapsaná do rejstříku podle odstavce 1 tohoto článku se může zabývat pouze některými činnostmi uvedenými v článku 18.

5. Osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku oznámí příslušným orgánům jakékoliv změny své situace, jež mají vliv na podmínky stanovené v uvedeném odstavci. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že podmínky stanovené v odstavci 1, 2 nebo 4 tohoto článku přestanou být splňovány, dotčené osoby požádaly o povolení do 30 kalendářních dnů podle článku 11.

6. Odstavce 1 až 5 tohoto článku se nepoužijí na ustanovení směrnice (EU) 2015/849 ani na vnitrostátní právo týkající se praní peněz.

Článek 33

Poskytovatelé služeb informování o účtu

1. Na fyzické nebo právnické osoby poskytující pouze platební služby uvedené v bodě 8 přílohy I se nepoužijí postupy a podmínky uvedené v oddílech 1 a 2, s výjimkou čl. 5 odst. 1 písm. a), b), e) až h), j), l), n), p) a q), čl. 5 odst. 3 a článků 14 a 15. Oddíl 3 se použije s výjimkou čl. 23 odst. 3.

2. Na osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku se pohlíží jako na platební instituce, avšak nepoužijí se na ně ustanovení hlav III a IV, případně s výjimkou článků 41, 45 a 52, a článků 67, 69 a 95 až 98.

Článek 34

Oznámení a informace

Jestliže členský stát využije výjimku podle článku 32, oznámí své rozhodnutí Komisi do 13. ledna 2018 a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny. Kromě toho členský stát sdělí Komisi počet dotčených fyzických a právnických osob a informuje ji každoročně o celkové hodnotě platebních transakcí provedených k 31. prosinci každého kalendářního roku podle čl. 32 odst. 1 písm. a).

KAPITOLA 2

Společná ustanovení

Článek 35

Přístup k platebním systémům

1. Členské státy zajistí, aby pravidla týkající se přístupu povolených nebo registrovaných poskytovatelů platebních služeb, kteří jsou právními osobami, k platebním systémům byla objektivní, nediskriminační a přiměřená a aby tato pravidla nebránila přístupu více, než je nezbytně nutné pro zabezpečení proti konkrétním rizikům, například vypořádacímu riziku, operačnímu riziku a obchodnímu riziku, a pro ochranu finanční a operační stability platebního systému.

Platební systémy nesmí poskytovatelům platebních služeb, uživatelům platebních služeb ani jiným platebním systémům uložit žádný z těchto požadavků:

- a) omezující pravidlo týkající se skutečné účasti v jiných platebních systémech;
- b) pravidlo, které činí rozdíly mezi povolenými poskytovateli platebních služeb, nebo mezi registrovanými poskytovateli platebních služeb, pokud jde o práva, povinnosti a oprávnění účastníků;
- c) omezení na základě statusu organizace.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na:

- a) platební systémy určené podle směrnice 98/26/ES;
- b) platební systémy složené výlučně z poskytovatelů platebních služeb patřících do téže skupiny.

Pro účely písmene a) prvního pododstavce členské státy zajistí, aby v případě, že účastník určeného systému umožňuje povolenému nebo registrovanému poskytovateli platebních služeb, jenž není účastníkem tohoto systému, předávat prostřednictvím tohoto systému příkazy k úhradě, poskytl na požádání stejnou možnost objektivním, přiměřeným a nediskriminačním způsobem dalším povoleným nebo registrovaným poskytovatelům platebních služeb v souladu s odstavcem 1.

Jakékoli odmítnutí daný účastník žádajícímu poskytovateli platebních služeb plně zdůvodní.

Článek 36

Přístup k účtům vedeným v úvěrové instituci

Členské státy zajistí, aby měly platební instituce na objektivním, nediskriminačním a přiměřeném základě přístup ke službám platebních účtů v úvěrových institucích. Tento přístup musí být dostatečně rozsáhlý, aby platebním institucím umožňoval poskytovat platební služby efektivně a bez překážek.

Jakékoli odmítnutí úvěrová instituce řádně zdůvodní příslušnému orgánu.

Článek 37

Zákaz poskytování platebních služeb osobami, které nejsou poskytovateli platebních služeb, a oznamovací povinnost

1. Členské státy zakáží fyzickým a právnickým osobám, které nejsou ani poskytovateli platebních služeb, ani nejsou výslovně vyňaty z oblasti působnosti této směrnice, poskytovat platební služby.

2. Členské státy vyžadují, aby poskytovatelé služeb vykonávající některou z činností uvedených v čl. 3 písm. k) bodě i) nebo ii) nebo vykonávající obě činnosti, u nichž celková hodnota platebních transakcí provedených za předchozích 12 měsíců přesahuje částku 1 milion EUR, zaslali příslušným orgánům oznámení obsahující popis nabízených služeb, s uvedením toho, na základě kterého vynětí z oblasti působnosti podle čl. 3 písm. k) bodů i) a ii) má být tato činnost vykonávána.

Na základě tohoto oznámení přijme příslušný orgán řádně odůvodněné rozhodnutí podle kritérií uvedených v čl. 3 písm. k) v případě, že daná činnost nesplňuje parametry omezené sítě, a uvědomí o tom poskytovatele služeb.

3. Členské státy vyžadují, aby poskytovatelé platebních služeb vykonávající činnost uvedenou v čl. 3 písm. l) zaslali příslušným orgánům oznámení a předkládali příslušným orgánům výroční výrok auditora dosvědčující, že činnost splňuje limity stanovené v čl. 3 písm. l).

4. Bez ohledu na odstavec 1 příslušné orgány informují orgán EBA o službách oznámených podle odstavců 2 a 3 a uvedou, na základě kterého vynětí z oblasti působnosti jsou tyto činnosti vykonávány.

5. Popis činností oznámených podle odstavců 2 a 3 tohoto článku se zveřejňuje v rejstřících podle článků 14 a 15.

HLAVA III

TRANSPARENTNOST PODMÍNEK PLATEBNÍCH SLUŽEB A POŽADAVKY NA INFORMACE O PLATEBNÍCH SLUŽBÁCH

KAPITOLA 1

Obecná pravidla

Článek 38

Oblast působnosti

1. Tato hlava se použije na jednorázové platební transakce, rámcové smlouvy a platební transakce jimi upravené. Není-li uživatelem platebních služeb spotřebitel, mohou se strany dohodnout, že se tato hlava celá nebo zčásti nepoužije.

2. Členské státy mohou použít ustanovení této hlavy na mikropodniky stejným způsobem jako na spotřebitele.

3. Touto směrnicí není dotčena směrnice 2008/48/ES, jiné příslušné právo Unie nebo vnitrostátní opatření týkající se podmínek poskytování úvěru spotřebitelům neharmonizovaných touto směrnicí, které jsou v souladu s právem Unie.

Článek 39

Ostatní ustanovení práva Unie

Ustanoveními této hlavy není dotčeno žádné právo Unie obsahující další požadavky týkající se předem poskytovaných informací.

Pokud se však použije rovněž směrnice 2002/65/ES, požadavky na poskytování informací stanovené v čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice, s výjimkou bodu 2 písm. c) až g), bodu 3 písm. a), d) a e) a bodu 4 písm. b) uvedeného odstavce, se nahrazují články 44, 45, 51 a 52 této směrnice.

Článek 40

Poplatky za poskytnutí informací

1. Poskytovatel platebních služeb nesmí uživateli platebních služeb účtovat žádné poplatky za poskytování informací podle této hlavy.

2. Poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb se mohou dohodnout na poplatcích za doplňující nebo častější informace poskytované na žádost uživatele platebních služeb nebo za předávání informací na žádost uživatele platebních služeb jinými komunikačními prostředky, než jsou prostředky uvedené v rámcové smlouvě.

3. Pokud si poskytovatel platebních služeb může účtovat poplatky za poskytování informací v souladu s odstavcem 2, musí být tyto poplatky přiměřené a odpovídat skutečným nákladům poskytovatele platebních služeb.

Článek 41

Důkazní břemeno týkající se požadavků na informace

Členské státy stanoví, že důkazní břemeno nese poskytovatel platebních služeb, který musí prokázat, že splnil požadavky na informace stanovené v této hlavě.

Článek 42

Výjimka z požadavků na informace v případě platebních prostředků pro platby malých částek a elektronických peněz

1. V případě platebních prostředků, u kterých podle příslušné rámcové smlouvy jednotlivé platební transakce nepřekračují 30 EUR nebo které buď mají výdajový limit 150 EUR, nebo uchovávají peněžní prostředky, které nikdy nepřekračují částku 150 EUR:

- a) odchylně od článků 51, 52 a 56 poskytovatel platebních služeb poskytne plátcí pouze informace o hlavních charakteristikách dané platební služby, včetně způsobu, jakým lze platební prostředek používat, odpovědnosti, účtovaných poplatků a jiných faktických informací nutných pro informované rozhodování, jakož i údaje o tom, kde jsou snadno přístupné jakékoli jiné informace a podmínky vymezené v článku 52;
- b) může být dohodnuto, že odchylně od článku 54 poskytovatel platebních služeb není povinen navrhopvat změny podmínek rámcové smlouvy způsobem stanoveným v čl. 51 odst. 1;
- c) může být dohodnuto, že odchylně od článků 57 a 58 po provedení platební transakce:
 - i) poskytovatel platebních služeb poskytne nebo zpřístupní pouze referenční údaje umožňující uživateli platební služby identifikovat platební transakci, její částku, jakékoli poplatky za ni nebo, v případě několika platebních transakcí téhož druhu provedených ve prospěch téhož příjemce, pouze informace o celkové částce a poplatcích za tyto platební transakce,
 - ii) poskytovatel platebních služeb není povinen poskytnout nebo zpřístupnit informace uvedené v bodu i), pokud je platební prostředek použit anonymně nebo pokud poskytovatel platebních služeb takové informace nemůže z technického hlediska poskytnout. Poskytovatel platebních služeb však plátcí poskytne možnost ověřit částku uložených peněžních prostředků.

2. U vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy nebo jejich příslušné orgány snížit nebo zdvojnásobit částky uvedené v odstavci 1. U předplacených platebních prostředků mohou členské státy částky zvýšit až na 500 EUR.

KAPITOLA 2

Jednorázové platební transakce

Článek 43

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se použije na jednorázové platební transakce, které nejsou upraveny rámcovou smlouvou.
2. Je-li platební příkaz k jednorázové platební transakci předán platebním prostředkem upraveným rámcovou smlouvou, není poskytovatel platebních služeb povinen poskytnout ani zpřístupnit informace, které již byly uživateli platebních služeb předány na základě rámcové smlouvy s jiným poskytovatelem platebních služeb nebo které mu budou předány podle uvedené rámcové smlouvy.

Článek 44

Předem poskytované všeobecné informace

1. Členské státy vyžadují, aby před tím, než je uživatel platebních služeb vázán smlouvou nebo nabídkou upravující jednorázovou platební službu, poskytovatel platebních služeb poskytl uživateli platebních služeb snadný přístup k informacím a podmínkám uvedeným v článku 45 ohledně svých vlastních služeb. Na žádost uživatele platebních služeb poskytne poskytovatel platebních služeb informace a podmínky na papíře nebo jiném trvalém nosiči. Tyto informace a podmínky musí být formulovány jasně a srozumitelně pomocí snadno pochopitelných slov v úředním jazyce členského státu, ve kterém je platební služba nabízena, nebo v jiném jazyce, na němž se strany dohodnou.

2. Byla-li smlouva o jednorázové platební službě uzavřena na žádost uživatele platebních služeb pomocí prostředku dálkové komunikace, který poskytovateli platebních služeb neumožňuje dodržet ustanovení odstavce 1, splní poskytovatel platebních služeb své povinnosti podle uvedeného odstavce neprodleně po provedení platební transakce.

3. Povinnosti podle odstavce 1 lze rovněž splnit poskytnutím kopie návrhu smlouvy o jednorázové platební službě nebo návrhu platebního příkazu obsahujícího informace a podmínky uvedené v článku 45.

Článek 45

Informace a podmínky

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatel platebních služeb poskytl nebo zpřístupnil uživateli platebních služeb tyto informace a podmínky:

- a) uvedení informací nebo jedinečného identifikátoru, které musí uživatel platebních služeb poskytnout, aby mohl náležitě iniciovat nebo provést platební příkaz;
- b) maximální lhůta pro provedení platební služby, která má být poskytnuta;
- c) veškeré poplatky, které má uživatel platebních služeb zaplatit svému poskytovateli platebních služeb a tam, kde to připadá v úvahu, rozpis těchto poplatků;
- d) tam, kde to připadá v úvahu, skutečný nebo referenční směnný kurz, který bude při platební transakci použit.

2. Členské státy dále zajistí, aby poskytovatelé služeb iniciování platby poskytli nebo zpřístupnili plátcům před iniciováním tyto jasné a úplné informace:

- a) název poskytovatele služeb iniciování platby usazeného v členském státě, ve kterém je platební služba nabízena, fyzickou adresu jeho ústředí a případně adresu jeho zástupce nebo pobočky a jakékoli jiné kontaktní údaje, včetně adresy elektronické pošty, které jsou důležité pro komunikaci s poskytovatelem služby iniciování platby, a
- b) kontaktní údaje příslušného orgánu.

3. Tam, kde to připadá v úvahu, musí být veškeré další relevantní informace a podmínky uvedené v článku 52 uživateli platebních služeb snadno přístupné.

Článek 46

Informace pro plátce a příjemce po iniciování platebního příkazu

V případě, že je platební příkaz iniciován prostřednictvím poskytovatele služeb iniciování platby, poskytne nebo zpřístupní tento poskytovatel služeb iniciování platby okamžitě po iniciování plátcem, a v příslušných případech příjemci, kromě informací a podmínek uvedených v článku 45 i všechny tyto údaje:

- a) potvrzení úspěšného iniciování platebního příkazu u poskytovatele platebních služeb, který vede účet plátce;
- b) referenční údaje umožňující plátcí a příjemci identifikovat platební transakci a případně i příjemci identifikovat plátce a dále veškeré údaje předané spolu s platební transakcí;
- c) částku platební transakce;
- d) připadá-li to v úvahu, částku veškerých poplatků, které mají být za transakci zaplacený poskytovateli služeb iniciování platby, případně včetně rozpisu těchto poplatků.

Článek 47

Informace pro poskytovatele platebních služeb, který vede účet plátce, v případě služby iniciování platby

Je-li platební příkaz iniciován prostřednictvím poskytovatele služeb iniciování platby, zpřístupní poskytovateli platebních služeb, který vede účet plátce, referenční údaje platební transakce.

Článek 48

Informace pro plátce po přijetí platebního příkazu

Ohled po přijetí platebního příkazu poskytovatel platebních služeb plátce způsobem stanoveným v čl. 44 odst. 1 poskytne nebo zpřístupní plátcí ve vztahu ke svým službám všechny tyto údaje:

- a) referenční údaje umožňující plátcí identifikovat platební transakci, případně údaje týkající se příjemce;
- b) částku platební transakce v měně použité v platebním příkazu;
- c) částku veškerých poplatků za platební transakci, které má plátce zaplatit, případně rozpis těchto poplatků;
- d) případný směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb plátce nebo odkaz na něj, jestliže je odlišný od kurzu stanoveného podle čl. 45 odst. 1 písm. d), a částku platební transakce po této konverzi měny;
- e) datum přijetí platebního příkazu.

Článek 49

Informace pro příjemce po provedení transakce

Ohled po provedení platební transakce poskytovatel platebních služeb příjemce způsobem stanoveným v čl. 44 odst. 1 poskytne nebo zpřístupní příjemci ve vztahu ke svým službám všechny tyto údaje:

- a) referenční údaje umožňující příjemci identifikovat platební transakci a případně plátce, a veškeré údaje předané spolu s platební transakcí;
- b) částku platební transakce v měně, v níž jsou peněžní prostředky k dispozici příjemci;
- c) částku veškerých poplatků za platební transakci, které má příjemce zaplatit, a případně rozpis těchto poplatků;

- d) připadá-li to v úvahu, směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb příjemce a částku platební transakce před touto konverzí měny;
- e) den valuty částky připsané na účet.

KAPITOLA 3

Rámcové smlouvy

Článek 50

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije na platební transakce upravené rámcovou smlouvou.

Článek 51

Předem poskytované všeobecné informace

1. Členské státy požadují, aby dříve, než se uživatel platebních služeb zaváže jakoukoli rámcovou smlouvou nebo nabídkou, poskytl poskytovatel platebních služeb uživateli platebních služeb na papíře nebo jiném trvalém nosiči informace a podmínky uvedené v článku 52. Tyto informace a podmínky musí být formulovány jasně a srozumitelně pomocí snadno pochopitelných slov v úředním jazyce členského státu, ve kterém je platební služba nabízena, nebo v jiném jazyce, na němž se strany dohodnou.
2. Jestliže byla rámcová smlouva uzavřena na žádost uživatele platebních služeb pomocí prostředku dálkové komunikace, který poskytovateli platebních služeb neumožňuje dodržet ustanovení odstavce 1, splní poskytovatel platebních služeb své povinnosti podle uvedeného odstavce neprodleně po uzavření rámcové smlouvy.
3. Povinnosti podle odstavce 1 lze rovněž splnit poskytnutím kopie návrhu rámcové smlouvy včetně informací a podmínek uvedených v článku 52.

Článek 52

Informace a podmínky

Členské státy zajistí, aby uživateli platebních služeb byly poskytnuty tyto informace a podmínky:

1) týkající se poskytovatele platebních služeb:

- a) název poskytovatele platebních služeb usazeného v členském státě, ve kterém je platební služba nabízena, adresa jeho ústředí a případně adresa jeho zástupce nebo pobočky a jakákoli jiná adresa, včetně adresy elektronické pošty, která je důležitá pro komunikaci s poskytovatelem platebních služeb;
- b) údaje o příslušných orgánech dohledu a o rejstříku stanoveném v článku 14 nebo o jakémkoli jiném veřejném rejstříku obsahujícím povolení udělená poskytovateli platebních služeb a registrační číslo, nebo rovnocenný prostředek identifikace v daném rejstříku;

2) týkající se použití platební služby:

- a) popis hlavních vlastností platební služby, která má být poskytnuta;
- b) uvedení informací nebo jedinečného identifikátoru, které musí uživatel platebních služeb poskytnout, aby mohl náležitě iniciovat nebo provést platební příkaz;
- c) forma a postup udělení souhlasu s iniciováním platebního příkazu nebo provedením platební transakce a odvolání tohoto souhlasu podle článků 64 a 80;

- d) referenční údaje o okamžiku přijetí platebního příkazu v souladu s článkem 78, a případná uzávěrka stanovená poskytovatelem platebních služeb;
 - e) maximální lhůta pro provedení platebních služeb, které mají být poskytnuty;
 - f) zda existuje možnost dohodnout výdajové limity pro použití platebního prostředku podle čl. 68 odst. 1;
 - g) v případě karet platebních prostředků, na nichž je umístěno několik značek, práva uživatele platebních služeb podle článku 8 nařízení (EU) 2015/751;
- 3) týkající se poplatků, úrokových sazeb a směnných kurzů:
- a) veškeré poplatky, které má uživatel platebních služeb zaplatit poskytovateli platebních služeb, včetně poplatků spojených se způsobem a frekvencí poskytování nebo zpřístupňování informací podle této směrnice, a případá-li to v úvahu, rozpis těchto poplatků;
 - b) případá-li to v úvahu, úrokové sazby a směnné kurzy, které mají být použity, nebo v případě použití referenční úrokové sazby a referenčního směnného kurzu způsob výpočtu skutečného úroku a příslušný den a index nebo základ pro určení této referenční úrokové sazby nebo referenčního směnného kurzu;
 - c) bylo-li tak dohodnuto, okamžité uplatnění změn referenční úrokové sazby nebo směnného kurzu a požadavky na informace související se změnami podle čl. 54 odst. 2;
- 4) týkající se komunikace:
- a) případá-li to v úvahu, komunikační prostředky, včetně technických požadavků na vybavení a software uživatele platebních služeb, na nichž se strany dohodly pro účely předávání informací nebo oznámení podle této směrnice;
 - b) způsob a četnost poskytování nebo zpřístupňování informací podle této směrnice;
 - c) jazyk nebo jazyky, v nichž se rámcová smlouva uzavírá a v nichž v rámci tohoto smluvního vztahu probíhá komunikace;
 - d) právo uživatele platebních služeb obdržet smluvní podmínky rámcové smlouvy a informace a podmínky podle článku 53;
- 5) týkající se ochranných a nápravných opatření:
- a) případá-li to v úvahu, popis opatření, která musí uživatel platebních služeb přijmout za účelem zabezpečení platebního prostředku, a způsobu, jakým je třeba uvědomit poskytovatele platebních služeb pro účely čl. 69 odst. 1 písm. b);
 - b) popis zabezpečeného postupu uvědomování uživatele platebních služeb poskytovatelem platebních služeb v případě podezření na podvod či ohrožení bezpečnosti nebo v případě skutečného podvodu či ohrožení bezpečnosti;
 - c) bylo-li tak dohodnuto, podmínky, za nichž si poskytovatel platebních služeb vyhrazuje právo zablokovat platební prostředek v souladu s článkem 68;

- d) odpovědnost plátce podle článku 74, včetně informací o příslušné částce;
 - e) způsob, jakým musí uživatel platebních služeb poskytovateli platebních služeb oznámit jakoukoli neautorizovanou nebo nesprávně iniciovanou či provedenou platební transakci podle článku 71, a lhůta, v jaké tak musí učinit, jakož i odpovědnost poskytovatele platebních služeb za neautorizované platební transakce podle článku 73;
 - f) odpovědnost poskytovatele platebních služeb za iniciování nebo provedení platebních transakcí podle článku 89;
 - g) podmínky pro vrácení peněžních prostředků podle článků 76 a 77;
- 6) týkající se změn a vypovězení rámcové smlouvy:
- a) bylo-li tak dohodnuto, informace o tom, že změny podmínek podle článku 54 se považují uživatelem platebních služeb za přijaté, pokud uživatel platebních služeb poskytovateli platebních služeb před navrhovaným dnem jejich účinnosti neoznámí, že tyto změny nepřijímá;
 - b) doba trvání rámcové smlouvy;
 - c) právo uživatele platebních služeb vypovědět rámcovou smlouvu a všechny dohody týkající se vypovězení podle čl. 54 odst. 1 a článku 55;
- 7) týkající se opravných prostředků:
- a) jakákoli smluvní doložka o rozhodném právu, kterým se rámcová smlouva řídí, nebo o příslušných soudech;
 - b) postupy alternativního řešení sporů, které má uživatel platebních služeb k dispozici podle článků 99 až 102.

Článek 53

Dostupnost informací a podmínek rámcové smlouvy

Kdykoliv v průběhu smluvního vztahu má uživatel platebních služeb právo na vlastní žádost obdržet smluvní podmínky rámcové smlouvy, jakož i informace a podmínky uvedené v článku 52, a to na papíře nebo jiném trvalém nosiči.

Článek 54

Změny podmínek rámcové smlouvy

1. Veškeré změny rámcové smlouvy, jakož i informací a podmínek uvedených v článku 52 navrhne poskytovatel platebních služeb způsobem stanoveným v čl. 51 odst. 1, a to nejpozději dva měsíce před navrhovaným dnem použitelnosti těchto změn. Uživatel platebních služeb může tyto změny rámcové smlouvy před navrhovaným dnem jejich vstupu v platnost přijmout, nebo odmítnout.

Případá-li to v úvahu podle čl. 52 bodu 6 písm. a), informuje poskytovatel platebních služeb uživatele platebních služeb o tom, že změny podmínek se považují uživatelem platebních služeb za přijaté, pokud uživatel platebních služeb poskytovateli platebních služeb před navrhovaným dnem jejich vstupu v platnost neoznámí, že tyto změny nepřijímá. Poskytovatel platebních služeb rovněž informuje uživatele platebních služeb, že pokud uživatel platebních služeb uvedené změny odmítne, má právo kdykoli do dne uplatnění změn rámcovou smlouvu bezplatně ukončit.

2. Změny úrokových sazeb nebo směnných kurzů mohou být uplatněny okamžitě a bez oznámení za předpokladu, že toto právo bylo dohodnuto v rámcové smlouvě a že tyto změny úrokových sazeb nebo směnných kurzů jsou založeny na referenčních úrokových sazbách nebo směnných kurzech dohodnutých podle čl. 52 bodu 3 písm. b) a c). Uživatel platebních služeb musí být o jakékoli změně úrokové sazby informován při nejbližší příležitosti způsobem stanoveným v čl. 51 odst. 1, pokud se strany nedohodly na zvláštní četnosti nebo způsobu poskytování nebo zpřístupňování informací. Změny úrokových sazeb nebo směnných kurzů, které jsou pro uživatele platebních služeb příznivější, však mohou být uplatněny i bez oznámení.

3. Změny úrokových sazeb nebo směnných kurzů používaných při platebních transakcích se provádějí a počítají neutrálním způsobem, který nediskriminuje uživatele platebních služeb.

Článek 55

Vypovězení smlouvy

1. Uživatel platebních služeb může rámcovou smlouvu kdykoliv vypovědět, pokud se strany nedohodly na výpovědní lhůtě. Tato doba nesmí překročit jeden měsíc.

2. Vypovězení rámcové smlouvy nepodléhá na straně uživatele platebních služeb žádným poplatkům, s výjimkou případů, kdy byla smlouva v platnosti po dobu kratší než šest měsíců. Případné poplatky za vypovězení rámcové smlouvy musí být přiměřené a odpovídat nákladům.

3. Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, poskytovatel platebních služeb může rámcovou smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou vypovědět s nejméně dvouměsíční výpovědní lhůtou způsobem stanoveným v čl. 51 odst. 1.

4. U poplatků za platební služby, jež jsou účtovány pravidelně, platí uživatel platebních služeb pouze jejich poměrnou část za dobu do okamžiku vypovězení smlouvy. Pokud se poplatky platí předem, jejich poměrná část se vrátí.

5. Ustanoveními tohoto článku nejsou dotčeny právní předpisy členských států upravující právo stran prohlásit rámcovou smlouvu za nevymahatelnou nebo od počátku neplatnou.

6. Členské státy mohou přijmout ustanovení, která jsou pro uživatele platebních služeb příznivější.

Článek 56

Informace před provedením jednotlivých platebních transakcí

V případě jednotlivé platební transakce podle rámcové smlouvy iniciované plátcem poskytovatel platebních služeb u této konkrétní platební transakce na žádost plátce poskytne jasné informace o všech těchto skutečnostech:

- a) maximální lhůtě pro provedení;
- b) poplatcích, které musí plátec zaplatit;
- c) případně rozpis veškerých poplatků.

Článek 57

Informace pro plátce o jednotlivých platebních transakcích

1. Po odepsání částky jednotlivé platební transakce z účtu plátce nebo v případě, že plátec platební účet nevyužívá, po obdržení platebního příkazu poskytne poskytovatel platebních služeb plátce způsobem stanoveným v čl. 51 odst. 1 a bez zbytečného odkladu danému plátcí všechny tyto informace:

- a) referenční údaje umožňující plátcí identifikovat každou platební transakci, a je-li to vhodné, údaje týkající se příjemce;
- b) částku platební transakce v měně, v jaké byla odepsána z platebního účtu plátce, nebo v měně použité pro platební příkaz;
- c) částku veškerých poplatků za platební transakci a případně rozpis těchto poplatků nebo úrok, který má plátce zaplatit;
- d) připadá-li to v úvahu, směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb plátce a částku platební transakce po této konverzi měny;
- e) den valuty částky odepsané z účtu nebo datum přijetí platebního příkazu.

2. Rámcová smlouva musí obsahovat podmínku, že plátce může vyžadovat, aby byly informace uvedené v odstavci 1 poskytovány nebo zpřístupňovány pravidelně nejméně jednou měsíčně, a to bezplatně a dohodnutým způsobem, který plátcí umožňuje dané informace ukládat a kopírovat v nezměněném stavu.

3. Členské státy však mohou vyžadovat, aby poskytovatelé platebních služeb informace poskytovali nejméně jednou měsíčně a bezplatně na papíře nebo na jiném trvalém nosiči.

Článek 58

Informace pro příjemce o jednotlivých platebních transakcích

1. Po provedení jednotlivé platební transakce poskytne poskytovatel platebních služeb příjemce způsobem stanoveným v čl. 51 odst. 1 danému příjemci bez zbytečného odkladu všechny tyto informace:

- a) referenční údaje umožňující příjemci identifikovat platební transakci a plátce a veškeré údaje předané spolu s platební transakcí;
- b) částku platební transakce v měně, v níž je částka připsána na platební účet příjemce;
- c) částku veškerých poplatků za platební transakci a případně rozpis těchto poplatků nebo úrok, který má příjemce zaplatit;
- d) připadá-li to v úvahu, směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb příjemce a částku platební transakce před touto konverzí měny;
- e) den valuty částky připsané na účet.

2. Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že informace uvedené v odstavci 1 se poskytují nebo zpřístupňují pravidelně nejméně jednou měsíčně a dohodnutým způsobem, který příjemci umožňuje dané informace ukládat a kopírovat v nezměněném stavu.

3. Členské státy však mohou vyžadovat, aby poskytovatelé platebních služeb informace poskytovali nejméně jednou měsíčně a bezplatně na papíře nebo na jiném trvalém nosiči.

KAPITOLA 4

Společná ustanovení

Článek 59

Měna transakce a konverze měny

1. Platby se uskutečňují v měně, na které se strany dohodnou.
2. Je-li služba konverze měny nabídnuta před iniciováním platební transakce a je-li tato služba konverze měny nabídnuta v bankomatu, místě prodeje nebo příjemcem, strana, jež plátcí službu konverze měny nabízí, sdělí plátcí veškeré poplatky, jakož i směnný kurz, který bude při konverzi u platební transakce použit.

Plátce musí se službou konverze měny na tomto základě souhlasit.

Článek 60

Informace o dalších poplatcích nebo slevách

1. Pokud příjemce za použití určitého platebního prostředku požaduje poplatek nebo nabízí slevu, příjemce o tom informuje plátce před iniciováním platební transakce.
2. Pokud poskytovatel platebních služeb nebo jiná osoba podílející se na transakci požaduje za použití určitého platebního prostředku poplatek, informuje o tom uživatele platebních služeb před iniciováním platební transakce.
3. Povinnost uhradit poplatky stanovené v odstavcích 1 a 2 má plátce pouze tehdy, pokud byl s jejich plnou výší seznámen před iniciováním platební transakce.

HLAVA IV

PRÁVA A POVINNOSTI V SOUVISLOSTI S POSKYTOVÁNÍM A UŽÍVÁNÍM PLATEBNÍCH SLUŽEB

KAPITOLA 1

Společná ustanovení

Článek 61

Oblast působnosti

1. Není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem, mohou se uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb dohodnout, že se zcela nebo zčásti nepoužijí ustanovení čl. 62 odst. 1, čl. 64 odst. 3 a článků 72, 74, 76, 77, 80 a 89. Uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb se rovněž mohou dohodnout na jiných lhůtách, než jaké jsou stanoveny v článku 71.
2. Členské státy mohou stanovit, že se článek 102 nepoužije, pokud uživatel platebních služeb není spotřebitelem.
3. Členské státy mohou stanovit, že se ustanovení této hlavy použijí stejným způsobem na spotřebitele i na mikro-podniky.
4. Touto směrnicí není dotčena směrnice 2008/48/ES ani jiné příslušné právo Unie nebo vnitrostátní opatření týkající se podmínek poskytování úvěru spotřebitelům neharmonizovaných touto směrnicí, které jsou v souladu s právem Unie.

Článek 62

Příslušné poplatky

1. Poskytovatel platebních služeb neúčtuje uživateli platebních služeb žádné poplatky za plnění svých informačních povinností ani za nápravná a preventivní opatření podle této hlavy, není-li v čl. 79 odst. 1, čl. 80 odst. 5 a čl. 88 odst. 2 stanoveno jinak. Na těchto poplatcích se uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb dohodnou s tím, že tyto poplatky musí být přiměřené a odpovídat skutečným nákladům poskytovatele platebních služeb.

2. Členské státy vyžadují, aby za platební transakce poskytované v Unii, u nichž se poskytovatel platebních služeb plátce i poskytovatel platebních služeb příjemce, nebo jediný poskytovatel platebních služeb v dané platební transakci nacházejí v Unii, příjemce platil poplatky účtované jeho poskytovatelem platebních služeb a plátce platil poplatky účtované jeho poskytovatelem platebních služeb.
3. Poskytovatel platebních služeb nebrání příjemci v tom, aby od plátce požadoval poplatek, nabídl mu slevu nebo jej jiným způsobem motivoval k tomu, aby daný platební prostředek použil. Účtované poplatky nepřekročí přímé náklady příjemce na používání konkrétního platebního prostředku.
4. Členské státy v každém případě zajistí, aby příjemce nepožadoval poplatky za používání platebních prostředků, u nichž jsou mezibankovní poplatky upraveny v kapitole II nařízení (EU) 2015/751, a za platební služby, na které se vztahuje nařízení (EU) č. 260/2012.
5. Členské státy mohou zakázat nebo omezit právo příjemce požadovat poplatky s přihlédnutím k nutnosti povzbuzovat hospodářskou soutěž a podporovat používání účinných platebních prostředků.

Článek 63

Výjimka pro platební prostředky pro platby malých částek a elektronické peníze

1. V případě platebních prostředků, které se podle rámcové smlouvy týkají výlučně jednotlivých platebních transakcí nepřekračujících 30 EUR nebo které buď mají výdajový limit 150 EUR, nebo uchovávají peněžní prostředky, jež nikdy nepřekročí částku 150 EUR, se poskytovatelé platebních služeb mohou se svými uživateli platebních služeb dohodnout, že:
 - a) ustanovení čl. 69 odst. 1 písm. b), čl. 70 odst. 1 písm. c) a d), jakož i čl. 74 odst. 3 se nepoužijí, pokud platební prostředek nemůže být zablokován nebo nelze zabránit jeho dalšímu použití;
 - b) ustanovení článků 72 a 73 a čl. 74 odst. 1 a 3 se nepoužijí, pokud se platební prostředek používá anonymně nebo pokud poskytovatel platebních služeb není z jiných důvodů, které jsou dány povahou platebního prostředku, schopen prokázat, zda platební transakce byla autorizována;
 - c) odchylně od čl. 79 odst. 1 není od poskytovatele platebních služeb požadováno, aby uživateli platebních služeb oznámil zamítnutí platebního příkazu, pokud je neprovedení služby zřejmé ze souvislosti;
 - d) odchylně od článku 80 nemůže plátce odvolat platební příkaz poté, co platební příkaz předá nebo dá svůj souhlas s provedením platební transakce příjemci;
 - e) odchylně od článků 83 a 84 se použijí jiné lhůty pro provedení.
2. U vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy nebo jejich příslušné orgány snížit nebo zdvojnásobit částky uvedené v odstavci 1. U předplacených platebních prostředků je mohou zvýšit až na 500 EUR.
3. Články 73 a 74 této směrnice se použijí rovněž na elektronické peníze ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice 2009/110/ES s výjimkou případů, kdy poskytovatel platebních služeb plátce není schopen zmrazit platební účet, na němž jsou elektronické peníze uloženy, nebo zablokovat platební prostředek. Členské státy mohou tuto výjimku omezit na platební účty, na nichž jsou elektronické peníze uloženy, nebo platební prostředky určité hodnoty.

KAPITOLA 2

Autorizace platebních transakcí

Článek 64

Souhlas a odvolání souhlasu

1. Členské státy zajistí, aby se platební transakce považovala za autorizovanou pouze v případě, že plátce dal k provedení platební transakce souhlas. Platební transakce může být plátcem autorizována před tím, než je provedena, nebo až poté, co je provedena, pokud se tak plátce a poskytovatel platebních služeb dohodnou.

2. Souhlas s provedením platební transakce nebo řady platebních transakcí se uděluje formou dohodnutou mezi plátcem a poskytovatelem platebních služeb. Souhlas s provedením platební transakce může být rovněž udělen prostřednictvím příjemce nebo poskytovatele služeb iniciování platby.

Pokud souhlas schází, platební transakce se považuje za neautorizovanou.

3. Plátce může svůj souhlas kdykoli odvolat, avšak pouze do okamžiku neodvolatelnosti podle článku 80. Souhlas s provedením řady platebních transakcí může být rovněž odvolán s tím, že každá budoucí platební transakce bude považována za neautorizovanou.

4. Na postupu udělování souhlasu s provedením platební transakce se dohodne plátce s příslušným poskytovatelem nebo příslušnými poskytovateli platebních služeb.

Článek 65

Potvrzení disponibilít peněžních prostředků

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatel platebních služeb, který vede účet, neprodleně potvrdil na žádost poskytovatele platebních služeb vydávajícího karetní platební prostředky, zda je na platebním účtu plátce k dispozici částka potřebná k provedení karetní platební transakce, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) platební účet plátce je v okamžiku žádosti přístupný prostřednictvím internetu;
- b) plátce udělil poskytovateli platebních služeb, který vede účet, výslovný souhlas k tomu, aby odpovídal na žádosti konkrétního poskytovatele platebních služeb o potvrzení toho, že na platebním účtu plátce je k dispozici částka odpovídající určité karetní platební transakci;
- c) souhlas podle písmene b) byl udělen před podáním první žádosti o potvrzení.

2. Poskytovatel platebních služeb může o potvrzení podle odstavce 1 požádat, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) plátce mu udělil výslovný souhlas k tomu, aby žádal o potvrzení podle odstavce 1;
- b) plátce inicioval karetní platební transakci na příslušnou částku prostřednictvím karetního platebního prostředku, který daný poskytovatel platebních služeb vydal;
- c) poskytovatel platebních služeb prokáže před každou žádostí o potvrzení poskytovateli platebních služeb, který vede účet, svoji totožnost a komunikuje s ním bezpečným způsobem v souladu s čl. 98 odst. 1 písm. d).

3. V souladu se směrnicí 95/46/ES spočívá potvrzení uvedené v odstavci 1 pouze v odpovědi „ano“ či „ne“, nikoliv ve výpisu s informacemi o zůstatku na účtu. Odpověď nesmí být uchovávána nebo používána k jiným účelům než k provedení karetní platební transakce.

4. Potvrzení uvedené v odstavci 1 nesmí poskytovateli platebních služeb, který vede účet, umožnit zablokovat peněžní prostředky na platebním účtu plátce.
5. Plátce může poskytovatele platebních služeb, který vede účet, požádat, aby mu sdělil totožnost poskytovatele platebních služeb a poskytnutou odpověď.
6. Tento článek se nevztahuje na platební transakce iniciované prostřednictvím karet platebních prostředků, na nichž jsou uloženy elektronické peníze vymezené v čl. 2 odst. 2 směrnice 2009/110/ES.

Článek 66

Pravidla pro přístup k platebnímu účtu v případě služeb iniciování platby

1. Členské státy zajistí, aby plátce měl právo využít poskytovatele služeb iniciování platby k získání platebních služeb uvedených v bodě 7 přílohy I. Právo využívat poskytovatele služeb iniciování platby se nevztahuje na případy, kdy platební účet není přístupný on-line.
2. Udělí-li plátce výslovný souhlas s provedením platby v souladu s článkem 64, učiní poskytovatel platebních služeb, který vede účet, kroky uvedené v odstavci 4 tohoto článku, aby zajistil právo plátce využívat služby iniciování platby.
3. Poskytovatel služeb iniciování platby:
 - a) se zdrží toho, aby v kterýkoli okamžik v souvislosti s poskytnutím služby iniciování platby držel peněžní prostředky plátce;
 - b) zajistí, aby osobní bezpečnostní údaje uživatele platebních služeb nebyly přístupné jiným stranám než tomuto uživateli a vydavateli osobních bezpečnostních údajů a aby je poskytovatel služeb iniciování platby předával bezpečnými a efektivními kanály;
 - c) zajistí, aby jakékoli další informace o uživateli platebních služeb, získané při poskytování služeb iniciování platby, byly poskytnuty pouze příjemci a pouze s výslovným souhlasem uživatele platebních služeb;
 - d) při každém iniciování platby prokáže svoji totožnost poskytovateli platebních služeb, který vede účet plátce, a komunikuje s poskytovatelem platebních služeb, který vede účet, plátcem a příjemcem bezpečným způsobem v souladu s čl. 98 odst. 1 písm. d);
 - e) neuchovává citlivé údaje o platbách uživatele platebních služeb;
 - f) nepožaduje od uživatele platebních služeb žádné jiné údaje než ty, které jsou nezbytné k poskytnutí služby iniciování platby;
 - g) nepoužívá a neuchovává žádné údaje a nevyužívá přístupu k nim pro jiné účely než k poskytnutí služby iniciování platby podle výslovné žádosti plátce;
 - h) nemění částku, příjemce ani jiné prvky transakce.
4. Poskytovatel platebních služeb, který vede účet:
 - a) komunikuje bezpečně s poskytovatelem služeb iniciování platby v souladu s čl. 98 odst. 1 písm. d);

- b) okamžitě po obdržení platebního příkazu od poskytovatele služeb iniciování platby poskytne nebo zpřístupní poskytovateli služeb iniciování platby veškeré informace o iniciování platební transakce a veškeré informace, které má k dispozici, pokud jde o provedení platební transakce;
 - c) s platebními příkazy předanými prostřednictvím služeb poskytovatele služeb iniciování platby zachází bez jakéhokoli rozdílu, nejsou-li k tomu objektivní důvody, zejména z hlediska doby provedení, priority nebo poplatků za platební příkazy, které mu předal sám plátc.
5. Poskytování služeb iniciování platby nesmí být závislé na existenci smluvního vztahu za tímto účelem mezi poskytovateli služeb iniciování platby a poskytovateli platebních služeb, kteří vedou účet.

Článek 67

Pravidla pro přístup k informacím o platebním účtu a jejich používání v případě služeb informování o účtu

1. Členské státy zajistí, aby uživatel platebních služeb měl právo využít služeb umožňujících přístup k informacím o účtu podle bodu 8 přílohy I. Toto právo se nevztahuje na případy, kdy platební účet není přístupný on-line.
2. Poskytovatel služeb informování o účtu:
 - a) poskytuje služby pouze na základě výslovného souhlasu uživatele platebních služeb;
 - b) zajistí, aby osobní bezpečnostní údaje uživatele platebních služeb nebyly přístupné jiným stranám než tomuto uživateli a vydavateli osobních bezpečnostních údajů a aby jejich předávání poskytovatelem služeb informování o účtu probíhalo bezpečnými a efektivními kanály;
 - c) při každé komunikaci prokáže svoji totožnost poskytovateli či poskytovatelům platebních služeb, kteří vedou účet uživatele platebních služeb, a komunikuje s poskytovatelem platebních služeb, který vede účet, a s uživatelem platebních služeb bezpečným způsobem v souladu s čl. 98 odst. 1 písm. d);
 - d) využívá přístupu pouze k informacím z určených platebních účtů a souvisejícím platebním transakcím;
 - e) nepožaduje citlivé údaje o platbách související s platebními účty;
 - f) nepoužívá a neuchovává žádné údaje a nevyužívá přístupu k nim pro jiné účely než k poskytnutí služby informování o účtu podle výslovné žádosti uživatele platebních služeb v souladu s pravidly pro ochranu údajů.
3. Poskytovatel služeb, který vede účet, ve vztahu k platebním účtům:
 - a) bezpečně komunikuje s poskytovateli služeb informování o účtu v souladu s čl. 98 odst. 1 písm. d) a
 - b) zachází s žádostmi o údaje předanými prostřednictvím služeb poskytovatele služeb informování o účtu bez jakéhokoli rozdílu, nejsou-li k tomu objektivní důvody.
4. Poskytování služeb informování o účtu nesmí být závislé na existenci smluvního vztahu za tímto účelem mezi poskytovateli služeb informování o účtu a poskytovateli platebních služeb, kteří vedou účet.

Článek 68

Limity pro používání platebního prostředku a pro přístup poskytovatelů platebních služeb k platebním účtům

1. Pokud je pro účely udělení souhlasu použit specifický platební prostředek, plátce a poskytovatel platebních služeb plátce se mohou u platebních transakcí provedených tímto platebním prostředkem dohodnout na výdajových limitech.
2. Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může si poskytovatel platebních služeb vyhradit právo zablokovat platební prostředek z objektivně opodstatněných důvodů souvisejících s bezpečností platebního prostředku, podezřením na neautorizované nebo podvodné použití platebního prostředku nebo, v případě platebního prostředku s úvěrovým rámcem, se značným zvýšením rizika, že plátce možná nebude schopen splnit svůj platební závazek.
3. Poskytovatel platebních služeb v těchto případech plátce dohodnutým způsobem informuje o zablokování platebního prostředku a jeho důvodech, a to pokud možno před zablokováním platebního prostředku a nejpozději okamžitě po jeho zablokování, s výjimkou případů, kdy by poskytnutí těchto informací ohrozilo objektivně opodstatněné bezpečnostní důvody nebo kdy je zakázáno jinými příslušnými unijními nebo vnitrostátními právními předpisy.
4. Jakmile důvody pro zablokování platebního prostředku pominou, poskytovatel platebních služeb platební prostředek odblokuje nebo ho vymění za nový platební prostředek.
5. Poskytovatel platebních služeb, který vede účet, může poskytovateli služeb informování o účtu nebo poskytovateli služeb iniciování platby zamítnout přístup k platebnímu účtu, existují-li k tomu objektivní a řádně doložené důvody související s neoprávněným nebo podvodným přístupem k platebnímu účtu ze strany poskytovatele služeb informování o účtu nebo poskytovatele služeb iniciování platby, včetně neoprávněného nebo podvodného iniciování platební transakce. Poskytovatel platebních služeb, který vede účet, v těchto případech plátce dohodnutým způsobem informuje o odepření přístupu k platebnímu účtu a jeho důvodech. Tuto informaci poskytne plátcí pokud možno před odepřením tohoto přístupu a nejpozději okamžitě poté, co přístup odepře, s výjimkou případů, kdy by poskytnutí těchto informací ohrozilo objektivně opodstatněné bezpečnostní důvody nebo kdy je zakázáno jinými příslušnými unijními nebo vnitrostátními právními předpisy.

Poskytovatel platebních služeb, který vede účet, umožní přístup k platebnímu účtu, jakmile důvody pro odepření přístupu pominou.

6. V případech uvedených v odstavci 5 ohlásí poskytovatel platebních služeb, který vede účet, incident týkající se poskytovatele služeb informování o účtu nebo poskytovatele služeb iniciování platby neprodleně příslušnému orgánu. Součástí těchto informací jsou relevantní podrobnosti o daném případě a důvody k přijetí opatření. Příslušný orgán případ posoudí a v případě potřeby přijme vhodná opatření.

Článek 69

Povinnosti uživatele platebních služeb v souvislosti s platebními prostředky a osobními bezpečnostními údaji

1. Uživatel platebních služeb, který je oprávněn používat platební prostředek:
 - a) používá platební prostředek v souladu s podmínkami, které upravují vydávání a používání daného platebního prostředku, které musejí být objektivní, nediskriminační a přiměřené;
 - b) oznámí poskytovateli platebních služeb nebo subjektu jím určenému ztrátu, odcizení, zneužití nebo neautorizované použití platebního prostředku, a to neprodleně po zjištění této skutečnosti.
2. Pro účely odst. 1 písm. a) učiní uživatel platebních služeb, jakmile obdrží platební prostředek, zejména veškerá přiměřená opatření na ochranu osobních bezpečnostních údajů.

Článek 70

Povinnosti poskytovatele platebních služeb v souvislosti s platebními prostředky

1. Poskytovatel platebních služeb vydávající platební prostředek:
 - a) zajistí, aby osobní bezpečnostní údaje nebyly přístupné nikomu jinému než uživateli platebních služeb, který je oprávněn daný platební prostředek používat, aniž jsou tím dotčeny povinnosti uživatele platebních služeb stanovené v článku 69;
 - b) zdrží se zasílání nevyžádaných platebních prostředků s výjimkou případů, kdy je třeba vyměnit platební prostředek, který byl uživateli platebních služeb poskytnut již dříve;
 - c) zajistí dostupnost vhodných prostředků umožňujících uživateli platebních služeb kdykoli učinit oznámení podle čl. 69 odst. 1 písm. b) nebo požádat o odblokování platebního prostředku podle čl. 68 odst. 4; na žádost poskytne poskytovatel platebních služeb uživateli platebních služeb prostředky, kterými může uživatel platebních služeb po dobu 18 měsíců po oznámení prokázat, že takové oznámení učinil;
 - d) poskytne uživateli platebních služeb možnost učinit bezplatně oznámení podle čl. 69 odst. 1 písm. b) a případně účtuje pouze náklady přímo související s výměnou platebního prostředku;
 - e) zabrání veškerému použití platebního prostředku, jakmile bylo podáno oznámení podle čl. 69 odst. 1 písm. b).
2. Poskytovatel platebních služeb nese riziko spojené se zasláním platebního prostředku nebo se zasláním jakýchkoli osobních bezpečnostních **údajů** týkajících se tohoto prostředku uživateli platebních služeb.

Článek 71

Oznámení a náprava neautorizovaných nebo nesprávně provedených transakcí

1. Uživatel platebních služeb získá od poskytovatele platebních služeb nápravu neautorizované nebo nesprávně provedené platební transakce pouze v případě, že uživatel platebních služeb poskytovateli platebních služeb neprodleně po zjištění a nejpozději do třinácti měsíců ode dne odepsání částky z účtu oznámí tuto transakci vedoucí ke vzniku nároku, včetně nároku podle článku 89.

Lhůta pro oznámení stanovená v prvním pododstavci se nepoužije v případě, kdy poskytovatel platebních služeb neposkytl nebo nepřístupnil informace o dané platební transakci podle hlavy III.

2. Pokud je do transakce zapojen poskytovatel služeb iniciování platby, získá uživatel platebních služeb nápravu od poskytovatele platebních služeb, který vede účet, podle odstavce 1 tohoto článku, aniž jsou dotčena ustanovení čl. 73 odst. 2 a čl. 89 odst. 1.

Článek 72

Doklad o ověření a provedení platebních transakcí

1. Členské státy vyžadují, aby v případě, že uživatel platebních služeb popírá, že provedenou platební transakci autorizoval, nebo tvrdí, že platební transakce nebyla provedena správně, musel poskytovatel platebních služeb poskytnout doklad o tom, že platební transakce byla ověřena, přesně zaznamenána, zanesena do účetnictví a že nebyla ovlivněna technickým selháním nebo jiným nedostatkem služby poskytnuté poskytovatelem platebních služeb.

Pokud je platební transakce iniciována prostřednictvím poskytovatele služeb iniciování platby, nese tento poskytovatel důkazní břemeno k prokázání toho, že platební transakce byla v mezích jeho působnosti ověřena, přesně zaznamenána a nebyla ovlivněna technickým selháním ani jinými nedostatky spojenými s platební službou, za niž odpovídá.

2. Pokud uživatel platební služby popírá autorizaci provedené platební transakce, použití platebního prostředku zaznamenané poskytovatelem platebních služeb, včetně případně poskytovatele služeb iniciování platby, nemusí být samo o sobě postačující pro prokázání, zda daná platební transakce byla plátcem autorizována nebo zda se plátcem dopustil podvodu nebo zda z důvodu hrubé nedbalosti nebo úmyslně nesplnil jednu nebo více povinností podle článku 69. Poskytovatel platebních služeb nebo případně poskytovatel služeb iniciování platby předloží podpůrné doklady k prokázání podvodu nebo hrubé nedbalosti na straně uživatele platebních služeb.

Článek 73

Odpovědnost poskytovatele platebních služeb za neautorizované platební transakce

1. Aniž je dotčen článek 71, členské státy zajistí, aby v případě neautorizované platební transakce poskytovatel platebních služeb plátce vrátil plátcovi částku ve výši neautorizované platební transakce, a to okamžitě a v každém případě nejpozději do konce následujícího pracovního dne poté, co transakci zjistil nebo mu byla oznámena, s výjimkou případů, kdy má důvodné podezření, že došlo k podvodu, a tyto důvody písemně sdělí příslušnému vnitrostátnímu orgánu. Poskytovatel platebních služeb plátce v příslušných případech uvede platební účet, z něž byla částka odepsána, zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k neautorizované platební transakci nedošlo. Tím se rovněž zajistí, aby dnem valuty částky připsané na platební účet plátce byl nejpozději den, kdy byla tato částka odepsána z účtu.

2. Je-li platební transakce iniciována prostřednictvím poskytovatele služeb iniciování platby, poskytovatel platebních služeb, který vede účet, částku neautorizované platební transakce okamžitě a v každém případě nejpozději do konce následujícího pracovního dne vrátí a případně uvede platební účet, z něž byla částka odepsána, zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k neautorizované platební transakci nedošlo.

Pokud poskytovatel služeb iniciování platby nese odpovědnost za neautorizovanou platební transakci, okamžitě poskytne poskytovateli platebních služeb, který vede účet, na jeho žádost náhradu za vzniklou ztrátu nebo za částky zaplacené v důsledku vrácení částky plátcovi, včetně částky neautorizované platební transakce. V souladu s čl. 72 odst. 1 nese poskytovatel služeb iniciování platby důkazní břemeno k prokázání toho, že platební transakce byla v mezích jeho působnosti ověřena, přesně zaznamenaná a nebyla ovlivněna technickým selháním ani jinými nedostatky spojenými s platební službou, za niž odpovídá.

3. Další finanční náhrada může být stanovena v souladu s právními předpisy, které se vztahují na smlouvu uzavřenou mezi plátcem a poskytovatelem platebních služeb nebo případně na smlouvu uzavřenou mezi plátcem a poskytovatelem služeb iniciování platby.

Článek 74

Odpovědnost plátce za neautorizované platební transakce

1. Odchylně od článku 73 může mít plátcem povinnost nést ztrátu do výše 50 EUR plynoucí z veškerých neautorizovaných platebních transakcí, která vyplývá z použití ztraceného nebo odcizeného platebního prostředku nebo ze zneužití platebního prostředku.

První pododstavec se nepoužije, pokud:

- a) ztrátu, odcizení nebo zneužití platebního prostředku plátcem nemohl zjistit před provedením platby, a to s výjimkou případů, kdy podvodně jednal on sám; nebo
- b) ztráta byla způsobena jednáním či opomenutím zaměstnance, zástupce nebo pobočky poskytovatele platebních služeb nebo subjektu poskytujícího outsourcing.

Plátcem nese všechny ztráty plynoucí z neautorizovaných platebních transakcí, pokud mu vznikly v důsledku toho, že jednal podvodně nebo nesplnil úmyslně či z důvodu hrubé nedbalosti jednu nebo více povinností uvedených v článku 69. V těchto případech se maximální částka uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce nepoužije.

Pokud plátce nejednal podvodně nebo s úmyslem nesplnit své povinnosti podle článku 69, mohou členské státy snížit odpovědnost podle tohoto odstavce s přihlédnutím zejména k povaze osobních bezpečnostních údajů a ke konkrétním okolnostem, za nichž k jeho ztrátě, odcizení nebo zneužití došlo.

2. Pokud poskytovatel platebních služeb plátce nepožaduje silné ověření klienta, nese plátce finanční následky pouze v případě svého podvodného jednání. Pokud příjemce nebo poskytovatel platebních služeb příjemce silné ověření klienta nepřijmou, vrátí peněžní prostředky ve výši způsobené finanční škody poskytovateli platebních služeb plátce.

3. Plátce nenese žádné finanční následky vyplývající z použití ztraceného, odcizeného nebo zneužitého platebního prostředku poté, co učiní oznámení podle čl. 69 odst. 1 písm. b), s výjimkou případů, kdy jednal podvodně.

Pokud poskytovatel platebních služeb neposkytne vhodné prostředky, aby bylo možno ztrátu, odcizení nebo zneužití platebního prostředku kdykoli oznámit, jak požaduje čl. 70 odst. 1 písm. c), nenese plátce za finanční následky vyplývající z použití tohoto platebního prostředku odpovědnost, s výjimkou případů, kdy jednal podvodně.

Článek 75

Platební transakce, jejichž výše není předem známa

1. Je-li platební transakce iniciována příjemcem nebo jeho prostřednictvím v souvislosti s karetní platební transakcí a její přesná částka není v okamžiku, kdy plátce uděluje souhlas s provedením platební transakce, známa, může poskytovatel platebních služeb plátce peněžní prostředky na jeho platebním účtu zablokovat pouze v případě, že plátce udělil souhlas s přesnou výší peněžních prostředků, jež mají být zablokovány.

2. Bez zbytečného prodlení po obdržení informací o přesné částce platební transakce a nejpozději okamžitě po obdržení platebního příkazu poskytovatel platebních služeb plátce peněžní prostředky zablokované na jeho platebním účtu podle odstavce 1 uvolní.

Článek 76

Vrácení peněžních prostředků z platební transakce iniciované příjemcem nebo jeho prostřednictvím

1. Členské státy zajistí, aby plátce měl u poskytovatele platebních služeb nárok na vrácení peněžních prostředků z autorizované platební transakce iniciované příjemcem nebo jeho prostřednictvím, která již byla provedena, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

a) v okamžiku autorizace nebyla stanovena přesná částka platební transakce;

b) částka platební transakce převyšuje částku, kterou by plátce mohl rozumně očekávat s ohledem na předchozí výdajový model, podmínky rámcové smlouvy a příslušné okolnosti případu.

Na žádost poskytovatele platebních služeb nese důkazní břemeno k prokázání toho, že tyto podmínky byly splněny, plátce.

Vrácené peněžní prostředky odpovídají částce provedené platební transakce v plné výši. Dnem valuty částky připsané na platební účet plátce je nejpozději den, kdy byla tato částka odepsána z účtu.

Aniž je dotčen odstavec 3, členské státy zajistí, aby kromě práva uvedeného v odstavci 1 měl plátce v případě inkasa podle článku 1 nařízení (EU) č. 260/2012 bezpodmínečné právo na vrácení peněžních prostředků ve lhůtách stanovených v článku 77 této směrnice.

2. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. b) však plátce nemůže spoléhat na důvody, jež souvisejí se směnou měny, pokud byl použit referenční směnný kurz dohodnutý s jeho poskytovatelem platebních služeb v souladu s čl. 45 odst. 1 písm. d) a čl. 52 bodem 3 písm. b).

3. V rámcové smlouvě mezi plátcem a poskytovatelem platebních služeb lze dohodnout, že plátce nemá právo na vrácení peněžních prostředků, pokud:

a) plátce dal souhlas s provedením platební transakce přímo poskytovateli platebních služeb; a

b) případně pokud informace o budoucí platební transakci byly plátcí poskytnuty nebo zpřístupněny dohodnutým způsobem nejméně čtyři týdny předem splatnosti poskytovatelem platebních služeb nebo příjemcem.

4. Pro inkasa v jiných měnách než euru mohou členské státy poskytovatelům platebních služeb umožnit, aby nabízeli příznivější podmínky pro vrácení peněžních prostředků v souladu se svými inkasními schémata za podmínky, že jsou pro plátce výhodnější.

Článek 77

Žádosti o vrácení peněžních prostředků z platební transakce iniciované příjemcem nebo jeho prostřednictvím

1. Členské státy zajistí, aby plátce mohl požádat o vrácení peněžních prostředků autorizované platební transakce iniciované příjemcem nebo jeho prostřednictvím podle článku 76, a to ve lhůtě osmi týdnů ode dne, kdy byly peněžní prostředky odepsány z účtu.

2. Do deseti pracovních dnů od obdržení žádosti o vrácení peněžních prostředků poskytovatel platebních služeb buď peněžní prostředky z platební transakce vrátí v plné výši, nebo sdělí plátcí důvody, proč vrácení peněžních prostředků odmítá, a uvede orgány, na které se plátce může v dané záležitosti obrátit v souladu s články 99 až 102, pokud s uvedenými důvody nesouhlasí.

Právo poskytovatele platebních služeb odmítnout vrácení peněžních prostředků podle prvního pododstavce tohoto odstavce se neuplatní v případě uvedeném v čl. 76 odst. 1 čtvrtém pododstavci.

KAPITOLA 3

Provádění platebních transakcí

Oddíl 1

Platební příkazy a převáděné částky

Článek 78

Přijetí platebního příkazu

1. Členské státy zajistí, aby okamžikem přijetí byl okamžik, kdy poskytovatel platebních služeb plátce obdrží platební příkaz.

Peněžní prostředky nesmějí být z účtu plátce odepsány dříve, než je platební příkaz přijat. Případně-li okamžik přijetí na den, který není pro poskytovatele platebních služeb plátce dnem pracovním, má se za to, že platební příkaz byl přijat následující pracovní den. Poskytovatel platebních služeb může stanovit uzávěrku ke konci pracovního dne, po jejímž uplynutí se všechny přijaté platební příkazy považují za platební příkazy přijaté následující pracovní den.

2. Pokud se uživatel platebních služeb iniciující platební příkaz a poskytovatel platebních služeb dohodnou, že provedení platebního příkazu má být zahájeno v určitý den nebo na konci určitého období nebo v den, kdy dá plátce poskytovateli platebních služeb k dispozici peněžní prostředky, považuje se takto dohodnutý den za okamžik přijetí pro účely článku 83. Není-li dohodnutý den pro poskytovatele platebních služeb dnem pracovním, má se za to, že přijatý platební příkaz byl přijat následující pracovní den.

Článek 79

Odmítnutí platebního příkazu

1. Pokud poskytovatel platebních služeb odmítne provést platební příkaz nebo iniciovat platební transakci, toto odmítnutí, a pokud možno důvody tohoto odmítnutí a postup pro opravu jakýchkoli faktických chyb, které k tomuto odmítnutí vedly, se oznamují uživateli platebních služeb, nezakazují-li to jiné příslušné unijní nebo vnitrostátní právní předpisy.

Poskytovatel platebních služeb toto oznámení zašle nebo zpřístupní dohodnutým způsobem při nejbližší možné příležitosti a v každém případě ve lhůtách podle článku 83.

Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že poskytovatel platebních služeb si za toto odmítnutí může účtovat přiměřený poplatek, je-li toto odmítnutí objektivně opodstatněno.

2. Jsou-li splněny všechny podmínky stanovené v rámcové smlouvě plátce, nesmí poskytovatel platebních služeb, který vede účet plátce, odmítnout provedení autorizovaného platebního příkazu bez ohledu na to, zda byl tento platební příkaz iniciován plátcem nebo prostřednictvím poskytovatelem platebních služeb iniciování platby anebo příjemcem či jeho prostřednictvím, nezakazují-li to jiné příslušné unijní nebo vnitrostátní právní předpisy.

3. Pro účely článků 83 a 89 se platební příkaz, jehož provedení bylo odmítnuto, nepovažuje za přijatý.

Článek 80

Neodvolatelnost platebního příkazu

1. Členské státy zajistí, aby uživatel platebních služeb nemohl platební příkaz odvolat, jakmile tento příkaz přijal poskytovatel platebních služeb plátce, není-li v tomto článku stanoveno jinak.

2. Pokud je platební transakce iniciována poskytovatelem služeb iniciování platby nebo příjemcem či jeho prostřednictvím, nesmí plátce odvolat platební příkaz poté, co poskytovateli služeb iniciování platby udělil k iniciování platební transakce souhlas, nebo poté, co souhlas s provedením platební transakce udělil příjemci.

3. V případě inkasa, a aniž jsou dotčena práva na vrácení peněžních prostředků, však může plátce platební příkaz odvolat nejpozději do konce pracovního dne předcházejícího dni dohodnutému pro odepsání peněžních prostředků z účtu.

4. V případě uvedeném v čl. 78 odst. 2 může uživatel platebních služeb odvolat platební příkaz nejpozději do konce pracovního dne předcházejícího dohodnutému dni.

5. Po uplynutí lhůt stanovených v odstavcích 1 až 4 může být platební příkaz odvolán, pouze pokud se tak uživatel platebních služeb a příslušní poskytovatelé platebních služeb dohodnou. V případě uvedeném v odstavcích 2 a 3 je rovněž nutný souhlas příjemce. Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může příslušný poskytovatel platebních služeb za odvolání účtovat poplatek.

Článek 81

Převádění a obdržení částky

1. Členské státy požadují, aby poskytovatel či poskytovatelé platebních služeb plátce, poskytovatel či poskytovatelé platebních služeb příjemce a všichni zprostředkovatelé poskytovatelů platebních služeb převedli částku platební transakce v plné výši a nestrhávali z převádění částky žádné poplatky.

2. Příjemce a poskytovatel platebních služeb se však mohou dohodnout, že příslušný poskytovatel platebních služeb si své poplatky z převádění částky strhne před jejím připsáním na účet příjemce. V tomto případě se v informacích poskytovaných příjemci oddělí částka platební transakce v plné výši od poplatků.

3. Pokud se z převáděné částky strhávají jakékoli jiné poplatky, než jaké jsou uvedeny v odstavci 2, poskytovatel platebních služeb plátce zajistí, aby příjemce obdržel částku platební transakce iniciované plátcem v plné výši. Pokud je platební transakce iniciována příjemcem nebo jeho prostřednictvím, poskytovatel platebních služeb příjemce zajistí, aby příjemce obdržel částku platební transakce v plné výši.

Oddíl 2

Lhůta pro provedení a den valuty

Článek 82

Oblast působnosti

1. Tento oddíl se vztahuje na:

- a) platební transakce v eurech;
- b) vnitrostátní platební transakce v měně členského státu, který není členem eurozóny;
- c) platební transakce zahrnující pouze jednu konverzi měny mezi eurem a měnou členského státu, jehož měnou není euro, provádí-li se požadovaná konverze měny v tomto členském státě, a v případě přeshraničních platebních transakcí, uskutečňuje-li se přeshraniční převod v eurech.

2. Tento oddíl se vztahuje i na platební transakce neuvedené v odstavci 1, pokud se uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb nedohodou jinak, s výjimkou článku 87, který není dispozitivní povahy. Pokud se však uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb dohodnou na delší lhůtě, než jaká je stanovena v článku 83, nesmí tato lhůta pro platební transakce v Unii překročit čtyři pracovní dny od okamžiku přijetí podle článku 78.

Článek 83

Platební transakce na platební účet

1. Členské státy po poskytovateli platebních služeb plátce požadují, aby zajistil, že od okamžiku přijetí podle článku 78 je částka platební transakce připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce nejpozději do konce následujícího pracovního dne. U platebních transakcí iniciovaných na papíře může být tato lhůta prodloužena o další pracovní den.
2. Členské státy požadují, aby poskytovatel platebních služeb příjemce použil den valuty a dal částku platební transakce k dispozici na platební účet příjemce poté, co tyto peněžní prostředky obdržel podle článku 87.
3. Členské státy po poskytovateli platebních služeb příjemce požadují, aby předal platební příkaz iniciovaný příjemcem nebo jeho prostřednictvím poskytovateli platebních služeb plátce ve lhůtách dohodnutých mezi příjemcem a poskytovatelem platebních služeb tak, aby bylo možno zúčtovat inkaso v dohodnutý den splatnosti.

Článek 84

Neexistence platebního účtu příjemce u poskytovatele platebních služeb

Nemá-li příjemce u poskytovatele platebních služeb platební účet, dá poskytovatel platebních služeb, který pro příjemce obdržel peněžní prostředky, tyto peněžní prostředky k dispozici příjemci ve lhůtě stanovené v článku 83.

Článek 85

Hotovost vložená na platební účet

Vloží-li spotřebitel hotovost na platební účet vedený u poskytovatele platebních služeb v měně daného platebního účtu, tento poskytovatel platebních služeb zajistí, aby částka byla dána k dispozici a její den valuty nastal neprodleně po přijetí peněžních prostředků. Není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem, je částka dána k dispozici a její den valuty nastává nejpozději první pracovní den následující po přijetí peněžních prostředků.

Článek 86

Vnitrostátní platební transakce

V případě vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy stanovit kratší maximální lhůty pro provedení než lhůty stanovené v tomto oddílu.

Článek 87

Den valuty a disponibilita peněžních prostředků

1. Členské státy zajistí, aby dnem valuty částky připsané na platební účet příjemce byl nejpozději pracovní den, kdy je částka platební transakce připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce.

2. Poskytovatel platebních služeb příjemce zajistí, aby příjemce měl částku platební transakce k dispozici okamžitě poté, co je tato částka připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce, jestliže na straně poskytovatele platebních služeb příjemce:

a) nedochází ke konverzi měny; nebo

b) dochází ke konverzi měny mezi eurem a měnou členského státu či mezi měnami dvou členských států.

Povinnost stanovená v tomto odstavci se rovněž vztahuje na platby v rámci jednoho poskytovatele platebních služeb.

3. Členské státy zajistí, aby dnem valuty částky odepsané z platebního účtu plátce byl nejdříve okamžik, kdy je částka platební transakce z tohoto platebního účtu odepsána.

Oddíl 3

Odpovědnost

Článek 88

Nesprávné jedinečné identifikátory

1. Pokud je platební příkaz proveden v souladu s jedinečným identifikátorem, považuje se tento příkaz za správně provedený, pokud jde o příjemce uvedeného v jedinečném identifikátoru.

2. Pokud je jedinečný identifikátor, který uživatel platebních služeb uvedl, nesprávný, nenese poskytovatel platebních služeb odpovědnost podle článku 89 za neprovedení nebo nesprávné provedení platební transakce.

3. Poskytovatel platebních služeb plátce však vynaloží přiměřené úsilí, aby peněžní prostředky, jež byly předmětem transakce, byly získány zpět. Poskytovatel platebních služeb příjemce při tomto úsilí spolupracuje, mimo jiné tím, že poskytovateli platebních služeb plátce sdělí veškeré příslušné informace pro řádné vrácení peněžních prostředků.

Není-li vrácení peněžních prostředků podle prvního pododstavce možné, poskytne poskytovatel platebních služeb plátce na písemnou žádost plátce veškeré informace, které má poskytovatel platebních služeb plátce k dispozici a které jsou pro plátce relevantní, aby mohl uplatnit právní nárok na vrácení peněžních prostředků.

4. Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může si poskytovatel platebních služeb za zpětné získání peněžních prostředků účtovat poplatek.

5. Poskytne-li uživatel platebních služeb vedle informací uvedených v čl. 45 odst. 1 písm. a) nebo čl. 52 bodu 2 písm. b) informace dodatečné, nese poskytovatel platebních služeb odpovědnost pouze za provedení platebních transakcí podle jedinečného identifikátoru, který uživatel platebních služeb uvedl.

Článek 89

Odpovědnost poskytovatelů platebních služeb za neprovedení nebo nesprávné či pozdní provedení platební transakce

1. Je-li platební příkaz iniciován přímo plátcem, pak aniž jsou dotčena ustanovení článku 71, čl. 88 odst. 2 a 3 a článku 93, nese poskytovatel platebních služeb vůči tomuto plátcí odpovědnost za správné provedení platební transakce, ledaže může plátcí a případně poskytovateli platebních služeb příjemce prokázat, že poskytovatel platebních služeb příjemce obdržel částku platební transakce v souladu s čl. 83 odst. 1. V tomto případě nese odpovědnost vůči příjemci za správné provedení platební transakce poskytovatel platebních služeb.

Pokud nese odpovědnost podle prvního pododstavce poskytovatel platebních služeb plátce, vrátí bez zbytečného odkladu částku neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce plátcí a uvede, kde to přichází v úvahu, platební účet, z něž byla částka odepsána, do stavu, v jakém byl, kdyby k nesprávně provedené platební transakci nedošlo.

Dnem valuty částky připsané na platební účet plátce je nejpozději den, kdy byla tato částka odepsána z účtu.

Pokud nese odpovědnost podle prvního pododstavce poskytovatel platebních služeb příjemce, dá částku platební transakce okamžitě k dispozici příjemci a případně připsá příslušnou částku ve prospěch platebního účtu příjemce.

Den valuty částky připsané na platební účet příjemce nastává nejpozději dnem, kdy měl den valuty této částky nastat, pokud by transakce byla provedena správně v souladu s článkem 87.

Je-li platební transakce provedena pozdě, zajistí poskytovatel platebních služeb příjemce na žádost poskytovatele platebních služeb plátce jednatelů jménem plátce, aby dnem valuty částky připsané na platební účet příjemce byl nejpozději den, kdy měl den valuty této částky nastat, pokud by transakce byla provedena správně.

Pokud byl platební příkaz iniciován plátcem, vynaloží poskytovatel platebních služeb plátce v případě neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce bez ohledu na odpovědnost podle tohoto odstavce na požádání okamžité úsilí ke zpětnému vysledování platební transakce a informuje plátce o výsledku. Tato služba je plátcí poskytnuta zdarma.

2. Je-li platební příkaz iniciován příjemcem nebo jeho prostřednictvím, pak aniž jsou dotčena ustanovení článku 71, čl. 88 odst. 2 a 3 a článku 93, nese poskytovatel platebních služeb příjemce vůči tomuto příjemci odpovědnost za správné předání platebního příkazu poskytovateli platebních služeb plátce v souladu s čl. 83 odst. 3. Pokud odpovědnost podle tohoto pododstavce nese poskytovatel platebních služeb příjemce, předá neprodleně dotčený platební příkaz znovu poskytovateli platebních služeb plátce.

V případě opožděného předání platebního příkazu nastává den valuty příslušné částky připsané na platební účet příjemce nejpozději dnem, kdy měl den valuty této částky nastat, pokud by transakce byla provedena správně.

Aniž jsou dotčena ustanovení článku 71, čl. 88 odst. 2 a 3 a článku 93, nese poskytovatel platebních služeb příjemce navíc vůči tomuto příjemci odpovědnost za zpracování platební transakce v souladu se svými povinnostmi podle článku 87. Pokud poskytovatel platebních služeb příjemce nese odpovědnost podle tohoto pododstavce, zajistí, aby částka platební transakce byla příjemci k dispozici neprodleně poté, co byla připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce. Den valuty částky připsané na platební účet příjemce nastává nejpozději dnem, kdy měl den valuty této částky nastat, pokud by transakce byla provedena správně.

V případě neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce, za niž poskytovatel platebních služeb příjemce nenese odpovědnost podle prvního a druhého pododstavce, nese odpovědnost vůči plátcí poskytovatel platebních služeb plátce. Pokud odpovědnost v tomto smyslu nese poskytovatel platebních služeb plátce, vrátí řádně a bez zbytečného odkladu částku neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce příjemci a platební účet, z něž byla tato částka odepsána, uvede zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k nesprávně provedené platební transakci nedošlo. Dnem valuty částky připsané na platební účet plátce je nejpozději den, kdy byla tato částka odepsána z účtu.

Poskytovatel platebních služeb plátce povinnost uvedenou ve čtvrtém pododstavci nemá, pokud může prokázat, že poskytovatel platebních služeb příjemce částku platební transakce obdržel, i když byla platební transakce provedena s malým zpožděním. V takovém případě poskytovatel platebních služeb příjemce zajistí, aby dnem valuty částky připsané na platební účet příjemce byl nejpozději den, kdy měl den valuty této částky nastat v případě správného provedení.

Pokud byl platební příkaz iniciován příjemcem nebo jeho prostřednictvím, vynaloží poskytovatel platebních služeb příjemce v případě neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce bez ohledu na odpovědnost podle tohoto odstavce na požádání okamžité úsilí ke zpětnému vysledování platební transakce a informuje příjemce o výsledku. Tato služba je příjemci poskytnuta zdarma.

3. Poskytovatelé platebních služeb navíc nesou vůči svým příslušným uživatelům platebních služeb odpovědnost za veškeré poplatky, které vybírají, a veškeré úroky, které jsou vůči uživatelům platebních služeb uplatňovány v důsledku neprovedení nebo nesprávného, jakož i opožděného provedení platební transakce.

Článek 90

Odpovědnost za neprovedení nebo nesprávné či pozdní provedení platební transakce v případě služeb iniciování platby

1. Je-li platební příkaz iniciován plátcem prostřednictvím poskytovatele služeb iniciování platby, poskytovatel platebních služeb, který vede účet, částku neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce vrátí plátcí, aniž jsou dotčena ustanovení článku 71 a čl. 88 odst. 2 a 3, a případně uvede platební účet, z něž byla částka odepsána, zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k nesprávně provedené platební transakci nedošlo.

Důkazní břemeno k prokázání toho, že poskytovatel platebních služeb, který vede účet plátce, obdržel platební příkaz v souladu s článkem 78 a že platební transakce byla v mezích působnosti poskytovatele služeb iniciování platby ověřena, přesně zaznamenána a nebyla ovlivněna technickým selháním ani jinými nedostatky spojenými s neprovedením transakce nebo s chybným či pozdním provedením transakce, nese poskytovatel služeb iniciování platby.

2. Pokud poskytovatel služeb iniciování platby nese odpovědnost za neprovedení platební transakce nebo chybné či pozdní provedení platební transakce, okamžitě poskytne poskytovateli platebních služeb, který vede účet, na jeho žádost náhradu za vzniklou ztrátu nebo za částky zaplacené v důsledku vrácení částky plátcí.

Článek 91

Dodatečná finanční náhrada

V souladu s rozhodným právem, jímž se řídí smlouva uzavřená mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb, lze k finanční náhradě stanovené v tomto oddílu určit jakoukoli finanční náhradu dodatečnou.

Článek 92

Právo na postih

1. Lze-li odpovědnost poskytovatele platebních služeb podle článků 73 a 89 přičíst jinému poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli, odškodní tento poskytovatel platebních služeb nebo zprostředkovatel prvně jmenovaného poskytovatele platebních služeb za všechny ztráty nebo částky uhrazené podle článků 73 a 89. Toto odškodnění se vztahuje i na případy, kdy některý z poskytovatelů platebních služeb nepoužije silné ověření klienta.

2. V souladu s dohodami mezi poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli a s rozhodným právem, jímž se jimi uzavřené dohody řídí, lze určit další finanční náhradu.

Článek 93

Neobvyklé a nepředvídatelné okolnosti

Odpovědnost podle kapitol 2 nebo 3 se nepoužije v případech neobvyklých a nepředvídatelných okolností, nezávislých na vůli strany, jež se těchto okolností dovolává, tj. okolností, jejichž následkům by nebylo možné přes veškeré úsilí zabránit, nebo v případech, kdy je poskytovatel platebních služeb vázán jinými právními závazky, na něž se vztahují unijní nebo vnitrostátní právní předpisy.

KAPITOLA 4

Ochrana údajů

Článek 94

Ochrana údajů

1. Členské státy umožní zpracování osobních údajů platebními systémy a poskytovateli platebních služeb, je-li to nezbytné z důvodu předcházení platebním podvodům, jejich vyšetřování a odhalování. Poskytování informací fyzickým osobám o zpracovávání osobních údajů a zpracování těchto osobních údajů a veškeré jiné zpracování osobních údajů pro účely této směrnice se provádí v souladu se směrnicí 95/46/ES, s vnitrostátními předpisy, jimiž se směrnice 95/46/ES provádí ve vnitrostátním právu, a s nařízením (ES) č. 45/2001.

2. Poskytovatelé platebních služeb mají přístup, k osobním údajům nezbytným k poskytování platebních služeb a tyto údaje zpracovávají a uchovávají pouze s výslovným souhlasem uživatele platebních služeb.

KAPITOLA 5

Operační a bezpečnostní rizika a ověření

Článek 95

Řízení operačních a bezpečnostních rizik

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb měli zaveden rámec s příslušnými opatřeními určenými ke zmírnění rizik a kontrolními mechanismy s cílem řídit operační a bezpečnostní rizika související s platebními službami, které poskytují. Jako součást tohoto rámce poskytovatelé platebních služeb stanoví a zachovávají účinné postupy řízení incidentů, a to i pro odhalování a klasifikaci závažných operačních a bezpečnostních incidentů.

2. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb předložili příslušnému orgánu jednou ročně nebo v kratších intervalech stanovených tímto příslušným orgánem aktualizované a komplexní posouzení operačních a bezpečnostních rizik spojených s platebními službami, které poskytují, a přiměřenosti opatření ke zmírnění těchto rizik a kontrolních mechanismů zavedených v reakci na tato rizika.

3. Do 13. července 2017 vypracuje EBA v úzké spolupráci s ECB a po konzultaci se všemi zúčastněnými stranami, a to i na trhu platebních služeb a s přihlédnutím ke všem relevantním zájmům, obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 ke stanovení, provádění a sledování bezpečnostních opatření, a v případě potřeby včetně procesů osvědčování.

EBA v úzké spolupráci s ECB tyto obecné pokyny uvedené v prvním pododstavci pravidelně, nejméně však jednou za dva roky přezkoumává.

4. S ohledem na zkušenosti získané při uplatňování obecných pokynů uvedených v odstavci 3 vypracuje EBA případně na žádost Komise návrhy regulačních technických norem pro kritéria a podmínky pro stanovování a sledování bezpečnostních opatření.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. EBA podporuje spolupráci včetně sdílení informací v oblasti operačních a bezpečnostních rizik spojených s platebními službami mezi příslušnými orgány navzájem a mezi příslušnými orgány a ECB a případně Agenturou Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací.

Článek 96

Oznamování incidentů

1. V případě významného operačního nebo bezpečnostního incidentu je poskytovatel platebních služeb bez zbytečného odkladu oznámí příslušnému orgánu v domovském členském státě poskytovatele platebních služeb.

Pokud má nebo může mít incident dopad na finanční zájmy jeho uživatelů platebních služeb, je poskytovatel platebních služeb povinen své uživatele platebních služeb bez zbytečného odkladu informovat o daném incidentu a o veškerých dostupných opatřeních, která mohou ke zmírnění nepříznivých účinků incidentu na své straně přijmout.

2. Po obdržení oznámení uvedeného v odstavci 1 poskytne příslušný orgán v domovském členském státě bez zbytečného prodlení příslušné podrobné informace o incidentu orgánu EBA a ECB. Po posouzení závažnosti incidentu pro relevantní orgány daného členského státu příslušný orgán je oznámí i těmto orgánům.

EBA a ECB posoudí ve spolupráci s příslušným orgánem v domovském členském státě závažnost incidentu pro další relevantní orgány na unijní úrovni a vnitrostátní úrovni a oznámí je těmto orgánům. ECB oznámí členům Evropského systému centrálních bank veškeré otázky, které jsou významné pro platební systém.

Na základě oznámení přijmou příslušné orgány případně veškerá opatření nezbytná k ochraně bezprostřední bezpečnosti finančního systému.

3. Do 13. ledna 2018 vydá EBA v úzké spolupráci s ECB v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 a po konzultaci se všemi zúčastněnými stranami, a to i na trhu platebních služeb a s přihlédnutím ke všem relevantním zájmům obecné pokyny určené:

- a) poskytovatelům platebních služeb, pokud jde o klasifikaci významných incidentů podle odstavce 1 a obsah, formát, včetně standardních vzorů oznámení, a postupy pro oznamování těchto incidentů, a
- b) příslušným orgánům, pokud jde o kritéria, podle nichž se posuzuje závažnost incidentů, a podrobné informace ve zprávách o incidentech, které budou sdíleny s ostatními vnitrostátními orgány.

4. EBA v úzké spolupráci s ECB přezkoumává obecné pokyny uvedené v odstavci 3 pravidelně, alespoň však jednou za dva roky.

5. Při vydávání a přezkumu pokynů uvedených v odstavci 3 přihlédne EBA k normám nebo specifikacím, které pro sektory vykonávající jiné činnosti než poskytování platebních služeb vypracovala a zveřejnila Agentura Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací.

6. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb poskytli svým příslušným orgánům alespoň jednou za rok statistické údaje o podvodech souvisejících s různými způsoby platby. Tyto příslušné orgány tyto údaje poskytnou v souhrnné podobě orgánu EBA a ECB.

Článek 97

Ověření

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb používali silné ověření klienta, pokud plátce:
 - a) využívá on-line přístupu ke svému platebnímu účtu;
 - b) iniciuje elektronickou platební transakci;
 - c) prostřednictvím prostředků komunikace na dálku provede jakýkoli úkon, který by mohl vést k riziku platebního podvodu nebo jiných zneužití.
2. Pokud jde o iniciaci elektronické platební transakce uvedenou v odst. 1 písm. b) členské státy zajistí, aby u elektronických platebních transakcí na dálku poskytovatelé platebních služeb uplatňovali silné ověření klienta, jež zahrnuje prvky dynamicky propojující transakci s konkrétní částkou a konkrétním příjemcem.
3. Pokud jde o odstavec 1, členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb měli zavedena přiměřená bezpečnostní opatření za účelem ochrany důvěrnosti a integrity osobních bezpečnostních údajů uživatelů platebních služeb.
4. Odstavce 2 a 3 se použijí rovněž v případě, kdy jsou platby iniciovány prostřednictvím poskytovatele služeb iniciování platby. Odstavce 1 a 3 se použijí rovněž v případě, kdy jsou informace vyžádány prostřednictvím poskytovatele služeb informování o účtu.
5. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb, kteří vedou účet, umožnili poskytovateli služeb iniciování platby a poskytovateli služeb informování o účtu spoléhat se na postupy ověření, které poskytovatel platebních služeb, který vede účet, poskytl uživateli platebních služeb v souladu s odstavci 1 a 3 a případně, je-li zapojen poskytovatel služeb iniciování platby, v souladu s odstavci 1, 2 a 3.

Článek 98

Regulační technické normy týkající se ověřování a komunikace

1. V souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 1093/2010 vypracuje EBA v úzké spolupráci s ECB a po konzultaci se všemi zúčastněnými stranami, a to i na trhu platebních služeb a s přihlédnutím ke všem relevantním zájmům, návrhy regulačních technických norem pro poskytovatele platebních služeb uvedené v čl. 1 odst. 1 této směrnice, které stanoví:
 - a) požadavky na silné ověření klienta podle čl. 97 odst. 1 a 2;
 - b) výjimky z uplatňování čl. 97 odst. 1, 2 a 3 na základě kritérií stanovených v odstavci 3 tohoto článku;
 - c) požadavky, které musejí v souladu s čl. 97 odst. 3 splňovat bezpečnostní opatření za účelem ochrany důvěrnosti a integrity osobních bezpečnostních údajů uživatelů platebních služeb, a
 - d) požadavky na společné a bezpečné otevřené standardy komunikace pro účely identifikace, ověřování, oznamování a poskytování informací, jakož i provádění bezpečnostních opatření mezi poskytovateli platebních služeb, kteří vedou účet, poskytovateli služeb iniciování platby, poskytovateli služeb informování o účtu, plátcí, příjemci a dalšími poskytovateli platebních služeb.
2. Návrhy regulačních technických norem uvedené v odstavci 1 vypracuje EBA v souladu s těmito cíli:
 - a) zajistit přijetím účinných požadavků založených na posuzování rizik vhodnou úroveň bezpečnosti pro uživatele platebních služeb a poskytovatele platebních služeb;

- b) zajistit bezpečnost peněžních prostředků a osobních údajů uživatelů platebních služeb;
- c) zabezpečit a udržet spravedlivou hospodářskou soutěž všech poskytovatelů platebních služeb;
- d) zajistit neutralitu obchodních modelů a technologií;
- e) umožnit rozvoj uživatelsky přívětivých, dostupných a inovativních způsobů platby.

3. Výjimky uvedené v odst. 1 písm. b) jsou založeny na těchto kritériích:

- a) míra rizika spojeného s poskytovanou službou;
- b) částka nebo opakování transakce;
- c) způsob platby použitý k provedení transakce.

4. Návrhy regulačních technických norem uvedené v odstavci 1 předloží EBA Komisi do 13. ledna 2017.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat tyto regulační technické normy postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. EBA v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 1093/2010 regulační technické normy pravidelně přezkoumává a v případě potřeby aktualizuje s ohledem na mimo jiné inovace a technologický rozvoj.

KAPITOLA 6

Postupy pro alternativní řešení sporů za účelem urovnání sporů

Oddíl 1

Postupy pro vyřizování stížností

Článek 99

Stížnosti

1. Členské státy zajistí, aby byly zavedeny postupy, které uživatelům platebních služeb a jiným zúčastněným stranám, včetně sdružení spotřebitelů, umožní podávat příslušným orgánům stížnosti na údajné porušení této směrnice ze strany poskytovatelů platebních služeb.

2. Je-li to vhodné a aniž je dotčeno právo na podání žaloby k soudu podle vnitrostátního procesního práva, obsahuje odpověď příslušných orgánů stěžovateli informaci o existenci postupů pro alternativní řešení sporů zavedených podle článku 102.

Článek 100

Příslušné orgány

1. Členské státy určí příslušné orgány pro zajištění a sledování účinného souladu s touto směrnicí. Tyto příslušné orgány přijmou pro zajištění tohoto souladu veškerá vhodná opatření.

Jedná se buď o:

- a) příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, nebo o

- b) subjekty uznané vnitrostátním právem nebo veřejné orgány, kterým vnitrostátní právo tuto pravomoc výslovně svěřuje.

Nesmějí jimi být poskytovatelé platebních služeb s výjimkou národních centrálních bank.

2. Orgány uvedené v odstavci 1 musí mít veškeré pravomoci a být vybaveny přiměřenými zdroji nezbytnými pro plnění svých povinností. Pokud je zajištěním a sledováním účinného souladu s touto směrnicí pověřen více než jeden příslušný orgán, členské státy zajistí, aby tyto orgány za účelem efektivního výkonu svých příslušných povinností úzce spolupracovaly.

3. Svou pravomoc příslušné orgány vykonávají v souladu s vnitrostátním právem buď

- a) přímo v rámci vlastní pravomoci nebo pod soudním dohledem, nebo
- b) prostřednictvím podání k soudům příslušným k přijetí nezbytného rozhodnutí, a to i v řízení o opravném prostředku, není-li návrhu na přijetí nezbytného rozhodnutí vyhověno.

4. V případě porušení nebo podezření na porušení ustanovení vnitrostátních právních předpisů provádějících ustanovení hlav III a IV jsou příslušnými orgány podle odstavce 1 tohoto článku příslušné orgány domovského členského státu poskytovatele platebních služeb, s výjimkou zástupců činných a poboček provozovaných podle práva na usazování, u nichž těmito příslušnými orgány jsou příslušné orgány hostitelského členského státu.

5. O určených příslušných orgánech uvedených v odstavci 1 členské státy uvědomí Komisi co nejdříve a v každém případě do 13. ledna 2018. Komisi informují i o jakémkoli rozdělení povinností těchto orgánů. Neprodleně Komisi uvědomí o každé následné změně týkající se určení těchto orgánů a jejich příslušných pravomocích

6. EBA po konzultaci s ECB vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny určené příslušným orgánům o postupech podávání stížností, které je třeba zohlednit za účelem zajištění souladu s odstavcem 1 tohoto článku. Tyto obecné pokyny musí být vydány do 13. ledna 2018 a podle potřeby se pravidelně aktualizují.

Oddíl 2

Postupy pro alternativní řešení sporů a sankce

Článek 101

Řešení sporů

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb zavedli a uplatňovali přiměřené a účinné postupy pro řešení stížností za účelem vyřizování stížností uživatelů platebních služeb, které se týkají práv a povinností vyplývajících z hlav III a IV této směrnice, a monitorují jejich fungování v tomto směru.

Tyto postupy se uplatňují v každém členském státě, kde poskytovatel platebních služeb platební služby nabízí, a jsou k dispozici v úředním jazyce příslušného členského státu nebo v jiném jazyce, pokud se na tom poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb dohodli.

2. Členské státy požadují, aby poskytovatelé platebních služeb vynaložili veškeré možné úsilí k tomu, aby v tištěné podobě nebo, pokud se na tom poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb dohodli, na jiném trvalém nosiči odpověděli na stížnosti uživatelů platebních služeb. Tato odpověď musí obsahovat vyjádření ke všem vzneseným bodům a musí být poskytnuta v přiměřené lhůtě, nejpozději však do patnácti pracovních dnů od obdržení stížnosti. Ve výjimečných situacích, kdy nelze odpověď poskytnout do patnácti pracovních dnů z důvodů, které jsou mimo kontrolu poskytovatele platebních služeb, je poskytovatel platebních služeb povinen zaslat předběžnou odpověď, v níž podá jasné důvody prodloužení s odpovědí na stížnost a uvede lhůtu, do kdy uživatel platebních služeb obdrží odpověď konečnou. Lhůta pro obdržení konečné odpovědi však nesmí přesáhnout 35 pracovních dnů.

Členské státy mohou zavést nebo zachovat pravidla pro řešení sporů, která jsou pro uživatele platebních služeb výhodnější než pravidla uvedená v prvním pododstavci. Pokud jsou k dispozici, použijí se tato pravidla.

3. Poskytovatel platebních služeb informuje uživatele platebních služeb o alespoň jednom subjektu alternativního řešení sporů příslušném k řešení sporů, které se týkají práv a povinností vyplývajících z hlav III a IV.

4. Informace podle odstavce 3 musí být uvedeny v jasné, srozumitelné a snadno přístupné formě na internetových stránkách poskytovatele platebních služeb, pokud tyto stránky existují, na pobočce a ve všeobecných obchodních podmínkách smlouvy mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb. V těchto informacích je dále uvedeno, jakým způsobem lze získat další informace o subjektu alternativního řešení sporů a o podmínkách jeho využití.

Článek 102

Postupy pro alternativní řešení sporů

1. Členské státy zajistí, aby v souladu s příslušným vnitrostátním a unijním právem na základě směrnice Evropského parlamentu a rady 2013/11/EU ⁽¹⁾, a je-li to vhodné, za využití stávajících příslušných orgánů byly zavedeny přiměřené, nezávislé, nestranné, transparentní a účinné postupy pro alternativní řešení sporů za účelem mimosoudního urovnání sporů mezi uživateli platebních služeb a poskytovateli platebních služeb, které se týkají práv a povinností vyplývajících z hlav III a IV této směrnice. Členské státy zajistí, aby tyto postupy pro alternativní řešení sporů byly použitelné na poskytovatele platebních služeb a aby se rovněž vztahovaly na činnosti jmenovaných zástupců.

2. Členské státy požadují, aby orgány uvedené v odstavci 1 tohoto článku účinně spolupracovaly při řešení přeshraničních sporů, které se týkají práv a povinností vyplývajících z hlav III a IV.

Článek 103

Sankce

1. Členské státy stanoví sankce za porušování vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádí tato směrnice, a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán mohl zveřejnit jakoukoli správní sankci, která bude uložena za nedodržení předpisů přijatých k provedení této směrnice, ledaže by toto zveřejnění vážně ohrozilo finanční trhy nebo způsobilo neúměrnou škodu dotčeným osobám.

HLAVA V

AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI A REGULAČNÍ TECHNICKÉ NORMY

Článek 104

Akty v přenesené pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 105, pokud jde o:

- a) přizpůsobení odkazu na doporučení 2003/361/ES uvedeného v čl. 4 bodu 36 této směrnice, dojde-li ke změně tohoto doporučení;
- b) aktualizaci částek uvedených v čl. 32 odst. 1 a čl. 74 odst. 1 za účelem zohlednění inflace.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63).

Článek 105

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 104 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od 12. ledna 2016.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 104 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 104 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 106

Povinnost informovat spotřebitele o jejich právech

1. Do 13. ledna 2018 Komise vytvoří uživatelsky vstřícný elektronický informační leták, v němž jsou jasně a srozumitelně vyjmenována práva spotřebitelů podle této směrnice a souvisejícího práva Unie.
2. O zveřejnění informačního letáku podle odstavce 1 informuje Komise členské státy, evropská sdružení poskytovatelů platebních služeb a evropská sdružení spotřebitelů.

Komise, EBA a příslušné orgány musí každý tento informační leták snadným způsobem zpřístupnit na svých internetových stránkách.

3. Poskytovatelé platebních služeb zajistí, aby byl informační leták snadno přístupný na jejich internetových stránkách, pokud existují, a v tištěné podobě na jejich pobočkách, u jejich zástupců a subjektů poskytujících pro ně outsourcing.
4. Poskytovatelé platebních služeb neúčtují svým klientům za zpřístupňování informací podle tohoto článku žádné poplatky.
5. Ve vztahu k osobám se zdravotním postižením se ustanovení tohoto článku použijí pomocí jiných vhodných prostředků umožňujících, aby byly tyto informace k dispozici v přístupném formátu.

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 107

Úplná harmonizace

1. Pokud tato směrnice obsahuje harmonizovaná ustanovení, nesmí členské státy ponechat v platnosti ani zavádět ustanovení odchylovící se od ustanovení této směrnice; tím nejsou dotčeny článek 2, čl. 8 odst. 3, článek 32, čl. 38 odst. 2, čl. 42 odst. 2, čl. 55 odst. 6, čl. 57 odst. 3, čl. 58 odst. 3, čl. 61 odst. 2 a 3, čl. 62 odst. 5, čl. 63 odst. 2 a 3, čl. 74 odst. 1 druhý pododstavec a článek 86.

2. Pokud členský stát využije kteroukoli z možností uvedených v odstavci 1, informuje o tom, jakož i o jakýchkoli následných změnách, Komisi. Komise zveřejní informace prostřednictvím internetových stránek nebo jiným snadno dostupným způsobem.

3. Členské státy zajistí, aby se poskytovatelé platebních služeb neodchylovali na úkor uživatelů platebních služeb od ustanovení vnitrostátního práva, kterými se provádějí ustanovení této směrnice, není-li to v nich výslovně uvedeno.

Poskytovatelé platebních služeb se však mohou rozhodnout poskytnout uživatelům platebních služeb výhodnější podmínky.

Článek 108

Doložka o přezkumu

Do 13. ledna 2021 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, ECB a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování a dopadech této směrnice, a zejména o:

- a) vhodnosti a dopadu pravidel o poplatcích stanovených v čl. 62 odst. 3, 4 a 5;
- b) uplatňování čl. 2 odst. 3 a 4 včetně posouzení toho, zda hlavy III a IV mohou, je-li to technicky proveditelné, být v plném rozsahu uplatňovány na platební transakce uvedené ve zmíněných odstavcích;
- c) přístupu k platebním systémům, zejména s ohledem na úroveň hospodářské soutěže;
- d) vhodnosti a dopadu prahových hodnot pro platební transakce podle čl. 3 písm. l);
- e) vhodnosti a dopadu prahových hodnot pro výjimku podle čl. 32 odst. 1 písm. a);
- f) zda by s ohledem na vývoj bylo žádoucí jako doplněk k ustanovení článku 75 v souvislosti s platebními transakcemi, u kterých není předem známa částka a u nichž dochází k blokování peněžních prostředků, zavést maximální limity pro částku, kterou lze v těchto případech na platebním účtu plátce blokovat.

Spolu se zprávou může Komise předložit příslušný legislativní návrh.

Článek 109

Přechodná ustanovení

1. Členské státy povolí platebním institucím, které v souladu s vnitrostátními právními předpisy, jimiž byla ve vnitrostátním právu provedena směrnice 2007/64/ES, zahájily činnost do 13. ledna 2018, aby v této činnosti pokračovaly v souladu s požadavky stanovenými ve směrnici 2007/64/ES, aniž by byly povinny žádat o povolení podle článku 5 této směrnice nebo splnit do 13. července 2018 ostatní ustanovení uvedená v hlavě II této směrnice nebo ustanovení, na něž uvedená hlava odkazuje.

Členské státy požadují, aby tyto platební instituce předložily příslušným orgánům veškeré příslušné informace, které těmto orgánům umožní do 13. července 2018 posoudit, zda tyto platební instituce splňují požadavky stanovené v hlavě II, a pokud ne, jaká opatření musí být přijata, aby bylo jejich splnění zajištěno, nebo zda je vhodné odejmout povolení.

Platební instituce, u nichž příslušné orgány ověří, že splňují požadavky stanovené v hlavě II, získají povolení a jsou zapsány rejstříků uvedených v článcích 14 a 15. Pokud tyto platební instituce nesplní požadavky stanovené v hlavě II do 13. července 2018, je jim v souladu s článkem 37 této směrnice zakázáno poskytovat platební služby.

2. Členské státy mohou stanovit, že platební instituce uvedené v odstavci 1 tohoto článku automaticky získají povolení a zapíší se do rejstříků uvedených v článcích 14 a 15, pokud příslušné orgány již mají doklad o tom, že tyto osoby splňují požadavky stanovené v článcích 5 a 11. Příslušné orgány informují dotčené platební instituce před udělením povolení.

3. Tento odstavec se vztahuje na fyzické nebo právnické osoby, kterým byla udělena výjimka podle článku 26 směrnice 2007/64/ES před 13. lednem 2018 a které zahájily činnost poskytování platebních služeb ve smyslu směrnice 2007/64/ES.

Členské státy umožní těmto osobám, aby v této činnosti pokračovaly v daném členském státě v souladu se směrnicí 2007/64/ES do 13. ledna 2019, aniž jsou povinny žádat o povolení podle článku 5 této směrnice nebo získat výjimku podle článku 32 této směrnice nebo splňovat ostatní ustanovení uvedená v hlavě II této směrnice nebo ustanovení, na něž uvedená hlava odkazuje.

Všem osobám uvedeným v prvním pododstavci, kterým do 13. ledna 2019 není uděleno povolení nebo výjimka podle této směrnice, je v souladu s článkem 37 této směrnice zakázáno poskytovat platební služby.

4. Členské státy mohou stanovit, že u fyzických a právnických osob, na které se vztahuje výjimka podle odstavce 3 tohoto článku se má za to, že jim byla udělena výjimka a jsou automaticky zapsány do rejstříků uvedených v článcích 14 a 15, pokud příslušné orgány již mají doklad o tom, že jsou splněny požadavky stanovené v článku 32. Příslušné orgány vyrozumí dotčené platební instituce.

5. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku se u platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení k poskytování platebních služeb uvedených v bodě 7 přílohy směrnice 2007/64/ES, ponechává v platnosti dané povolení k poskytování těchto platebních služeb, které se považují za platební služby uvedené v bodě 3 přílohy I této směrnice, pokud příslušné orgány nejpozději do 13. ledna 2020 mají doklad o tom, že jsou splněny požadavky stanovené v čl. 7 písm. c) a článku 9 této směrnice.

Článek 110

Změna směrnice 2002/65/ES

V článku 4 směrnice 2002/65/ES se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Pokud se použije rovněž směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (*), ustanovení o poskytování informací podle čl. 3 odst. 1 této směrnice, s výjimkou bodu 2 písm. c) až g), bodu 3 písm. a), d) a e) a bodu 4 písm. b), se nahrazují články 44, 45, 51 a 52 směrnice (EU) 2015/2366.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2013/36/EU a 2009/110/ES, 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“

Článek 111

Změna směrnice 2009/110/ES

Směrnice 2009/110/ES se mění takto:

1) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. „Aniž je dotčena tato směrnice, použijí se článek 5, články 11 až 17, čl. 19 odst. 5 a 6 a články 20 až 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (*), včetně aktů v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 15 odst. 4, čl. 28 odst. 5 a čl. 29 odst. 7 uvedené směrnice obdobně na instituce elektronických peněz.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES, 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“;

b) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Členské státy umožní institucím elektronických peněz, aby distribuovaly elektronické peníze a prováděly jejich zpětnou výměnu prostřednictvím fyzických nebo právnických osob, které jednájí jejich jménem. Jestliže instituce elektronických peněz distribuuje elektronické peníze v jiném členském státě a využívá přitom takovéto fyzické nebo právnické osoby, použijí se na tyto instituce elektronických peněz obdobně články 27 až 31 s výjimkou čl. 29 odst. 4 a 5 směrnice (EU) 2015/2366, včetně aktů v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 28 odst. 5 a čl. 29 odst. 7 uvedené směrnice.

5. Bez ohledu na odstavec 4 tohoto článku nesmějí instituce elektronických peněz vydávat elektronické peníze prostřednictvím zástupců. Instituce elektronických peněz mohou poskytovat platební služby uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. a) této směrnice prostřednictvím zástupců pouze tehdy, pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 19 směrnice (EU) 2015/2366.“

2) V článku 18 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Členské státy povolí institucím elektronických peněz, které před 13. lednem 2018 zahájily činnost v souladu s touto směrnicí a směrnicí 2007/64/ES v členském státě, ve kterém mají ústředí, aby v této činnosti pokračovaly v daném členském státě nebo v jiném členském státě, aniž jsou povinny žádat o povolení podle článku 3 této směrnice nebo splnit do 13. července 2018 ostatní požadavky stanovené v hlavě II této směrnice nebo požadavky, na něž uvedená hlava odkazuje.

Členské státy požadují, aby instituce elektronických peněz uvedené v prvním pododstavci předložily příslušným orgánům veškeré potřebné informace, které těmto orgánům umožní do 13. července 2018 posoudit, zda tyto instituce elektronických peněz splňují požadavky stanovené v hlavě II této směrnice, a pokud ne, jaká opatření musí být přijata, aby bylo jejich splnění zajištěno, nebo zda je vhodné povolení odejmout.

Instituce elektronických peněz uvedené v prvním pododstavci, u nichž příslušné orgány ověří, že splňují požadavky stanovené v hlavě II, získají povolení a zapisí se do rejstříku. Pokud tyto instituce elektronických peněz požadavky stanovené v hlavě II nesplní do 13. července 2018, je jim zakázáno vydávat elektronické peníze.“

Článek 112

Změny nařízení (EU) č. 1093/2010

Nařízení (EU) č. 1093/2010 se mění takto:

1) V článku 1 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Orgán pro bankovníctví jedná v rámci pravomocí, které mu byly svěřeny tímto nařízením, a v rozsahu působnosti směrnice 2002/87/ES, směrnice 2009/110/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (*), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (**), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU (***), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 (****), směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (*****), a relevantních částí směrnice 2002/65/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 (*****), pokud se tyto akty použijí na úvěrové a finanční instituce a příslušné orgány, které nad nimi vykonávají dohled, včetně všech směrnic, nařízení a rozhodnutí vycházejících z uvedených aktů, a v rozsahu působnosti dalších právně závazných aktů Unie, které stanoví úkoly orgánu pro bankovníctví. Orgán pro bankovníctví rovněž jedná v souladu s nařízením Rady (EU) č. 1024/2013 (*****).“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

(****) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 1).

(*****) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES, 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

(*****) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

(*****) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).“

2) V článku 4 se bod 1 nahrazuje tímto:

„1) „finančními institucemi“ rozumí úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013, „investiční podniky“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 nařízení (EU) č. 575/2013, „finanční konglomeráty“ ve smyslu čl. 2 bodu 14 směrnice 2002/87/ES, poskytovatelé platebních služeb ve smyslu čl. 4 bodu 11 směrnice (EU) 2015/2366 a „instituce elektronických peněz“ ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2009/110/ES a kromě toho, v souladu se směrnicí (EU) 2015/849, se „finančními institucemi“ rozumí úvěrové instituce a finanční instituce ve smyslu čl. 3 bodů 1 a 2 směrnice (EU) 2015/849;“.

Článek 113

Změna směrnice 2013/36/EU

V příloze I směrnice 2013/36/EU se bod 4 nahrazuje tímto:

„4. Platební služby ve smyslu čl. 4 bodu 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (*).“

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES, 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“

Článek 114**Zrušení**

Směrnice 2007/64/ES se zrušuje s účinkem od 13. ledna 2018.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II této směrnice.

Článek 115**Provedení**

1. Členské státy přijmou a zveřejní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 13. ledna 2018. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy použijí tyto předpisy ode dne 13. ledna 2018.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

4. Odchylně od odstavce 2 zajistí členské státy uplatňování bezpečnostních opatření uvedených v článcích 65, 66, 67 a 97 s účinností začínající 18 měsíců ode dne vstupu regulačních technických norem podle článku 98 v platnost.

5. Členské státy nezakážou právnickým osobám, které přede dnem 12. ledna 2016 vykonávají na jejich území činnosti poskytovatelů služeb iniciování platby a poskytovatelů služeb informování o účtu ve smyslu této směrnice, aby v těchto činnostech na jejich území pokračovaly po dobu přechodného období podle odstavců 2 a 4 v souladu s dosavadním regulačním rámcem.

6. Členské státy zajistí, aby jednotliví poskytovatelé platebních služeb, kteří vedou účet, pokud nesplňují regulační technické normy uvedené v odstavci 4, nesměli tohoto neplnění zneužívat k tomu, aby blokovali využívání služeb iniciování platby a informování o účtu ve vztahu k účtům, které vedou, nebo ve využívání těchto služeb bránili.

Článek 116**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 117**Určení**

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 25. listopadu 2015.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. SCHMIT

PŘÍLOHA I

PLATEBNÍ SLUŽBY

(podle čl. 4 bodu 3)

1. Služby umožňující vložení hotovosti na platební účet, jakož i veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
 2. Služby umožňující výběry hotovosti z platebního účtu, jakož i veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
 3. Provádění platebních transakcí, včetně převodu peněžních prostředků, na platebním účtu vedeném u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb:
 - a) provádění inkasa, včetně jednorázového inkasa;
 - b) provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku;
 - c) provádění úhrad, včetně trvalých příkazů.
 4. Provádění platebních transakcí, u nichž se peněžní prostředky čerpají z úvěru pro uživatele platebních služeb:
 - a) provádění inkasa, včetně jednorázového inkasa;
 - b) provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku;
 - c) provádění úhrad, včetně trvalých příkazů.
 5. Vydávání platebních prostředků nebo akceptace platebních transakcí.
 6. Poukazování peněz.
 7. Služby iniciování platby.
 8. Služby informování o účtu.
-

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 2
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 odst. 2	—
Čl. 2 odst. 3	—
Čl. 2 odst. 4	—
Čl. 2 odst. 5	Čl. 2 odst. 3
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Článek 4
Body 1, 2, 3, 4, 5 a 10	Body 1, 2, 3, 4, 5 a 10
Bod 7	Bod 6
Bod 8	Bod 7
Bod 9	Bod 8
Bod 11	Bod 9
Bod 12	Bod 14
Bod 13	Bod 16
Bod 14	Bod 23
Body 20, 21 a 22	Body 11, 12 a 13
Bod 23	Bod 28
Bod 25	Bod 15
Body 26 a 27	Body 17 a 18
Bod 28	Bod 20
Bod 29	Bod 19
Bod 33	Bod 21
Body 34, 35, 36 a 37	Body 24, 25, 26 a 27
Bod 38	Bod 22
Body 39 a 40	Body 29 a 30
Body 6, 15-19, 24, 30-32 a 41-48	—
Čl. 5 odst. 1	Článek 5
Čl. 5 odst. 2	—
Čl. 5 odst. 3	—
Čl. 5 odst. 4	—

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 5 odst. 5	—
Čl. 5 odst. 6	—
Čl. 5 odst. 7	—
Čl. 6 odst. 1	—
Čl. 6 odst. 2	—
Čl. 6 odst. 3	—
Čl. 6 odst. 4	—
Článek 7	Článek 6
Čl. 8 odst. 1	Čl. 7 odst. 1
Čl. 8 odst. 2	Čl. 7 odst. 2
Čl. 8 odst. 3	Čl. 7 odst. 3
Čl. 9 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
Čl. 9 odst. 2	Čl. 8 odst. 2
Čl. 9 odst. 3	Čl. 8 odst. 3
Čl. 10 odst. 1	Čl. 9 odst. 1
Čl. 10 odst. 2	Čl. 9 odst. 2
—	Čl. 9 odst. 3 a 4
Čl. 11 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 11 odst. 2	Čl. 10 odst. 2
Čl. 11 odst. 3	Čl. 10 odst. 3
Čl. 11 odst. 4	Čl. 10 odst. 4
Čl. 11 odst. 5	Čl. 10 odst. 5
Čl. 11 odst. 6	Čl. 10 odst. 6
Čl. 11 odst. 7	Čl. 10 odst. 7
Čl. 11 odst. 8	Čl. 10 odst. 8
Čl. 11 odst. 9	Čl. 10 odst. 9
Článek 12	Čl. 11
Čl. 13 odst. 1	Čl. 12 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	Čl. 12 odst. 2
Čl. 13 odst. 3	Čl. 12 odst. 3
Čl. 14 odst. 1	Článek 13
Čl. 14 odst. 2	Článek 13
Čl. 14 odst. 3	—
Čl. 14 odst. 4	—
Čl. 15 odst. 1	—

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 15 odst. 2	—
Čl. 15 odst. 3	—
Čl. 15 odst. 4	—
Čl. 15 odst. 5	—
Článek 16	Článek 14
Čl. 17 odst. 1	Čl. 15 odst. 1
Čl. 17 odst. 2	Čl. 15 odst. 2
Čl. 17 odst. 3	Čl. 15 odst. 3
Čl. 17 odst. 4	Čl. 15 odst. 4
Čl. 18 odst. 1	Čl. 16 odst. 1
Čl. 18 odst. 2	Čl. 16 odst. 2
Čl. 18 odst. 3	Čl. 16 odst. 2
Čl. 18 odst. 4	Čl. 16 odst. 3
Čl. 18 odst. 5	Čl. 16 odst. 4
Čl. 18 odst. 6	Čl. 16 odst. 5
Čl. 19 odst. 1	Čl. 17 odst. 1
Čl. 19 odst. 2	Čl. 17 odst. 2
Čl. 19 odst. 3	Čl. 17 odst. 3
Čl. 19 odst. 4	Čl. 17 odst. 4
Čl. 19 odst. 5	Čl. 17 odst. 5
Čl. 19 odst. 6	Čl. 17 odst. 7
Čl. 19 odst. 7	Čl. 17 odst. 8
Čl. 19 odst. 8	—
Čl. 20 odst. 1	Čl. 18 odst. 1
Čl. 20 odst. 2	Čl. 18 odst. 2
Článek 21	Článek 19
Čl. 22 odst. 1	Čl. 20 odst. 1
Čl. 22 odst. 2	Čl. 20 odst. 2
Čl. 22 odst. 3	Čl. 20 odst. 3
Čl. 22 odst. 4	Čl. 20 odst. 4
Čl. 22 odst. 5	Čl. 20 odst. 5
Čl. 23 odst. 1	Čl. 21 odst. 1
Čl. 23 odst. 2	Čl. 21 odst. 2
Čl. 23 odst. 3	Čl. 21 odst. 3
Čl. 24 odst. 1	Čl. 22 odst. 1

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 24 odst. 2	Čl. 22 odst. 2
Čl. 24 odst. 3	Čl. 22 odst. 3
Čl. 25 odst. 1	Čl. 23 odst. 1
Čl. 25 odst. 2	Čl. 23 odst. 2
Čl. 26 odst. 1	Čl. 24 odst. 1
Čl. 26 odst. 2	Čl. 24 odst. 2
Čl. 27 odst. 1	—
Čl. 27 odst. 2	—
Čl. 28 odst. 1	Čl. 25 odst. 1
Čl. 28 odst. 2	—
Čl. 28 odst. 3	—
Čl. 28 odst. 4	—
Čl. 28 odst. 5	—
Čl. 29 odst. 1	Čl. 25 odst. 2 a 3
Čl. 29 odst. 2	—
Čl. 29 odst. 3	Čl. 25 odst. 4
Čl. 29 odst. 4	—
Čl. 29 odst. 5	—
Čl. 29 odst. 6	—
Čl. 30 odst. 1	—
Čl. 30 odst. 2	—
Čl. 30 odst. 3	—
Čl. 30 odst. 4	—
Čl. 31 odst. 1	—
Čl. 31 odst. 2	Čl. 25 odst. 4
Čl. 32 odst. 1	Čl. 26 odst. 1
Čl. 32 odst. 2	Čl. 26 odst. 2
Čl. 32 odst. 3	Čl. 26 odst. 3
Čl. 32 odst. 4	Čl. 26 odst. 4
Čl. 32 odst. 5	Čl. 26 odst. 5
Čl. 32 odst. 6	Čl. 26 odst. 6
Čl. 33 odst. 1	—
Čl. 33 odst. 2	—
Článek 34	Článek 27
Čl. 35 odst. 1	Čl. 28 odst. 1

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 35 odst. 2	Čl. 28 odst. 2
Článek 36	—
Čl. 37 odst. 1	Článek 29
Čl. 37 odst. 2	—
Čl. 37 odst. 3	—
Čl. 37 odst. 4	—
Čl. 37 odst. 5	—
Čl. 38 odst. 1	Čl. 30 odst. 1
Čl. 38 odst. 2	Čl. 30 odst. 2
Čl. 38 odst. 3	Čl. 30 odst. 3
Článek 39	Článek 31
Čl. 40 odst. 1	Čl. 32 odst. 1
Čl. 40 odst. 2	Čl. 32 odst. 2
Čl. 40 odst. 3	Čl. 32 odst. 3
Článek 41	Článek 33
Čl. 42 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
Čl. 42 odst. 2	Čl. 34 odst. 2
Čl. 43 odst. 1	Čl. 35 odst. 1
Čl. 43 odst. 2	Čl. 35 odst. 2
Čl. 44 odst. 1	Čl. 36 odst. 1
Čl. 44 odst. 2	Čl. 36 odst. 2
Čl. 44 odst. 3	Čl. 36 odst. 3
Čl. 45 odst. 1	Čl. 37 odst. 1
Čl. 45 odst. 2	—
Čl. 45 odst. 3	Čl. 37 odst. 2
Článek 46	—
Článek 47	—
Článek 48	Článek 38
Článek 49	Článek 39
Článek 50	Článek 40
Čl. 51 odst. 1	Čl. 41 odst. 1
Čl. 51 odst. 2	Čl. 41 odst. 2
Čl. 51 odst. 3	Čl. 41 odst. 3
Čl. 52 bod 1	Čl. 42 odst. 1
Čl. 52 bod 2	Čl. 42 odst. 2

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 52 bod 3	Čl. 42 odst. 3
Čl. 52 bod 4	Čl. 42 odst. 4
Čl. 52 bod 5	Čl. 42 odst. 5
Čl. 52 bod 6	Čl. 42 odst. 6
Čl. 52 bod 7	Čl. 42 odst. 7
Článek 53	Článek 43
Čl. 54 odst. 1	Čl. 44 odst. 1
Čl. 54 odst. 2	Čl. 44 odst. 2
Čl. 54 odst. 3	Čl. 44 odst. 3
Čl. 55 odst. 1	Čl. 45 odst. 1
Čl. 55 odst. 2	Čl. 45 odst. 2
Čl. 55 odst. 3	Čl. 45 odst. 3
Čl. 55 odst. 4	Čl. 45 odst. 4
Čl. 55 odst. 5	Čl. 45 odst. 5
Čl. 55 odst. 6	Čl. 45 odst. 6
Článek 56	Článek 46
Čl. 57 odst. 1	Čl. 47 odst. 1
Čl. 57 odst. 2	Čl. 47 odst. 2
Čl. 57 odst. 3	Čl. 47 odst. 3
Čl. 58 odst. 1	Čl. 48 odst. 1
Čl. 58 odst. 2	Čl. 48 odst. 2
Čl. 58 odst. 3	Čl. 48 odst. 3
Čl. 59 odst. 1	Čl. 49 odst. 1
Čl. 59 odst. 2	Čl. 49 odst. 2
Čl. 60 odst. 1	Čl. 50 odst. 1
Čl. 60 odst. 2	Čl. 50 odst. 2
Čl. 60 odst. 3	—
Čl. 61 odst. 1	Čl. 51 odst. 1
Čl. 61 odst. 2	Čl. 51 odst. 2
Čl. 61 odst. 3	Čl. 51 odst. 3
Čl. 61 odst. 4	Čl. 51 odst. 4
Čl. 62 odst. 1	Čl. 52 odst. 1
Čl. 62 odst. 2	Čl. 52 odst. 2
Čl. 62 odst. 3	Čl. 52 odst. 3
Čl. 62 odst. 4	—

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 62 odst. 5	—
Čl. 63 odst. 1	Čl. 53 odst. 1
Čl. 63 odst. 2	Čl. 53 odst. 2
Čl. 63 odst. 3	Čl. 53 odst. 3
Čl. 64 odst. 1	Čl. 54 odst. 1
Čl. 64 odst. 2	Čl. 54 odst. 2
Čl. 64 odst. 3	Čl. 54 odst. 3
Čl. 64 odst. 4	Čl. 54 odst. 4
Čl. 65 odst. 1	—
Čl. 65 odst. 2	—
Čl. 65 odst. 3	—
Čl. 65 odst. 4	—
Čl. 65 odst. 5	—
Čl. 65 odst. 6	—
Čl. 66 odst. 1	—
Čl. 66 odst. 2	—
Čl. 66 odst. 3	—
Čl. 66 odst. 4	—
Čl. 66 odst. 5	—
Čl. 67 odst. 1	—
Čl. 67 odst. 2	—
Čl. 67 odst. 3	—
Čl. 67 odst. 4	—
Čl. 68 odst. 1	Čl. 55 odst. 1
Čl. 68 odst. 2	Čl. 55 odst. 2
Čl. 68 odst. 3	Čl. 55 odst. 3
Čl. 68 odst. 4	Čl. 55 odst. 4
Čl. 69 odst. 1	Čl. 56 odst. 1
Čl. 69 odst. 2	Čl. 56 odst. 2
Čl. 70 odst. 1	Čl. 57 odst. 1
Čl. 70 odst. 2	Čl. 57 odst. 2
Čl. 71 odst. 1	Článek 58
Čl. 71 odst. 2	—
Čl. 72 odst. 1	Čl. 59 odst. 1
Čl. 72 odst. 2	Čl. 59 odst. 2

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 73 odst. 1	Čl. 60 odst. 1
Čl. 73 odst. 2	—
Čl. 73 odst. 3	Čl. 60 odst. 2
Čl. 74 odst. 1	Čl. 61 odst. 1, 2 a 3
Čl. 74 odst. 2	—
Čl. 74 odst. 3	Čl. 61 odst. 4 a 5
Čl. 75 odst. 1	—
Čl. 75 odst. 2	—
Čl. 76 odst. 1	Čl. 62 odst. 1
Čl. 76 odst. 2	Čl. 62 odst. 2
Čl. 76 odst. 3	Čl. 62 odst. 3
Čl. 76 odst. 4	—
Čl. 77 odst. 1	Čl. 63 odst. 1
Čl. 77 odst. 2	Čl. 63 odst. 2
Čl. 78 odst. 1	Čl. 64 odst. 1
Čl. 78 odst. 2	Čl. 64 odst. 2
Čl. 79 odst. 1	Čl. 65 odst. 1
Čl. 79 odst. 2	Čl. 65 odst. 2
Čl. 79 odst. 3	Čl. 65 odst. 3
Čl. 80 odst. 1	Čl. 66 odst. 1
Čl. 80 odst. 2	Čl. 66 odst. 2
Čl. 80 odst. 3	Čl. 66 odst. 3
Čl. 80 odst. 4	Čl. 66 odst. 4
Čl. 80 odst. 5	Čl. 66 odst. 5
Čl. 81 odst. 1	Čl. 67 odst. 1
Čl. 81 odst. 2	Čl. 67 odst. 2
Čl. 81 odst. 3	Čl. 67 odst. 3
Čl. 82 odst. 1	Čl. 68 odst. 1
Čl. 82 odst. 2	Čl. 68 odst. 2
Čl. 83 odst. 1	Čl. 69 odst. 1
Čl. 83 odst. 2	Čl. 69 odst. 2
Čl. 83 odst. 3	Čl. 69 odst. 3
Článek 84	Článek 70
Článek 85	Článek 71
Článek 86	Článek 72

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 87 odst. 1	Čl. 73 odst. 1
Čl. 87 odst. 2	Čl. 73 odst. 1
Čl. 87 odst. 3	Čl. 73 odst. 2
Čl. 88 odst. 1	Čl. 74 odst. 1
Čl. 88 odst. 2	Čl. 74 odst. 2
Čl. 88 odst. 3	Čl. 74 odst. 2
Čl. 88 odst. 4	Čl. 74 odst. 2
Čl. 88 odst. 5	Čl. 74 odst. 3
Čl. 89 odst. 1	Čl. 75 odst. 1
Čl. 89 odst. 2	Čl. 75 odst. 2
Čl. 89 odst. 3	Čl. 75 odst. 3
Čl. 90 odst. 1	—
Čl. 90 odst. 2	—
Článek 91	Článek 76
Čl. 92 odst. 1	Čl. 77 odst. 1
Čl. 92 odst. 2	Čl. 77 odst. 2
Článek 93	Článek 78
Čl. 94 odst. 1	Čl. 79 odst. 1
Čl. 94 odst. 2	—
Čl. 95 odst. 1	—
Čl. 95 odst. 2	—
Čl. 95 odst. 3	—
Čl. 95 odst. 4	—
Čl. 95 odst. 5	—
Čl. 96 odst. 1	—
Čl. 96 odst. 2	—
Čl. 96 odst. 3	—
Čl. 96 odst. 4	—
Čl. 96 odst. 5	—
Čl. 96 odst. 6	—
Čl. 97 odst. 1	—
Čl. 97 odst. 2	—
Čl. 97 odst. 3	—
Čl. 97 odst. 4	—
Čl. 97 odst. 5	—

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 98 odst. 1	—
Čl. 98 odst. 2	—
Čl. 98 odst. 3	—
Čl. 98 odst. 4	—
Čl. 98 odst. 5	—
Čl. 99 odst. 1	Čl. 80 odst. 1
Čl. 99 odst. 2	Čl. 80 odst. 2
Čl. 100 odst. 1	—
Čl. 100 odst. 2	—
Čl. 100 odst. 3	—
Čl. 100 odst. 4	Čl. 82 odst. 2
Čl. 100 odst. 5	—
Čl. 100 odst. 6	—
Čl. 101 odst. 1	—
Čl. 101 odst. 2	—
Čl. 101 odst. 3	—
Čl. 101 odst. 4	—
Čl. 102 odst. 1	Čl. 83 odst. 1
Čl. 102 odst. 2	Čl. 83 odst. 2
Čl. 103 odst. 1	Čl. 81 odst. 1
Čl. 103 odst. 2	—
Článek 104	—
Čl. 105 odst. 1	—
Čl. 105 odst. 2	—
Čl. 105 odst. 3	—
Čl. 105 odst. 4	—
Čl. 105 odst. 5	—
Čl. 106 odst. 1	—
Čl. 106 odst. 2	—
Čl. 106 odst. 3	—
Čl. 106 odst. 4	—
Čl. 106 odst. 5	—
Čl. 107 odst. 1	Čl. 86 odst. 1
Čl. 107 odst. 2	Čl. 86 odst. 2
Čl. 107 odst. 3	Čl. 86 odst. 3

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Článek 108	Článek 87
Čl. 109 odst. 1	Čl. 88 odst. 1
Čl. 109 odst. 2	Čl. 88 odst. 3
Čl. 109 odst. 3	Čl. 88 odst. 2 a 4
Čl. 109 odst. 4	—
Čl. 109 odst. 5	—
Článek 110	Článek 90
Čl. 111 odst. 1	—
Čl. 111 odst. 2	—
Čl. 112 odst. 1	—
Čl. 112 odst. 2	—
Článek 113	Článek 92
Článek 114	Článek 93
Čl. 115 odst. 1	Čl. 94 odst. 1
Čl. 115 odst. 2	Čl. 94 odst. 2
Čl. 115 odst. 3	—
Čl. 115 odst. 4	—
Čl. 115 odst. 5	—
Článek 116	Článek 95
Článek 117	Článek 96
Příloha I	Příloha

II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/2367

ze dne 30. listopadu 2015

o postoji, který má být jménem Evropské unie zaujat ve smíšeném veterinárním výboru zřízeném Dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty k rozhodnutí č. 1/2015 týkajícímu se změn dodatků 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 a 11 přílohy 11 dohody

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 4 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dohoda mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty ⁽¹⁾ (dále jen „dohoda o zemědělství“) vstoupila v platnost dne 1. června 2002.
- (2) Podle čl. 19 odst. 1 přílohy 11 dohody o zemědělství se smíšený veterinární výbor zabývá všemi záležitostmi souvisejícími s uvedenou přílohou a jejím prováděním a je zodpovědný za úkoly v ní stanovené. V čl. 19 odst. 3 uvedené přílohy se stanoví, že smíšený veterinární výbor může měnit dodatky přílohy 11, zejména s cílem upravit je a aktualizovat.
- (3) Podle čl. 5 odst. 2 prvního pododstavce rozhodnutí Rady a Komise 2002/309/ES, Euratom ⁽²⁾, má postoj Společenství ve smíšeném veterinárním výboru přijmout Rada na návrh Komise.
- (4) Unie by měla schválit postoj, který má být zaujat ve smíšeném veterinárním výboru, pokud jde o přijetí nutných změn.
- (5) Rozhodnutí smíšeného veterinárního výboru zřízeného dohodou o zemědělství č. 1/2015 (dále jen „rozhodnutí smíšeného veterinárního výboru č. 1/2015“) by mělo vstoupit v platnost dnem přijetí.
- (6) Za účelem zachování stávající dobře fungující praxe a zajištění právní kontinuity tak, aby nedošlo k žádným předvídatelným negativním následkům, by mělo rozhodnutí smíšeného veterinárního výboru č. 1/2015 stanovit, že bude uplatňováno se zpětným účinkem od 1. ledna 2015,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 132.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady a Komise 2002/309/ES, Euratom týkající se dohody o vědeckotechnické spolupráci ze dne 4. dubna 2002 o uzavření sedmi dohod se švýcarskou konfederací (Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 1).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být jménem Evropské unie zaujat ve smíšeném veterinárním výboru zřízeném čl. 19 odst. 1 přílohy 11 dohody o zemědělství ke změně dodatků 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 a 11 přílohy 11, vychází z návrhu rozhodnutí smíšeného veterinárního výboru, připojeného k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 30. listopadu 2015.

Za Radu
předseda
É. SCHNEIDER

NÁVRH

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VETERINÁRNÍHO VÝBORU ZŘÍZENÉHO DOHODOU MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ O OBCHODU SE ZEMĚDĚLSKÝMI PRODUKTY Č. 1/2015**ze dne ...****o změně dodatků 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 a 11 přílohy 11 dohody**

SMÍŠENÝ VETERINÁRNÍ VÝBOR,

s ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty ⁽¹⁾, a zejména na čl. 19 odst. 3 přílohy 11 uvedené dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dohoda mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty (dále jen „dohoda o zemědělství“) vstoupila v platnost dne 1. června 2002.
- (2) Podle čl. 19 odst. 1 přílohy 11 dohody o zemědělství se smíšený veterinární výbor zřízený dohodou o zemědělství (dále jen „smíšený veterinární výbor“) zabývá všemi záležitostmi souvisejícími s uvedenou přílohou a jejím prováděním a je zodpovědný za úkoly v ní stanovené. V čl. 19 odst. 3 uvedené přílohy se stanoví, že je smíšený veterinární výbor oprávněn měnit dodatky přílohy, zejména s cílem upravit je a aktualizovat.
- (3) Rozhodnutím smíšeného veterinárního výboru č. 2/2003 ⁽²⁾ byly dodatky 1, 2, 3, 4, 5, 6 a 11 přílohy 11 dohody o zemědělství změněny poprvé.
- (4) Rozhodnutím smíšeného veterinárního výboru č. 1/2013 ⁽³⁾ byly dodatky 1, 2, 3, 5, 6 a 10 přílohy 11 dohody o zemědělství změněny naposledy.
- (5) Od poslední změny dodatků 1, 2, 3, 5, 6 a 10 přílohy 11 dohody o zemědělství rozhodnutím Smíšeného veterinárního výboru č. 1/2013 došlo k řadě změn nebo aktualizací právních předpisů Evropské unie a švýcarských právních předpisů. Vzhledem k rozsahu provedených změn jsou aktualizovány odkazy na právní předpisy.
- (6) Švýcarský Spolkový veterinární úřad byl k 1. lednu 2013 převeden pod Spolkové ministerstvo vnitra a k 1. lednu 2014 vznikl spojením s oddělením pro bezpečnost potravin při Spolkovém úřadu veřejného zdraví nový úřad. Tento nový úřad nese název Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti. V návaznosti na dané spojení musela být změněna řada právních předpisů.
- (7) Švýcarsko předložilo smíšenému veterinárnímu výboru svůj plán opatření, která hodlá zavést pro schvalování zařízení v souladu s článkem 3 směrnice Rady 2009/158/ES ⁽⁴⁾. V souladu s ustanoveními dohody o zemědělství je k uznání tohoto plánu příslušný smíšený veterinární výbor.
- (8) Do 31. prosince 2014 má Švýcarsko možnost použít odchylku v případě vyšetření na přítomnost trichinel v jatečně upravených telech a mase domácích prasat na výkrm a jatečných domácích prasat v zařízeních pro porážku zvířat s nízkou kapacitou. Tato jatečně upravená těla, maso a masné výrobky jsou označeny zvláštním razítkem potvrzujícím zdravotní nezávadnost a nemohou být předmětem obchodu s členskými státy Evropské unie v souladu s článkem 9a nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o potravinách živočišného původu (RS 817.022.108). Nařízení

⁽¹⁾ Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 132.

⁽²⁾ Rozhodnutí č. 2/2003 Smíšeného veterinárního výboru zřízeného dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty ze dne 25. listopadu 2003, kterým se mění dodatky 1, 2, 3, 4, 5, 6 a 11 přílohy 11 dohody (2004/78/ES) (Úř. věst. L 23, 28.1.2004, s. 27).

⁽³⁾ Rozhodnutí Smíšeného veterinárního výboru zřízeného dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty č. 1/2013 ze dne 22. února 2013 o změně dodatků 1, 2, 3, 5, 6 a 10 přílohy 11 dohody (2013/479/EU) (Úř. věst. L 264, 5.10.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2009/158/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 74).

Komise (EU) č. 216/2014 ⁽¹⁾ mění zvláštní předpisy pro úřední kontroly trichinel v mase a povoluje odklad použití některých ustanovení. Ve snaze umožnit postupnou úpravu stávající švýcarské praxe je vhodné prodloužit možnost použít odchylku v případě vyšetření na přítomnost trichinel až do 31. prosince 2016.

(9) Za účelem zachování stávající dobře fungující praxe a zajištění právní kontinuity tak, aby nedošlo k žádným předvídatelným negativním následkům, je vhodné uplatňovat uvedené rozhodnutí se zpětným účinkem od 1. ledna 2015.

(10) Toto rozhodnutí by mělo vstoupit v platnost dnem přijetí.

(11) Je třeba změnit znění dodatků 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 a 11 přílohy 11 dohody o zemědělství,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Dodatky 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 a 11 přílohy 11 dohody o zemědělství se mění v souladu s přílohami I až IX tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Plán opatření předložený Švýcarskem, který se týká opatření, jež hodlá Švýcarsko zavést pro schvalování zařízení podle článku 3 směrnice 2009/158/ES, se považuje za plán splňující požadavky uvedené směrnice.

Článek 3

Toto rozhodnutí je sepsáno ve dvou vyhotoveních a podepsáno spolupředsedy nebo jinými osobami oprávněnými jednat jménem stran dohody o zemědělství.

Článek 4

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Použije se se zpětným účinkem ode dne 1. ledna 2015.

V Bernu dne

Za Švýcarskou konfederaci

Za Evropskou unii

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 216/2014 ze dne 7. března 2014, kterým se mění nařízení (ES) č. 2075/2005, kterým se stanoví zvláštní předpisy pro úřední kontroly trichinel v mase (Úř. věst. L 69, 8.3.2014, s. 85).

PŘÍLOHA I

V příloze 11 dohody o zemědělství se dodatek 1 nahrazuje tímto:

„Dodatek 1

Tlumení/hlášení nákaz**I. Slintavka a kulhavka****A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)**

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 2003/85/ES ze dne 29. září 2003, kterou se stanoví opatření Společenství pro tlumení slintavky a kulhavky, zrušují směrnice 85/511/EHS a rozhodnutí 84/531/EHS a 91/665/EHS a mění směrnice 92/46/EHS (Úř. věst. L 306, 22.11.2003, s. 1).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40), a zejména články 1 až 10b (cíle tlumení, opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 49 (zacházení s mikroorganismy patogenními pro zvířata), 73 a 74 (očista, dezinfekce a dezinsekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 99 až 103 (zvláštní opatření pro tlumení slintavky a kulhavky) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 28. června 2000 o organizaci Spolkového ministerstva vnitra (Org DFI; RS 172.212.1), a zejména článek 12 (referenční laboratoř, registrace, kontrola a dodávky očkovacích látek proti slintavce a kulhavce) uvedeného nařízení.

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Komise a Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti si vzájemně oznamují jakýkoliv úmysl provádět nouzové očkování. V případech krajní naléhavosti se oznámení může týkat již přijatého rozhodnutí a pravidel jeho provádění. Ve všech případech se neprodleně zahájí konzultace v rámci smíšeného veterinárního výboru.
2. Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách má Švýcarsko nouzový plán, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti.
3. Společnou referenční laboratoří pro určování viru slintavky a kulhavky je: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, Spojené království. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze XVI směrnice 2003/85/ES.

II. Klasický mor prasat

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 2001/89/ES ze dne 23. října 2001 o opatřeních Společenství pro tlumení klasického moru prasat (Úř. věst. L 316, 1.12.2001, s. 5).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40), a zejména články 1 až 10b (cíle tlumení, opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 40 a 47 (zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu), 49 (zacházení s mikroorganismy patogenními pro zvířata), 73 a 74 (očista, dezinfekce a dezinsekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 116 až 121 (zjištění klasického moru prasat při porážce, zvláštní opatření pro tlumení moru prasat) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 28. června 2000 o organizaci Spolkového ministerstva vnitra (Org DFI; RS 172.212.1), a zejména článek 12 (referenční laboratoř) uvedeného nařízení. 4. Nařízení ze dne 25. května 2011 o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu (OESPA; RS 916.441.22).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Komise a Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti si vzájemně oznamují jakýkoliv úmysl provádět nouzové očkování. Neprodleně se zahájí konzultace v rámci smíšeného veterinárního výboru.
2. Je-li to nezbytné, Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti podle čl. 117 odst. 5 nařízení o epizootických nákazách přijme technická prováděcí pravidla pro označování masa z ochranných pásem a pásem dozoru a pro zacházení s ním.
3. Podle článku 121 nařízení o epizootických nákazách Švýcarsko disponuje v souladu s články 15 a 16 směrnice 2001/89/ES plánem eradikace klasického moru prasat u volně žijících prasat.
4. Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách má Švýcarsko nouzový plán, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti.
5. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 21 směrnice 2001/89/ES a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
6. Je-li to nezbytné, Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti podle čl. 89 odst. 2 nařízení o epizootických nákazách přijme technická prováděcí pravidla pro sérologické kontroly prasat v ochranných pásmech a pásmech dozoru v souladu s kapitolou IV přílohy rozhodnutí Komise 2002/106/ES (*).
7. Společnou referenční laboratoř pro klasický mor prasat je: Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule Hannover, 15 Bünteweg 17, 30559 Hannover, Německo. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze IV směrnice 2001/89/ES.

(*) Rozhodnutí Komise 2002/106/ES ze dne 1. února 2002, kterým se schvaluje diagnostická příručka s diagnostickými postupy, metodami odběru vzorků a kritérii pro hodnocení laboratorních testů na potvrzení klasického moru prasat (Úř. věst. L 39, 9.2.2002, s. 71).

III. Africký mor prasat

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 2002/60/ES ze dne 27. června 2002, kterou se stanoví zvláštní ustanovení pro tlumení afrického moru prasat a kterou se mění směrnice 92/119/EHS, pokud jde o těšínskou chorobu prasat a africký mor prasat (Úř. věst. L 192, 20.7.2002, s. 27).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40), a zejména články 1 až 10b (cíle tlumení, opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 40 a 47 (zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu), 49 (zacházení s mikroorganismy patogenními pro zvířata), 73 a 74 (očista a dezinfekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 116 až 121 (zjištění klasického moru prasat při porážce, zvláštní opatření pro tlumení moru prasat) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 28. června 2000 o organizaci Spolkového ministerstva vnitra (Org DFI; RS 172.212.1), a zejména článek 12 (referenční laboratoř) uvedeného nařízení. 4. Nařízení ze dne 25. května 2011 o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu (OESPA; RS 916.441.22).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Referenční laboratoří Evropské unie pro africký mor prasat je: Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Madrid, Španělsko. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze V směrnice 2002/60/ES.
2. Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách má Švýcarsko nouzový plán, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti.
3. Je-li to nezbytné, Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti podle čl. 89 odst. 2 nařízení o epizootických nákazách přijme technická prováděcí pravidla pro diagnózu afrického moru prasat, v souladu s rozhodnutím Komise 2003/422/ES (*).
4. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 20 směrnice 2002/60/ES a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

(*) Rozhodnutí Komise 2003/422/ES ze dne 26. května 2003, kterým se schvaluje diagnostická příručka pro africký mor prasat (Úř. věst. L 143, 11.6.2003, s. 35).“.

IV. Mor koní

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 92/35/EHS ze dne 29. dubna 1992, kterou se stanoví pravidla a opatření pro tlumení moru koní (Úř. věst. L 157, 10.6.1992, s. 19).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40), a zejména články 1 až 10b (cíle tlumení, opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401) ze dne 27. června 1995, a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 49 (zacházení s mikroorganismy patogenními pro zvířata), 73 a 74 (očista, dezinfekce a dezinsekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 112 až 112f (zvláštní opatření pro tlumení moru koní) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 28. června 2000 o organizaci Spolkového ministerstva vnitra (Org DFI; RS 172.212.1), a zejména článek 12 (referenční laboratoř) uvedeného nařízení. 4. Nařízení ze dne 25. května 2011 o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu (OESPA; RS 916.441.22).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Při rozšíření zvláště závažné epizootické nákazy ve Švýcarsku se smíšený veterinární výbor sejde ke zvážení situace. Příslušné švýcarské orgány se zavazují přijmout na základě tohoto šetření nezbytná opatření.
2. Společnou referenční laboratoří pro mor koní je: Laboratorio de Sanidad y Producción Animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Madrid, Španělsko. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze III směrnice 92/35/EHS.
3. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 16 směrnice 92/35/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
4. Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách má Švýcarsko nouzový plán, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti.

V. Influenza ptáků

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 2005/94/ES ze dne 20. prosince 2005 o opatřeních Společenství pro tlumení influenzy ptáků a o zrušení směrnice 92/40/EHS (Úř. věst. L 10, 14.1.2006, s. 16).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40), a zejména články 1 až 10b (cíle tlumení, opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 49 (zacházení s mikroorganismy patogenními pro zvířata), 73 a 74 (očista, dezinfekce a dezinfekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 122 až 122f (zvláštní opatření pro influenzu ptáků) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 28. června 2000 o organizaci Spolkového ministerstva vnitra (Org DFI; RS 172.212.1), a zejména článek 12 (referenční laboratoř) uvedeného nařízení.

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Referenční laboratoří Evropské unie pro influenzu ptáků je: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, Spojené království. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v bodě 2 přílohy VII směrnice 2005/94/ES.
2. Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách má Švýcarsko nouzový plán, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti.
3. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 60 směrnice 2005/94/ES a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

VI. Newcastleká choroba

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 92/66/EHS ze dne 14. července 1992, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení newcastleské choroby (Úř. věst. L 260, 5.9.1992, s. 1).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40), a zejména články 1 až 10b (cíle tlumení, opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 40 a 47 (zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu), 49 (zacházení s mikroorganismy patogenními pro zvířata), 73 a 74 (očista, dezinfekce a dezinfekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 123 až 125 (zvláštní opatření pro newcastleskou chorobu) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 28. června 2000 o organizaci Spolkového ministerstva vnitra (Org DFI; RS 172.212.1), a zejména článek 12 (referenční laboratoř) uvedeného nařízení. 4. Nařízení ze dne 25. května 2011 o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu (OESPA; RS 916.441.22).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Referenční laboratoří Evropské unie pro newcastleskou chorobu je: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, Spojené království. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze V směrnice 92/66/EHS.
2. Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách má Švýcarsko nouzový plán, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti.
3. Poskytování informací podle článků 17 a 19 směrnice 92/66/EHS je v působnosti smíšeného veterinárního výboru.
4. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 22 směrnice 92/66/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

VII. Nákazy ryb a měkkýšů

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů (Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 14).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40), a zejména články 1 až 10 (opatření proti epizootickým nákazám) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 3 až 5 (příslušné epizootické nákazy), 21 až 23 (evidence akvakulturních hospodářství, kontroly zaměstnanců a jiné povinnosti, veterinární dohled), 61 (povinnosti nájemců rybolovných práv a orgánů rybářského dozoru), 62 až 76 (všeobecná opatření pro tlumení epizootických nákaz) a 277 až 290 (společná a zvláštní opatření pro nákazy ryb, diagnostická laboratoř) uvedeného nařízení.

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Ve Švýcarsku se v současnosti neprovozuje chov jedlých ústřic. Při výskytu bonamiózy nebo marteiliózy přijme Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti na základě článku 57 zákona o epizootických nákazách nezbytná nouzová opatření v souladu s pravidly Evropské unie.
2. Za účelem tlumení nákaz ryb a měkkýšů uplatňuje Švýcarsko nařízení o epizootických nákazách, zejména články 61 (povinnosti držitelů a nájemců rybolovných práv a orgánů rybářského dozoru), 62 až 76 (všeobecná opatření pro tlumení epizootických nákaz), 277 až 290 (zvláštní opatření pro nákazy vodních živočichů, diagnostická laboratoř) a 291 (dozor nad epizootickými nákazami) uvedeného nařízení.
3. Referenční laboratoří Evropské unie pro nákazy korýšů je Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (CEFAS), Weymouth Laboratory, Spojené království. Referenční laboratoří Evropské unie pro nákazy ryb je National Veterinary Institute, Technical University of Denmark, Høngsvej 2, 8200 Århus, Dánsko. Referenční laboratoří Evropské unie pro nákazy měkkýšů je Laboratoire IFREMER, BP 133, 17390 La Tremblade, Francie. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoří plynoucí z těchto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly těchto laboratoří jsou stanoveny v části I přílohy VI směrnice 2006/88/ES.
4. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 58 směrnice 2006/88/ES a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

VIII. Přenosné spongiformní encefalopatie

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1).	1. Nařízení ze dne 23. dubna 2008 o ochraně zvířat (OPAn; RS 455.1), a zejména článek 184 (postupy při omračování zvířat) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10). 3. Zákon ze dne 9. října 1992 o potravinách a spotřebním zboží (LDAI; RS 817.0), a zejména články 24 (inspekce a odběr vzorků) a 40 (kontrola potravin) uvedeného zákona. 4. Nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o potravinách živočišného původu (RS 817.022.108), a zejména články 4 a 7 (části jatečně upravených těl, jejichž použití je zakázáno) uvedeného nařízení. 5. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 6 (definice a zkratky), 34 (osvědčení), 61 (oznamovací povinnost), 130 (kontrola švýcarských hospodářských zvířat), 175 až 181 (přenosné spongiformní encefalopatie), 297 (vnitrostátní provádění), 301 (úkoly kantonálního veterinárního lékaře), 302 (úřední veterinární lékař) a 312 (diagnostické laboratoře) uvedeného nařízení. 6. Nařízení DEFR ze dne 26. října 2011 o katalogu krmiv pro zvířata (OLALA; RS 916.307.1), a zejména článek 21 (tolerance, odběr vzorků, analytické metody a přeprava), příloha 1.2 bod 15 (produkty ze suchozemských zvířat), bod 16 (ryby, ostatní mořští živočichové a produkty a vedlejší produkty z těchto živočichů) a příloha 4.1 (látky, jejichž uvádění do oběhu a používání je omezeno nebo zakázáno) uvedeného nařízení. 7. Nařízení ze dne 25. května 2011 o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu (OESPA; RS 916.441.22).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Referenční laboratoří Evropské unie pro přenosné spongiformní encefalopatie (TSE) je: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, Spojené království. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze X kapitole B nařízení (ES) č. 999/2001.
2. Podle článku 57 zákona o epizootických nákazách má Švýcarsko nouzový plán pro provádění opatření k tlumení TSE.
3. Podle článku 12 nařízení (ES) č. 999/2001 musí být v členských státech Evropské unie veškerá zvířata podezřelá z infekce TSE úředně omezena v pohybu do doby, než jsou známy výsledky klinických a epizootologických vyšetření, která provádějí příslušné orgány, nebo za úředního dozoru usmrcena pro laboratorní vyšetření.

Podle článků 179b a 180a nařízení o epizootických nákazách je ve Švýcarsku zakázána porážka zvířat podezřelých z infekce TSE. Podezřelá zvířata musejí být usmrcena bez prolití krve a spálena, jejich mozek pak musí být podroben testům v referenční švýcarské laboratoři pro TSE.

Podle článku 10 nařízení o epizootických nákazách provádí Švýcarsko identifikaci skotu pomocí systému stálé, jednotné a jednoznačné identifikace umožňujícího nalézt matku zvířete a jeho stádo původu a zjistit, zda zvířata nejsou potomky samic podezřelých nebo nakažených bovinní spongiformní encefalopatií.

Podle článku 179c nařízení o epizootických nákazách provádí Švýcarsko porážku zvířat nakažených BSE nejpozději na konci produkční fáze, a sice veškerého skotu narozeného jeden rok před narozením nakaženého zvířete a jeden rok po něm, která během tohoto období byla součástí stáda, stejně jako všech přímých potomků nakažených krav narozených v období dvou let před stanovením diagnózy.

4. Podle článku 180b nařízení o epizootických nákazách se ve Švýcarsku usmrcují zvířata nakažená klusavkou, jejich matky, přímí potomci nakažených matek a všechny ostatní ovce a kozy daného stáda, s výjimkou:

— ovci s minimálně jednou alelou ARR a žádnou alelou VRQ a

— zvířata mladších 2 měsíců, určených výhradně k porážce. Hlava a orgány břišní dutiny těchto zvířat se zneškodní v souladu s ustanoveními nařízení o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu.

V případě ras o nízkém počtu zvířat lze výjimečně upustit od usmrcení stáda. V takovém případě je stádo pod úředním veterinárním dohledem po dobu 2 let, během níž se dvakrát ročně provádí klinická zkouška u zvířat daného stáda. Jsou-li v průběhu tohoto období některá zvířata usmrcena, podrobí se jejich hlavy včetně mandlí analýze ve švýcarské referenční laboratoři pro TSE.

Tato opatření jsou přezkoumána v závislosti na výsledcích veterinárního dohledu nad zvířaty. Zvláště doba dohledu se v případě zjištění nového případu nákazy ve stádu prodlouží.

V případě potvrzení BSE u ovce nebo kozy se Švýcarsko zavazuje použít opatření stanovená v příloze VII nařízení (ES) č. 999/2001.

5. Podle článku 7 nařízení (ES) č. 999/2001 zakazují členské státy Evropské unie používání živočišných bílkovin v krmivech pro hospodářská zvířata držená, vykrmovaná nebo chovaná za účelem produkce potravin. V členských státech Evropské unie platí úplný zákaz krmení přežvýkavců bílkovinami živočišného původu.

Podle článku 27 nařízení o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu (OESPA) zavedlo Švýcarsko úplný zákaz krmení hospodářských zvířat bílkovinami živočišného původu.

6. Podle článku 6 nařízení (ES) č. 999/2001 a v souladu s přílohou III kapitolou A uvedeného nařízení provádějí členské státy Evropské unie roční program dohledu nad BSE. Tento program obsahuje používání zrychlených testů BSE u veškerého skotu staršího 24 měsíců, který byl nuceně poražen, uhynul v hospodářství nebo byl shledán nakaženým při prohlídce před porážkou, a u všech zvířat starších 30 měsíců, která byla poražena pro lidskou spotřebu.

Zrychlené testy BSE používané Švýcarskem jsou uvedené v příloze X kapitole C nařízení (ES) č. 999/2001.

Podle článku 176 nařízení o epizootických nákazách Švýcarsko povinně provádí zrychlený test BSE u veškerého skotu staršího 48 měsíců, který byl na jatka dovezen nakažený nebo poraněný nebo který byl usmrcen za účelem jiným, než je porážka.

7. Podle článku 6 nařízení (ES) č. 999/2001 a v souladu s přílohou III kapitolou A uvedeného nařízení provádějí členské státy Evropské unie roční program dohledu nad klusavkou.

Podle článku 177 nařízení o epizootických nákazách Švýcarsko zavedlo program dohledu nad TSE u ovcí a koz starších 12 měsíců. V období od června 2004 do července 2005 bylo prováděno vyšetření zvířat nuceně poražených, uhynulých v hospodářství nebo shledaných nakaženými při prohlídce před porážkou a všech zvířat poražených pro lidskou spotřebu. Jelikož u žádného vzorku nebyla zjištěna BSE, pokračuje nadále dohled ve formě odběru vzorků u klinicky podezřelých zvířat, zvířat nuceně poražených a zvířat uhynulých v hospodářství.

Uznání podobnosti právních předpisů v oblasti dohledu nad TSE u ovcí a koz bude znovu projednáno v rámci smíšeného veterinárního výboru.

8. Poskytování informací podle článku 6 a přílohy III kapitoly B a přílohy IV (kapitoly III) nařízení (ES) č. 999/2001 je v působnosti smíšeného veterinárního výboru.
9. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 21 nařízení (ES) č. 999/2001 a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

C. DOPLŇUJÍCÍ INFORMACE

1. Ode dne 1. ledna 2003 a na základě nařízení ze dne 10. listopadu 2004 o poskytování příspěvků na úhradu nákladů spojených se zneškodňováním vedlejších produktů živočišného původu (RS 916.407) zavedlo Švýcarsko finanční příspěvky pro hospodářství, ve kterých se skot narodil, a pro jatka, ve kterých došlo k porážce skotu, pokud dodržují postupy pro hlášení pohybu zvířat stanovené platnými právními předpisy.
2. Podle článku 8 nařízení (ES) č. 999/2001 a v souladu s přílohou XI bodem 1 uvedeného nařízení členské státy Evropské unie odstraňují a likvidují specifikovaný rizikový materiál.

Seznam stahovaných specifikovaných rizikových materiálů u skotu zahrnuje lebku mimo dolní čelisti, ale včetně mozku a očí, a míchu skotu staršího 12 měsíců; páteř mimo obratlů z ocasu, trnových a příčných výběžků krčních, hrudních a bederních obratlů a střední hrany křížové kosti a bočních částí křížové kosti, ale včetně míšních nervových uzlin a míchy skotu staršího 24 měsíců; mandle, střeva od dvanácterníku ke konečníku a okruží skotu jakéhokoli stáří.

Seznam stahovaných specifikovaných rizikových materiálů u ovcí a koz zahrnuje lebku včetně mozku a očí, mandle a míchu ovcí a koz starších 12 měsíců nebo těch, které mají trvalý řezák prořezaný skrz daseň, a slezinu a ileum ovcí a koz jakéhokoli stáří.

Na základě článku 179d nařízení o epizootických nákazách a článku 4 nařízení o potravinách živočišného původu zavedlo Švýcarsko politiku stahování specifikovaných rizikových materiálů ze zvířecího a lidského potravinového řetězce. Seznam stahovaných specifikovaných rizikových materiálů u skotu zahrnuje zejména páteř zvířat starších 30 měsíců, mandle, střeva od dvanácterníku ke konečníku a okruží zvířat jakéhokoli stáří.

Na základě článku 180c nařízení o epizootických nákazách a článku 4 nařízení o potravinách živočišného původu zavedlo Švýcarsko politiku stahování specifikovaných rizikových materiálů ze zvířecího a lidského potravinového řetězce. Seznam stahovaných specifikovaných rizikových materiálů u ovcí a koz zahrnuje zejména mozek nevyjmutý z dutiny lebeční, míchu s tvrdou plenou mozkovou a mandle zvířat starších 12 měsíců nebo těch, které mají trvalý řezák prořezaný skrz daseň, a slezinu a ileum zvířat jakéhokoli stáří.

3. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 (*) a nařízení Komise (EU) č. 142/2011 (**) stanoví hygienická pravidla pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu, platná v členských státech Evropské unie.

Na základě článku 22 nařízení o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu provádí Švýcarsko spalování vedlejších produktů živočišného původu kategorie 1, včetně specifikovaných rizikových materiálů a zvířat uhynulých v hospodářstvích.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1).

(**) Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice (Úř. věst. L 54, 26.2.2011, s. 1).

IX. Katarální horečka ovčí

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 2000/75/ES ze dne 20. listopadu 2000, kterou se stanoví zvláštní ustanovení týkající se tlumení a eradikace katarální horečky ovčí (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 74).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40), a zejména články 1 až 10 (cíle tlumení, opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 73 a 74 (očista, dezinfekce a dezinfekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 239a až 239h (zvláštní opatření pro tlumení katarální horečky ovčí) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 28. června 2000 o organizaci Spolkového ministerstva vnitra (Org DFI; RS 172.212.1), a zejména článek 12 (referenční laboratoř) uvedeného nařízení.

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

- Referenční laboratoří Evropské unie pro katarální horečku ovčí je: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, Spojené království. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze II kapitole B směrnice 2000/75/ES.
- Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách má Švýcarsko nouzový plán, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti.
- Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 17 směrnice 2000/75/ES a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

X. Zoonózy

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
1. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původců zoonóz vyskytujících se v potraviném řetězci (Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 1). 2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/99/ES ze dne 17. listopadu 2003 o sledování zoonóz a jejich původců, o změně rozhodnutí Rady 90/424/EHS a o zrušení směrnice Rady 92/117/EHS (Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 31).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40). 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 291a až 291e (zvláštní ustanovení týkající se zoonóz). 3. Spolkový zákon ze dne 9. října 1992 o potravinách a spotřebním zboží (LDAL; RS 817.0). 4. Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o potravinách a spotřebním zboží (ODALOU; RS 817.02). 5. Nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o hygieně (OHyG; RS 817.024.1). 6. Spolkový zákon ze dne 18. prosince 1970 o tlumení onemocnění přenosných na člověka (zákon o epidemiích; RS 818.101). 7. Nařízení ze dne 13. ledna 1999 o hlášení onemocnění přenosných na člověka (nařízení o ohlašování; RS 818.141.1).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Referenčními laboratořemi Evropské unie jsou:

— Referenční laboratoř Evropské unie pro analýzu a testování zoonóz (salmonelóz):

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
 NL-3720 BA Bilthoven
 Nizozemsko

— Referenční laboratoř Evropské unie pro sledování mořských biotoxinů:

Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AES):
 E-36200 Vigo
 Španělsko

— Referenční laboratoř Evropské unie pro sledování bakteriální a virové kontaminace mlžů:

The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS) Weymouth
 Dorset DT4 8UB
 Spojené království

— Referenční laboratoř Evropské unie pro *Listeria monocytogenes*:

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

F-94700 Maisons-Alfort

Francie

— Referenční laboratoř Evropské unie pro koagulázopozitivní stafylokoky včetně *Staphylococcus aureus*:

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

F-94700 Maisons-Alfort

Francie

— Referenční laboratoř Evropské unie pro *Escherichia coli* včetně *E. Coli* vytvářející verotoxin (VTEC):

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

I-00161 Řím

Itálie

— Referenční laboratoř Evropské unie pro *Campylobacter*:

Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)

S-751 89 Uppsala

Švédsko

— Referenční laboratoř Evropské unie pro parazity (zejména *Trichinella*, *Echinococcus* a *Anisakis*):

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

I-00161 Řím

Itálie

— Referenční laboratoř Evropské unie pro antimikrobiální rezistenci:

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)

DK-1790 København V

Dánsko

2. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoří plynoucí z těchto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly těchto laboratoří jsou stanoveny nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 (*).

3. Švýcarsko předá Komisi do konce května každého roku zprávu o trendech a zdrojích zoonóz, jejich původců a antimikrobiální odolnosti zahrnující údaje sebrané v souladu s články 4, 7 a 8 směrnice 2003/99/ES během předchozího roku. Tato zpráva rovněž obsahuje informace uvedené v čl. 3 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 2160/2003. Komise předá tuto zprávu Evropskému úřadu pro bezpečnost potravin za účelem zveřejnění souhrnné zprávy o trendech a zdrojích zoonóz, jejich původců a antimikrobiální odolnosti v Evropské unii.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).

XI. Ostatní náказы

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 92/119/EHS ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nákaz zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat (Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 69).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40), a zejména články 1 až 10 (cíle tlumení, opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 49 (zacházení s mikroorganismy patogenními pro zvířata), 73 a 74 (očista, dezinfekce a dezinfekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 104 až 105 (zvláštní opatření pro tlumení vezikulární choroby prasat) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 28. června 2000 o organizaci Spolkového ministerstva vnitra (Org DFI; RS 172.212.1), a zejména článek 12 (referenční laboratoř) uvedeného nařízení.

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. V případech uvedených v článku 6 směrnice 92/119/EHS se informace předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
2. Společnou referenční laboratoří pro vezikulární chorobu prasat je: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, Spojené království. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze III směrnice 92/119/EHS.
3. Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách má Švýcarsko nouzový plán. Na tento plán se vztahují technická prováděcí pravidla č. 95/65 vydaná Spolkovým úřadem pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti.
4. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 22 směrnice 92/119/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

XII. Oznamování nákaz

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 82/894/EHS ze dne 21. prosince 1982 o hlášení chorob zvířat ve Společenství (Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 58).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazích (LFE; RS 916.40), a zejména články 11 (náležitá péče a ohlašovací povinnost) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazích (OFE; RS 916.401), a zejména články 2 až 5 (dotčené nákazy), 59 až 65 a 291 (ohlašovací povinnost, oznamování), 292 až 299 (dohled, provádění, administrativní pomoc) uvedeného nařízení.

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

Komise ve spolupráci se Spolkovým úřadem pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti začlení Švýcarsko do systému oznamování nákaz zvířat podle směrnice 82/894/EHS.“

PŘÍLOHA II

V příloze 11 dohody o zemědělství se dodatek 2 nahrazuje tímto:

"Dodatek 2

Zdraví zvířat: obchod a uvádění na trh

I. Skot a prasata

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství (Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 27 až 31 (trhy, výstavy), 34 až 37b (obchod), 73 a 74 (očista, dezinfekce a dezinsekce), 116 až 121 (klasický a africký mor prasat), 135 až 141 (Aujeszkyho choroba), 150 až 157 (brucelóza skotu), 158 až 165 (tuberkulóza), 166 až 169 (enzootická leukóza skotu), 170 až 174 (IBR/IPV), 175 až 181 (spongiformní encefalopatie), 186 až 189 (genitální infekce skotu), 207 až 211 (brucelóza prasat), 301 (schvalování chovných jednotek, inseminálních stanic a středisek pro skladování spermatu, jednotek pro přenos embryí, trhů a jiných zařízení nebo podobných akcí) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

- Podle čl. 301 odst. 1 písm. i) nařízení o epizootických nákazách schvaluje kantonální veterinární lékař chovné jednotky, trhy a jiná zařízení nebo podobné akce ve smyslu článku 2 směrnice 64/432/EHS. Pro účely této přílohy a v souladu s ustanoveními článků 11, 12 a 13 směrnice 64/432/EHS vypracuje Švýcarsko seznam těchto schválených sběrných středisek, dopravců a obchodníků.
- Informace podle čl. 11 odst. 3 směrnice 64/432/EHS se předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
- Pro účely této přílohy se uznává, že Švýcarsko splňuje podmínky stanovené v příloze A části II bodu 7 směrnice 64/432/EHS, které se týkají brucelózy skotu. Pro zachování statusu stáda skotu úředně prostého brucelózy se Švýcarsko zavazuje splnit tyto podmínky:
 - veškerý skot, u něhož existuje podezření na infekci brucelózou, se hlásí příslušným orgánům a provádí se u něj úřední vyšetření na brucelózu, které zahrnuje nejméně dvě sérologická vyšetření reakce vazby komplementu a mikrobiologické vyšetření vhodných vzorků odebraných v případě zmetání;
 - v době podezření na infekci, která trvá, dokud vyšetření podle písmene a) nevykáží negativní výsledky, se pozastaví status stáda skotu úředně prostého brucelózy u stáda, k němuž patří skot, u něhož existuje podezření na infekci.

Podrobné informace o pozitivních výsledcích vyšetření stád a epizootologická zpráva se předkládají smíšenému veterinárnímu výboru. Nesplňuje-li Švýcarsko některou z podmínek stanovených v příloze A části II bodu 7 směrnice 64/432/EHS, Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti o tom neprodleně informuje Komisi. Situace se zváží v rámci smíšeného veterinárního výboru s ohledem na přezkoumání ustanovení tohoto odstavce.

4. Pro účely této přílohy se uznává, že Švýcarsko splňuje podmínky stanovené v příloze A části I bodu 4 směrnice 64/432/EHS, které se týkají tuberkulózy skotu. Pro zachování statusu stáda skotu úředně prostého tuberkulózy se Švýcarsko zavazuje splnit tyto podmínky:

- a) zřídí se identifikační systém umožňující pro každý kus skotu identifikovat jeho stádo původu;
- b) všechna poražená zvířata se podrobují vyšetření po porážce prováděnému úředním veterinárním lékařem;
- c) všechny případy podezření na tuberkulózu u živých, mrtvých nebo poražených zvířat se hlásí příslušným orgánům;
- d) ve všech případech provedou příslušné orgány nezbytná šetření s cílem podezření vyvrátit nebo potvrdit, včetně zpětného prověřování stád původu a stád tranzitu. Jsou-li při pitvě nebo porážce zjištěny léze, u nichž je podezření, že by mohly být způsobeny tuberkulózou, nechají příslušné orgány provést laboratorní vyšetření těchto lézí;
- e) status stáda skotu úředně prostého tuberkulózy se u stád původu a stád tranzitu, k nimž patří skot, u něhož existuje podezření na infekci, pozastaví do doby, než bude klinickými nebo laboratorními testy nebo tuberkulínovým testem potvrzena nepřítomnost tuberkulózy skotu;
- f) potvrdí-li tuberkulínové testy nebo klinické nebo laboratorní testy přítomnost tuberkulózy, zruší se u stád původu a stád tranzitu status stáda skotu úředně prostého tuberkulózy;
- g) status stáda skotu úředně prostého tuberkulózy nebude udělen, pokud ze stáda nebyla odstraněna všechna zvířata, u nichž existuje podezření na infekci, provozní prostory a zařízení nebyly dezinfikovány a všechna zbývající zvířata starší šesti týdnů nereagovala negativně na nejméně dvě úřední nitrokožní tuberkulinace v souladu s přílohou B směrnice 64/432/EHS, přičemž první byla provedena nejméně šest měsíců po odstranění infikovaného zvířete ze stáda a druhá nejméně šest měsíců po první.

Podrobné informace o infikovaných stádech a epizootologická zpráva se předkládají smíšenému veterinárnímu výboru. Nesplňuje-li Švýcarsko některou z podmínek stanovených v příloze A části II bodu 4 prvním pododstavci směrnice 64/432/EHS, Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti o tom neprodleně informuje Komisi. Situace se zváží v rámci smíšeného veterinárního výboru s ohledem na přezkoumání ustanovení tohoto odstavce.

5. Pro účely této přílohy se uznává, že Švýcarsko splňuje podmínky stanovené v příloze D kapitole I (F) směrnice 64/432/EHS pro enzootickou leukózu skotu. Pro zachování statusu stáda skotu úředně prostého enzootické leukózy skotu se Švýcarsko zavazuje splnit tyto podmínky:

- a) švýcarské stádo se sleduje pomocí odběru vzorků. Rozsah odběru vzorků musí být takový, aby bylo možné zjistit se spolehlivostí 99 %, že enzootickou leukózou skotu je infikováno méně než 0,2 % stáda.
- b) všechna poražená zvířata se podrobují vyšetření po porážce prováděnému úředním veterinárním lékařem;
- c) všechny případy podezření na enzootickou leukózu skotu zjištěné klinickým vyšetřením, pitvou nebo kontrolou masa se hlásí příslušným orgánům;
- d) v případě podezření na enzootickou leukózu skotu nebo v případě jejího zjištění je postiženému stádu pozastaven status stáda úředně prostého nákazy až do ukončení období izolace;

- e) období izolace se ukončí, pokud po odstranění infikovaných zvířat, případně i jejich telat, budou výsledky dvou sérologických vyšetření provedených v intervalu nejméně 90 dnů negativní.

Při zjištění enzootické leukózy skotu u 0,2 % stáda Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti bezodkladně uvědomí Komisi. Situace se zváží v rámci smíšeného veterinárního výboru s ohledem na přezkoumání ustanovení tohoto odstavce.

6. Pro účely této přílohy se Švýcarsko považuje za úředně prosté infekční bovinní rinotracheitidy. Pro zachování tohoto statusu se Švýcarsko zavazuje splnit tyto podmínky:

- a) švýcarské stádo se sleduje pomocí odběru vzorků. Rozsah odběru vzorků musí být takový, aby bylo možné zjistit se spolehlivostí 99 %, že infekční bovinní rinotracheitidou je infikováno méně než 0,2 % stáda;
- b) u plemenných býků starších 24 měsíců se každoročně provádí sérologické vyšetření;
- c) všechny případy podezření na infekční bovinní rinotracheitidu se hlásí příslušným orgánům a u dotyčných zvířat se provádějí úřední vyšetření na infekční bovinní rinotracheitidu, která zahrnují virologická nebo sérologická vyšetření;
- d) v případě podezření na infekční bovinní rinotracheitidu nebo jejího zjištění se pozastaví status stáda skotu úředně prostého nákazy až do ukončení období izolace;
- e) období izolace se ukončí, pokud sérologické vyšetření provedené nejméně 30 dnů po odstranění infikovaných zvířat vykáže negativní výsledky.

Z důvodu uznání statusu Švýcarska platí obdobně rozhodnutí Komise 2004/558/ES (*).

Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti neprodleně informuje Komisi o každé změně podmínek, na nichž bylo uznání tohoto statusu založeno. Situace se zváží v rámci smíšeného veterinárního výboru s ohledem na přezkoumání ustanovení tohoto odstavce.

7. Pro účely této přílohy se Švýcarsko považuje za úředně prosté Aujeszkyho choroby. Pro zachování tohoto statusu se Švýcarsko zavazuje splnit tyto podmínky:

- a) švýcarské stádo se sleduje pomocí odběru vzorků. Rozsah odběru vzorků musí být takový, aby bylo možné zjistit se spolehlivostí 99 %, že Aujeszkyho chorobou je infikováno méně než 0,2 % stáda;
- b) všechny případy podezření na Aujeszkyho chorobu se hlásí příslušným orgánům a u dotyčných zvířat se provádějí úřední vyšetření na Aujeszkyho chorobu, která zahrnují virologická nebo sérologická vyšetření;
- c) v případě podezření na Aujeszkyho chorobu nebo jejího zjištění se pozastaví status stáda skotu úředně prostého nákazy až do ukončení období izolace;
- d) období izolace se ukončí, pokud po odstranění infikovaných zvířat vykáží dvě sérologická vyšetření u všech plemenných zvířat a u reprezentativního množství zvířat určených pro výkrm provedená v odstupu nejméně 21 dnů negativní výsledky.

Z důvodu uznání statusu Švýcarska platí obdobně ustanovení rozhodnutí Komise 2008/185/ES (**).

Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti neprodleně informuje Komisi o každé změně podmínek, na nichž bylo uznání tohoto statusu založeno. Situace se zváží v rámci smíšeného veterinárního výboru s ohledem na přezkoumání ustanovení tohoto odstavce.

8. Smíšený veterinární výbor co nejdříve zváží otázku možných dalších záruk týkajících se infekční gastroenteritidy prasat (TGE) a reprodukčního a respiračního syndromu prasat (PRRS). Komise informuje Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti o vývoji v této oblasti.
9. Ve Švýcarsku je úřední kontrolou tuberkulínů ve smyslu přílohy B bodu 4 směrnice 64/432/EHS pověřen Institut veterinární bakteriologie univerzity v Curychu (Institut de Bactériologie Vétérinaire de l'Université de Zurich).
10. Ve Švýcarsku je úřední kontrolou antigenů (brucelóza) ve smyslu přílohy C oddílu A bodu 4 směrnice 64/432/EHS pověřeno Centrum pro zoonózy, bakteriální nákazy u zvířat a odolnost vůči antibiotikům (Centre pour les zoonoses, les maladies bactériennes chez l'animal et la résistance aux antibiotiques (ZOBA)).
11. Skot a prasata, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázeny veterinárními osvědčeními podle vzorů v příloze F směrnice 64/432/EHS. Přitom se použijí tyto úpravy:

— u vzoru 1 v části C se osvědčení upraví tímto způsobem:

— v bodě 4, který se týká dodatečných záruk, se odrážky doplní takto:

— 'nákaza: infekční bovinní rinotracheitida,

— v souladu s rozhodnutím Komise 2004/558/ES, které platí obdobně;'

— u vzoru 2 v části C se osvědčení upraví tímto způsobem:

— v bodě 4, který se týká dodatečných záruk, se odrážky doplní takto:

— 'nákaza: Aujeszkyho choroba,

— v souladu s rozhodnutím Komise 2008/185/ES, které platí obdobně;'

12. Pro účely této přílohy musí být skot, s nímž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, doprovázen doplňkovými veterinárními osvědčeními, která uvádějí tato veterinární prohlášení:

— Skot:

— je identifikován pomocí systému stálé identifikace umožňujícího nalézt matku a stádo původu a zjistit, zda zvířata nejsou přímými potomky samic, u kterých existuje podezření na bovinní spongiformní encefalopatii nebo které jsou bovinní spongiformní encefalopatií postiženy, narozených v průběhu dvou let, které předcházely této diagnóze,

— nepochází ze stád, ve kterých probíhá vyšetřování případu podezření na bovinní spongiformní encefalopatii,

— je narozený po 1. červnu 2001.

(*) Rozhodnutí Komise 2004/558/ES ze dne 15. července 2004 o realizaci směrnice Rady 64/432/EHS ohledně dalších záruk pro obchod s hovězím dobytkem v rámci Společenství v souvislosti s infekční rinotracheitidou hovězího dobytka a schválením vymýcovacích programů navrhovaných některými členskými státy (Úř. věst. L 249, 23.7.2004, s. 20).

(**) Rozhodnutí Komise 2008/185/ES ze dne 21. února 2008 o stanovení dalších záruk týkajících se Aujeszkyho choroby při obchodu s prasaty uvnitř Společenství a o stanovení kritérií pro poskytování informací o této nákaze (Úř. věst. L 59, 4.3.2008, s. 19).

II. OVCE A KOZY

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovci a kozami uvnitř Společenství (Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 19).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 27 až 31 (trhy, výstavy), 34 až 37b (obchod), 73 a 74 (očista, dezinfekce a dezinsekce), 142 až 149 (vzteklina), 158 až 165 (tuberkulóza), 180 až 180c (klusavka), 190 až 195 (brucelóza ovcí a koz), 196 až 199 (infekční agalaxie), 217 až 221 (artritida/encefalitida koz), 233 až 236 (brucelóza beranů), 301 (schvalování chovných jednotek, inseminačních stanic a středisek pro skladování spermatu, jednotek pro přenos embryí, trhů a jiných zařízení nebo podobných akcí) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 11 směrnice 91/68/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

Při výskytu nebo opětném výskytu brucelózy ovcí a koz Švýcarsko informuje smíšený veterinární výbor, aby mohla být přijata nezbytná opatření odpovídající vývoji situace.

2. Pro účely této přílohy se Švýcarsko považuje za úředně prosté brucelózy ovcí a koz. Pro zachování tohoto statusu se Švýcarsko zavazuje provádět opatření podle přílohy A kapitoly 1 bodu II podbodu 2 směrnice 91/68/EHS.
3. Ovce a kozy, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázeny veterinárními osvědčeními podle vzorů v příloze E směrnice 91/68/EHS.

III. KOŇOVITÍ

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 2009/156/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních pravidlech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 192, 23.7.2010, s. 1).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 112 až 112f (mor koní), 204 až 206 (hřebčí nákaza, encefalomyelitida, infekční anémie, vozňřivka) a 240 až 244 (nakažlivá metritida koní) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Pro účely článku 3 směrnice 2009/156/ES se informace předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
2. Pro účely článku 6 směrnice 2009/156/ES se informace předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
3. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 10 směrnice 2009/156/ES a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
4. Přílohy II a III směrnice 2009/156/ES platí obdobně pro Švýcarsko.

IV. DRŮBEŽ A NÁSADOVÁ VEJCE

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 2009/158/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 74).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 25 (přeprava), 122 až 125 (ptačí mor a newcastleská choroba), 255 až 261 (<i>Salmonella</i> spp.) a 262 až 265 (infekční laryngotracheitida drůbeže) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

- Pro účely článku 3 směrnice 2009/158/ES se uznává, že Švýcarsko disponuje plánem opatření, která zamýšlí provádět ke schvalování zařízení.
- Pro účely článku 4 směrnice 2009/158/ES je národní referenční laboratoří pro Švýcarsko Institut veterinární bakteriologie univerzity v Bernu (Institut de Bactériologie Vétérinaire de l'Université de Berne).
- Požadavky na chov podle čl. 8 odst. 1 písm. a) bodu i) směrnice 2009/158/ES platí obdobně pro Švýcarsko.
- Pro zásilky násadových vajec do Evropské unie se švýcarské orgány zavazují dodržovat pravidla označování podle nařízení Komise (ES) č. 617/2008 (*).
- Požadavky na chov podle čl. 10 písm. a) směrnice 2009/158/ES platí obdobně pro Švýcarsko.
- Požadavky na chov podle čl. 11 písm. a) směrnice 2009/158/ES platí obdobně pro Švýcarsko.
- Požadavky na chov podle čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice 2009/158/ES platí obdobně pro Švýcarsko.
- Pro účely této přílohy se uznává, že Švýcarsko splňuje požadavky čl. 15 odst. 2 směrnice 2009/158/ES týkající se newcastleské choroby, a má tedy status oblasti, ve které se neprovádí očkování proti newcastleské chorobě. Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti neprodleně informuje Komisi o každé změně podmínek, na nichž bylo uznání tohoto statusu založeno. Situace se zvaží v rámci smíšeného veterinárního výboru s ohledem na přezkoumání ustanovení tohoto odstavce.
- Odkazy na název členského státu Evropské unie v článku 18 směrnice 2009/158/ES platí obdobně pro Švýcarsko.
- Drůbež a násadová vejce, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázeny veterinárními osvědčeními podle vzorů v příloze IV směrnice 2009/158/ES.
- V případě zásilek ze Švýcarska do Finska nebo Švédska se švýcarské orgány zavazují poskytnout záruky týkající se salmonely, které jsou vyžadovány právními předpisy Evropské unie.

(*) Nařízení Komise (ES) č. 617/2008 ze dne 27. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro násadová vejce a kuřata chovné drůbeže (Úř. věst. L 168, 28.6.2008, s. 5).

V. ŽIVOČICHOVÉ POCHÁZEJÍCÍ Z AKVAKULTURY A PRODUKTY AKVAKULTURY

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů (Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 14).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 3 až 5 (příslušné epizootické nákazy), 21 až 23 (evidence akvakulturních hospodářství, kontroly zaměstnanců a jiné povinnosti, veterinární dohled), 61 (povinnosti nájemců rybolovných práv a orgánů rybářského dozoru), 62 až 76 (všeobecná opatření pro tlumení epizootických nákaz) a 277 až 290 (společná a zvláštní opatření pro nákazy vodních živočichů, diagnostická laboratoř) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10). 3. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí leteckou cestou (OITA; RS 916.443.12).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Pro účely této přílohy se Švýcarsko považuje za úředně prosté nakažlivé chudokrevnosti lososů a nákaz *Marteilia refringens* a *Bonamia ostreae*.
2. Smíšený veterinární výbor rozhoduje o případném použití článků 29, 40, 41, 43, 44 a 50 směrnice 2006/88/ES.
3. Veterinární předpisy pro uvádění na trh okrasných živočichů pocházejících z akvakultury, živočichů pocházejících z akvakultury určených pro účely chovu, včetně živočichů určených pro sádkovací oblasti, rybářské oblasti vysazování a slovu, otevřená zařízení sloužící k okrasným účelům a pro účely doplnění stavů a živočichů pocházejících z akvakultury a živočišných produktů určených k lidské spotřebě, jsou stanoveny v člancích 4 až 9 nařízení Komise (ES) č. 1251/2008 (*).
4. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 58 směrnice 2006/88/ES a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

(*) Nařízení Komise (ES) č. 1251/2008 ze dne 12. prosince 2008, kterým se provádí směrnice Rady 2006/88/ES, pokud jde o podmínky a požadavky na osvědčení pro uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů akvakultury na trh a pro jejich dovoz do Společenství, a kterým se stanoví seznam druhů přenašečů (Úř. věst. L 337, 16.12.2008, s. 41).

VI. EMBRYA SKOTU

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 89/556/EHS ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozu těchto embryí ze třetích zemí (Úř. věst. L 302, 19.10.1989, s. 1).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 56 až 58a (přenos embryí) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 15 směrnice 89/556/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
2. Embrya skotu, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázena veterinárními osvědčeními v souladu se vzorem uvedeným v příloze C směrnice 89/556/EHS.

VII. SPERMA SKOTU

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod se spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz (Úř. věst. L 194, 22.7.1988, s. 10).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 51 až 55a (umělá inseminace) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Pro účely čl. 4 odst. 2 směrnice 88/407/EHS se uvádí, že švýcarské inseminační stanice chovají pouze zvířata s negativní reakcí na sérum neutralizační test nebo na test ELISA.
2. Informace podle čl. 5 odst. 2 směrnice 88/407/EHS se předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
3. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 16 směrnice 88/407/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
4. Sperma skotu, s nímž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázeno veterinárním osvědčením v souladu se vzorem uvedeným v příloze D směrnice 88/407/EHS.

VIII. SPERMA PRASAT

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Směrnice Rady 90/429/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 62).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 51 až 55a (umělá inseminace) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Informace podle čl. 5 odst. 2 směrnice 90/429/EHS se předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
2. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 16 směrnice 90/429/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
3. Sperma prasat, s nímž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázeno veterinárním osvědčením v souladu se vzorem uvedeným v příloze D směrnice 90/429/EHS.

IX. INÉ DRUHY

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
1. Směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS (Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54). 2. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003 (Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 1).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 51 až 55a (umělá inseminace) 56 až 58a (přenos embryí) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10). 3. Nařízení ze dne 28. listopadu 2014 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat v zájmovém chovu (OITE-AC; RS 916.443.14).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Pro účely této přílohy se tento bod vztahuje na obchod se živými zvířaty, na která se nepoužijí části I až V tohoto dodatku, a se spermatem, vajíčky a embryi, na která se nepoužijí části VI až VIII tohoto dodatku.
2. Evropská unie a Švýcarsko se zavazují, že nezruší ani neomezí obchod se živými zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvedenými v bodě 1 z jiných veterinárních důvodů, než které vyplývají z používání této přílohy, zejména v souvislosti s veškerými ochrannými opatřeními přijatými podle článku 20 této přílohy.

3. Kopytníci jiných druhů, než které jsou uvedeny v částech I, II a III tohoto dodatku, se kterými se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázeni veterinárními osvědčeními v souladu se vzorem uvedeným v příloze E části I směrnice 92/65/EHS, které obsahuje prohlášení uvedené v čl. 6 odst. A bodě 1 písm. e) směrnice 92/65/EHS.
4. Zajícovití, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázeni veterinárními osvědčeními v souladu se vzorem uvedeným v první části přílohy E směrnice 92/65/EHS, která případně obsahuje prohlášení uvedené v čl. 9 odst. 2 druhém pododstavci směrnice 92/65/EHS.

Švýcarské orgány mohou toto prohlášení upravit, aby plně vyhovovalo požadavkům článku 9 směrnice 92/65/EHS.

5. Informace podle čl. 9 odst. 2 třetího pododstavce směrnice 92/65/EHS se předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
6. Na zásilky psů a koček z Evropské unie do Švýcarska se použijí ustanovení čl. 10 odst. 2 směrnice 92/65/EHS.

Použije se systém identifikace stanovený v nařízení (EU) č. 576/2013. Pas, který se má použít, je stanoven v části 3 přílohy II prováděcího nařízení (EU) č. 577/2013 (*).

Platnost očkování proti vzteklině, popřípadě přeočkování, stanoví příloha III nařízení (EU) č. 576/2013.

7. Sperma, vajíčka a embrya ovcí a koz, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázena osvědčeními stanovenými v rozhodnutí Komise 2010/470/EU (**).
8. Sperma koňovitých, s nímž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázeno osvědčením stanoveným v rozhodnutí 2010/470/EU.
9. Vajíčka a embrya koňovitých, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázena osvědčeními stanovenými v rozhodnutí 2010/470/EU.
10. Vajíčka a embrya prasat, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázena osvědčeními stanovenými v rozhodnutí 2010/470/EU.
11. Včelí kolonie (včelstva nebo královny a doprovázející včely), s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázeny veterinárními osvědčeními v souladu se vzorem uvedeným v části II přílohy E směrnice 92/65/EHS.
12. Zvířata, sperma, embrya a vajíčka pocházející z organizací, ústavů nebo středisek schválených v souladu s přílohou C směrnice 92/65/EHS, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázeny veterinárními osvědčeními v souladu se vzorem uvedeným v části III přílohy E směrnice 92/65/EHS.
13. Pro účely článku 24 směrnice 92/65/EHS se informace podle odstavce 2 předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.

(*) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 577/2013 ze dne 28. června 2013 o vzorových identifikačních dokladech pro neobchodní přesuny psů, koček a fretok, vyhotovení seznamu území a třetích zemí a požadavcích na formát, grafickou úpravu a jazyky prohlášení potvrzujících splnění některých podmínek stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 (Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 109).

(**) Rozhodnutí Komise 2010/470/EU ze dne 26. srpna 2010, kterým se stanoví vzorová veterinární osvědčení pro obchod uvnitř Unie se spermatem, vajíčky a embryi koňovitých, ovcí a koz a vajíčky a embryi prasat (Úř. věst. L 228, 31.8.2010, s. 15).

X. NEOBCHODNÍ PŘESUNY ZVÍŘAT V ZÁJMOVÉM CHOVU

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003 (Úř. věst. L 178, 28.6.2013, p. 1).	Nařízení ze dne 28. listopadu 2014 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat v zájmovém chovu (OITE-AC; RS 916.443.14).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Použije se systém označování stanovený v nařízení (EU) č. 576/2013.
2. Platnost očkování proti vzteklině, popřípadě přeočkování stanoví příloha III nařízení (EU) č. 576/2013.
3. Použije se vzorový pas stanovený v části 3 přílohy III nařízení (EU) č. 577/2013. Doplnkové požadavky na pas jsou stanoveny v části 4 přílohy III nařízení (EU) č. 577/2013.
4. Pro účely tohoto dodatku se pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem obdobně použijí ustanovení kapitoly II nařízení (EU) č. 576/2013. V případě kontrol dokladů a totožnosti prováděných u neobchodních přesunů zvířat v zájmovém chovu z jednoho členského státu Evropské unie do Švýcarska se postupuje podle článku 33 nařízení (EU) č. 576/2013."

PŘÍLOHA III

V příloze 11 dohody o zemědělství se dodatek 3 nahrazuje tímto:

„Dodatek 3

Dovoz živých zvířat, jejich spermatu, vajíček a embryí ze třetích zemí

I. EVROPSKÁ UNIE – PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

A. Kopytníci vyjma koňovitých

Směrnice Rady 2004/68/ES ze dne 26. dubna 2004, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice 90/426/EHS a 92/65/EHS a zrušuje směrnice 72/462/EHS (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 321).

B. Koňovití

Směrnice Rady 2009/156/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních pravidlech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 192, 23.7.2010, s. 1).

C. Drůbež a násadová vejce

Směrnice Rady 2009/158/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 74).

D. Živočichové pocházející z akvakultury

Směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů (Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 14).

E. Embrya skotu

Směrnice Rady 89/556/EHS ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozů těchto embryí ze třetích zemí (Úř. věst. L 302, 19.10.1989, s. 1).

F. Sperma skotu

Směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod se spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz (Úř. věst. L 194, 22.7.1988, s. 10).

G. Sperma prasat

Směrnice Rady 90/429/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 62).

H. Ostatní živá zvířata

1. Směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS (Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54).

2. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003 (Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 1).

I. Další zvláštní ustanovení

1. Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 3).
2. Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10).

II. ŠVÝCARSKO — PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40).
2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401).
3. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10).
4. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí leteckou cestou (OITA; RS 916.443.12).
5. Nařízení ze dne 27. srpna 2008 o dovozu a tranzitu živočišných produktů ze třetích zemí leteckou cestou (OITPA; RS 916.443.13).
6. Nařízení DFI ze dne 16. května 2007 o kontrole dovozu a tranzitu zvířat a živočišných produktů (nařízení o kontrolách OITE; RS 916.443.106).
7. Nařízení ze dne 28. listopadu 2014 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat v zájmovém chovu (OITE-AC; RS 916.443.14).
8. Nařízení ze dne 18. srpna 2004 o veterinárních léčivých přípravcích (OMédV; RS 812.212.27).
9. Nařízení ze dne 30. října 1985 o poplatcích odváděných Spolkovému úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti (nařízení o poplatcích OSAV; RS 916.472).

III. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

Současně s členskými státy Evropské unie uplatňuje Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti podmínky dovozu stanovené v právních předpisech uvedených v části I tohoto dodatku, prováděcí opatření a seznamy zařízení, ze kterých je příslušný dovoz povolen. Tento závazek se použije na všechny vhodné akty bez ohledu na datum jejich přijetí.

Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti může přijmout více omezujících opatření a požadovat doplňkové záruky. Za účelem nalezení vhodných řešení se budou konat konzultace v rámci smíšeného veterinárního výboru.

Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti a členské státy Evropské unie si vzájemně sdělují zvláštní podmínky dovozu stanovené na dvoustranné úrovni, které nejsou předmětem sbližování předpisů na úrovni Unie.

Pro účely této přílohy jsou instituce považované za schválená střediska pro Švýcarsko v souladu s přílohou C směrnice 92/65/EHS zveřejněny na internetových stránkách Spolkového úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti.“.

PŘÍLOHA IV

V příloze 11 dohody o zemědělství se dodatek 4 nahrazuje tímto:

„Dodatek 4

Zootechnické předpisy, včetně dovozu ze třetích zemí

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
1. Směrnice Rady 2009/157/ES ze dne 30. listopadu 2009 o čistokrevném plemenném skotu (Úř. věst. L 323, 10.12.2009, s. 1). 2. Směrnice Rady 88/661/EHS ze dne 19. prosince 1988 o zootechnických normách pro plemenná prasata (Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 36). 3. Směrnice Rady 87/328/EHS ze dne 18. června 1987 o přijetí čistokrevného plemenného skotu do plemenitby (Úř. věst. L 167, 26.6.1987, s. 54). 4. Směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod se spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz (Úř. věst. L 194, 22.7.1988, s. 10). 5. Směrnice Rady 89/361/EHS ze dne 30. května 1989 o čistokrevných plemenných ovcích a kozách (Úř. věst. L 153, 6.6.1989, s. 30). 6. Směrnice Rady 90/118/EHS ze dne 5. března 1990 o přijetí čistokrevných plemenných prasat do plemenitby (Úř. věst. L 71, 17.3.1990, s. 34). 7. Směrnice Rady 90/119/EHS ze dne 5. března 1990 o přijetí hybridů chovných prasat do plemenitby (Úř. věst. L 71, 17.3.1990, s. 36). 8. Směrnice Rady 90/427/EHS ze dne 26. června 1990 o zootechnických a genealogických podmínkách pro obchod s koňovitými uvnitř Společenství (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 55). 9. Směrnice Rady 90/428/EHS ze dne 26. června 1990 o obchodu s koňovitými určenými pro soutěže a o podmínkách jejich účasti v soutěžích (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 60). 10. Směrnice Rady 91/174/EHS ze dne 25. března 1991 o zootechnických a genetických podmínkách uvádění čistokrevných zvířat na trh a o změně směrnic 77/504/EHS a 90/425/EHS (Úř. věst. L 85, 5.4.1991, s. 37). 11. Směrnice Rady 94/28/ES ze dne 23. června 1994, kterou se stanoví zásady zootechnických a genealogických podmínek pro dovoz zvířat, spermatu, vajíček a embryí ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 77/504/EHS o čistokrevném plemenném skotu (Úř. věst. L 178, 12.7.1994, s. 66).	Nařízení ze dne 31. října 2012 o chovu zvířat (OE; RS 916.310);

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

Pro účely tohoto dodatku jsou živá zvířata a živočišné produkty, se kterými se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, přemísťovány za podmínek stanovených pro obchod mezi členskými státy Evropské unie.

Aniž jsou dotčena ustanovení týkající se zootechnických kontrol uvedená v dodatcích 5 a 6, švýcarské orgány se zavazují, že zajistí, že Švýcarsko bude pro svůj dovoz používat stejná ustanovení jako ustanovení směrnice 94/28/ES.

Pokud vzniknou potíže, záležitost se na žádost některé ze stran předloží smíšenému veterinárnímu výboru.“

PŘÍLOHA V

V příloze 11 dohody o zemědělství se dodatek 5 nahrazuje tímto:

„Dodatek 5

Živá zvířata, sperma, vajíčka a embrya: hraniční kontroly a poplatky

KAPITOLA I

Obecná ustanovení – systém TRACES

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
Rozhodnutí Komise 2004/292/ES ze dne 30. března 2004 o zavedení systému Traces a o změně rozhodnutí 92/486/EHS (Úř. věst. L 94, 31.3.2004, s. 63).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40). 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401). 3. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10). 4. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí leteckou cestou (OITA; RS 916.443.12). 5. Nařízení ze dne 27. srpna 2008 o dovozu a tranzitu živočišných produktů ze třetích zemí leteckou cestou (OITPA; RS 916.443.13). 6. Nařízení DFI ze dne 16. května 2007 o kontrole dovozu a tranzitu zvířat a živočišných produktů (nařízení o kontrolách OITE; RS 916.443.106). 7. Nařízení ze dne 28. listopadu 2014 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat v zájmovém chovu (OITE-AC; RS 916.443.14).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

Komise ve spolupráci se Spolkovým úřadem pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti začlení Švýcarsko do počítačového systému TRACES v souladu s rozhodnutím Komise 2004/292/ES.

V případě potřeby přijme smíšený veterinární výbor přechodná a doplňující opatření.

KAPITOLA II

Veterinární a zootechnické kontroly obchodu mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Veterinární a zootechnické kontroly obchodu mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem se provádějí v souladu s těmito akty:

Evropská unie	Švýcarsko
- Směrnice Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování veterinárních a zootechnických právních předpisů (Úř. věst. L 351, 2.12.1989, s. 34). - Směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29).	- Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40), a zejména článek 57 uvedeného zákona. - Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10). - Nařízení DFI ze dne 16. května 2007 o kontrole dovozu a tranzitu zvířat a živočišných produktů (nařízení o kontrolách OITE; RS 916.443.106). - Nařízení ze dne 28. listopadu 2014 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat v zájmovém chovu (OITE-AC; RS 916.443.14). - Nařízení ze dne 30. října 1985 o poplatcích odváděných Spolkovému úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti (nařízení o poplatcích OSAV; RS 916.472).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

V případech uvedených v článku 8 směrnice 90/425/EHS navází příslušné orgány v místě určení bezodkladně kontakt s příslušnými orgány v místě odeslání. Přijmou veškerá nezbytná opatření a oznámí příslušným orgánům v místě odeslání a Komisi, jaké kontroly provedly, jaká rozhodnutí přijaly a jaké byly důvody těchto rozhodnutí.

Uplatňováním článků 10, 11 a 16 směrnice 89/608/EHS a článků 9 a 22 směrnice 90/425/EHS je pověřen smíšený veterinární výbor.

C. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA PRO ZVÍŘATA HNANÁ NA PASTVU V PŘÍHRANIČNÍCH OBLASTECH

1. Definice

Pastva: vyhnání zvířat na pastvu do hraničního pásma o šířce 10 km při odeslání zvířat do členského státu Evropské unie nebo Švýcarska. Ve zvláštních, řádně odůvodněných případech mohou příslušné dotčené orgány povolit rozšíření tohoto pásma na obou stranách hranice mezi Švýcarskem a Evropskou unií.

Denní pastva: pastva, při které se zvířata na konci každého dne vracejí do svého původního hospodářství v členském státě Evropské unie nebo ve Švýcarsku.

2. Pro pastvu mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem se obdobně použijí ustanovení rozhodnutí Komise 2001/672/ES (*). V rámci této přílohy se však v článku 1 rozhodnutí 2001/672/ES použije toto rozhodnutí s těmito úpravami:

— odkaz na období od 15. dubna do 15. října se nahrazuje „kalendářním rokem“,

— pro Švýcarsko jsou části uvedené v článku 1 rozhodnutí 2001/672/ES a v odpovídající příloze tyto:

ŠVÝCARSKO

Kanton Zurych

Kanton Bern

Kanton Luzern

Kanton Uri

Kanton Schwyz

Kanton Obwalden

Kanton Nidwalden

Kanton Glarus

Kanton Zug

Kanton Fribourg

Kanton Solothurn

Kanton Basilej-město

Kanton Basilej-venkov

Kanton Schaffhausen

Kanton Appenzell Ausserrhoden

Kanton Appenzell Innerrhoden

Kanton St. Gallen

Kanton Graubünden

Kanton Aargau

Kanton Thurgau

Kanton Ticino

Kanton Vaud

Kanton Valais/Wallis

Kanton Neuchâtel

Kanton Genève

Kanton Jura

Podle nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména článku 7 (registrace), a podle nařízení ze dne 26. listopadu 2011 o databázi obchodu se zvířaty (nařízení o BDTA; RS 916.404.1), a zejména oddílu 2 (obsah databáze) uvedeného nařízení, přiděluje Švýcarsko každé pastvině zvláštní registrační kód, který musí být registrován ve vnitrostátní databázi pro skot.

3. Pro pastvu mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem úřední veterinární lékař země odeslání:
 - a) oznámí ke dni vystavení osvědčení a nejpozději během 24 hodin před předpokládaným datem příchodu zvířat pomocí výpočetního systému spojení mezi veterinárními orgány podle článku 20 směrnice 90/425/EHS příslušnému orgánu v místě určení (místní veterinární jednotce) odeslání zvířat;
 - b) vyšetří zvířata během 48 hodin před jejich odchodem na pastvu; tato zvířata musí být řádně identifikována;
 - c) vydá osvědčení podle vzoru uvedeného v bodě 9.
4. Po celou dobu pastvy musí zvířata zůstat pod celní kontrolou.
5. Držitel zvířat musí
 - a) v písemném prohlášení souhlasit s tím, že bude dodržovat všechna opatření přijatá podle této přílohy a všechna ostatní opatření zavedená na místní úrovni jako kterýkoli držitel pocházející z členského státu Evropské unie nebo ze Švýcarska;
 - b) uhradit náklady na kontroly podle této přílohy;
 - c) plně spolupracovat při celních nebo veterinárních kontrolách vyžadovaných orgány země odeslání nebo země určení.
6. Při návratu zvířat z pastvy na konci období pastvy nebo při jejich předčasném návratu úřední veterinární lékař země místa pastvy:
 - a) oznámí ke dni vystavení osvědčení a nejpozději během 24 hodin před předpokládaným datem příchodu zvířat pomocí výpočetního systému spojení mezi veterinárními orgány podle článku 20 směrnice 90/425/EHS příslušnému orgánu v místě určení (místní veterinární jednotce) odeslání zvířat;
 - b) vyšetří zvířata během 48 hodin před jejich odchodem na pastvu; tato zvířata musí být řádně identifikována;
 - c) vydá osvědčení podle vzoru uvedeného v bodě 9.
7. V případě výskytu nákazy přijmou příslušné veterinární orgány vzájemnou dohodou vhodná opatření. Tyto orgány projednají otázku případných nákladů. V případě potřeby projedná věc smíšený veterinární výbor.
8. Odchylně od ustanovení týkajících se pastvy v bodech 1 až 7 v případě denní pastvy mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem:
 - a) zvířata nesmějí přicházet do styku se zvířaty z jiného hospodářství;
 - b) držitel zvířat se zavazuje oznámit příslušným veterinárním orgánům každý styk zvířat se zvířaty z jiného hospodářství;
 - c) veterinární osvědčení uvedené v bodě 9 musí být předloženo každý kalendářní rok příslušným veterinárním orgánům při prvním dovozu zvířat do členského státě Evropské unie nebo Švýcarska. Toto veterinární osvědčení musí být předloženo příslušným veterinárním orgánům na jejich žádost;

Část I: Podrobnosti o předkládané zásilce

EVROPSKÁ UNIE				Osvědčení Unie			
I.1. Odesílatel Název Adresa Země				I.2. Číslo jednacích osvědčení		I.2.a. Místní číslo jednací	
				I.3. Příslušný ústřední orgán			
				I.4. Příslušný místní orgán			
I.5. Příjemce Název Adresa Země				I.6. Číslo/a přiložených původních osvědčení		Číslo/a doprovodných dokladů	
				I.7. Obchodník Název Číslo schválení			
I.8. Země původu	Kód ISO	I.9. Region původu	Kód	I.10. Země určení	Kód ISO	I.11. Region určení	Kód
I.12. Místo původu/Místo ulovení Hospodářství ☐ Shromažďovací středisko ☐ Provozovna obchodníka ☐ Schválená organizace ☐ Středisko pro sperma ☐ Schválené hospodářství akvakultury ☐ Tým pro embrya ☐ Zařízení ☐ Ostatní ☐ Název Číslo schválení Adresa PSČ				I.13. Místo určení Hospodářství ☐ Shromažďovací středisko ☐ Provozovna obchodníka ☐ Schválená organizace ☐ Středisko pro sperma ☐ Schválené hospodářství akvakultury ☐ Tým pro embrya ☐ Zařízení ☐ Ostatní ☐ Název Číslo schválení Adresa PSČ			
I.14. Místo nakládky PSČ				I.15. Datum a čas odjezdu			

EVROPSKÁ UNIE		Osvědčení Unie	
I.16. Dopravní prostředek Letadlo ☐ Plavidlo ☐ Vagon ☐ Silniční vozidlo ☐ Ostatní ☐ Identifikace: Číslo/a:		I.17. Převážce Název Číslo schválení Adresa PSČ Členský stát	
I.21	I.20. Počet/Množství	I.22. Počet balení	
I.23. Číslo plomby/kontejneru			
I.25. Zvířata osvědčena jako / Produkty osvědčeny pro: Pastvu ☐			
I.26. Tranzit přes třetí zemi ☐ Třetí země Kód ISO Třetí země Kód ISO Třetí země Kód ISO Místo výstupu Kód Místo vstupu Číslo stanoviště hraniční kontroly		I.27. Tranzit přes členské státy ☐ Členský stát Kód ISO Členský stát Kód ISO Členský stát Kód ISO	
I.28. Vývoz ☐ Třetí země Kód ISO Místo výstupu Kód		I.29. Předpokládaná doba cesty	
I.30. Plán cesty Ano ☐ Ne ☐			
I.31. Identifikace zvířat Kód zboží (Kód HS) Číslo zvířecího pasu			

Část II: Osvědčení	EVROPSKÁ UNIE			2005/22/ES Pastva		
	II. Zdravotní informace		II.a. Číslo jednacích osvědčení		II.b. Místní číslo jednacích	
A. Veterinární osvědčení pro pastvu skotu v příhraničních oblastech nebo pro denní pastvu skotu Já, níže podepsaný úřední veterinární lékař, osvědčuji, že všechna výše popsaná zvířata ze zásilky: A.1. pocházejí z hospodářství původu a z oblasti, které podle právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů nepodléhají žádnému zákazu nebo omezení z důvodu nákaz skotu; A.2. pocházejí ze stáda původu, které se nachází v členském státě nebo v části jeho území: a) se zavedenou sítí dozoru schválenou rozhodnutím Komise .../.../ES nebo, pro Švýcarsko, dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskem ze dne 21. června 1999 (příloha 11 dodatek 2 bod I); b) uznaném/uznané za úředně prostý/prostou leukózu, tuberkulózu a brucelózu; A.3. jsou plemenná ⁽³⁾ nebo užitková ⁽¹⁾ zvířata, která: a) podle dostupných informací během posledních 30 dní nebo od narození v případě, že jsou mladší než 30 dní, pobývala v hospodářství původu a během tohoto období žádné zvíře dovezené z některé třetí země nebylo zařazeno do tohoto hospodářství, pokud nebylo dokonale izolováno od všech ostatních zvířat v hospodářství; b) během posledních 30 dní nepřišla do styku se zvířaty pocházejícími ze stád, jež nesplňují podmínky uvedené v bodě 2. A.4. Výše popsaná zvířata byla vyšetřena dne ... [vložit datum] během 48 hodin před plánovaným odchodem a nevykazovala žádné klinické příznaky nakažlivého nebo přenosného onemocnění. A.5. Hospodářství původu, popřípadě schválené shromažďovací středisko a pásмо, v němž se nacházejí, nepodléhá podle právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů žádnému zákazu nebo omezení z důvodu nákaz skotu. A.6. Jsou dodržena všechna platná ustanovení směrnice Rady 64/432/EHS. A.7. Zvířata splňují doplňkové záruky v souvislosti s infekční bovinní rinotracheitidou / infekční pustulární vulvovaginitidou podle rozhodnutí Komise 2004/558/ES, jehož ustanovení se použijí obdobně, v souladu s dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskem ze dne 21. června 1999. A.8. V době vyšetření byla výše uvedená zvířata způsobilá k přepravě na zamýšlenou cestu v souladu s ustanoveními nařízení Rady (ES) č. 1/2005. A.9. Datum příchodu na pastvu ⁽⁶⁾ ... A.10. Plánované datum odchodu z pastvy: ... B. Veterinární osvědčení pro návrat skotu z pastvy v příhraničních oblastech (běžný nebo předčasný návrat). B.1. že výše uvedená zvířata [seznam zvířat při předčasném návratu ⁽³⁾ nebo seznam zvířat uvedených na přiloženém původním osvědčení ⁽³⁾, ⁽⁷⁾, ⁽⁸⁾] byla vyšetřena dne ... (datum nakládky zvířat nebo 48 hodin před jejich odchodem) a nevykazovala žádné klinické příznaky nakažlivého nebo přenosného onemocnění; B.2. že pásмо pastvy, v němž zvířata pobývala, nepodléhá podle právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů žádnému zákazu nebo omezení z důvodu nákaz skotu, a během období pastvy se nevyskytl zejména žádný případ tuberkulózy, brucelózy a leukózy.						
* Část A vyplňte pro cestu zvířat na pastvu v příhraničních oblastech nebo na denní pastvu, část B pro návrat zvířat z pastvy v příhraničních oblastech.						

EVROPSKÁ UNIE		2005/22/ES Pastva
II. Zdravotní informace	II.a. Číslo jednací osvědčení	II.b. Místní číslo jednací
(¹) Informace, které mají být v osvědčení uvedeny, musí být zadány do výpočetního systému spojení mezi veterinárními orgány podle článku 20 směrnice 90/425/EHS ke dni vydání osvědčení a nejpozději během 24 hodin před předpokládaným datem příchodu zvířat. (²) Toto osvědčení je platné po dobu deseti dnů od data veterinárního vyšetření provedeného ve Švýcarsku nebo v členském státě původu. V případě denní pastvy je toto osvědčení platné po celou dobu pastvy. (³) Nehodící se škrtněte. (⁴) V případě denní pastvy je toto osvědčení platné po celou dobu pastvy. (⁵) Toto prohlášení nezbavuje přepravce povinností, které pro ně vyplývají z platných předpisů Společenství, zejména z těch, které se týkají způsobilosti zvířat k přepravě. (⁶) Registrační kód pastvy je uveden v části I.13 (Číslo schválení) tohoto osvědčení. (⁷) V případě, že jsou zvířata z veterinárních důvodů vrácena do hospodářství původu ještě během období pastvy s přiloženým veterinárním osvědčením, musí být jejich identifikační údaje vyškrtnuty z původního seznamu a ten musí být potvrzen úředním veterinárním lékařem. (⁸) Číslo veterinárního osvědčení používaného pro vstup do pásma pastvy je uvedeno v části I.6 tohoto osvědčení.		
Úřední veterinární lékař/úřední inspektor Jméno (hůlkovým písmem): Kvalifikace a titul: Místní veterinární jednotka: Číslo místní veterinární jednotky: Datum: Podpis: Razítko:		

(*) Rozhodnutí Komise 2001/672/ES ze dne 20. srpna 2001, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro přemísťování skotu při vyhánění na letní pastviny v horských oblastech (Úř. věst. L 235, 4.9.2001, s. 23).

KAPITOLA III

Pravidla obchodu mezi Evropskou unií a Švýcarskem

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

V souladu s nařízením Komise (ES) č. 599/2004 (*) jsou pro obchod s živými zvířaty, jejich spermatem, vajíčky a embryi a pro pastvu skotu v příhraničních oblastech mezi Evropskou unií a Švýcarskem požadována veterinární osvědčení, která jsou uvedena v této příloze a jsou k dispozici v systému TRACES.

(*) Nařízení Komise (ES) č. 599/2004 ze dne 30. března 2004 o přijetí harmonizovaného vzoru osvědčení a inspekční zprávy pro obchod se zvířaty a produkty živočišného původu uvnitř Společenství (Úř. věst. L 94, 31.3.2004, s. 44).

KAPITOLA IV

Veterinární kontroly dovozu ze třetích zemí

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Kontroly dovozu ze třetích zemí se provádějí v souladu s těmito akty:

Evropská unie	Švýcarsko
1. Nařízení Komise (ES) č. 282/2004 ze dne 18. února 2004, kterým se zavádí doklad pro celní prohlášení u zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a pro veterinární kontroly těchto zvířat (Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 11). 2. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1). 3. Směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56). 4. Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 3). 5. Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10). 6. Rozhodnutí Komise 97/794/ES ze dne 12. listopadu 1997, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla ke směrnici Rady 91/496/EHS, pokud jde o veterinární kontroly živých zvířat dovážených ze třetích zemí (Úř. věst. L 323, 26.11.1997, s. 31). 7. Rozhodnutí Komise 2007/275/ES ze dne 17. dubna 2007 o seznamech zvířat a produktů, na něž se vztahují kontroly na stanovištích hraniční kontroly podle směrnic Rady 91/496/EHS a 97/78/ES (Úř. věst. L 116, 4.5.2007, s. 9).	1. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10). 2. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí leteckou cestou (OITA; RS 916.443.12). 3. Nařízení ze dne 27. srpna 2008 o dovozu a tranzitu živočišných produktů ze třetích zemí leteckou cestou (OITPA; RS 916.443.13). 4. Nařízení DFI ze dne 16. května 2007 o kontrole dovozu a tranzitu zvířat a živočišných produktů (nařízení o kontrolách OITE; RS 916.443.106). 5. Nařízení ze dne 28. listopadu 2014 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat v zájmovém chovu (OITE-AC; RS 916.443.14). 6. Nařízení ze dne 30. října 1985 o poplatcích odváděných Spolkovému úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti (nařízení o poplatcích OSAV; RS 916.472). 7. Nařízení ze dne 18. srpna 2004 o veterinárních léčivých přípravcích (OMédV; RS 812.212.27).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Pro účely článku 6 směrnice 91/496/EHS jsou pro členské státy Evropské unie stanovišti hraniční kontroly pro provádění veterinárních kontrol živých zvířat stanoviště uvedená v příloze I rozhodnutí Komise 2009/821/ES (*).

(*) +Rozhodnutí Komise 2009/821/ES ze dne 28. září 2009, kterým se stanoví seznam schválených stanovišť hraniční kontroly, některá prováděcí pravidla týkající se inspekci prováděných veterinárními odborníky Komise a veterinární jednotky v TRACES (Úř. věst. L 296, 12.11.2009, s. 1).

2. Pro účely článku 6 směrnice 91/496/EHS jsou pro Švýcarsko stanoviště hraniční kontroly tato místa:

Název	Kód TRACES	Typ	Kontrolní středisko	Kategorie schválení
Letiště v Curychu	CHZRH4	A	Středisko 3	O – Ostatní zvířata (včetně zvířat v zoologických zahradách) (*)
Letiště v Ženevě	CHGVA4	A	Středisko 2	O – Ostatní zvířata (včetně zvířat v zoologických zahradách) (*)

(*) Odpovídá kategoriím schválení uvedeným v rozhodnutí 2009/821/ES.

Pozdější změny seznamu stanovišť hraniční kontroly, kontrolních středisek a kategorií schválení přísluší smíšenému veterinárnímu výboru.

Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 19 směrnice 91/496/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

3. Současně s členskými státy Evropské unie uplatňuje Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti podmínky dovozu uvedené v dodatku 3 této přílohy a rovněž prováděcí opatření.

Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti může přijmout více omezujících opatření a požadovat doplňkové záruky. Za účelem nalezení vhodných řešení se budou konat konzultace v rámci smíšeného veterinárního výboru.

Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti a členské státy Evropské unie si vzájemně sdělují zvláštní podmínky dovozu stanovené na dvoustranné úrovni, které nejsou předmětem sbližování předpisů na úrovni Unie.

4. Stanoviště hraniční kontroly členských států Evropské unie uvedená v bodě 1 tohoto oddílu provádějí kontroly dovozu ze třetích zemí určeného pro Švýcarsko v souladu s oddílem A této kapitoly.

5. Švýcarská stanoviště hraniční kontroly uvedená v bodě 2 provádějí kontroly dovozu ze třetích zemí určeného pro členské státy Evropské unie v souladu s oddílem A této kapitoly.

KAPITOLA V

Zvláštní ustanovení

1. IDENTIFIKACE ZVÍŘAT

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Kontroly dovozu ze třetích zemí se provádějí v souladu s těmito akty:

Evropská unie	Švýcarsko
1. Směrnice Rady 2008/71/ES ze dne 15. července 2008 o identifikaci a evidování prasat (Úř. věst. L 213, 8.8.2008, s. 31).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401), a zejména články 7 až 15f (evidování a identifikace) uvedeného nařízení.
2. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 (Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1).	2. Nařízení ze dne 26. října 2011 o databázi obchodu se zvířaty (nařízení o BDTA; RS 916.404.1).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

- a. Za použití čl. 4 odst. 2 směrnice 2008/71/ES je odpovědný smíšený veterinární výbor.
- b. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, a zejména na základě článku 22 nařízení (ES) č. 1760/2000, článku 57 zákona o epizootických nákazách a článku 1 nařízení o koordinaci kontrol v zemědělských podnicích ze dne 23. října 2013 (OCI, RS 910.15).

2. OCHRANA ZVÍŘAT

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
1. Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97 (Úř. věst. L 3, 5.1.2005, s. 1).	1. Spolkový zákon ze dne 16. prosince 2005 o ochraně zvířat (LPA; RS 455), a zejména články 15 a 15a (zásady, mezinárodní přeprava zvířat) uvedeného zákona.
2. Nařízení Rady (ES) č. 1255/97 ze dne 25. června 1997 o kritériích Společenství pro kontrolní stanoviště a o změně plánu cesty uvedeného v příloze směrnice 91/628/EHS (Úř. věst. L 174, 2.7.1997, s. 1).	2. Nařízení ze dne 23. dubna 2008 o ochraně zvířat (OPAn; RS 455.1), a zejména články 169 až 176 (mezinárodní přeprava zvířat) uvedeného nařízení.

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

- a) Švýcarské orgány se v otázkách obchodu mezi Švýcarskem a Evropskou unií a v otázkách dovozu ze třetích zemí zavazují dodržovat ustanovení nařízení (ES) č. 1/2005.
- b) V případech uvedených v článku 26 nařízení (ES) č. 1/2005 navážou příslušné orgány v místě určení neprodleně kontakt s příslušnými orgány v místě odeslání.
- c) Uplatňování článků 10, 11 a 16 směrnice Rady 89/608/EHS+ přísluší smíšenému veterinárnímu výboru.
- d) Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 28 nařízení (ES) č. 1/2005 a článku 208 nařízení ze dne 23. dubna 2008 o ochraně zvířat (OPAn; RS 455.1).
- e) Podle čl. 15a odst. 3 spolkového zákona ze dne 16. prosince 2005 o ochraně zvířat (LPA; RS 455) smí tranzit skotu, ovcí, koz, prasat, koní za účelem porážky a drůbeže za účelem porážky přes Švýcarsko probíhat pouze po železnici nebo letecky. Tuto otázku zváží smíšený veterinární výbor.

3. POPLATKY

1. Za veterinární kontroly obchodu mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem se nevybírají žádné poplatky.
2. Pokud jde o veterinární kontroly dovozu ze třetích zemí, zavazují se švýcarské orgány vybírat poplatky spojené s úředními kontrolami uvedenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.“

PŘÍLOHA VI

V příloze 11 dohody o zemědělství se dodatek 6 nahrazuje tímto:

„Dodatek 6

Živočišné produkty

KAPITOLA I

Sektory, v nichž je vzájemně uznána rovnocennost

„Živočišné produkty určené k lidské spotřebě“

Definice nařízení (ES) č. 853/2004 se použijí obdobně.

Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

	Vývoz z Evropské unie do Švýcarska a vývoz ze Švýcarska do Evropské unie		
	Obchodní podmínky		Rovnocennost
	Evropská unie	Švýcarsko	
<i>Zdraví zvířat</i>			
1. Čerstvé maso, včetně mletého masa, masných polotovarů, masných výrobků, nezpracovaných tuků a tavených nebo škvařených tuků			
Domácí kopytníci	Směrnice 64/432/EHS	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40)	Ano ⁽¹⁾
Domácí lichokopytníci	Směrnice 2002/99/ES (*) Nařízení (ES) č. 999/2001	Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401)	
2. Maso farmové zvěře, masné polotovary, masné výrobky			
Ostatní farmoví suchozemští savci	Směrnice 64/432/EHS Směrnice 92/118/EHS (**) Směrnice 2002/99/ES Nařízení (ES) č. 999/2001	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401)	Ano
Farmoví ptáci nadřádu běžci	Směrnice 92/118/EHS		Ano
Zajícovití	Směrnice 2002/99/ES		

	Vývoz z Evropské unie do Švýcarska a vývoz ze Švýcarska do Evropské unie		
	Obchodní podmínky		Rovnocennost
	Evropská unie	Švýcarsko	
3. Maso volně žijící zvěře, masné polotovary, masné výrobky			
Volně žijící kopytníci	Směrnice 2002/99/ES	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40)	Ano
Zajícovití	Nariadení (ES) č. 999/2001	Nariadení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401)	
Ostatní suchozemští savci			
Volně žijící pernatá zvěř			
4. Čerstvé drůbeží maso, masné polotovary, masné výrobky, tuky a tavené nebo škvařené tuky			
Drůbež	Směrnice 92/118/EHS	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40)	Ano
	Směrnice 2002/99/ES	Nariadení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401)	
5. Žaludky, močové měchýře a střeva			
Skot	Směrnice 64/432/EHS	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40)	Ano ⁽¹⁾
Ovce a kozy	Směrnice 92/118/EHS	Nariadení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401)	
Prasata	Směrnice 2002/99/ES		
	Nariadení (ES) č. 999/2001		
6. Kosti a produkty z kostí			
Domácí kopytníci	Směrnice 64/432/EHS	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40)	Ano ⁽¹⁾
Domácí lichokopytníci	Směrnice 92/118/EHS	Nariadení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401)	
Ostatní farmoví nebo volně žijící suchozemští savci	Směrnice 2002/99/ES		
	Nariadení (ES) č. 999/2001		
Drůbež, ptáci nadřádu běžci a volně žijící pernatá zvěř			
7. Zpracované živočišné bílkoviny, krev a krevní produkty			
Domácí kopytníci	Směrnice 64/432/EHS	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40)	Ano ⁽¹⁾
Domácí lichokopytníci	Směrnice 92/118/EHS	Nariadení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401)	
Ostatní farmoví nebo volně žijící suchozemští savci	Směrnice 2002/99/ES		
	Nariadení (ES) č. 999/2001		
Drůbež, ptáci nadřádu běžci a volně žijící pernatá zvěř			

	Vývoz z Evropské unie do Švýcarska a vývoz ze Švýcarska do Evropské unie		
	Obchodní podmínky		Rovnocennost
	Evropská unie	Švýcarsko	
8. Želatina a kolagen			
	Směrnice 2002/99/ES	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40)	Ano ⁽¹⁾
	Nařízení (ES) č. 999/2001	Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401)	
9. Mléko a mléčné výrobky			
	Směrnice 64/432/EHS	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40)	Ano
	Směrnice 2002/99/ES	Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401)	
10. Vejce a vaječné výrobky			
	Směrnice 2002/99/ES	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40)	Ano
		Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401)	
11. Produkty rybolovu, mlži, ostnokožci, pláštěnci a mořští plži			
	Směrnice 2006/88/ES	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40)	Ano
	Směrnice 2002/99/ES	Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401)	
12. Med			
	Směrnice 92/118/EHS	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40)	Ano
	Směrnice 2002/99/ES	Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401)	
13. Hlemýždi a žabí stehýnka			
	Směrnice 92/118/EHS	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40)	Ano
	Směrnice 2002/99/ES	Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401)	
⁽¹⁾ Uznání podobnosti právních předpisů v oblasti dohledu nad TSE u ovcí a koz bude znovu projednáno v rámci smíšeného veterinárního výboru.			

Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Vývoz z Evropské unie do Švýcarska a vývoz ze Švýcarska do Evropské unie

Obchodní podmínky

Rovnocennost

Evropská unie

Švýcarsko

Veřejné zdraví

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).

Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. listopadu 2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 1).

Spolkový zákon ze dne 9. října 1992 o potravinách a spotřebním zboží (LDAl; RS 817.0).

Nařízení ze dne 23. dubna 2008 o ochraně zvířat (OPAn; RS 455.1).

Nařízení ze dne 16. listopadu 2011 o základní odborné přípravě, odborné přípravě k získání kvalifikace a průběžné odborné přípravě zaměstnanců veřejné veterinární správy (RS 916.402).

Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401)

Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o primární produkci (OPPr; RS 916.020).

Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o porážce zvířat a kontrole masa (OAbCV; RS 817.190).

Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o potravinách a spotřebním zboží (ODAlOU; RS 817.02).

Nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o provádění právních předpisů o potravinách (RS 817.025.21).

Nařízení DEFR ze dne 23. listopadu 2005 o hygieně v primární produkci (OHyPPr; RS 916.020.1).

Nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o hygieně (OHyG; RS 817.024.1).

Nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o hygieně při porážce zvířat (OHyAb; RS 817.190.1).

Nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o potravinách živočišného původu (RS 817.022.108).

Ano – se zvláštními podmínkami

Vývoz z Evropské unie do Švýcarska a vývoz ze Švýcarska do Evropské unie		
Obchodní podmínky		Rovnocennost
Evropská unie	Švýcarsko	
Nařízení Komise (ES) č. 2074/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví prováděcí opatření pro některé výrobky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 a pro organizaci úředních kontrol podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, kterým se stanoví odchylka od nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004 (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 27). Nařízení Komise (ES) č. 2075/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví zvláštní předpisy pro úřední kontroly trichinel v mase (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 60).		
<i>Ochrana zvířat</i>		
Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování (Úř. věst. L 303, 18.11.2009, s. 1).	Spolkový zákon ze dne 16. prosince 2005 o ochraně zvířat (LPA; RS 455). Nařízení ze dne 23. dubna 2008 o ochraně zvířat (OPAn; RS 455.1). Nařízení OVF ze dne 12. srpna 2010 o ochraně zvířat při porážce (OPAnAb; RS 455.110.2). Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o porážce zvířat a kontrole masa (OAbCV; RS 817.190).	Ano – se zvláštními podmínkami
(*) Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11). (**) Směrnice Rady 92/118/EHS ze dne 17. prosince 1992 o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS (Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 49).		

Zvláštní podmínky

- (1) Živočišné produkty určené k lidské spotřebě, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, obíhají pouze za stejných podmínek jako živočišné produkty určené k lidské spotřebě, se kterými se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie, i pokud jde o ochranu zvířat při usmrcování. V případě potřeby jsou tyto produkty doprovázeny veterinárními osvědčeními požadovanými pro obchod mezi členskými státy Evropské unie nebo stanovenými v této příloze a dostupnými v systému TRACES.
- (2) Švýcarsko vypracuje seznam schválených zařízení v souladu s ustanoveními článku 31 (registrace/schvalování zařízení) nařízení (ES) č. 882/2004.
- (3) Pro svůj dovoz uplatňuje Švýcarsko tatáž ustanovení, která se používají na úrovni Evropské unie.
- (4) Příslušné švýcarské orgány nemohou využít odchylky v případě vyšetření na přítomnost trichinel, která je stanovena v čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 2075/2005. Pokud by tato odchylka byla udělena, zavazují se příslušné švýcarské orgány, že písemně oznámí Komisi seznam regionů, ve kterých je riziko výskytu trichinel u domácích prasat úředně považováno za zanedbatelné. Členské státy Evropské unie mohou zaslat své písemné připomínky Komisi do tří měsíců od tohoto oznámení. Nebude-li mít Komise nebo některý z členských států Evropské unie námitek, bude daný region považován za region představující zanedbatelné riziko výskytu trichinel a domácí prasata z tohoto regionu budou vyňata z vyšetření na přítomnost trichinel při porážce. Ustanovení čl. 3 bodu 3 nařízení (ES) č. 2075/2005 se použijí obdobně.
- (5) Ve Švýcarsku se v rámci vyšetření na přítomnost trichinel používají metody zjišťování popsané v příloze I kapitole I a II nařízení (ES) č. 2075/2005. Naproti tomu se nepoužívá metoda trichinoskopického vyšetření popsaná v příloze I kapitole III nařízení (ES) č. 2075/2005.
- (6) Příslušné švýcarské orgány mohou použít odchylku v případě vyšetření na přítomnost trichinel v jatečně upravených tělech a mase domácích prasat na výkrm a jatečných domácích prasat v zařízeních pro porážku zvířat s nízkou kapacitou.

Toto ustanovení se použije do dne 31. prosince 2016.

Podle čl. 8 odst. 3 nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o hygieně při porážce zvířat (OHyAb; RS 817.190.1) a čl. 9 odst. 8 nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o potravinách živočišného původu (RS 817.022.108) jsou tato jatečně upravená těla a maso domácích prasat na výkrm a jatečných domácích prasat, masné polotovary, masné výrobky a zpracované masné výrobky z těchto prasat označeny zvláštním razítkem potvrzujícím zdravotní nezávadnost v souladu se vzorem uvedeným v příloze 9 posledním pododstavci nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o hygieně při porážce zvířat. Tyto produkty nemohou být předmětem obchodu s členskými státy Evropské unie v souladu s článkem 9a nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o potravinách živočišného původu.

- (7) Jatečně upravená těla a maso domácích prasat na výkrm a jatečných domácích prasat, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, pocházející:

— z hospodářství uznaných příslušnými orgány členských států Evropské unie za prostá trichinel,

— z regionů, ve kterých je riziko výskytu trichinel u prasat domácích úředně považováno za zanedbatelné,

u nichž nebylo provedeno vyšetření na přítomnost trichinel podle ustanovení článku 3 nařízení (ES) č. 2075/2005, obíhají pouze za stejných podmínek jako jatečně upravená těla a maso domácích prasat na výkrm a jatečných domácích prasat, se kterými se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie.

- (8) Podle článku 2 nařízení o hygieně (OHyg; RS 817.024.1) mohou příslušné švýcarské orgány ve zvláštních případech stanovit úpravy článků 8, 10 a 14 uvedeného nařízení:

- a) aby vyhověly potřebám zařízení v horských regionech podle spolkového zákona ze dne 6. října 2006 o regionální politice (RS 901.0) a nařízení ze dne 28. listopadu o regionální politice (RS 901.021).

Příslušné švýcarské orgány se zavazují, že tyto úpravy písemně oznámí Komisi. Toto oznámení musí obsahovat:

- podrobný popis ustanovení, u nichž je podle příslušných švýcarských orgánů potřeba provést úpravu, s uvedením povahy dané úpravy,
- popis potravin a zařízení, jichž se tato úprava týká,
- důvody úpravy (a případně rovněž závěry z provedené analýzy rizik a všechna opatření, která mají být přijata, aby úprava neohrozila cíle nařízení o hygieně (OHyg; RS 817.024.1)),
- jakékoli další relevantní informace.

Komise a členské státy Evropské unie podají své písemné připomínky do tří měsíců od obdržení oznámení. V případě nutnosti je svolán smíšený veterinární výbor;

- b) v případě výroby potravin tradičního charakteru.

Příslušné švýcarské orgány se zavazují, že tyto úpravy písemně oznámí Komisi nejpozději do 12 měsíců po obdržení uvedených individuálních nebo všeobecných výjimek. Každé oznámení musí obsahovat:

- stručný popis upravených ustanovení,
- popis potravin a zařízení, jichž se tato úprava týká a
- jakékoli další relevantní informace.

- (9) Komise informuje Švýcarsko o výjimkách a úpravách uplatněných v členských státech Evropské unie podle článku 13 nařízení (ES) č. 853/2004, článku 10 nařízení (ES) č. 852/2003, článku 13 nařízení (ES) č. 854/2003 a článku 7 nařízení (ES) č. 2074/2005.

- (10) V souladu s článkem 179d nařízení o epizootických nákazách a článkem 4 nařízení o potravinách živočišného původu zavedlo Švýcarsko politiku stahování specifikovaných rizikových materiálů ze zvířecího a lidského potravinového řetězce. Seznam stahovaných specifikovaných rizikových materiálů u skotu zahrnuje zejména páteř zvířat starších 30 měsíců, mandle, střeva od dvanácterníku ke konečníku a okruží zvířat jakéhokoli stáří.

(11) Referenční laboratoře Evropské unie pro rezidua veterinárních léčivých přípravků a kontaminujících látek v potravinách živočišného původu jsou tyto:

a) pro rezidua uvedená v příloze I směrnice 96/23/ES (*) ve skupině A 1, A 2, A 3, A 4 a skupině B 2 d) a B 3 d):

RIKILT - Institute of Food Safety, part of Wageningen UR
P.O. Box 230
NL-6700 AE Wageningen
Nizozemsko

b) pro rezidua uvedená v příloze I směrnice Rady 96/23/ES ve skupině B 1 a B 3 e) a pro carbadox a olachindox:

Laboratoire d'étude et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants
ANSES - Laboratoire de Fougères
F-35306 Fougères
Francie

c) pro rezidua uvedená v příloze I směrnice Rady 96/23/ES ve skupině A 5 a skupině B 2 a), b), e):

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit
Diedersdorfer Weg 1
D-12277 Berlín
Německo

d) pro rezidua uvedená v příloze I směrnice 96/23/ES ve skupině B 3 c):

Istituto Superiore di Sanità - ISS
Viale Regina Elena, 299
I-00161 Řím
Itálie

Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoří plynoucí z těchto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoří jsou stanoveny v hlavě III a příloze VII nařízení (ES) č. 882/2004

(12) Do uznání souladu mezi právními předpisy Evropské unie a Švýcarska, pokud jde o vývoz do Evropské unie, Švýcarsko zajistí dodržování níže uvedených aktů a jejich prováděcích předpisů:

1. nařízení Rady (EHS) č. 315/93 ze dne 8. února 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro kontrolu kontaminujících látek v potravinách (Úř. věst. L 37, 13.2.1993, s. 1);

(*) Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10).

2. prováděcí nařízení Komise (EU) č. 872/2012 ze dne 1. října 2012, kterým se přijímá seznam aromatických látek, jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2232/96, a kterým se tento seznam vkládá do přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 a kterým se zrušuje nařízení Komise (ES) č. 1565/2000 a rozhodnutí Komise 1999/217/ES (Úř. věst. L 267, 2.10.2012, s. 1);
3. směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 3);
4. směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10);
5. směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/2/ES ze dne 22. února 1999 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se potravin a složek potravin ošetřovaných ionizujícím zářením (Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 16);
6. směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/3/ES ze dne 22. února 1999 o stanovení seznamu Společenství potravin a složek potravin ošetřovaných ionizujícím zářením (Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 24);
7. rozhodnutí Komise 2002/840/ES ze dne 23. října 2002, kterým se přijímá seznam ozařoven schválených pro ozařování potravin ve třetích zemích (Úř. věst. L 287, 25.10.2002, s. 40);
8. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2065/2003 ze dne 10. listopadu 2003 o kouřových aromatických přípravcích používaných nebo určených k použití v potravinách nebo na jejich povrchu (Úř. věst. L 309, 26.11.2003, s. 1);
9. nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách (Úř. věst. L 364, 20.12.2006, s. 5);
10. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 2001/112/ES a nařízení (ES) č. 258/97 (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 7);
11. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16);
12. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a (ES) č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34);
13. nařízení Komise (EU) č. 231/2012 ze dne 9. března 2012, kterým se stanoví specifikace pro potravinářské přídatné látky uvedené v přílohách II a III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 (Úř. věst. L 83, 22.3.2012, s. 1);
14. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/32/ES ze dne 23. dubna 2009 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se extrakčních rozpouštědel používaných při výrobě potravin a složek potravin (Úř. věst. L 141, 6.6.2009, s. 3);
15. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 (Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 11).

„Vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny k lidské spotřebě“

Vývoz z Evropské unie do Švýcarska a vývoz ze Švýcarska do Evropské unie

Obchodní podmínky		Rovnocennost
Evropská unie (*)	Švýcarsko (*)	
(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.		
1. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1). 2. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1). 3. Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice (Úř. věst. L 54, 26.2.2011, s. 1).	1. Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o porážce zvířat a kontrole masa (OAbCV; RS 817.190). 2. Nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o hygieně při porážce zvířat (OHyAb; RS 817.190.1). 3. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE; RS 916.401). 4. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10). 5. Nařízení ze dne 25. května 2011 o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu (OESPA; RS 916.441.22).	Ano – se zvláštními podmínkami

Zvláštní podmínky

Na svůj dovoz uplatňuje Švýcarsko tatáž ustanovení jako ustanovení obsažená v člancích 25 až 28 a 30 až 31 a v přílohách XIV a XV (osvědčení) nařízení (EU) č. 142/2011 v souladu s články 41 a 42 nařízení (ES) č. 1069/2009.

Obchod s materiály kategorie 1 a 2 se řídí podle článku 48 nařízení (ES) č. 1069/2009.

Materiály kategorie 3, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, musí být doprovázeny obchodními doklady a veterinárními osvědčeními stanovenými v příloze VIII kapitole III nařízení (EU) č. 142/2011, v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 142/2011 a články 21 a 48 nařízení (ES) č. 1069/2009.

V souladu s hlavou II kapitolou I oddílem 2 nařízení (ES) č. 1069/2009 a kapitolou IV a přílohou IX nařízení (EU) č. 142/2011 vypracuje Švýcarsko seznam příslušných zařízení.

KAPITOLA II

Sektory, na něž se nevztahuje kapitola I

Vývoz z Evropské unie do Švýcarska a vývoz ze Švýcarska do Evropské unie

Vývoz z Evropské unie do Švýcarska probíhá za podmínek stanovených pro obchod v rámci Unie. Zásilky musí být proto v případě potřeby doprovázeny osvědčením potvrzujícím splnění těchto podmínek, vydaným příslušnými orgány.

V případě potřeby se vzory osvědčení projednají v rámci smíšeného veterinárního výboru.“

PŘÍLOHA VII

V příloze 11 dohody o zemědělství se dodatek 7 nahrazuje tímto:

„Dodatek 7

Příslušné orgány

ČÁST A

Švýcarsko

Společnou odpovědnost za hygienické a veterinární kontroly mají útvary jednotlivých kantonů a útvary Spolkového úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti. Platí následující ustanovení:

- při vývozu do Evropské unie jsou kantony odpovědné za kontrolu dodržování podmínek a požadavků produkce, včetně kontrol vyplývajících z právních předpisů, a za vydávání veterinárních osvědčení potvrzujících splnění stanovených veterinárních norem a požadavků,
- Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti je odpovědný za celkovou koordinaci, audit kontrolních systémů a nezbytná právní opatření k zajištění jednotného používání norem a požadavků švýcarského trhu. Rovněž je odpovědný za dovoz potravinářských výrobků živočišného původu a ostatních živočišných produktů pocházejících ze třetích zemí. Dále vydává vývozní licence pro vedlejší produkty živočišného původu kategorie 1 a 2 pro vývoz do Evropské unie.

ČÁST B

Evropská unie

Společnou odpovědnost mají vnitrostátní orgány jednotlivých členských států Evropské unie a Evropská komise. Platí následující ustanovení:

- při vývozu do Švýcarska jsou členské státy Evropské unie odpovědné za kontrolu dodržování podmínek a požadavků produkce, zejména za kontroly vyplývající z právních předpisů, a za vydávání veterinárních osvědčení potvrzujících splnění stanovených norem a požadavků,
 - Evropská komise je odpovědná za celkovou koordinaci, audit kontrolních systémů a nezbytná právní opatření k zajištění jednotného používání norem a požadavků švýcarského trhu.“
-

PŘÍLOHA VIII

V příloze 11 dohody o zemědělství se dodatek 10 nahrazuje tímto:

„Dodatek 10

Živočišné produkty: hraniční kontroly a poplatky

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Evropská unie	Švýcarsko
1. Rozhodnutí Komise 2004/292/ES ze dne 30. března 2004 o zavedení systému Traces a o změně rozhodnutí 92/486/EHS (Úř. věst. L 94, 31.3.2004, s. 63).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40), a zejména článek 57 uvedeného nařízení.
2. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).	2. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10). 3. Nařízení ze dne 27. srpna 2008 o dovozu a tranzitu živočišných produktů ze třetích zemí leteckou cestou (OITPA; RS 916.443.13). 4. Nařízení DFI ze dne 16. května 2007 o kontrole dovozu a tranzitu zvířat a živočišných produktů (nařízení o kontrolách OITE; RS 916.443.106). 5. Nařízení ze dne 30. října 1985 o poplatcích odváděných Spolkovému úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti (nařízení o poplatcích OSAV; RS 916.472).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Komise ve spolupráci se Spolkovým úřadem pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti začlení Švýcarsko do počítačového systému TRACES v souladu s rozhodnutím Komise 2004/292/ES.
2. Komise ve spolupráci se Spolkovým úřadem pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti začlení Švýcarsko do systému včasné výměny informací podle článku 50 nařízení (ES) č. 178/2002, pokud jde o ustanovení o odmítnutí živočišných produktů na hranicích.

Pokud příslušný orgán odmítne na hraničním přechodu Evropské unie zásilku, kontejner nebo náklad, Komise o tom Švýcarsko neprodleně uvědomí.

Švýcarsko neprodleně oznámí Komisi všechny případy odmítnutí zásilky, kontejneru nebo nákladu potravin nebo krmiv příslušným orgánem na švýcarském hraničním přechodu z důvodu přímého nebo nepřímého rizika pro lidské zdraví, přičemž dodržuje pravidla důvěrnosti stanovená v článku 52 nařízení (ES) č. 178/2002.

Smíšený veterinární výbor přijme zvláštní opatření pro účast v tomto systému.

KAPITOLA II

Veterinární kontroly obchodu mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

Veterinární kontroly obchodu mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem se provádějí v souladu s těmito předpisy:

Evropská unie	Švýcarsko
1. Směrnice Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování veterinárních a zootechnických právních předpisů (Úř. věst. L 351, 2.12.1989, s. 34).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40), a zejména článek 57 uvedeného nařízení.
2. Směrnice Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu (Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13).	2. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10).
3. Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11).	3. Nařízení ze dne 27. srpna 2008 o dovozu a tranzitu živočišných produktů ze třetích zemí leteckou cestou (OITPA; RS 916.443.13).
	4. Nařízení DFI ze dne 16. května 2007 o kontrole dovozu a tranzitu zvířat a živočišných produktů (nařízení o kontrolách OITE; RS 916.443.106).
	5. Nařízení ze dne 28. listopadu 2014 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat v zájmovém chovu (OITE-AC; RS 916.443.14).
	6. Nařízení ze dne 30. října 1985 o poplatcích odváděných Spolkovému úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti (nařízení o poplatcích OSAV; RS 916.472).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

V případech uvedených v článku 8 směrnice 89/662/EHS naváží příslušné orgány v místě určení bezodkladně kontakt s příslušnými orgány v místě odeslání. Přijmou veškerá nezbytná opatření a oznámí příslušným orgánům v místě odeslání a Komisi, jaké kontroly provedly, jaká rozhodnutí přijaly a jaké byly důvody těchto rozhodnutí.

Uplatňováním článků 10, 11 a 16 směrnice 89/608/EHS a článků 9 a 16 směrnice 89/662/EHS je pověřen smíšený veterinární výbor.

KAPITOLA III

Veterinární kontroly dovozu ze třetích zemí

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považují se veškeré odkazy na některý z předpisů za odkaz na tento předpis ve znění pozdějších předpisů.

Kontroly dovozu ze třetích zemí se provádějí v souladu s těmito předpisy:

Evropská unie	Švýcarsko
1. Nařízení Komise (ES) č. 136/2004 ze dne 22. ledna 2004, kterým se stanoví postupy veterinárních kontrol produktů dovážených ze třetích zemí na stanovištích hraniční kontroly Společenství (Úř. věst. L 21, 28.1.2004, s. 11). 2. Nařízení Komise (ES) č. 206/2009 ze dne 5. března 2009 o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství a o změně nařízení (ES) č. 136/2004 (Úř. věst. L 77, 24.3.2009, s. 1). 3. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206). 4. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1). 5. Směrnice Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování veterinárních a zootechnických právních předpisů (Úř. věst. L 351, 2.12.1989, s. 34). 6. Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 3). 7. Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10). 8. Směrnice Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství (Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 9). 9. Rozhodnutí Komise 2002/657/ES ze dne [...] 12. srpna 2002, kterým se provádí směrnice Rady 96/23/ES, pokud jde o provádění analytických metod a interpretaci výsledků (Úř. věst. L 221, 17.8.2002, s. 8). 10. Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11). 11. Rozhodnutí Komise 2005/34/ES ze dne 11. ledna 2005, kterým se stanoví harmonizované normy pro zkoušení některých reziduí v produktech živočišného původu dovezených ze třetích zemí (Úř. věst. L 16, 20.1.2005, s. 61). 12. Rozhodnutí Komise 2007/275/ES ze dne 17. dubna 2007 o seznamech zvířat a produktů, na něž se vztahují kontroly na stanovištích hraniční kontroly podle směrnic Rady 91/496/EHS a 97/78/ES (Úř. věst. L 116, 4.5.2007, s. 9).	1. Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE; RS 916.40), a zejména článek 57 uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10). 3. Nařízení ze dne 27. srpna 2008 o dovozu a tranzitu živočišných produktů ze třetích zemí leteckou cestou (OITPA; RS 916.443.13). 4. Nařízení DFI ze dne 16. května 2007 o kontrole dovozu a tranzitu zvířat a živočišných produktů (nařízení o kontrolách OITE; RS 916.443.106). 5. Nařízení ze dne 28. listopadu 2014 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat v zájmovém chovu (OITE-AC RS 916.443.14). 6. Nařízení ze dne 30. října 1985 o poplatcích odváděných Spolkovému úřadu pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti (nařízení o poplatcích OSAV; RS 916.472). 7. Zákon ze dne 9. října 1992 o potravinách (LDAI; RS 817.0). 8. Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o potravinách a spotřebním zboží (ODALOU; RS 817.02). 9. Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o výkonu právních předpisů o potravinách (RS 817.025.21). 10. Nařízení DFI ze dne 26. června 1995 o cizorodých látkách v potravinách a složkách potravin (OSEC; RS 817.021.23).

B. PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

- Pro účely článku 6 směrnice 97/78/ES jsou stanoviště hraniční kontroly pro členské státy Evropské unie tato: stanoviště hraniční kontroly schválená pro veterinární kontroly živočišných produktů uvedená v příloze I rozhodnutí 2009/821/ES.
- Pro účely článku 6 směrnice 97/78/ES jsou stanoviště hraniční kontroly tato:

Název	Kód TRACES	Typ	Kontrolní středisko	Kategorie schválení
Letiště v Curychu	CHZRH4	A	Středisko 1 Středisko 2	NHC (*) HC(2) (*)
Letiště v Ženevě	CHGVA4	A	Středisko 2	HC(2), NHC (*)
(*) Odpovídá kategoriím schválení uvedeným v rozhodnutí 2009/821/ES.				

Pozdější změny seznamu stanovišť hraniční kontroly, kontrolních středisek a kategorií schválení přísluší smíšenému veterinárnímu výboru.

Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 45 nařízení (ES) č. 882/2004 a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

KAPITOLA IV

Hygienické a kontrolní podmínky pro obchod mezi Evropskou unií a Švýcarskem

V sektorech, ve kterých je vzájemně uznána rovnocennost, obíhají živočišné produkty, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem, za stejných podmínek jako produkty, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropské unie. V případě potřeby jsou tyto produkty doprovázeny veterinárními osvědčeními požadovanými pro obchod mezi členskými státy Evropské unie nebo stanovenými v této příloze a dostupnými v systému TRACES.

V ostatních sektorech se nadále uplatňují hygienické podmínky stanovené v kapitole II dodatku 6.

KAPITOLA V

Hygienické a kontrolní podmínky pro dovoz ze třetích zemí

I. EVROPSKÁ UNIE – PRÁVNÍ PŘEDPISY (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

A. Předpisy v oblasti veřejného zdraví

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/32/ES ze dne 23. dubna 2009 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se extrakčních rozpouštědel používaných při výrobě potravin a složek potravin (Úř. věst. L 141, 6.6.2009, s. 3).
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a (ES) č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34).
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 (Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 11).

4. Nařízení Rady (EHS) č. 315/93 ze dne 8. února 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro kontrolu kontaminujících látek v potravinách (Úř. věst. L 37, 13.2.1993, s. 1).
5. Směrnice Komise 95/45/ES ze dne 26. července 1995, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu týkající se barviv pro použití v potravinách (Úř. věst. L 226, 22.9.1995, s. 1).
6. Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 3).
7. Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10).
8. Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 872/2012 ze dne 1. října 2012, kterým se přijímá seznam aromatických látek, jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2232/96, a kterým se tento seznam vkládá do přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 a kterým se zrušuje nařízení Komise (ES) č. 1565/2000 a rozhodnutí Komise 1999/217/ES (Úř. věst. L 267, 2.10.2012, s. 1).
9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/2/ES ze dne 22. února 1999 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se potravin a složek potravin ošetřovaných ionizujícím zářením (Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 16).
10. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/3/ES ze dne 22. února 1999 o stanovení seznamu Společenství potravin a složek potravin ošetřovaných ionizujícím zářením (Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 24).
11. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1).
12. Rozhodnutí Komise 2002/840/ES ze dne 23. října 2002, kterým se přijímá seznam ozařoven schválených pro ozařování potravin ve třetích zemích (Úř. věst. L 287, 25.10.2002, s. 40).
13. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původců zoonóz vyskytujících se v potravním řetězci (Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 1).
14. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2065/2003 ze dne 10. listopadu 2003 o kouřových aromatických přípravcích používaných nebo určených k použití v potravinách nebo na jejich povrchu (Úř. věst. L 309, 26.11.2003, s. 1).
15. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh a kterou se mění směrnice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutí Rady 95/408/ES (Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 33).
16. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55).
17. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206).
18. Rozhodnutí Komise 2005/34/ES ze dne 11. ledna 2005, kterým se stanoví harmonizované normy pro zkoušení některých reziduí v produktech živočišného původu dovezených ze třetích zemí (Úř. věst. L 16, 20.1.2005, s. 61).

19. Nařízení Komise (ES) č. 401/2006 ze dne 23. února 2006, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu množství mykotoxinů v potravinách (Úř. věst. L 70, 9.3.2006, s. 12).
20. Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách (Úř. věst. L 364, 20.12.2006, s. 5).
21. Nařízení Komise (EU) č. 252/2012 ze dne 21. března 2012, kterým se stanoví metody odběru vzorků a analýzy pro úřední kontrolu obsahu dioxinů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu v některých potravinách a kterým se ruší nařízení (ES) 1883/2006 (Úř. věst. L 84, 23.3.2012, s. 1).
22. Nařízení Komise (ES) č. 333/2007 ze dne 28. března 2007, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu obsahu olova, kadmia, rtuti, anorganického cínu, 3-MCPD a polycyklických aromatických uhlovodíků v potravinách (Úř. věst. L 88, 29.3.2007, s. 29).

B. Předpisy v oblasti zdraví zvířat

1. Směrnice Rady 92/118/EHS ze dne 17. prosince 1992 o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS (Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 49).
2. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1).
3. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1).
4. Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice (Úř. věst. L 54, 26.2.2011, s. 1).
5. Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11).
6. Směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů (Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 14).

C. Další zvláštní opatření (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

1. Prozatímní dohoda o obchodu a celní unii mezi Evropským hospodářským společenstvím a Republikou San Marino – Společné prohlášení – Prohlášení Společenství (Úř. věst. L 359, 9.12.1992, s. 14).
2. Rozhodnutí Rady a Komise 94/1/ES ESUO ze dne 13. prosince 1993 o uzavření Dohody o Evropském hospodářském prostoru mezi Evropskými společenstvími, jejich členskými státy a Rakouskou republikou, Finskou republikou, Islandskou republikou, Lichtenštejnským knížectvím, Norským královstvím, Švédským královstvím a Švýcarskou konfederací (Úř. věst. L 1, 3.1.1994, s. 1).

3. Rozhodnutí Rady 97/132/ES ze dne 17. prosince 1996 o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a Novým Zélandem o hygienických opatřeních použitelných při obchodu s živými zvířaty a živočišnými produkty (Úř. věst. L 57, 26.2.1997, s. 4).
4. Rozhodnutí Rady 97/345/ES ze dne 17. února 1997 o uzavření Protokolu o veterinárních otázkách, kterým se doplňuje Dohoda ve formě výměny dopisů mezi Evropským hospodářským společenstvím a Knížectvím Andorry (Úř. věst. L 148, 6.6.1997, s. 15).
5. Rozhodnutí Rady 98/258/ES ze dne 16. března 1998 o uzavření dohody mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými o hygienických opatřeních na ochranu zdraví lidí a zvířat při obchodu s živými zvířaty a živočišnými produkty (Úř. věst. L 118, 21.4.1998, s. 1).
6. Rozhodnutí Rady 98/504/ES ze dne 29. června 1998 o uzavření Prozatímní dohody o obchodu a obchodních záležitostech mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Spojenými státy mexickými na straně druhé (Úř. věst. L 226, 13.8.1998, s. 24).
7. Rozhodnutí Rady 1999/201/ES ze dne 14. prosince 1998 o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a vládou Kanady o hygienických opatřeních na ochranu lidského zdraví a zdraví zvířat při obchodu s živými zvířaty a živočišnými produkty (Úř. věst. L 71, 18.3.1999, s. 1).
8. Rozhodnutí Rady 1999/778/ES ze dne 15. listopadu 1999 o uzavření Protokolu o veterinárních otázkách, kterým se doplňuje Dohoda mezi Evropským společenstvím na jedné straně a vládou Dánska a autonomní vládou Faerských ostrovů na straně druhé (Úř. věst. L 305, 30.11.1999, s. 25).
9. Protokol 1999/1130/ES o veterinárních otázkách, kterým se doplňuje Dohoda mezi Evropským společenstvím na jedné straně a vládou Dánska a autonomní vládou Faerských ostrovů na straně druhé (Úř. věst. L 305, 30.11.1999, s. 26).
10. Rozhodnutí Rady 2002/979/ES ze dne 18. listopadu 2002 o podpisu a prozatímním provádění některých ustanovení dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé (Úř. věst. L 352, 30.12.2002, s. 1).

2. Švýcarsko – Právní předpisy (*)

(*) Není-li uvedeno jinak, považuje se odkaz na jakýkoli akt za odkaz na tento akt ve znění k 31. prosinci 2014.

- A. Nařízení ze dne 18. dubna 2007 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE; RS 916.443.10).
- B. Nařízení ze dne 27. srpna 2008 o dovozu a tranzitu živočišných produktů ze třetích zemí leteckou cestou (OITPA; RS 916.443.13).

3. Prováděcí ujednání

- A. Současně s členskými státy Evropské unie uplatňuje Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti podmínky dovozu stanovené v právních předpisech uvedených v kapitole I tohoto dodatku, prováděcí opatření a seznamy zařízení, ze kterých je příslušný dovoz povolen. Tento závazek se použije na všechny vhodné akty bez ohledu na datum jejich přijetí.

Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti může přijmout více omezujících opatření a požadovat doplňkové záruky. Za účelem nalezení vhodných řešení se budou konat konzultace v rámci smíšeného veterinárního výboru.

Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti a členské státy Evropské unie si vzájemně sdělují zvláštní podmínky dovozu stanovené na dvoustranné úrovni, které nejsou předmětem sbližování předpisů na úrovni Unie.

- B. Stanoviště hraniční kontroly členských států Evropské unie uvedená v bodě 1 části B kapitoly III tohoto dodatku provádějí kontroly dovozu ze třetích zemí určeného pro Švýcarsko v souladu s částí A kapitoly III tohoto dodatku.
- C. Švýcarská stanoviště hraniční kontroly uvedená v bodě 2 části B kapitoly III tohoto dodatku provádějí kontroly dovozu ze třetích zemí určeného pro členské státy Evropské unie v souladu s částí A kapitoly III tohoto dodatku.
- D. Podle nařízení ze dne 27. srpna 2008 o dovozu a tranzitu živočišných produktů ze třetích zemí leteckou cestou (OITPA; RS 916.443.13) si Švýcarská konfederace zachovává možnost dovážet hovězí maso pocházející ze skotu, jemuž jsou podávány růstové hormony. Vývoz tohoto masa do Evropské unie je zakázán. Kromě toho Švýcarská konfederace:
- omezí užití takového masa výhradně na přímý prodej spotřebiteli prostřednictvím maloobchodu, přičemž se použijí vhodná pravidla označování,
 - omezí dovoz tohoto masa výhradně na švýcarská stanoviště hraniční kontroly,
 - zachová vhodný systém výsledovatelnosti a distribuce za účelem předejít každé možnosti pozdějšího výskytu tohoto masa na území členských států Evropské unie,
 - jednou ročně předloží Komisi zprávu o původu a místu určení dovozu a o kontrolách prováděných za účelem zajištění dodržování podmínek uvedených v předchozích odřázkách,
 - vyskytnou-li se obavy, budou tato ustanovení přezkoumána smíšeným veterinárním výborem.

KAPITOLA VI

Poplatky

1. Za veterinární kontroly při obchodu mezi členskými státy Evropské unie a Švýcarskem se nevybírají žádné poplatky.
2. Pokud jde o veterinární kontroly dovozu ze třetích zemí, zavazují se švýcarské orgány vybírat poplatky spojené s úředními kontrolami uvedenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).“

PŘÍLOHA IX

V příloze 11 dohody o zemědělství se dodatek 11 nahrazuje tímto:

„Dodatek 11

Kontaktní místa

I. Pro Evropskou unii:

Ředitel

Veterinární otázky a mezinárodní záležitosti

Generální ředitelství pro zdraví a bezpečnost potravin

Evropská komise

1049 Bruxelles/Brussel, Belgie

II. Pro Švýcarsko:

Ředitel

Spolkový úřad pro bezpečnost potravin a veterinární záležitosti

3003 Bern, Švýcarsko“.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS